

**لایه‌ره‌ی کتیب وه‌ک شاپه‌ره‌ که رۆحی نیمه
بوای نور و روناک‌ی ده‌خاته‌ هه‌نفرین**

«ویلتیر»

□ زانایانی کورد

□ نووسراوی جه‌نابی محهمه‌دس‌الس‌ح ئیبراهیمی محهمه‌دی (شه‌پۆل)

□ په‌خشکار: چاپه‌مه‌نی سه‌قز (محهمه‌دی) ته‌له‌فون: ۰۸۷۴ - ۲۳۵۹۴

□ ویراستار: نه‌جیه‌ ئه‌حمه‌د - خالد خاکی - هه‌ژان بابامیری

□ چاپی یه‌که‌م ۱۳۷۹ هه‌تاوی - تاران

□ ئه‌ژمار: ۵۰۰۰ دانه

□ پیتچن: کامپیوتیری ئه‌ندیشه‌ سه‌قز

□ ئه‌م کتیبه‌ له‌ چه‌ن وتاری جیا‌جیا‌ پیک‌هاتووه‌.

□ شابه‌ک: ۸ - ۳۵ - ۶۷۲۰ - ۹۶۴

سەرمانا و بەرکۆن

خودایە هەر توکارسازی، هەر تو فریادریسی بۆبێ دەره تانان، سپاست دەکەم که لەم دنیای پەشتیو و تهژی له دیو و درنج و پر له ئاژاوه دا که باو باوی: شەر و گەر و گزی و فزی یه و دیوه زمه ی دهر د و ئازار دولیگانه ی کۆن و که سه ری به سه ردا به رداوه ته وه، له م رۆژگار هه يشومه و تاله دا، که که س به هاواری که سه وه نایی و له دۆعا و نزا و ئاه و ناله به ولاره هه یچ له ده س نایی و خه لکی موسولمانی هه له بجه ی هه یروشمای کوردستان، له به ر چه ر دوکه ئی گازی خه رده ل و سپانور و گازی شیمیایی و له به ر سوتان و برژان، چاوی سور و ته ریان ده بریه ئاسمان و ده ستی که م هه یز و سستیان به له رزۆکی، پان ده کرده وه و له به ر خوا ده پارانه وه: خواجه ئەم هه موو زولمه زۆره له وزه و تاقه تی ئیمه به دهره، تۆش هه لئێ نه گری و به فریامان وه ره و به ده ستی توانای پر میهر و محه به تی خۆت نه و زولمه ناحه قه، مل شکینه و ئەم ره نجه دل ته زینه و ئەم داخ و دهرده، بئێ وینه یه مان له به ر بره وینه و له سه رمان لابه و خۆت فه رموته: تۆله ی مه زلوم له زالم و تۆله ی بزنی کۆله له بزنی شاخدار، ده ستینه وه، تۆلمان له سه دام بۆ بستینه وه و له به ر لوتف و که رمی خۆت ته می نه گبه ت له سه رمان بره وینه، بۆ خاتری پیغه مبه ران و ئه نبیا و ئه ولیا و پیاو چاکان و بۆ خاتر ئه و زانا و دانایانه ی وا، ئیمام محه مه د غه زالی له په سه ندنی ئه وانا فه رمویه تی: فه ره ننگ و دینی ئیسلام له سه ر چوار کۆله که دانراوه، که سه ی له وان زانا و عوله مای ئامید و شاره زور و دینه وه رن، ئه گه ر خوا زانا و عوله مای ئه و سه ی شوینه ی به دینی ئیسلام نه دایا، فه ره نگی ئیسلام ئاوا قه وام و ده وامی نه ده بو. ده ی خۆ ئیمه ی خه لکی مه زلوم و سه م لیکراوی هه له بجه ی سوتاو،

به شیکین له مه لێبندی شاره زور، جا ئه وه بو، خوا هاته سه ر ته ره حوم و تیشکی به زه ی خودای تاك و پاك بزوت و سروه ی خوشی و شادی ئه نگو ت و گزینگی نوری خوا تاریکایی زۆرداری و هه وری پیس و چلکنی زولم و سته می سته مکارانی ناله باری وه ها رامالی، لاسار و مارز و زالم تهرت و تونان بون، که داری به سه ر به رده وه، نه ما و تون به تون بون و به دهرده که ی پار چۆن، خوی دادگر، له ژیر شالبالی پیروزی خۆیدا دل برینداری و نیگه رانی له بیر بردنه وه و ئاگردانی دل ته پین و سه رگردانی، به جارێک کویر بونه وه، کز و که ساس و نه دار و بیمار و دهرده داری، هه وسا، هه موو تیر و ته سه ل و به ده ماغن، ئیستا به دلی خوش و هیوا به دوارپوژ و به چاوی رونه وه، ژیان به رپوه ده بن...

کونده بوی، وه یشومه فرین و قه له ره شکه ی بی فه ر له قرین که وت...

باوی توتی شه که ر شیکین هاته وه، که به گو فت و لفتی شیرینی خوی شه که ر بیارینی و خوینتالی بتارینی، بولبول به رگی که ساسی له به رخو دارنیوه و په رده ی بی ده نگی دادپوه و زۆر به راشکاوی به رانه ر به گولی دلخواز، خوی ده تۆینی و بوی ده خۆینی و ده چریکینی. خه لکی خاوه ن بیر و ژیر و خامه به دسیش قه له میان خسته گه ر و....

به لام چونکا ئه وانه ی له بازاری عیلم و زانین و وتاردا، گه وه ره فرۆشن و دورناسن، که مته ر به زمانی کوردی باس و خواسی گه رناسان و زانایان و سه رناسانی کوردیان کرده وه، به لکو زیاتر به زمانی عه ره بی و... نوسیویانه، جا له بهر ئه وه ی میژوی زانایان پر له شانازی و خوشی یه و له چێژه و به رامه شدا، به ره وه ری هه نگوین و گه زۆشه، که به داخه وه ئه وانه ی که به زمانی کوردی به دوایاندا هه لوه داون، نه دیار ماون؛ جا ئه وه بو که وتمه سه ر ئه و خه یاله، که به زمانی زگماکی و کوردی به ئه ندازه ی وزه و زانیی خۆم ئه وه نده ی بۆم لوا، له باس

و خواس و به سه رهات و زانایی و دانایی و میژوی گه وره پیاوان و هه ستیاران و شاعیران و خاوه ن ناوان و سه رداران و هۆنه ر و هۆنه ری کورد و کوردستان کۆ بکه مه وه و نه وه ی له نیو دو تو ی کتیبی عه ره بی و... دیتومه و نه وه ی له پیاوه ژیر و پیره کانی راست و ئاگادار بیستومه، بی نوسمه وه و ناوی لی بنیم:

«ژیناوه ری: زانایانی کورد له جیهانی ئیسلامدا» - «یا گه نجینه ی فره نگ و زانست.» هه مو نیاز و ئاواتیشم هه ر ئه مه یه که زانا و هه ستیاران و خاوه ن هونه ران و حانه واده گه وره کانی کوردستان، ناویان به کوردی له ناو ناواندا هه ر بمینی و له ناو نه چن.

ئه م کتیبه له راستیدا به رگی دووه می ژیناوه ری زانایانی کورد له جیهانی ئیسلامدا یه و کتیبی «زریزه ی زیرین» له چاپدراوه و به رگی ۴ و ۵ و ۶ یش حروفچینی یه که ی به کامپیوتر (رایانه) ته واو بوه، خوا یار بی، یه که به دوا ی یه کدا له چاپ ته درین.

له م کتیبه دا به ته رتیبی حروفی ئه لف و بی ناوی زانایان و شاعیران و هونه روه ران، براوه و له م ناوداران ه قسه کراوه: ئه بو حه نیفه دینه وه ری بیرو را و نوسراوه کانی، ئه میر شه ره فخان بدلیسی و هه لسه نگاندنی شه ره فنا مه، ئه بو عه لی ئیسماعیل قالی دیار به کری، ئه میر ته وه کول کامبوزیا کوردی زافه رانلو، ئه بو فیدا ئیسماعیل کوری ئه ییوب شازاده ی کورد، ئه دیبی، ئاوات، ئیل به گی، به رزنجی نو دتی، به رزنجی: کاکه ئه حمه د شیخ، خانای قوبادی، ره بیعی، ره زا که لور، زه هاوی، سه ره تا، و یژاوه ری به زاراوه ی لوری، شه هید شاریکه ندی، چریکه ی فه قی ئه حمه د، کوکه یی، کورد عه لی، ماجدی، محه مه دی، موده ریس، مه وله وی مه ها بادی، سه ید محه مه د کوردی، مه ستوره خانم، یونس کاتب و ساز و ئاواز و میژولکه ی موسیقای کوردی و بیرو رای هونه روه ران.

له دواییدا له زانایان و دلپاکان داوا ئەکەم ئەگەر لەم نوسراوانە دا
هەڵە یەکیان بەر چاوەکەوت بە شیوەیەکی دڵسوزانە بۆخزمەت بە زمانی کوردی،
پیاوێتی بکەن و بەرستە و واژە ی جوان تر و گونجاوتر بۆم پینە بکەن.

شە پۆل

دوووەمی ئازەری ۱۳۷۲ ی هەتاوی

۲۲ ی نوامبری ۱۹۹۳ ی زاینی

۸ ی ج ۲ ی سالی ۱۴۱۴ ی مانگی

تاران.

پێڕست

لایه

په

« ئه »

۱۲	ئه بوجه نيفه دینه وهری
۱۴	پله و پایه ی ئه بوجه نيفه
۱۶	سه رچاوه
۱۷	دینه وهر و ناوی هه ندی له زانایانی دینه وهر - کۆبه
۱۹	ئه میر شه ره فخان بدلیسی و لیکۆلینه وه یه ک له سه ر شه ره فتامه
۲۴	خاتیمه
۳۸	ناوی هه ندی له زانایانی بدلیسی
۴۱	ئه بو عه لی ئیسماعیل قالی دیار به کری
۴۲	ناوه کانی وشتر - کۆبه
۴۳	سه رچاوه
۴۶	ئه میر ته کول کامبوزیا کوردی زافه رانلو
۵۰	سه رچاوه
۵۱	ئه بو فیدا ئیسماعیل کوری ئه ییوب شازاده ی کورد
۵۳	سه رچاوه
۵۴	ئه دیبی: عه للامه حاجی مامۆستا مه لاجه سه ن
۵۵	سه رچاوه
۵۷	ئاوات: به ریز سه ید کامیل شا ئیمامی
۵۹	ئاوات و شیعه کانی
۶۰	شیعه ر و هۆنه
۶۱	شه و
۶۱	به هار هات
۶۲	شنه ی به هار

٦٤	به هاری تازه
٦٦	به هار
٦٨	زه ماوه ندى به هار
٧٠	خاسه كهو
٧٢	زستان
٧٣	وینه ی ئاوات
٧٤	ئیل به گی له روی ته رجهمه ی ئەدیب الممالک فهراهانی یه وه
٧١	نوخته

«بێ» -

٧٩	به رزنجی: مه ولانا عه للامه نۆدی
٨٠	هۆنه له په سه ندى پیغه مبه ردا
٨١	نوسراوه کانی نۆدی
٨١	نوخته
٨٩	سه رچاوه
٩٠	به رزه نجی: حه زه ته شیخ کاکه نه حمه د عارفی ناودار
٩٢	ستایش
٩٤	شیخ رها وکاکه نه حمه د و موخلیس و کاکه نه حمه د
٩٦	شیعر حه مدی
٩٧	سه رچاوه

«خێ» -

٩٨	خانا: خانای قوبادی
١٠١	هۆنه و شیعر
١٠٤	زانای ناودار خانای قوبادی
١٠٨	خانای قوبادی و خۆیندن
١٠٩	شیعر و هۆنه

- ۱۱۱ رپیازی خانای قوبادی
 ۱۱۴ شاعیر و تهنی
 ۱۱۶ هومام تهو ریزی
 ۱۱۹-۱۱۶ هۆنه
 ۱۱۹ بیرورای خانای کۆن نابیی
 ۱۲۱ ئەوینداری خانای
 ۱۲۳ له باره‌ی میژوییی به‌وه
 ۱۲۴ نوکته
 ۱۲۵ وه‌زنی شیعیری شیرین و خه‌سره‌و
 ۱۲۶ سه‌ر چاوه
 ۱۲۹ ئەده‌بی کوردی نیزامی گه‌نجه‌وی
 ۱۳۰ ئەده‌ب و هۆنه

 «ری» -
 ۱۳۳ ره‌بیعی: ئوستاد مه‌لا محه‌مه‌د
 ۱۳۸ ره‌زا که‌لور: میرمه‌مه‌د: ره‌زا که‌لور، کرماشانی
 ۱۴۲ سه‌ر چاوه:

 «زی» -
 ۱۴۳ زه‌هاوی: جه‌میل صدقی زه‌هاوی
 ۱۵۱ سه‌ر چاوه:
 ۱۵۴ وینه‌ی پیری و ژیری زه‌هاوی

 «سین» -
 ۱۵۵ سه‌ره‌تا: نه‌ته‌وه‌ی و رکین؟
 ۱۷۲ سه‌ره‌تای و ژاوه‌ری به‌زاراوی لوری: (و تاریکه)
 ۱۷۶ سه‌ر چاوه

« شین » -

- ۱۷۷ شاریکه ندی: عه للامه، مه لاکه ریم شاریکه ندی:
 ۱۸۰ سه رچاوه (کۆبه):
 ۱۸۱ وینه ی شه هید شاریکه ندی:

« فی » -

- ۱۸۲ فه قی: چریکه ی فه قی نه حمه د
 ۱۸۶ نوکته
 ۱۸۷ بیرو پای نه میر شه ره فخان
 ۱۸۸ بیرو پای هه ندی له میژونوسان
 ۱۹۱ نوکته
 ۱۹۴ وینه

« کاف » -

- ۱۹۵ کۆکه یی: مه ولانا مه لامار ف کۆکه یی
 ۲۰۳ وینه ی شیعی کوردی
 ۲۰۴ شیعیر بۆ سیلاو
 ۲۰۷ شیعی کوردی مه لامار ف له ستایشی خوادا
 ۲۰۹ بره شیعی یکی فارسی
 ۲۱۲ سه رچاوه
 ۲۱۳ کورد عه لی: محه مه دکورد عه لی
 ۲۱۷ سه رچاوه
 ۲۲۰ وینه ی کورد عه لی

« میچ » -

- ۲۲۱ ماجدی: زانای ناودار مامۆستا مه لای عیصامه دین ماجدی

- ٢٢٧ سەر چاوه (کۆبه)
 ٢٢٨ محه مه دی: به ریز حاجی ماموستا مه لاهه بدوللا محه مدی
 ٢٣٠ موده ریس: زانای ناودار، نیمام شافیعی رۆژگار ماموستا مه لاکهریم موده ریس
 ٢٣٦ مه وله وی: مه لاهه بدولقادر مه وله وی مه هابادی
 ٢٣٨ سەر چاوه
 ٢٣٩ مه وله وی: مه لاهه بدوللامه وله وی
 ٢٤٠ نظریه ی مه وله وی
 ٢٤٣ مه ولاناسه یدمحه مه د کوردی
 ٢٤٤ سەر چاوه
 ٢٤٦ مه ستوره: ماه شهره ف خانم مه ستوره ی کوردستانی
 ٢٤٧ مه ستوره کی بوه و له کۆی بوه؟
 ٢٤٨ میرزاعه لی ئه کبه ر و مه ستوره خانم
 ٢٤٩ مه ستوره
 ٢٥٢ غه زهل
 ٢٥٣ به زاراوه ی هه ورامی
 ٢٥٦ سەر چاوه

 یی -
 ٢٥٨ یونس کاتب
 ٢٦١ ساز و ئاواز و موسیقای کوردی
 ٢٦٤ به یت بیتزان
 ٢٦٩ ناو یا نۆتی هه ندی له گۆرانی...
 ٢٧٢ بیرورای مه لامه حمود بایه زیدی
 ٢٧٣ ئه میر شهره فخان
 ٢٧٥ سەر چاوه:

ئه‌بوچه نیفه‌ی دینه‌وه‌ری کورد

ئه‌بوچه نیفه‌ی دینه‌وه‌ری له ویتراوه‌ری و نه‌حو و واژه‌ناسی و له تاریخ و جوگرافیا و ئه‌ستیره و گیاناسیدا زور‌شاره‌زا بووه و سه‌یدجه‌لال تاران‌ی ئه‌وی به ریازی زانی سه‌ده‌ی سیوه‌می مانگی داناوه^(۱) که له ئیسفه‌ه‌اندا خه‌ریکی ره‌سه‌دی ئه‌ستیره‌کان بووه و زیجی ته‌رتیب داوه.

ئه‌بوچه نیفه‌ی دینه‌وه‌ری کورد که هاوشانی جا‌حیزه له زانستی ئه‌قلی دا ته‌لای ده‌سته و شاری رۆژگاری خۆی بوه و زانستی شیمی داهیناوه و له زوربه‌ی زانسته‌کانی خولی خۆیدا ده‌سی بالای هه‌بوه و له زانستی ریازیشدا نوسراوه‌ی هه‌یه له ۲۸۱ کوچی مانگی و ریکه‌وتی ۸۹۵ زاینی وه‌فاتی کردووه.

ئه‌بوچه نیفه‌ی ئه‌حمه‌د کوری وه‌نه‌ند دینه‌وه‌ری:

نیوی ئه‌م زانایه و ناوی باوکی و کونیه‌ی له کتیبه‌ کۆنه و تازه‌کان دا به‌و جۆره‌یه‌ و له سه‌ره‌وه نوسیومانه، بۆ وینه‌ کوری نه‌دیم له ئه‌لفیه‌رست دا هه‌روای نویسه.^(۲)

چۆن له دینه‌وه‌ریش بوه، به دینه‌وه‌ری ناوداره. یاقوتی حه‌مه‌وی، ئه‌علامی زه‌رکلی، میثروی ویتراوه‌ری ئیترانیش باپتیره‌ی ئه‌م دینه‌وه‌ریه‌یان به (وه‌نه‌ند) ناوبردوه.^(۳)

ئه‌علامی زه‌رکلی له بابته‌ ئه‌بوچه نیفه‌ی دینه‌وه‌ریدا ده‌نوسی:

دینه‌وه‌ری (.....= ۲۸۲.....= ۸۹۵ م) ئه‌حمه‌د بن داوود بن وه‌نه‌ند،

۱- گاهنامه‌ی سالی ۱۳۰۷ به‌نقل له تاریخی - مه‌شاهیری کورد نوسراوی زانی ناودار ئوستاد بابامه‌ردۆخ

رۆحانی (شېوا) لاپه‌ره‌ی ۸، چاپی ۱۳۶۴، سروش، ج ۱-

۲- محمه‌د بن ئیسه‌حاق نه‌دیم لاپه‌ره‌ی ۸۶ چاپی ۱۳۵۰ هه‌تاوی تاران.

۳- ئه‌علامی زه‌رکلی: ج ۱ لاپه‌ره‌ی ۱۲۳ چاپی شه‌شهم ۱۹۸۴ ز.

ئەبوحەنیفە موھەندیس، مووہریخ، گیاناس، لە نەوابیغی رۆژگارە، لە ئەبوحەیانێ تەوحیدی نەقل دەکا کە وتویەتی: ئەبوحەنیفە حکیمەتی فەلاسیفە و بەیانێ عەرەبی پێکەووە کۆ کردۆتەووە و بە مجۆرەش ناوی نوسراوەکانی دەبا: ئەخبیار تیوال لە میژودا، ئەنوا کە ئەمەیان لە گەورەترین و پڕ بایەختترین نوسراوەکانی ئەبوحەنیفە، تەفسیری قورئان کە ۱۳ جەلدە، ماتلحقی فیه العامە، شیتەر و شاعیران، فەساحەت، قسە لە حیسابی هیند، جەبر و موقابەلە، بولدان، اصلاح المنطق، و... ی نوسیووە. میژونوسان زۆریان بە ئەبوحەنیفەدا هەلگوتووە.^(۱) برۆکلیمان لە وتاریکدا لە دایرةالمعارفی ئیسلامی دا نوسیویەتی: راست تر ئەمەیه کە بلێن ئەبوحەنیفە ئەحمەد کوری وەنەند لە دەهەمی یەکمەمی سەدەمی سێهەمی کۆچی مانگی لە دایک بووە. یاقوت لای وایە کە چار شەو لە مانگی ج ۱ مابو لە شەوی دوشەمە سالی ۲۸۲ مانگی بارگەئ بەرەو لای خوا تیکناوە.

هەندی زانای تریش ۲۸۱ و بە قسەئ تریش لە ۲۹۰ وەفاتی کردووە.^(۲) دینەوەر لە سەدەمی چارەمی کۆچی روی کردە وێرانی و لە سەدەمی شەشەمدا دوای هیترسی تەیمورە شەلە بە تەواوی وێران بو. دیمورگان و شتراویس چونەتە دیدەنی کەلاوەکانی شاری وێران کراوەی

۱- تاج التراجم - خ وار شادالاریب ۱: ۱۲۳ والجواهر المضية ۱: ۶۷ وانباه الرواه ۱: ۱، و خزانه الادب للبيدادي ۱: ۲۵ و ئەمیر مستەفا شەهابی، لە مەجەلەئ مەجموعی عیلمی عەرەبی ۲۶: ۳۴۶ و تاریکی لە بابەت دینەوریدا نوسیووە - بروانە مجله العرب ۹: ۲۹۵ ئەم سەر چاوانە زەرکلی لە کۆبەئ کتیبەکی خۆیدا نەقلی کردون.

۲- دینەوەر، ناوی شاریکە لە نیتوان کەنگاوەر و کرماشاندا بوە و بە ئەندازەئ دو بەش لە سێ بەشی هەمەدان بوە و ماوەیەکی زۆر بە (ماه کوفه) ناودار بوە، پڕ و تەژی بووە لە زانا و دانا و خواناس، لە راستیدا زانکۆیەکی گەورەئ سەردەمی خۆئ بووە. هۆزئ شوھجانئ کورد لە و ناوہ و دەور و بەری دینەوەر ژیاون.

دینه‌وهر .

زانایانی شاری دینه‌وهر به ناو بانگن . فهرید وه جدی له دایرةالمعارف القرن الرابع عشر^(۱) بیتجگه له ئەبوحەنیفە و کوری قوتەیبە، پینج زانای تری دینه‌وهری ناو بردوه و یاقوت حەمەوی فەرمویەتی: کوری زۆر له ئەهلی ئەدەب و حەدیس خەلکی دینه‌وهرن .

ئیمام محەمەدغەزالی فەرمویەتی: دینی ئیسلام له سەر چار ستون راوهستاوه، سێ له‌وانه: زانایانی دینه‌وهری و شارەزۆری و زانایانی ئامیدی کوردن، ئەگەر خودا ئەو زانایانەیی به ئیسلام ئەدایا له وانه بوو فەرههنگ و زانیی خانوبەرهی ئیسلام تێک بته‌نین .

پله و پایه‌ی ئەبوحەنیفە دینه‌وهری .

ئەبوحەنیفە دینه‌وهری له زانستی جۆربه‌جۆره و فەن و هونه‌ری رۆژگاری باوی ئەو سەرده‌مه‌ خاوه‌ن نه‌زه‌ر بوه و کتییی نوسیوه . نه‌دیم له ئەل‌فیه‌رست‌دا فەرمویەتی: ئەبوحەنیفە له نه‌خو، هه‌نده‌سه، واژه و لوغەت، حیساب و ئەستێره ناسیدا خاوه‌ن بیر و رابوه و پانزده جه‌لد له کتیبه‌کانی ئەوی به‌م جۆره ناو بردون:

(۱) کتییی نه‌بات و گیاناسی .

(۲) فه‌ساحه .

(۳) کتییی ئەنوا .

(۴) کتییی قبله و زه‌وال .

(۵) کتییی به‌حس له حیسابی هیند .

(۶) کتییی ره‌د له سه‌ر(لُغْزَةُ الاصفهانی - لُغْزَةُ به‌ واتای ره‌سه‌ده).

- ٨) کتیبی بولدان.
- ٩) کتیبی جمع و ته فریق.
- ١٠) جهر و موقابه له.
- ١١) کتیبی ئەخبار الطوال (تاریخی عومومی).
- ١٢) وه سایا.
- ١٣) کتیبی نه وادری جهر.
- ١٤) کتیبی شیعەر و شاعیران.
- ١٥) کتیبی مایلحق فیہ العامه:
- ته زکهره نوسان و زانایانی تریش کتیبی دیکه شیان بۆ نویسیوه. یاقوت له (مُعْجَمُ الْأَدْبَاءِ ارشاد) دا^(١) له گهن ته وهش که قسهی خوی له نه دیم گیراوه ته وه، بیجگه له و کتیبانهی وا له بهرا ناو براون ئەم کتیبانهشی بۆ نویسیوه:
- ١٦) کتیبی باه.
- ١٧) کتیبی کسوف.
- ١٨) کتیبی اصلاح المنطق. (نه سبنامهی کوردان)
- له پاشان له قهولی ئەبو حهیان ته و حیدی به وه کتیبی له ته فسیری قورئان دا بۆ نویسیوه بهم جوړه ١٩ کتیبی دا وه ته پان ئەبو حه نیفه.
- سه لاهه دین سه فدی که له ٦٩٦ له دایک بوه و له ٧٦٤ وه فاتی کردوه و (گۆستا و فلۆگئیل) خۆر هه لات ناسی ئەلمانی (١٨٠٢ - ١٨٧٠ زاینی) کتیبی تریان به ناوی: (بهیان) و نامیلکه یه که له پزیشکی دا به نوسراوهی ئەبو حه نیفه زانیوه.
- کاتی سرنجی ئەم کتیبانه بدری جوان ده ره که وهی ئەو نویسخه ی ئەل فیه رستی کوری نه دیم که لای یاقوت بوه له گهن نویسخه ی چاپی ئیستادا

١- یاقوت: ارشاد الأریب (معجم الادباج ٣ لاپه ره ی ٢٦ تا ٣٢ دارالفکر بیروت ١٩٨٠ ز چاپی سیوه م.

جیایی هه‌بوه، گرینگی و بایه‌خی کاری ئه‌بوحنه‌یفه له ریشته‌ی ریازی و ئه‌ستیره‌ناسیدا ده‌رئه‌که‌وی.

ئیس‌تا گه‌ره‌کمانه هه‌ندی له‌بابه‌ت واتا و ناوه‌رۆکی کتیبه‌کانی ئه‌بوحنه‌یفه‌وه بدوین.

(۱) کتیبی نه‌بات: (که له ۶ جه‌ل‌دی گه‌وره‌ دایه، ئه‌م په‌راوه له‌بابه‌ت ناسینی ناوی ئه‌هوچۆره‌ گیایانه که له شیع‌ر و ئه‌ده‌بی عه‌ره‌پ‌دا هاتون. ئه‌م کتیبه که‌م وینه و به‌ نرخه، هه‌ر چون تا ئیس‌تا به‌ داخه‌وه ئوسخه‌ی ئه‌سلی ئه‌و کتیبه‌ گیر ئیمه‌ نه‌هاتوه، به‌لام چهن به‌شیک‌ی له‌ کتیبه‌کانی موخه‌سیس: (ابن سَیِّدَه) و شوینه‌واری کوری به‌یتار نه‌قل‌ کراوه و ئه‌ویان به‌ دایره‌المعارفی گیاناسی زانیوه. (۲) کتیبی فه‌ساحه له‌ زانستی به‌لاغه‌دایه. (۳) ئه‌نوا له‌بابه‌ت ئه‌ستیره‌ناسی و مه‌نزله‌کانی مانگ و شته‌ سیره‌کانی ئاسمانه و زۆر جینگای سه‌ره‌نج دانی زانایانی ئه‌م زانسته‌ بوه و په‌سه‌ندیان کردوه و ئه‌وره‌حمان سو‌فی ئه‌ستیره‌ناسی گه‌وره‌ی سه‌ده‌ی چاره‌م له‌ کتیبی « صورالکواکب » ی خویدا له‌م بابه‌ته‌وه نوسویه‌تی:

هه‌رچهن ئیمه له‌ زانستی ئه‌نوادا کتیبی زۆرمان دیوه، به‌لام ته‌واوترین و کاملترین ئه‌وانه له‌م زانسته‌دا کتیبی ئه‌بوحنه‌یفه‌ی دینه‌وه‌ری‌یه.

(۴) کتیبی قبله و زه‌وال له‌وه ئه‌چی له‌بابه‌ت ناسینی قبله و نیوه‌رۆی شه‌رعی‌یه‌وه‌ بێ.

۵ و ۶- کتیبی حیسابی ده‌ور و وه‌سایا. ئه‌م دو کتیبه له‌بابه‌ت میراث و به‌ش بردنه، حاجی خه‌لیفه له «که‌شف ظنون»‌دا بی ئه‌وه‌ی ناوی ئه‌و دوانه به‌ری

۱- بروانه‌ دانیشنامه‌ی ئیران و ئیسلام په‌ره‌ی ۶۴۰ و ۴۵۷

۲- نوکته: ابن سَیِّدَه، لوغته‌ ناسی ئه‌نده‌لووسی له‌ ۴۵۸ کۆچی وه‌فاتی کردوه و کوری به‌یتار، دارو و گیاناسی ئه‌نده‌لووسی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی‌یه.

له باسی میراتدا قسه‌ی لیوه کردون.

۷) کتیبی رهد له (لُغْزَة لاصْفهانی) ئه‌بوحنه‌نیفه ئهم کتیبه‌ی له سهر رهدی ره‌سه‌دی که ئیسفه‌هانی له و رۆژگارهدا ئه‌نجامی داوه، نوسیه و پزار و هه‌لاویژی له سهر کردوه له راستیدا پیاچونه‌وه‌یه که له‌بابه‌ت ره‌خنه‌گرتن و وه‌لام دانه‌وه‌یه‌ک که ئهم دو زانایه له یه‌کتریان گرتوه.

۸ و ۹ و ۱۰ - کتیبی به‌حس له حیسابی هیند و جه‌بر و موقابه‌له و نه‌وادی جه‌بر له ریازیدایه و هه‌ندی له زانایانی ئوروپایی ئه‌وه‌یان به‌ناوی (ته‌خت له حیسابی هیند) دا باس کردوه.

۱۱) کتیبی جه‌مع و ته‌فریق، عه‌بدولمونه‌یم عامیر نوسیه‌یه‌تی: ئهم کتیبه‌ له زانستی ریازیدا نییه، به‌لکو له‌بابه‌ت زانستی به‌لاغه‌وه‌یه که له میژه‌وه‌یه که‌وتوته به‌ر سه‌رنج دانی زۆری له نوسه‌رانی عه‌ره‌ب.

۱۲) کتیبی شیع‌ر و شاعیران. ته‌زکه‌ره مانه‌ندیکه، وێنه‌ی کتیبی قوته‌یه، که هه‌ر به‌م نیوه هه‌ر له و رۆژگارهدا نوسراوه، کوری قوته‌یه به‌ زاهیر چار سان دوا‌ی ئه‌بوحنه‌نیفه ئه‌حمه‌د کوری داوود وه‌نه‌ند واتا: له سال ۲۸۶ ی مانگی کۆچی وه‌فاتی کردوه.

۱۳) کتیبی مایله‌حق فی‌ه‌العامة له بابه‌ت ئه‌و هه‌لانه‌وه‌یه که له نیتو بۆره‌پیاوان و پیره‌ژنان‌دا روی داوه و به‌ شینوه‌ی لحن‌العوام زبیدی و لحن‌العامة ابوحاتم سیستانی‌یه، زبیدی له ۷۹ وه‌فاتی کردوه و سیستانی‌ش له ۲۴۸ وه‌فاتی کردوه.^(۱) سه‌رچاوه: له ۱۶ نوامبر ۱۹۸۶ ز و ۲۷/۸/۲۵۹۸ کوردی و ۲۷ گه‌لاریزانی ۱۳۶۵ هه‌تاوی سالی ۴ ژماره‌ی ۱۴۹ رۆژنامه‌ی شه‌هاده‌ی کوردی مه‌به‌ستی جوان له بابه‌ت ئه‌بوحنه‌نیفه دینه‌وه‌ری به‌ قه‌له‌می (شه‌پۆل) بلاو

۱- دینه‌وه‌ر ناوی چومیکیشه که له کتیه‌کانی خۆرئاوای (که‌ندۆله) و باکوری سهر ته‌خت و به‌شی سه‌نقور و کتیه‌کانی (خودابه‌نده‌لو) سه‌ر چاوه‌ نه‌گری.

کراوه ته وه. مکتبه الاوقاف العامة ۴۲. خه تی: زهه بهی: سیر النبلا ۹: ۹۹،
 الصفدی: الوافی ۵: ۱۶۷، ۱۶۸، چاپی: معجم المؤلفین بهرگی ۱ نوسراوی
 عومه ره زاکه حاله بیروت سالی ۱۹۵۷ زاینی،
 کوری نه دیم: ئه لفیه رست ج ۱: ۷۸، انباء الرواة ۱: ۴۱ - ۴۴، کوری
 ئه سیر: بیدایه: ۱۱: ۷۲، کوری ئه سیر: ئه لکامیل له میژودا ۷: ۱۵۷،
 ئه لقوره شی: الجواهر المزیئه ۱: ۶۷، ئه بولفیدا: موخته سه ره له ئه خباری
 به شهردا ۲: ۶۰، سیوتی: بغیة الوعاة ۱۳۲، محمه د ره زاقومی: هدیه الاخبار
 ۱۲، طوقان: تراث العرب العلمی ۱۵۳، ۱۵۴، فیه رستی خدیویه ۵: ۷، حاجی
 خه لیه: که شف ظنون ۱۰۸، ۲۸۰، ۴۴۷، ۶۱۴، ۶۶۴، ۹۰۷، ۱۳۹۹، ۱۴۰۷،
 ۱۴۴۲، ۱۵۴۸، به غدادی: ایضاح المکنون ۱: ۴۳، ۳۴۸، ۲: ۲۷۷، ۲۷۹،
 ۳۲۱، ۴۲۱، ۶۸۰، ئه نباری: نزهة الالباب ۳۰۵، ۳۰۶، دایرة المعارف ئیسلامی
 ته رجه مهی عه ره بهی جه لیدی ۹ په ره ی ۳۷۵ و ۳۷۴، فه رید وه جدی
 دایرة المعارف القرن الرابع عه شهر ج ۴ په ره ی ۱۱۵ چاپی چاره م.^(۱) گوواری
 مه جمه عی عیلمی له دیمه شق، هی مسته فا شه هابی ۲۶: ۳۴۶ - ۳۶۹، مه غربی:
 گوواری مه جمه ع له دیمه شق ۲۹: ۳۷۴، ۳۸۶، ۵۳۷ - ۵۴۳، محمه د
 حمید الله: گوواری مه جمه ع له دیمه شق ۳: ۴۰۹ - ۴۱۵، ئه خبار تووال به
 عه ره بهی: قاهره، ۱۹۶۰ زاینی، سوربی، وه زیری گه وره، په ره ی ۴۶۷ و
 لوغه ت نامه ی ده خدا په ره ی ۴۳۸ موئه لفین کوتوبی چاپی فارسی و عه ره بهی
 بهرگی ۱ نوسراوی خانبابا مؤشار په ره ی ۳۴۰ چاپی سالی ۱۳۴۰ هه تاوی.
 دینه وه ئیستا به کیکه له دیه ستانه کانی چوارگانه ی سه حنه ی کرماشان و

کهوتوته خورتلوی سه حنه، ههواکه ی سارده.^(۲)

1- Brockelmann; Encylopedie de L islam 1: 1004, 1005, 1004, 1005

1- Brockelmann; S, 1:

۲- دینه وه ئه ونه زانا و دانای لئ هه لکه وتوو هه ر جمه ی هاتووو بۆ وینه: ناوی هه ندی له زانایانی

دینه وه ری ده بهین: —

ئه میر شهرفخان بدلیسی

ئه وهی تا ئیسته زانراوه کهس بهر له شهرف خانی بدلیسی تیکرای بهرهمی خۆی بۆ میژوی کورد و کوردستان تهرخان نه کردوه، دیاره ههه له بهر ئه وهش پینویسته جینگه په کی دیار لهم به شهدا بۆ شهرف خان و شهرفنامه تهرخان بکهین.^(۱) شهرف خان رۆژی ۲۵ شوباتی سالی ۱۵۴۳ له دایک بوه. میرشه مسه ددینی باوکی له هۆزی گه وهی (رۆژکی)یه. ههشت سان پیتش له دایک بونی شهرف خان غوسمانی به کان میرشه مسه ددینی باوکیان له سه

ابن خازن دینه وهی، ابن سننی دینه وهی، ئه بویه کر دینه وهی، ابن داوود، ئه بویه کر که سائی دینه وهی، ئه بوجه نیفه ئه حمه د دینه وهی، ئه بوسه عد دینه وهی، ئه حمه د دینه وهی، (ئه بویه کر سه راف). ئه بوجه عفر دینه وهی، ئه بوجه باس ئه حمه د دینه وهی، ئه بوجه لی نه حوی ئه حمه د دینه وهی (حه نه لی) ئه حمه د دینه وهی (موقری شیخ ئه بونه سر) جه عفر دینه وهی (نه حوی ئه بوجه مه د) جه لیس دینه وهی، شه هله دینه وهی (فخرالنساء) که له زانستی فیه و فه رموده و خه ت خوشی و دهنگ خوشی ناو دار بوه (دهرسی به ژنان و پیاوان کتوه و له ۴۸۵ له دایک بوه و له ۵۷۴ له به غدا وه فاتی کردوه. سائخ دینه وهی، عومه ر دینه وهی قرمینی (حافز ئه بوجه فس) محمه د بورهان دینه وهی (ابن عبدا لله) محمه د دینه وهی (ئه بویه کر)، محمه د دینه وهی (ابن عبدا لله) محمه د دینه وهی (ئه بویه لله) محمه د موقری دینه وهی (ئه بویه کر) مه مشاد دینه وهی، یوسف گه چی دینه وهی، قازی ئه بولقاسم حاج نعمة الله دینه وهی: (موجریم جه یحون ئابادی موکری دینه وهی).

۱ - بۆ ئه م به شه که لک له م سه ر چاوانه وه رگیراوه: چاپه جیاوازه کانی هه ردوک به رگی «شهرفنامه» (به کوردی و عه ره بی و رووسی)، ی. فاسیلینقا، پیتشه کی به رگی به که می چاپی رووسی «شهرفنامه». مۆسکو ۱۹۶۷، ل ۱۳ - ۶۸، ی. فاسیلینقا، پیتشه کی به رگی دووه می چاپی رووسی «شهرفنامه» مۆسکو ۱۹۷۶، ل ۱۲ - ۳۶ دوکتور م. شه مسی، شهرفنامه ی شهرف خانی بدلیسی وه ک سه رچاوه ی میژوی گه لی کورد، به زمانی رووسی، باکو ۱۹۶۷. د. که مال مه زه هه ر، «شهرفنامه» له کوردناسی، سوؤقیته دا، - «شهرفنامه ی شهرفخانی بدلیسی هه ژار کردویه به کوردی». له چاپکراوه کانی «کوری زانیاری کورد»، نه جه ف، ۱۹۷۵، ل سه توشیست - سه توحه فتاوشه ش، الکتور که مال مظهرا حمد، حول الشرفنامه و الطبعة الكردية لهذا الاثر الكردي الخالد، جريدة «التاجي»، ۲۰ تشرين الثاني ۱۹۷۳.

تهختی میری لایبرد، ئەویش له رقدا دایه پان سهفهوییهکانی دوژمنیان. له بهر ئەوه شهرف خان بهشی هه ره زۆری سه ره تا و ناوهندی ژبانی له گهه گه وه پیاوانی ئێراندا برده سه ر. له ئەمه نی هه شت سالی یه وه باوکی ناردی یه پایتهخت، له وی خویندی.

شهرف خانی بدلیسی له ئەمه نی دوازه سالی یه وه تیکهه به کاری میری بو. سالی ۱۵۵۴، واته له و ئەمه نهیدا، کرایه میری سه لیان و محهممه ئاباد له ناوچهی شیروان که که وتونه باکوری نازه ربایجان. باوکی شیخ ئەمیری بلباسی له گهه نارد که جینگهی دل نیای بو. پاش سی سان شهرف خان گوێزرایه وه هه مه دان که محهممه به گی خالی فه رمانه وای بو. زۆری نه برد هه ر له وی شهرف خان یه کێک له خالۆزاکانی خواست. له هه مه دان تا ده ور و به ری سه ره تای سالی ۱۵۶۰ مایه وه. سالی ۱۵۶۶ نازناوی میری هۆزی رۆژیکی پێ به خشرا و له و ساوه ماوه ی دو سالی له قه زوین له کۆشکی شادا برده سه ر. سالی ۱۵۶۸ شهرف خان بویه فه رمانده ی ئەو له شکره ی راپه رینی خان ئەحممه خان، له لاهیجانی ناوچه ی گه یلان لای ده ربای خه زه ر که دایمرکاندوه. شهرف خان له شکره ی هه ژده هه زاره ی سولتان هاشمی جینگری ئەحممه خانی به زاند، ئەو کاره ی کۆتایی به یاخی بونی راپه رینی گه یلان هینا. به لام له گهه ئەوهش تا به ته و او ته ی هیمنی نه گه راپه وه ئەو ناوچه یه شا رینگه ی نه دا شهرف خان بگه رتته وه پایتهخت، که گه راشه وه زۆری نه برد دیسان ناردی یه وه باکوری نازه ربایجان.

سالی ۱۵۷۶ که شائیسماعیل هاته سه رهتخت، شهرف خان کرایه میری میرانی هۆزانی کوردی ئێران. هه رچی کاری گه وه ی کوردستان و لورستان هه بو به و سپێردرا. به لام که قزلباشه کان شائیسماعیلیان به سوننی دۆست تاوانبار کرد شهرف خانی دور خسته وه نه خچه وان. زۆری نه برد که سالی ۱۵۷۸ شائیسماعیل کۆژرا و محهممه خودابهنده هاته جینگه ی و ئێران که وته

گێژاوی ئاژاوهیهکی گه‌وره‌وه، له لایه‌که‌وه په‌لاماردانی ئازهره‌ربایجان.

عوسمانی‌یه‌کان توانییان هه‌ستی شه‌ره‌ف خانی داخ له دڤ به‌لای خۆیاندا رابکێشن، تایه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی توانییان له رینگه‌ی خه‌سه‌ره‌و پاشای میری میرانی وانه‌وه پتوه‌ندی له‌گه‌ڵ دابه‌زرین به‌و جۆره‌ له سه‌ره‌تای مانگی کانونی یه‌که‌می دیسامبری سا‌لی ۱۵۷۸ وه شه‌ره‌ف خان دایه‌ پال عوسمانی‌یه‌کان و به‌ خۆی و ۴۰۰ چه‌کداره‌وه له نه‌خچه‌وانه‌وه روی کرده‌وه کوردستان.

له‌و سا‌وه‌ بۆ ماوه‌ی ده‌ سا‌ن شه‌ره‌ف خانی بدلیسی له‌و شه‌ره‌انه‌ی سولتان مورادی سییه‌مدا به‌شداریی کرد که بۆ داگیر کردنی ناوچه‌کانی قه‌فاس دژی ئێرانی‌یه‌کان هه‌لیگیرساندبو، ئه‌و کاره‌ی بووه‌ هۆی ره‌زانه‌ندی سولتان موراد که به‌ نامه‌ی تایه‌تی سوپاسی خۆی پڤ راگه‌یاندا. سولتان نازناوی خان و فه‌رمانه‌وا‌یی ناوچه‌ی بدلیسی به‌ خۆی و نه‌وه‌ی به‌خشی. شه‌ره‌ف خان بۆ ماوه‌یه‌کی کورت کاری بدلیسی گرت‌ه‌ ده‌ست و له‌ ته‌مه‌نی ۵۳ سا‌لیدا خۆی بۆ میژونوسینی کورد ته‌رخان کرد. و ئه‌بولعالی شه‌مه‌سه‌ددین به‌گی کوری له‌ جیگه‌ی خوی دانا. جا لێره‌دا گه‌ر توزنک ئه‌وه به‌یتینه‌وه یاد که به‌ درێژایی میژو زۆر به‌ ده‌گه‌من هی وا هه‌لکه‌وتون، له‌به‌ر خاتری نوسین ده‌س له‌ هه‌یچ شتیک، ته‌نانه‌ت ته‌ندهرستی خۆشیان، ده‌ست له‌ چمکیکی ده‌سه‌لاتیان هه‌لبگرن نه‌ک هه‌موی، ئه‌وسا باشت‌ر له‌ پایه‌ بلندی شه‌ره‌ف خانی بدلیسی تی‌ده‌گه‌ین.

به‌و جوره‌ شه‌ره‌ف خان ۳۲ سا‌لی ژبان له‌ ناو جه‌رگه‌ی روداوه‌ گه‌وره‌کانی ئیران و تورکیا و کوردستاندا برده‌ سه‌ر. یازده‌ سا‌لی دوا‌به‌شی ژبانیشی بۆ خزمه‌تی میژوی کورد ته‌رخان کرد.

تا ئیسته‌ سا‌لی وه‌فاتی شه‌ره‌ف خانی بدلیسی به‌ته‌واوه‌تی ساغ نه‌بۆته‌وه. زیاء شه‌ره‌ف خان که یه‌کیکه‌ له‌ نه‌وه‌ی میژونوسی گه‌وره‌مان و ئیسته‌ وا له‌ لوبنان له‌و نامه‌ تایه‌تی‌یه‌یدا که له‌ وه‌لامی مام هه‌ژاردا نوسیویه‌ ده‌لیت شه‌ره‌ف خانی باییره‌ گه‌وره‌ی سا‌لی ۱۶۰۳ یا ۱۶۰۴ وه‌فاتی کردووه.^(۱) من پڤم وایه‌ شه‌ره‌ف

خان بهر له و سالانه مردوووه. هه‌رچۆن لێکی بده‌یته‌وه ده‌بیت شه‌رف خان دوا‌ی ته‌واوکردنی «شه‌رفنامه»، واته دوا‌ی هاوینی سالی ۱۵۹۸ به ماوه‌یه‌کی کورت کۆچی دوا‌یی کردبیت، چونکه رنگه‌ی تیناچیت ئه‌و پیاوه‌ی له پیناوی زانستدا ده‌سه‌لاتی خسته‌ لاوه، دوا‌ی «شه‌رفنامه» قه‌له‌میشی خستبیته‌ لاوه. وایزانه‌م ئه‌م بۆ چوونه‌ هیندی‌تر خۆ داده‌سه‌پینیت گه‌ر ئه‌وه له یاد نه‌که‌ین که‌وا شه‌رف خان له سالتیک و ته‌نها چهند روژیک زیاتری نه‌ویست بۆ دانانی به‌ره‌مه‌ینکی قوولی وه‌ک به‌شی دووه‌می «شه‌رفنامه» که به ده‌ستخه‌ت ۳۰۸ لاپه‌ره‌ی گه‌وره‌ی پر کردۆته‌وه. بی‌گومان گه‌ر ژیان مۆله‌تی بدایه‌ رشته‌یه‌کی مرواری ره‌سه‌نی تری پیشکesh کورد و زانست ده‌کرد. که وابی ده‌بیت شه‌رف خان دوا‌ی مانگی نۆی سالی ۱۵۹۸ به ماوه‌یه‌کی که‌م کۆچی دوا‌یی کردبیت، یا له تاو نه‌خۆشی په‌کی که‌وتبیت. نه‌خۆشی‌یه‌کیش زانایه‌کی وه‌ک ئه‌و له نوسین بخات ده‌گمه‌ن مۆله‌تی زۆری ژیان و مان ده‌دات. شه‌رف خان بدلیسی له هه‌ره‌تی لاوی‌یه‌وه‌ چه‌زی له میژو ده‌کرد و ده‌یویست خۆی به‌ نوسینی‌یه‌وه‌ خه‌ریک بکات. بۆ خۆی له‌م باره‌یه‌وه‌ نوسیه‌وه‌، ده‌لێت:

«من که نوسه‌ری ئه‌م راپه‌رانه‌م...^(۱) له هه‌ره‌تی جوانی و هه‌ره‌مه‌ی به‌هاری ژیانمدا، له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ که ده‌ستی راست و چه‌پی خۆم ناسی و له خۆینده‌واریدا هیز و پیزم شه‌یدا کرد و هه‌زاره و دولایی زانستی‌یه‌ رواله‌تی و نه‌ینی‌یه‌کانم یه‌ک‌لا کرده‌وه، هه‌رچی بۆ دنیا و دینم پتیوست بو له هه‌ر شته‌ی زۆر شتم زانی و به‌ سه‌ر راستی و کارامه‌یی که‌وتمه‌ سه‌ر کار و باری دیوانی، له‌و سه‌ر و به‌نده‌دا هه‌تا لافاوی وه‌ره‌زی روی تی‌ده‌کردم، به‌ خۆیندنه‌وه‌ی چیرۆکان و دیرۆکان به‌رم ده‌گرت.

— ۱ — چاپی کوردی «شه‌رفنامه»، ل ۷۹۰-۷۹۱.

— ۱ — هه‌مو‌گۆته‌کانی شه‌رف خان له چاپه‌که‌ی مامۆستا هه‌ژار وه‌رگیراون.

هەرچەند جاری تەم و مژی پەژارە و کەسەرم بە سەردا دەهات بە سروە ی بیره‌وه‌ری روداوی رابردوان دەمپرتاند و دەرم دەکرد. هەرچەندی کزە و سۆزە ی سارد و سڤی ناهومیدی نیازی وا بوایە بەلامدا تیپەرڤ، بە پیتدا چوونەوه‌ی بە سەر هاتی میر و مەزنەکانی پیشو خۆم سەرگەرم دەکرد، تا وام لڤ هات لەو هونەرە جوانەدا بومە بژاردە و لڤ دوانی یه‌وه بومە زمان تەرپو پاراویکی وەها کە دنە ی دام و هینامی یه سەر ئەو برۆا و بیره کە بە پیتی توانا منیش چەند گەوڤک بەخەمە ئەو زنجیره‌وه. ئەوسا (واتە لە هەرەتی لاویدا - ک.م) مرخی خۆم وا لڤ خۆش کردبو کە لەم زانستە بەمایە و هینژا و پڤر بەهایەدا نوسراویکی ئەوئەندە بەنرخ و سەر بەخۆ بەخەمە رو کە هەرگیز بەر لە من دەستی میژونوسانی پڤش خۆمی پڤرانه گەیشتی، ئەوه‌ی من دەبخەمە بەر چاو کەسێ تر وەك خۆمی تڤنەگەیشتی».

ئەم قسانە تەنها ئەوه راناگەیین کە شەرەف خان لە زووه‌وه خولیا ی میژو کەوتبە سەری، بەلکو هەمان کات پلە ی بەرزی خوڤندەوارڤی ئەو زانایە و برۆای زۆری بە توانا و دەسەلاتی زانستی خۆی نیشان دەدەن. ئەو قسانە لە راستیدایە کەم نرخانندی ره‌وای «شەرەفنامە» ن.

شەرەف خان بۆ خۆی مەبەستی دانانی «شەرەفنامە» ی بەم جۆرە دیار

کردووه:

«من بیټین و توان و بڤ دەست و زوان کەوتمە سەر ئەو خەیاڵە کە بە ئەندازە ی وزە و توانای خۆم ئەوئەندە ی بۆم لوا لە باس و خواسی گەوره پیاوان و خاوهن ناوان و سەرداران و خونکارانی کورد و کوردستان کۆبکەمەوه و ئەوی لە میژوی عەجەماندا خۆم دیتومە و ئەوه‌ی لە پیاوه پیره ژیره‌کانی راست و بیداره‌وه بیستومە، ناوی لڤ بنیم «شەرەفنامە». هەمو نیاز و ئاواتیشم هەر ئەمەیه کە خانەدانه گەوره‌کانی کوردستان ناویان لە ناو نەچن. ئاواتی بەرزی شەرەف خان بدلیسی هاتەدی، ئەو «شەرەفنامە» یه‌ی

گهوه‌ری لئ ده‌بارئ چاوی کورد و زانایانی روشن کرده‌وه، بووه یه‌کیتک له سه‌رچاوه هه‌ره ره‌سه‌ن و بایه‌خداره‌کانی کتیب‌خانه‌ی میژویی گه‌لانی رۆژه‌لات. «شه‌رفنامه» له دو به‌ش پیکهاتوو که وا دیاره شه‌رف خان له سالی ۱۵۸۸ وه ده‌ستی کردوو به کۆ کردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه و زانیاری بۆیان. مانگی ثابی سالی ۱۵۹۷ شه‌رف خان له به‌شی یه‌که‌میان بۆوه. خاوه‌نی «شه‌رفنامه» ئه‌و به‌شه‌ی بۆ میژوی کورد و کوردستان، یا خۆی گوته‌نی بۆ «یه‌کالا کردنه‌وه‌ی بنج و بناوانی کورد و رون کردنه‌وه‌ی باری ژیان و چۆنیه‌تی ئاکاریان به‌دریژایی میژو» ته‌رخان کرد. یه‌که‌م چاپی ئه‌و به‌شه‌ی «شه‌رفنامه» بریتی‌یه له ۴۵۹ لاپه‌ره.

به‌شی یه‌که‌می «شه‌رفنامه» له به‌شی دووه‌می زیاتر سه‌رنجی راکیشاوه و خوینه‌ران به‌هۆی وه‌رگیرانی‌یه‌وه بۆ سه‌ر زوانی کوردی زۆرت‌ر ئاگادارین. له‌به‌ر ئه‌وه وای به‌ پتویست ده‌زانین به‌ر له‌وه‌ی بکه‌وینه هه‌لسه‌نگاندنی «شه‌رفنامه» و دیار کردنی بایه‌خ و نرخی میژوی سه‌رنج بۆ چه‌ند لایه‌نیکی که‌م زانراوی به‌شی دووه‌می رابکیشین.

شه‌رف خان رۆژی ۱۳ ی ثابی سالی ۱۵۹۷ ده‌ستی کرد به‌ دانانی به‌شی دووه‌می «شه‌رفنامه» و ده‌وروبه‌ری کۆتایی ثاب یا سه‌ره‌تای ئه‌یلولی سالی ۱۵۹۸ ته‌واوی کرد. زۆر جار ئه‌م به‌شی دووه‌می «شه‌رفنامه» به‌ «خاتیمه» ناو ده‌بریت.

«خاتیمه» بۆ باسی سولتانه‌کانی ئالی عوسمان و پادشاکانی ئێران و توران و به‌سه‌ره‌اته‌کانی کوردستان له‌نیوانی سالانی ۱۲۸۷ و ۱۵۸۷ دا، واته‌ له‌ ماوه‌ی سێ سه‌ده‌ی ره‌به‌فدا ته‌رخان کراوه،^(۱) که‌وابێ رۆژگاری دامه‌زراندنی

۱- شه‌رف خان سه‌ره‌تای به‌شی دووه‌می «شه‌رفنامه» ی وه‌ها ده‌ست پیکردوووه: «خاتمه در بیان احوال سلاطین حشمت آیین آل عثمان و پادشاهان ایران و توران...».

بەمالەى عوسمانى سەرەتا و رۆژگارى شەرەف خانى بدلىسى كۆتايى بەشى دووهمى «شەرەفنامە» يە. «خاتىمە» زۆر جار دېتە سەر گىرانەوہى ھەوالەكانى سەردەمى ھۆلاكو و چەنگىز و تەيمور و ئاققەرەقوتىلو.

ھەرچەندە بە بارىست «خاتىمە» شتىكى ئەوتۆى لە بەشى يەكەمى «شەرەفنامە» كەمتر نى يە^(۱) و بە ناوہ رۆكيش وەك ئەو رەسەن و دەولەمەندە بەلام وەك وتمان، ئەو كەمتر سەرنجى شارەزايانى راکىشاوہ.^(۲) ھۆى ئەوہ ئاشكرايە. زۆربەى باسەكانى بەشى يەكەمى «شەرەفنامە» كەس بەرلە دانەرى توخنيان نەكەوتووه، لەبەر ئەوہ ھەركەس كەم و زۆر خۆى بە مېتروى كوردستانى كۆنەوہ خەرىك كەردىت ناچار پەناى بردۆتە بەر.

بىگومان ئەمە وا ناگەيىنى باسەكانى بەشى دووهمى «شەرەفنامە» كەم بايەخن. ئەو بەشەش پىرى يە لە باسى روداوى دەگمەن و ھەوالى رەسەن. بەلگەى گرنكى وەك نامە و فەرمانى سولتان و شاكان كە ھى واىان تىدايە دوايى بۆ مەبەستى سياسى دەستكارى كراون و تىكدراون، «شەرەفنامە» و ئەوانەى لە پايەى بەرزى «شەرەفنامە» دان راستىيان وەك خۆى بۆ پاراستوين. جگە لەوہ ھەر ئەو بەرگە باسى گەلنىك روداوى رۆژھەلاتى ناوہ راستى سەدەى شازدەى تىدايە كە شەرەف خان يا بۆ خۆى تىاياندا بەشدار بوووه يا لە دەمى بەشدارانى بىستووه، ئەو باسانەى لە مەيدانى لىكۆلىنەوہى مېترووييدا دەچنە خانەى سەرچاوہى رەسەنى باوہر پىنكراوہوہ. لىزەدا وەك بەلگە چەند نمونەيەك دەخەينە بەر چاو.

۱- يەكەم چاپى بەشى دووهمى «شەرەفنامە» ۳۰۸ لاپەرەيە.

۲- زۆر جار دەقى فارسىي بەشى يەكەمى «شەرەفنامە» بە تەنھا چاپ كراوہ، وەك چاپى قاھىرەى سالى ۱۹۳۱ى و چاپى تارانى سالى ۱۹۶۵ى. سالى ۱۹۶۲ بەرگى دووهمى چاپى عەرەبىي قاھىرەى بىلو كرايوہ، واتە پاش چوار سال لە چاپى بەرگى يەكەمى. مامۆستا مەلاجەمىلى رۆژبەيانى و ھەژارى شاعىر تەنھا بەشى يەكەمى «شەرەفنامە» يان وەرگىراوہ، يەكەمىيان بۆ عەرەبى و دووهمىيان بۆ كوردى.

دیاره هیچ سەرچاوهیهك ناگاته ئهوهی شهرف خان دهربارهی سامانی شاتوهماسبی نویسون ئهوه به ژماره و به سەنگ باسی زیو و زیر و بەرگی ئاوریشم و چەك و جبه‌خانه و ولاغی که حیلە کۆشکەکانی شاتوهماسبی کردووه. وهك ده‌لێت ۳۸۰ هه‌زار تمه‌نی زیو و زیر و ملیۆنێك و ۸۰۰ هه‌زار مسقان زیو و زیر و ۸۰۰ ك‌لاوی زیو و زیری دوا‌ی خۆی به‌جی هه‌شتووه، گوايه هیچ پاشا و سولتانێك. له رۆژی هه‌لهاتنی خۆری ئیسلامه‌تی به‌پاده‌ی ئه‌وه كهل و په‌لی گرانبه‌های لی به‌جی نه‌ماوه. ^(۱) راپه‌رینی گه‌یلان و دام‌پ‌كاندنه‌وه‌ی و لیدانی دانیشتوانی ئه‌وه ناوچه‌یه له‌وه باسه‌ میژویی به‌گ‌رنگانه‌ن که شهرف خان بۆ خۆی له‌ دروست کردنیاندا به‌شدار بووه، بۆیه‌كا ئه‌وی ئه‌وه له‌باره‌یانه‌وه نویسیوه باشت‌ترین سەرچاوه‌یه بۆ تیگه‌یشتن و نرخاندنی روداوه‌کانیان. به‌هه‌مان ده‌ستور بایه‌خی میژویی ئه‌وی شهرف خان دهرباره‌ی شه‌ری عوسمانی‌یان بۆ داگیر کردنی ناوچه‌کانی قه‌فاس له‌ماوه‌ی ده‌ سالی نیوانی ۱۵۷۸ و ۱۵۸۸ داده‌یگ‌یرته‌وه به‌ك‌جار زۆره‌ چونکه‌ خۆی به‌کینک بووه له‌ سه‌رداره‌ گه‌وره‌کانی ئه‌وه له‌شک‌ره‌ی داگیر کردنی گورجستانی پین سپێردرا.

و‌زپای هه‌مو ئه‌مانه «خاتیمه» سەرچاوه‌یه‌کی گ‌رنگه‌ بۆ رون کردنه‌وه‌ی گه‌لێك لایه‌نی میژوی گه‌لی کورد، تابه‌ت ئه‌وانه‌یان که پیه‌وندی‌یان به‌ روداوه‌کانی سه‌ده‌ی شازده‌وه‌ هه‌یه، له‌ هه‌موشیان زیاتر ده‌وری کورد له‌ شه‌ره‌ قورسه‌کانی ئه‌وه ق‌زناغه‌دا و باسی ئه‌وه ناوچه‌یه‌ی کوردستان که له‌وه رۆژگاره‌دا که‌وته‌ ژێر ده‌ستی عوسمانی‌یه‌کانه‌وه. ئه‌وه‌ی شهرف خان دهرباره‌ی ئازایی و نه‌به‌ردیی بوختی‌یه‌کانی قه‌لای ئه‌رجیش ده‌یگ‌یرته‌وه شتیکی ئه‌وتوی له‌ داستانی قه‌لای دلم که‌تر نی‌یه. شهرف خان له «خاتیمه» دا دهرباره‌ی به‌سه‌ره‌اته‌کانی سالی ۹۵۹ی ک‌ۆچی (۱۵۵۱ - ۱۵۵۲ی عیساسی) نویسیوه، ده‌لێت:

۱- «شه‌ره‌فنامه»، به‌رگی دووه‌م، چاپی پته‌رزبورگ، ل ۲۵۱-۲۵۲، چاپی قاهیره، ل ۲۱۹-۲۲۰.

«... رهمه زانی ئه و ساله له شكري شاتوه ماسب رووی کرده ویلایه تی وان و ئابلوقه ی قه لای ئه خلای دا . له بهر ئه وه که ئه و قه لایه که وتبووه سه ر به ردی ناره ق و ناپته و وه ستاکان له هه ر چوار لاه که وتنه لیدانی زیراب . ئه وانیه ناوقه لاکه ناچار خۆیان دابه ده سه وه ... دوا ی ئه وه شا روی کرده ئه رجیش و فره مانی دا به توندی ئابلوقه ی قه لاکه ی بدن . قزلباشه کان ته وا و گه مارۆیان دا و چۆن توانی یان که وتنه شه ر له گه ل ئه وانیه ناویدا . به لام رۆژها ت و رۆژ رۆیی ، ئابلوقه له چوار مانگان تیبه ری ، زستان و سه رما و سو له و به فر و باران له گه ل زریان ده ستی پین کرد ، شاتوه ماسب که به خۆی و له شكري یه وه له چله ی زستاندا له ناو ختیه تان که وتبووه به ر به فر و باران ده ستی هه لئه گرت ، فره مانی دایه پیاوه کانی هیه چ ده رفه تیک (بو ئه وانیه ناو قه لاکه - ک.م.) نه هیلئه وه .

به ریکه وت ئه وسا که چهند ده سه ته یه ک له بوختی یه کانی وه ک میربرایمی گورگیلی و پیاوه کانی له ناو قه لاکه دا بون و به هیه چ جۆر ئاماده نه بون خۆ بدن نه ده سه ته وه ، به پیچه وانیه رۆمه کانه وه که پاش ئه وه هه مو به رگری یه ده یانویست ته سلیم بن . ئه وان له ژیره وه له گه ل قزلباشه ئابلوقه ده ره کاندایه کهن که وتن و گوریس و په پژه یان بۆ شو ر کردنه وه و ده سه ته یه کیان لی گه یاندنه ناوه وه ویکرا به تیر و تفه نگ هتیشیان برده سه ر بوختی یه کان که نه یاندیه ویست ده ست له شه ر هه لبگرن و قه لایه ده سه ته وه بدن ، په سنیویان دان و ناچاریان کردن بخزینه لایه که وه و ئه و جا بۆ خۆیان قه لایان دایه ده ست پیاوانی شاتوه ماسب که یه کسه ر فره مانی کوشتنی بوختی یه پاله وانه کانی دا ، هه ر له ویدا پیستی سه ریان به زیندویی گورون.^(۱) زۆر لایه نی تری «خاتیمه» شایانی پیاگوتن

۱- هه مان سه رچاوه ، چاپی پیته رزبورگ ، ۲۰۴-۲۰۶ ، چاپی قاهره ، ل ۱۰۸-۱۸۱ ، چاپی رووسی ، ل

و پیاوه‌لدانن، جا خۆزیا خامه‌ی ره‌نگینی هه‌ژاری شاعیری هیژا ئه‌ویشی ده‌کرده دیاری یه‌کی به‌هاداری تر بو خۆینه‌واری کورد و کتیبخانه‌ی کوردی و گه‌نجینه‌ی سه‌رچاوه‌ میژوییه‌ دیرینه‌کانی رۆژه‌لات.

شه‌ره‌ف خانی بدلیسی له‌ مه‌یدانی میژو ناسیدا، به‌ سه‌نگ و ته‌رازوی بیگانه‌ به‌ر له‌ سه‌نگ و ته‌رازوی خۆمانه، شۆره‌سواری مه‌یدان بو، ده‌یزانی چۆن ده‌نوسێ و چی ده‌نوسێ و له‌ کوپه‌ ناو دلێ نیشان ده‌پیکێ. بۆ خۆی ده‌یگوت میژو «له‌ سه‌رووی هه‌مو هونه‌رانه‌وه‌یه» چونکه «پری‌یه‌ له‌ ئامۆژگاری»، «به‌سه‌رهاتی رابردومان ده‌داته‌وه».

شه‌ره‌ف خان بۆ دانانی «شه‌ره‌فنامه» که‌لکی له‌ گه‌لێک سه‌رچاوه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی کۆن و ره‌سه‌ن و هه‌رگرتوه، قسه و باسی پیران و به‌ره‌می شاعیران و گۆرانی شایه‌ران و تاقی کردنه‌وه‌کانی خۆشی کردنه سه‌رچاوه‌ی به‌ که‌لک. شه‌ره‌ف خان وه‌ستایانه‌ ئه‌و که‌ره‌سته ده‌وله‌مه‌نده‌ی به‌ کار ده‌هیتنا، زۆر به‌ وردی سه‌رنجی لێ ده‌دان، هه‌مو لایه‌کی هه‌ل‌ده‌سه‌نگاندن و ته‌ته‌له‌ی ده‌کردن. ی. فاسیلیقا له‌م باره‌یه‌وه‌ نوسیویه، ده‌لێت:

«وا پێ ده‌چیت نوسه‌ر (واته شه‌ره‌ف خان — ک.م.ک) به‌ ئه‌وه‌په‌ری دوودلێ‌یه‌وه‌ ده‌پروانی‌یه‌ ئه‌و هه‌والانه‌ی (له‌ خه‌لکی ده‌بیسته‌وه‌ ک.م.م) گومانی له‌ راستی و دروستی‌یان نه‌بوایه‌ ئه‌وسا به‌ کاری ده‌هیتان.^(۱) جا لیره‌دا گه‌ر بلێن ئه‌م قسانه‌ی فاسیلیقا، وه‌ک هه‌مو قسه‌کانی تری به‌ره‌می خه‌لوه‌تی پازده‌ شازده‌ ساله‌ین له‌ گه‌ل هه‌رد و به‌رگی «شه‌ره‌فنامه» دا ئه‌وسا که، بی‌گومان، زیاتر له‌ نرخ و بایه‌خیان تی ده‌گه‌ین.

بابه‌ته‌کی^(۲) و بی‌لایه‌نی، ئه‌و دو مه‌رجه‌ گرنگ و پتیویسته‌ی سه‌رکه‌وتنی

۱- «شه‌ره‌فنامه»، به‌رگی دووه‌م، چاپی رووسی، ل ۱۶.

۲- بابته‌کی = الموضوعية

میژونوس، ئاشکرا به نوسینه کانی شهرهف خانه وه دیارن. ئەو کاتهی شهرهف خان دەستی دایه نوسینی «شهرهفنامه» پتوهندی له گهڤن شاسه فهوی به کاندای خراب و له گهڤن سولتانی عوسمانی به کاندای چاک بو، که چی که هاتۆته سهرباسی هر کامیکیان ههولتی داوه بی لایه ن نه شهرهف خان تا رادهیه کی زۆر وهک یهک به شان و باهوی شاتوهماسب و سولتان مورادیدا هه لداوه، خۆی له وه کهر کردووه که شا و سولتان شیر و تیریان له یهک ده سوو. بۆ ئەو رۆژگار که نه بو به شاتوهماسب بگوتریت «پادشایه کی دادپه روه ر و کامل و ره عیه ت په روه ر بو». ^(۱) ئەوانه ی باسمان کردن و چه ند هۆیه کی تری وهک ئەوان وایان له فاسیلیفا کردووه بلیت «پیم وایه سه رچاوه یه ک نی یه به راده ی... «خاتیمه» بابه ته کی وا راست گۆیانه وینه ی ژیان ی ناوه وه ی ئیرانی نیوه ی دووه می سه ده ی شازده ی بۆ کیشابین، تایبه ت له و رۆژگار تاریکه یدا که سالی ۱۵۷۶ به مردنی شاتوهماسب دهستی پین کرد». ^(۲) دیاره له خۆراش نییه زانایه کی گه وره ی وهک پیتروشیفسکی «شهرهفنامه» ده گه ییتیه پایه ی سه رچاوه ئه رمه نی یه کۆنه کان که کهس نی یه گۆمان له نرخ ی زانستی به رزیان بکات ^(۳) فلیامینۆف زیرنۆف به رسته یه کی زۆر کورت هیچی بۆ کهس نه هیشته تۆته وه ده رباره ی «شهرهفنامه» بیلیت. سالی ۱۸۶۰ زیرنۆف نویویه، ده لیت: «له ماوه ی ده وروبه ری ۳۰۰ سالدا له رۆژه لات هیچ به ره مه میک نه هاتۆته گۆری بتوانیت شان له شانی «شهرهفنامه» بدات». ^(۴) وهک دوایش باسی ده که یین بایه خ پیدانی بی ئەندازه ی زانایان به «شهرهفنامه» به لگه یه کی تری پایه بلندیی ئەو سه رچاوه یه. دوکتور

۱- «شهرهفنامه»، بهرگی دووه م، چاپی پیتزرزبورگ، ل ۲۵۱، چاپی قاهره، ل ۲۱۹ - ۲۲۰.

۲- «شهرهفنامه»، بهرگی دووه م، چاپی رووسی، پتیه کی فاسلیفا، ل ۲۲ فاسلیفا، ل ۲۲.

۳- ی. پ. پیت. و شیفسکی لیکۆلینه وه ی میژوی پتوهندی ده ره به گی له نازه ریا یجان و ئه رمینیا له سه ده ی

شازده وه تا سه ره تای سه ده ی بیست، به زبانی رووسی، لیتینگراد، ۱۹۴۹، ل ۳۱.

۴- «شهرهفنامه»، بهرگی یه که م. چاپی پیتزرزبورگ، ل ۹.

شهمسی^(۱) سه‌بارت بهم باسه نوسویوه، ده‌لایت:

«ئهم کاره به‌هاده (واته «شهره‌فنامه» - م.ك) سهرچاوه‌یه‌کی نایابه بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی نه‌ک ته‌نهن میژوی کورد به‌لکو هی نازه‌ربایجان و ئیران و تورکیا و ولاتانی دراوسینی تری کوردستان. له خۆرا نی‌یه نوسه‌رانی چه‌رخه‌کانی دوای (شهره‌ف خان - م.ك) له «شهره‌فنامه» زیاتر که‌لکیان وه‌رگرتووه وه‌ک له سهرچاوه‌کانی تر»^(۲). «شهره‌فنامه» چه‌ند به ناوه‌رۆک ده‌وله‌مه‌نده هینده‌ش له

۱- سالی ۱۹۶۷ دوکتور م. شهمسی له ئامۆژگاری میژوی سهر به کورپی زانیاری نازه‌ربایجانی سۆفیت بره‌نامه‌ی دوکتورای له سهر «شهره‌فنامه» وه‌گرت. نامه‌ی دوکتوراکه‌ی «شهره‌فنامه‌ی شهره‌ف خانی بدلیسی وه‌ک سهرچاوه‌ی میژوی گه‌لی کورد» سالی ۱۹۷۲ له کتیبیکه‌ی سه‌دوچل و سنی لاپه‌ره‌ییدا به‌ زوانی نازه‌ری چاپ کرا (مه‌مید نه‌سکه‌نده‌ر ئوغلی. شهره‌ف خانی بدلیسی «شهره‌فنامه» نه‌سه‌ری کورد خه‌لگتن تاریخی منبعی کیمی، باکی، ۱۹۷۲). به‌ر له‌وه‌ش کورته‌ی به‌ رووسی بلأو کرایه‌وه. دوکتور شهمسی له‌و به‌ره‌مه‌یدا گه‌لێک زانیاری گرنگی ده‌رباره‌ی «شهره‌فنامه» و میژوی کورد و کوردستان بلأو کردۆته‌وه که‌ شایانی نر‌خاندنی به‌رزن. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش که‌وتۆته‌ چه‌ند هه‌له‌یه‌کی که‌مه‌وه که‌ بۆ کاری زانستی وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و ئاساین. شایانی باسه‌ فاسیلیقا وه‌ستایانه وه‌لامی ژماره‌یه‌ک له هه‌له‌کانی دوکتور شهمسی دا وه‌توه (بره‌وانه): «شهره‌فنامه». به‌رگی دووه‌م. چاپی رووسی. ل ۱۹ - ۲۰). من لیره‌دا ده‌مه‌ویت سه‌رنجی خۆنده‌واران و دوکتور شهمسی بۆ ته‌نهن یه‌ک راستی بایه‌خدار رابکیشم. د. شهمسی شهره‌ف خان بدلیسی سالی ۱۵۴۳ له شارۆکه‌ی گۆمی ناوچه‌ی قه‌ره‌خروود له‌دایک بووه. ئه‌میر شهمسه‌ددین بدلیسی باوکی که‌ له‌ هۆزی کوردی رۆژه‌کی یه‌ دوای ئه‌وه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی میرنشینی به‌ میرات بۆ ماوه‌ی لێ سه‌نده‌وه سالی ۱۵۳۵ هاته‌ نازه‌ربایجان. کاتیک له‌گه‌ل سه‌فه‌وی یه‌کاندا کاری ده‌کرد میرشه‌مه‌ددین که‌چی ئه‌میر خان موسولوی خواست که‌ باوکی یه‌کێک له سه‌ردارانی قزلباش و چاودێری که‌رانی شاتوه‌ماسی یه‌که‌م بو. له‌به‌ر ئه‌وه‌، شهره‌ف خانی بدلیسی له‌ باوکه‌وه کورد و له‌ دایکه‌وه نازه‌ربایجانی یه‌» (بره‌وانه لاپه‌ره‌ی ۵ کورته‌ی نامه‌ی دوکتورا که‌ به‌ زوانی رووسی). ئیمه‌ هه‌یچ لاریمان له‌م قسانه‌ی دوکتور شهمسی نی‌یه به‌ مه‌ر جیک به‌هه‌مان گه‌ز کوتالی ئیمه‌ش بیتون. لیره‌دا ته‌نهن یه‌ک نمونه‌ی پچوک ده‌خمه‌ به‌رچاو. شاعیری گه‌وره‌ی رۆژه‌لآت و نازه‌ربایجان نزامی گه‌نجه‌وی (۱۱۴۱ - ۱۲۰۹) که‌ ته‌نهن به‌ زوبانی فارسی به‌ره‌می بلأو کردۆته‌وه بۆ خۆی به‌ شانازی یه‌وه گوتویه «دایکم له‌ ئه‌شرافی کوردانه». جا ئاخۆ دوکتور شهمسی نیوه‌ی نزامیمان ده‌داتن تا ئیمه‌ش نیوه‌ی شهره‌ف خانی له‌ سهر سینی یه‌کی زیر پێشکه‌ش بکه‌ین.

روی زوبانه‌وه ده‌وله‌مەند و پتە‌وه. شەرف خان بۆ خۆی له سەرەتای بەشی یە‌که‌می «شەرف‌نامه» دا دە‌لێت میژونوس پێ‌ویسته نوسەری «چاکی دەست و قە‌ڵەم رە‌نگین» بێت. کە‌سینکی شارە‌زانییە بە وە‌دا نە‌نیت کە شەرف خانی بدلیسی بە راستی نوسە‌ری‌کی چاکی دەست و قە‌ڵەم رە‌نگین بو. با لێ‌رە‌دا پە‌نا بە‌رینه بەر قە‌سە‌ی شارە‌زایانی خۆمان. هە‌ژاری شاعیر کە بە‌شیتکی تە‌مەنی له میحرابی «شەرف‌نامه» دا برده سەر و بۆ خۆی شۆ‌ره‌سواری فارسی و کوردی‌یه ^(۱) لەم بارە‌یه‌وه نوسیویه، دە‌لێت:

«ئە‌گەر ئە‌و نوسراوه فارسی‌یانه‌ی له‌و چاخە‌دا (واتە له‌ رۆژگاری شەرف خانداندا - م.ک.) نوسراون له‌گە‌ن فارسی‌یه‌که‌ی «شەرف‌نامه» دا له‌بەر یە‌کیان را‌گرین. گومان نامینی کە شەرف خان سەر‌تۆ‌پی هە‌مو نوسە‌رانی فارسی زمانی ئە‌و زە‌مانە بووه و بۆ کە‌رە‌ستە‌ی شەرف‌نامه‌که‌ی هیناوی‌یه پوخته‌ی فارسی ئە‌و س‌ای گۆ‌لب‌زێ‌ر کردووه و چە‌پ‌کی سەر سه‌وه‌تە‌ی ئە‌ده‌بیاتی فارسی ئە‌و سەر‌ده‌مه‌ی نیشانی خە‌نکی دۆ‌نیا داوه.»

با ئە‌وه‌ش ب‌لێ‌ن کە فارسی ئە‌و رۆژگاره «بەرگینکی زۆر فش و فۆ‌ن و ناقۆ‌لای» له‌بەر خۆی کردبو. ^(۲) بە‌ل‌ای مە‌وه له‌ هە‌مو‌ی گ‌رنگ‌تر ئە‌وه‌یه کە شەرف خانی بدلیسی به‌و هە‌مو‌ توانا و دە‌سه‌لاتە‌یه‌وه له‌ خۆی ب‌ایی نە‌بو، وه‌ک هە‌مو زانایە‌کی رە‌سەن زۆر ساده و سا‌کار بو. با گۆ‌تی ل‌ن ب‌گرین بزانی‌ن بۆ خۆی چۆن «شەرف‌نامه» هە‌ل‌ده‌سه‌نگینتی: «له‌ زانایانی پیاو چا‌ک و دل‌پا‌ک و به‌ وه‌ج

← ۲ - دوکتور شە‌مس‌ی، کورتە‌ی نامە‌ی دوکتورا‌که‌ی به‌ زمانی رووسی، ل ۷، ۲۳ - ۲۴.

۱ - بە‌ل‌ای مامۆستا مە‌سه‌ود مە‌حه‌مه‌ده‌وه له‌ روی «د‌ار‌شتن و به‌ پ‌ت‌زی‌یه‌وه» شەرف‌نامه کوردی‌یه‌که‌ی هە‌ژار گە‌لێ‌ک له‌ فارسی‌یه‌که‌ی شەرف خان به‌ه‌ت‌ز‌تره. مام ه‌ی‌م‌نی شاعیر له‌و ب‌روا‌یه‌ د‌ایه کە «شەرف‌نامه‌ی هە‌ژار دە‌ب‌ی ب‌کر‌یت‌ه بە‌ردی بناغه بۆ کوردی ئە‌ده‌بی و زمانی یە‌ک‌گ‌رت‌ومان» تۆ (ب‌روانه): «شەرف‌نامه»، چاپی کوردی، ل پە‌ن‌جاو‌نۆ، حە‌فتا‌ودۆ.

۲ - «شەرف‌نامه»، چاپی کوردی، ل ۴۰ - ۲

ده پارنیمه وه زۆر به وردی له نوسینه کهم ورد بنه وه و ئه گهر په شیوی به کیان بهرچاو کهوت به شیوهیه کی مهردانه بهراوردی بکهن. خۆ ئه گهر هه له و له بیر چونیکم له سهر ده دۆزنه وه ههر به گالته پی کردن و تیر و ته شهر لیم نه قۆزنه وه، پیاوهم له گهه بکهن و به پارچهیه کی چاکتر و به بزرگوارنکی تازه تر و پاکتر بۆم پینه بکهن.»^(۱) خۆزگا ئه م قسه به پێزانه ده بونه دهرس بۆ نه وهی شهرهف خان بدلیسی. لێزه دا پتویسته ئه وهش بلین که وا شهرهف خان ههرچهنده له ریبازی میژوونوسانی رۆژگاری خۆی و پیتش خۆی لای نه داوه و وهك ههوان خۆی خستۆته «رێزی به رێزترینی ده رگه وانان و پاسه وانانی» پاشایان،^(۲) به لام له گهه ئه وهش به خۆ نازینی رهوا و به جیتی زۆر پتوه دیاره، ئه وهی له زۆر شوینی «شهرهفنامه» دا به هاسانی ههستی پی ده کری. شهرهف خان دلنیا بو له وهی «پرشنگی لاپه رهکانی «شهرهفنامه» وهك تیشکی رۆژ» ده دره و شیتته وه و «هه مو جیهان پر ده کاته وه».

واش بو «شهرهفنامه» ههر زو سه رنجی زانایانی راکیشا. له رۆژگاری شهرهف خان خۆیه وه خوینده واران کهوتنه نوسینه وهی رونوسی تری به رگی یه کهم و دووهمی سالی ۱۶۰۶ له شاری کلس هه سه نی کورپی نوره ددین له ۳۲۷ په ره دا به بی ده ستکاری رونوسی یه کهم ژماره ی «شهرهفنامه» ی کرد که ئیسته له کتیبخانه ی بودلیانی ئوکسفورد هه لگیراوه. هه سه ن به گی یه زدی یه کیکه له وانیه سالی ۱۶۴۵ «شهرهفنامه» ی نوسیوه ته وه. ئیسته ته نها له کتیبخانه ناوداره کاندای ۲۲ ده سنوسی «شهرهفنامه» هه یه. هه یچ دور نی یه تا ئیسته ش ژماره یه کی زۆر له ده سنوسه کۆنه کانی «شهرهفنامه» له کوردستان خۆی یا له

۱- هه مان سه رچاوه، ل ۸.

۲- زۆر سه یه که خوالینخۆشیو محهمه ده لی عه ونی به شیککی ئه م رسته یه ی په راندوه گوایه له بهر ئه وهی له خۆیایی بونی پیوه دیاره (بروانه: «شهرهفنامه»، به رگی دووهم، چاپی قاهره، ل ۴).

ولاتانی تری رۆژهه لاتی ناوه راستدا هه بیت، چونکه وا دیاره دوای شهرف خان به ماوهیهکی زۆر هیشتا روناکییران هه «شهرفنامه» یان رونوس کردووه. بۆ وینه ئەو دەسنوسه ی «شهرفنامه» که له کتیبخانه ی ماتینه ده رانی به ریتان هه لگیراوه له سه ده ی هه ژده دا نوسراو ته وه.

کۆنترین و به نرخترین و راستترین ده سنوسی زانراوی «شهرفنامه» ئەوه یان که شهرف خان به ده سخه تی خۆی به ناو «شهرفنامه» ی تاریخی کوردستان «هه نوسیویه ته وه و ئیسته له کتیبخانه ی بۆلیان له ئۆکسفۆرد هه لگیراوه. روه سه کان دوای سه رکه وتیان له وه شهرفیاندا که له گه ن فارسه کان سالی ۱۸۲۶ - ۱۸۲۸ کردیان، کتیبخانه ی به ناویانگی سه فه وی به کانیا ن له ئەرده بیله وه گواسته وه پیته رزبورگ. یه کیئک له کتیبه به نرخه کانی ده سنوسیکی «شهرفنامه» بو که سالی ۱۵۹۸ نوسراو ته وه و شهرف خان بۆ خۆی پیاچۆته وه و مۆری خۆی له سه ر دانا وه. ئەو ده سنوسه ئیسته وا له کتیبخانه ی گشتی لیتینگراد. رونوسی تری «شهرفنامه» له موزه خانه ی به ریتانیا و کتیبخانه ی ئەسته مون و شوینی تر هه لگیراوه.

هه رزوو شاره زایان که وتنه وه رگیترا نی «شهرفنامه» بۆ سه ر زوبانی تر. سالن به سه ر دانی «شهرفنامه» دا تینه پیری که دو جار کرایه تورکی. جاری یه که م محمه د به گی ئەحمه د به گی میرزا سالی ۱۰۷۸ ی کۆچی (۱۶۶۷ - ۱۶۶۸ ی عیسایی) کورته ی «شهرفنامه» ی وه رگیترا یه سه ر تورکی که تا ئیسته دو ده سنوسی لی دۆزراو ته وه. پاش ده ور به ری ۲۰ سالن سامی ناوینک هه مو «شهرفنامه» ی کردووه به تورکی. وهک له شوینی خۆیدا باسی ده که یین «شهرفنامه» وه رگیترا یه سه ر ژماره یه ک زوبانی تری رۆژهه لاتی و رۆژئاوایی. به هه مان ده ستور زو «شهرفنامه» بووه سه رچاوه ی گه رنده و میژونوسانی رۆژهه لاتی و رۆژئاوا. حاجی خه لیفه که به کاتب چه له بیه ناسراوه، چه لکانی سه ده ی هه ژده بۆ دانی «جهان نوما» که لکی زۆری له «شهرفنامه» وه رگرت،

به تاییهت بۆ رون کردنه وهی باری جوغرافیای مهلبهندهکانی کوردستان و ژبانی هۆزه کۆچهر و نیشته جیکانی. دوا به دوا ی ئه وه درویش محهمه دی زیللی که به ئه ولیا چهله بی ناسراوه (۱۶۱۱ - ۱۶۷۹؟) که لکی له «شهره فنامه» وه رگرت و چه ند جارنک ناوی خۆی و خواوه نی له به رگی چوارهمی «سیاحه فنامه» به ناوبانگه که یدا هیناوه.^(۱) زۆری نه برد رۆژئاوا ییه کانیش به «شهره فنامه» یان زانی. هتیریلۆ یه که م زانای ئه وروپایی یه باسی «شهره فنامه» ی کردووه که له رینگه ی «جیهان نوما» ی حاجی خه لیفه وه به بونی زانیوه. سالی ۱۷۷۶ هتیریلۆ له و کتیبه یدا به زمانی فه رهنسی به ناوی «کتیبخانه ی رۆژه لات یا فه ره نگی گشتی» یه وه دایناوه چه ند جارنک ناوی «شهره فنامه» ی هیناوه.^(۲) کار به دهستی دیپلۆماسی ناسراوی به ریتانیا ییچۆن مالکۆلم (۱۷۶۹ - ۱۸۳۳) که ماوه یه کی زۆری له هندوستان و ئیران بردۆته سه ر یه که م ئه وروپایی یه ده سنوسی «شهره فنامه» ی ده سکه وتووه و که لکی لئی وه رگرتووه بۆ دانانی به رگی دووه می ئه و کتیبه ی که بۆ میژوی ئیران ته رخان کراوه.^(۳) دوا ی مالکۆلم به ده وروبه ری بیست سالتیک میژونوسی فه رهنسی کاترمیز که لکی زۆری له «شهره فنامه» وه رگرت بۆ دانانی ئه و کتیبه ی که سالی ۱۸۳۶ له پاریس به ناوی «میژوی مه غۆله کانی ئیران» وه بلاوی کرده وه. «شهره فنامه» ی شه ره ف خانی بدلیسی زۆر زو سه رهنجی رۆژه لاتناسانی رووسی راکیشا خ. د. فرین یه که مین زانای رووسی بو که سالی ۱۸۲۶ له یه کینک له رۆژنامه کانی پیتهرز بورگدا باسی «شهره فنامه» ی وه ک «سه رچاوه یه کی میژوی یه کجار گرنگ» کرد. هه ر ئه و

۱- بروانه: «کورد له میژوی دراوسێکانیدا. سیاحه فنامه ی ئه ولیا چه له بی»، وه رگرتانی سه عید ناکام.

کوری زانیاری کورد. به غدا. ۱۹۷۹، ل ۷۴، ۹۷، ۱۰۳، ۱۹۱، ۱۹۲، ۲۳۲، ۲۳۴، ۲۷۸، ۲۸۱.

۲- بروانه: ژ.س. موسه لیلیان. بیبلوگرافیای کوردناسی. به زمانی رووسی، مۆسکو، ۱۹۶۳، ل ۵۵.

۳- the early period to the present time, 24 Vol. 2. London 1815.

j. Malcolm, the histors of persia form

سالهه. فولکوفیش به دریزی باسی «شهره‌فنامه»ی کردووه.^(۱) پاش سنی سان فرین له یه‌کیتک له نویسه‌کانیدا دیسان هاتۆته‌وه سهر باسی «شهره‌فنامه» و داوای کردووه به زوترین‌کات ده‌قی فازسیکه‌ی بلاو بکریته‌وه بئ‌دواخستن وه‌رگیتیره سهر زمانیکی ئه‌وروپایی. دوابه‌دوای فرین ژماره‌یه‌کی تر له رۆژه‌لاتناسانی روسییا داوای بلاوه کردنه‌وه و وه‌رگیتیرانی «شهره‌فنامه»یان کرد.

زانا و کاربه دهستی کۆری زانیاری روسییا فلیامینۆف زیرنۆف (۱۸۳۰ - ۱۹۰۴) ئه‌رکی بلاو کردنه‌وه‌ی «شهره‌فنامه»ی به فارسی گرته ئه‌ستۆی خۆی و سالی ۱۸۶۰ به‌رگی یه‌که‌می به پیشه‌کی‌یه‌کی بیست لاپه‌ره‌یی به نرخه‌وه به زمانی فه‌ره‌نسه‌یی بلاو کرده‌وه. دو سالی پین نه‌چو به‌رگی دووه‌میشی له‌گه‌ن پیشه‌کی یه‌کی فه‌ره‌نسه‌یی جهوت لاپه‌ره‌ییدا بلاو کرده‌وه.^(۲) ئه‌م کاره هیندله پایه‌ی زانستی فلیامینۆف زیرنۆفی به‌رز کرده‌وه که نازناوی به‌رزی ئه‌ندامی کارای کۆری زانیاری روسییا له سهری پین‌درا.

له ئه‌وروپا سهره‌تای نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده «شهره‌فنامه» بۆ یه‌که‌م جار له لایه‌ن گ.ا. باربه‌وه وه‌رگیتیرایه سهر زمانی ئه‌له‌مانی و به‌ره به‌ره له نیوانی سالانی ۱۸۵۳ و ۱۸۵۹ دا له‌گه‌ن پیشه‌کی‌یه‌کی وه‌رگیتیر دا بلاو کرایه‌وه. پروفیسۆر ف.ب. شارموا ۳۰ سان کاری بئ‌وچانی بۆ وه‌رگیتیرانی به‌رگی یه‌که‌م و دووه‌می «شهره‌فنامه» بۆ سهر زمانی فه‌ره‌نسه‌ی ته‌رخان کرد و له چوار به‌رگی سهر به خۆدا بلاوی کردنه‌وه. شارموا سالی ۱۸۶۸ به‌شی یه‌که‌می به‌رگی یه‌که‌م و سالی ۱۸۷۰ به‌شی دووه‌می به‌رگی یه‌که‌م و سالی

۱- ك.ك. كوردویشف. كوردناسی. - «موزه‌خانه‌ی ناسیایی - لقی لیتینگرادی ده‌زگای رۆژه‌لاتناسی

کۆری زانیاری سوئیت». مۆسکۆ. ۱۹۷۲، ل ۳۸۶-۳۸۷.

۲- کاتی خۆی کۆری زانیاری کورد ههر دوکیانی ده‌س کهوت.

۱۸۷۳ بەشی یەكەمی بەرگی دووهم و سالی ۱۸۷۵ بەشی دووهمی بەرگی دووهمی له پیتەرزبورگ چاپ کرد. وهك.ی. فاسیلیقا دەلێت ئەو کارە ی شارموا «تا ئیمروش نرخێ زانستی خزی له دەست نەداوه». ^(۱) هیچ کاتێک بایەخی «شەرەفنامە» وهك سەرچاوەیەکی گرنگ و رەسەن کەم نابیتەوه. لێره دا ئەوئەندە بەسە کە ئامۆژگای رۆژەلاتناسیی کۆری زانیاری سۆفیت - لقی لێننگراد له سەرەتای شەستەکانەوه فاسیلیقای کاربەدەستی بز وهگرێان و لیکۆلێنەوهی هەر دو بەرگی «شەرەفنامە» تەرخان کرد. فاسیلیقا سالی ۱۹۶۷ بەرگی یەكەم و سالی ۱۹۷۶ بەرگی دووهمی «شەرەفنامە» ی بە دو پیشەکی قوولەوه بڵاو کردەوه. رۆژەلاتناسانی سۆفیت و دەرەوه ئەم کارە بەهادرە ی فاسیلیقایان بەرز نرخانند. ^(۲) هەرچی ئامۆژگاری گەلانی رۆژەلاتی نزیك و ناوهراستی سەر بە کۆری زانیاری ئازەربایجانی سۆفیتە «شەرەفنامە» ی کردە باسی نامە ی دوکتورای م. شەمسێ کە سالی ۱۹۶۷ تەواوی کرد. ^(۳) دوکتور شەمسێ جگە له نامە ی دوکتوراکە ی زنجیرەیهك وتاری زانستیشی دەربارە ی شەرەف خان و «شەرەفنامە» بڵاو کردوتەوه. وهك «میترونوسی کوردی بە ناوبانگ شەرەف خانی بدلیسی» ^(۴) و «باسی راپەرینەکانی سەدە ی شازدەمینێ هۆزە کوردەکان له شەرەفنامەدا». ^(۵) رون کردنەوه ی باسەکانی جگە له «شەرەفنامە» دوکتور شەمسێ ژمارەیهکی زۆر سەرچاوە ی کۆنی وهك «نزّهة القلوب» ی حمدالله القزوينی و

۱- «شەرەفنامە»، چاپی رووسی، بەرگی یەكەم. ل ۲۳.

۲- بە ویتە پروانە گوڤاری «گەلانی ئاسیا و ئەفریقا»، بە زمانی رووسی، مۆسکۆ، ژمارە شەش، ۱۹۶۸، ل ۲۰۱-۲۰۲.

۳- پروانە پەراوێزی ژمارە ۲۵.

۴- پروانە گوڤاری «هەموالەکانی کۆری زانیاری ئازەربایجانی سۆفیت» باکو، ژمارەیهك، ۱۹۶۷، ل ۶۷-۷۲.

۵- هەمان سەرچاوه، ژمارەیهك، ۱۹۶۸، ل ۴-۶۴.

به‌ره‌می میژوئوسانی سه‌رده‌می شه‌ره‌ف خانی وه‌کی قازی ئەحمه‌دی غه‌فاری به کار هیناوه.

ده‌قی فارسی‌یه‌که‌ی «شه‌ره‌فنامه» له قاهیره و شونیی تریش چاپ کراوه، هه‌ر وه‌ها به‌رگی یه‌که‌می تا ئیسته دو جار به عه‌ره‌بی ب‌لاو کراوه‌ته‌وه، جاری یه‌که‌میان سالی ۱۹۵۳ و جاری دووه‌میان سالی ۱۹۵۸ له به‌غدا به‌رگی دووه‌میشی یه‌ک جار به عه‌ره‌بی سالی ۱۹۶۲ له قاهیره ب‌لاو کراوه‌ته‌وه.^(۱) به داخه‌وه دوای هه‌موان «شه‌ره‌فنامه» سه‌رنجی خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی خو‌ی راکیشا. ئەگه‌ر کاره‌کانی مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی لئ ده‌ریکه‌ین تا سه‌ده‌ی بیستم خوینده‌وارانی کورد بایه‌خیکی ئەوتویان به «شه‌ره‌فنامه» نه‌داوه. له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌مدا دو زانای کورد (خوالینخوشبو ماموستا محمه‌ده‌علی عه‌ونی و ماموستا جه‌میل به‌ندی رۆژبه‌یانی) «شه‌ره‌فنامه» یان به زوانی عه‌ره‌بی ب‌لاو کرده‌وه. سالی ۱۹۷۲ هه‌ژاری شاعیر به یاریده‌ی «کۆری زانیاری کورد» که لئینیکی زۆر گه‌وره‌ی له کتیب‌خانه‌ی کوردیدا پر کرده‌وه به‌وه‌ی به زوبانی کوردی «شه‌ره‌فنامه» ی له به‌رگینگی جوان و رازاوه‌دا ب‌لاو کرده‌وه. هه‌ژار به‌و کاره گه‌وره‌یه‌ی قه‌رزی نیشتمانی به سه‌ر خو‌یه‌وه نه‌هیشت.^(۲) ناوی هه‌ندی له زانایانی بدلیسی: شیخ ئەبو تاهیری بدلیسی له پیرانی ده‌ستگیری سه‌ده‌ی نویه‌مه که جامی له نه‌فه‌حاتدا یادی کرده‌وه و ئەوی به یه‌کن له ئەولیا‌ی گه‌وره‌ داناوه، مه‌ولانا حوسامه‌دین‌علی بدلیسی که ته‌ریقه‌تی ده‌چینه‌وه سه‌ر عارفی ره‌ببانی عه‌ماریا سه‌ر بدلیسی و له ۹۰۰ وه‌فاتی کرده‌وه و خبوی جامع‌التزلیله له ۵ جه‌لدا له ته‌فسیری قورئاندا، مه‌ولانا شاحوسین بدلیسی که له بدلیسدا مزگه‌وت و

۱- دوایی دینه‌وه سه‌ر ئەم باسه.

۲- ئەم باسه‌مان به ته‌واوی له میژوی نوسراوی دوکتور که‌مال مه‌زه‌ره‌ ئەحمه‌د په‌ره‌ی ۱۰۴ تا ۱۲۶ چاپی

- سالی ۱۹۸۳ زاینی وه‌رگرتوه، خوا له که‌ندوکوسپ ئەو زانا میژوزانه پاریزی (شه‌پۆل).

خانه‌قای بوه و ۱۲۰ سان ژیاوه و له ئاخری سه‌دهی ده‌یه‌مدا وه‌فاتی کردوه. شوکری بدلیسی، شاعیر، وژاوه‌ر و میژوزان بوه، مه‌ولانا خزر به‌به‌ی خیزانی بدلیسی له هۆزی بابانه و له بدلیس ته‌فسیر و فه‌رموده و فیه‌قی شافیعی به‌ دهرس وتۆته‌وه و له ۱۰۰۵ وه‌فاتی کردوه، مه‌ولانا موسا بدلیسی له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی یازده‌هه‌م له بدلیس موده‌ریس بوه، مه‌ولانا محمه‌د زه‌رقی سو‌فی بدلیسی که مامۆستا و مو‌فتی و عارفینکی گه‌وره‌ی ساله‌کانی به‌ر له ۱۰۰۵ یی مانگی بوه. ئەمیر شه‌ره‌ف خانی بدلیسی خییوی میژوی شه‌ره‌فنامه، مه‌ولانا عه‌بدولخه‌لایق خیزانی بدلیسی که شیخ‌الاسلامی بدلیس بوه و عارف و شاعیر بوه و له سه‌ده‌ی ده‌یه‌م ژیاوه و ئەمه‌ش چه‌ن شیعر له قه‌سیده‌یه‌کی ئەو زاته:

دار و ده‌وه‌نی پر گول باخ و ره‌زی پر میوه
ده‌شت و ده‌ری ره‌نگیوه، کیو و که‌ژی خه‌م‌لیوه
بدلیسه مه‌کۆی رازان بو دل‌به‌ر و چاو بازان
پیک هینه‌ره بو نیازان جیی په‌سنه له لای چازان

مه‌ولانا عه‌بدوره‌حیم بدلیسی له سه‌ده‌ی ۸ ژیاوه و کتیبی له زانینی مه‌نتیق داناوه و کۆبه‌ی له سه‌ر مه‌تالیع هه‌یه.

مه‌ولانا شیخ عه‌ممار یاسر له سالی (۵۸۲ = ۱۱۸۶) وه‌فاتی کردوه که پیری ده‌ستگیری شیخ نه‌جمه‌دین ئەحمه‌د کوری عومه‌ری خه‌یوفی بوه که نازناوی تامه‌الکبری (به‌لای گه‌وره) بوه و یاسر مریدی ئەبونه‌جیبی سوهره‌وه‌ردی بوه که له سالی ۴۹۰ وه‌فاتی کردوه. مه‌ولانا عه‌بدللا بدلیسی ره‌شک له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی ۱۱ ژیاوه و موده‌ریسی فیرگی ئیدریسیه بوه.

Dr.Mohammad Saleh Ebrahimi

Zanayani Kurd

-٤٠-

مهولانا كه ماله دين چه كيم ئيدريس بدليسي. مهولانا محهمه د بهر قه لعي بدليسي،
موشتاق ئه فهندي بدليسي، زانا، عارف و شاعير بوه و له ١٢٤٧ ي مانگي
وه فاتي كردوه.

ئەبوعەلى ئىسمائىل قالى دياربەكرى

٢٨٨-٣٥٦ مانگی = ٩٠١-٩٦٧ ی زاینی^(١)

قالی بەر ئاوه ژوی قیاس مەنسوب بە (قالیقلا) لە سەر وەزنی عالی سەرایە و یەکیکە لە شازەکانی دیاربەکر و مەنسوب بەو شارەیه.

ئەبوعەلی سمائیل کورپی قاسم کورپی عیدون کورپی هارون بەغدا، قالی یەکیکە لە زانایانی ئەدەب و وێژاوهری و لە لوغەت و بیژەزانین دا پیشەوایە و خاوەنی کتیبی ئەمالی: کتیبی (نەودار) و کتیبی (مقاتل الفرسان) و هی ترە.

ئەبوعەلی قالی دیاربەکر لە گوندی (مەنازجیردی)، سەر بە دیاربەکرەوه لە سالی ٢٨٨ کۆچی مانگی ١٠ و ٨٩٣ زاینی لە دایک بوە و^(٢) لە سالی ٣٠٣ بە کاروانی قالیقلا چۆتە شاری بەغدا و بە قالی ناو بانگی دەرکردووە و لای مامۆستایانیکێ وەکو زەجاج و ئەخفەشی گچکە و نەوتەوویە زانستی وێژاوهری و ئەدەب فێر بوە و لە پاشان چۆتە ئەندەلوس و لای (مسننصر بالله) خەلیفە ی ئەمەوی پلە و پایە ی بەرزی گیرکەوت و لە سالی ٣٥٦ کۆچی مانگی و ٩٦٧ زاینی لە قورتوبە بارگە ی بەرە و لای خوا تیکناوہ.

مەنازجیرد یامەلازگرد شارنیکە لە سەر فوراتی خۆرەلآت لە نیزیك دەریای - وان - دایە و (قالی قلا) سەر بە دیاربەکرە و لە نیوان تەرابوزان و مەنازجیرد - ه - سەمعانیش هەر وای نوسیوہ. بەلام عیمادەدین کاتبی ئیسفەهان ی لە میژوی سەلجوقی دا نوسیویەتی: قالی قلا ئەرزەن روم - ه.

ئەم زانایە چۆتە عێراق و لای ئەبوبەکر کورپی دورەیدی ئەزودی و ئەبوبەکر کورپی ئەنباری و نەقەوویە و لای کۆری دوروستوویە خویندوویەتی و

١- ئەعلامی زەرەکلی ج ١ لاپەرە ی ٣٢١ چاپی ٦ سالی ١٩٨٤ ز

٢- ئەوە کە ئەبوعەلی قالی دیاربەکر لە ٢٨٨ ی مانگی لە دایک بوە قسە ی خاوەنی معجم الادبأ و عیون التواریخ و وەفەیات و ئەنباه الرواتە.

٢٥ سان له شاری به غا ماوه ته وه و له شهعبانی سالی ٣٣٠ کۆچی دا له رۆژگاری ئه وره حمان ناسر چۆته مه غریب و له شاری قورتوبه نیشته جی بوه وله بهر ئه وهی له به غاوه چۆته ئه وی، به ئه بوعه لی به غدادی ناو براوه.

کورپی خه لدون له بابته نرخاندنی کتیبی (نه وادر) نوسیویه تی: له مامۆستایانی فه نم بیستوه که بنچینه ی ویزاوه ری و ئه ده ب له چار کتیب دایه:

١- الادب الکاتب ی کورپی قوته یبه ی کورد و کامیلی موبه دید و به یان و ته بیینی جاحیز و نه واردی ئه بوعه لی قالی دیاربه کری کورد، هه رچی له م چار کتیبانه به ده ره شاخه و وه چه و لق و پۆیه ی ئه ده بن. قالی (ئه بوعه لی) له هه مو زانایانی خولی خزی زیاتر لوغه ت بیژه و نه حوی زانیوه و زانایان و ئه دیبان شیعر ی جاهیلیان له ئه بوعه لی قالی نه قل کرده و که س به ئه ندازه ی قالی شیعر ی جاهیلی له بهر نه بوه. ئه بوعه لی قالی لای موسه نسه ر، کورپی ئه وره حمان ناسر زۆر خو شه ویست و به ریز بوه و ئه مالی له وی نوسیوه.

* به ناو بانگترین نوسراوی ئه بوعه لی قالی دیاربه کری کتیبی: (نه وادر) ه. -

له ئه خبار و ئه شعار که به ئه مالی قالی ناو داره.

* کتیبی: مه مدود و مه هموز - زانایان وتویانه نائیسنا کتیبی وا له م بابته ته دا، دانه تراوه میکرو فیلمی له خه زانه ی روبات دا و نوسخه یه کی ره نگینی هه یه و هه ندیکی لی چاپ کراوه. ^(١) □ باریع له نوعه ت دا به شیوه ی حه رفی ئه لف و بییه که زۆربه ی کتیبه نوعه ته کانی له م کتیبه دا کۆ کرده ته وه که پینج هه زار. به رگه. ته فسیری سبع الطوال.

* ئه مسال که به پیی ئه لف و بیتکه دانراوه.

* کتیبیک له بابته وشتر و ^(٢) * کتیبیک له بابته خشل بو ئینسان و

١- ئه علامی زه ره کلی ج ١ لاپه ره ی ٣٢١ چاپی ٦ سالی ١٩٨٤ ز.

٢- فه ره نگ:

ناوه کانی وشتر: دو جورن: —

.....

* کتیبیک له (فعلت و افعلت) و شهرح له سه ره قهسایدی موعهاللهقه.

□ نوادر یا ئەمالی قالی.

□ ئەمسال.

سه رچاوه:

نفع الطیب ٢: ٨٥ و بغیة الملتمس ٢٢٦ و فیات الاعیان ج ٦ په‌ره‌ی ٢٠٤ و ٢٠٥ و ٢٠٦ ژماره (٩٢) چاپی میسر و ته‌به‌قه‌ی ٢٠ و ابن‌الفرضی ١: ٦٥ و جذوة‌المقتبس ١٥٤ و الروض‌المطار - خ. و فهرسة‌ابن‌خلیفه ٣٩٥ و فیه‌اسماً

← به‌وشتریان وت: کۆچهکت بو، له‌وه‌لامدا وتی: خو‌ئه‌و باره‌ی خو‌مه‌هه‌ر له‌خۆمه، وشت: زۆر به‌قنیا ته.

جۆری یه‌که‌م:

١- سایه: وشتی مه‌عمولی (نیر و می).

٢- ده‌یلاخ: که‌ته‌مه‌نی تا یه‌کسالانه‌بی: نیر و می.

٣- لۆکچه: نیری تا دوسالانه‌با قورتم ئەدرینن ئیتر له‌وه‌ولا لۆکی بی ده‌لین.

٤- ئاروانه: می‌یه‌ی تا دوسالانه.

٥- لۆک: نیری له‌ دو سالانه‌به‌ره و ژۆرتی.

جۆری دووهم:

٧- نه‌ر و نه‌رمایه‌(جامباز).

٨- نه‌ر چه: نیری تا یه‌کسالانه.

٩- نه‌ر: که‌ته‌مه‌نی له‌ دو ساله‌تیپه‌ریین.

١٠- مایه: می‌یه‌ی گه‌وره.

وشت له‌هه‌وای سارددا له‌چله‌ی زستان به‌به‌ران دی و به‌ران ده‌کری.

له‌ژیر زگی وشتی مایه و سایه‌دا ماده‌یه‌کی ره‌قی زۆر سه‌خت هه‌یه‌که‌بو ئازار دانی دوژمن به‌کار

دی.

شفره‌له‌چوار سالانه‌به‌دوا له‌وشتدا په‌یا ئه‌بی.

نه‌ر و نه‌رمایه‌به‌کارتر و رق‌ئه‌ستورترن.

اکثر کتبه. و انباه الرواة ١: ٣٠٤ و دارالکتب ٧: ٩٤ و فی دائرةالمعارف الاسلامیه ١: ٦٠٩ - ان (قالی قلا) هی التي كان یسمیها البیزنطیون و تذکرة النوادر ١١١. نهقل له نهعلام نوسراوی زهره کلی ج ١ چاپی ٦ بیروت په‌رهی ٣٢١ و ٣٢٢. سالی ١٩٨٤ ز راهنومای دانشوهران نوسراوی سه‌ید عهلی نهکبه‌ر بورقه‌عی په‌رهی ٢٦٨ و ٢٦٩ به‌رگی دووهم چاپخانه‌ی تابش قوم، خ‌الذهبی: سه‌یر نوبه‌لا. ١: ١٥٤، ١٥٥، کوری شاکرالکتبی: عیون ته‌واریح ١٢: ١/١٢٩، ١/١٣٠، کتاب فی‌التراجم ٣٨، عام ٧٤٣، زاهیریه، فهرس‌المؤلفین بالظاهریه. له نهعلامی نهلمونجید نوسراوه له ٨٩٣ له دایک بوه و له ٩٦٧ له فورتوبه‌ وه‌فاتی کردوه و نه‌بویه‌کر زوبه‌یدی شاگردی قالی بووه لاپه‌ره‌ی ٥٤٣ نه‌علامی نهلمونجید چاپی ٢٦ سالی ١٩٨٢.ز.

یاقوت: معجم‌الادباً ٧: ٢٥ - ٣٣، القفطی: کوری که‌سیر: البدایه ١١: ٢٦٤، ٢٦٥: سیوتی بغیة‌الوعاة ١٩٨، الزبیدی: موخته‌سه‌ر لوغّه‌ویان و نه‌حویه‌یان ٣٨، کوری عیماد: شذرات‌الذهب ٣: ١٨، حاجی خه‌لیفه: کشف‌الظنون ١٦٥، ٢١٦، ١٣٨٣، ١٤٤٧، ١٤٦٢، ١٧٤٠، ١٧٧٨، عبدالله‌الکبری: ته‌نبیه‌ له‌سه‌ر نه‌وهام (نه‌بوعه‌لی قالی دیاربه‌کری) فی امالیه، فهرس‌دارالکتب‌المصریه (٧: ٣ حمیدیه کتبخانه ٥٧، کتبخانه‌عاشر نه‌فه‌ندی ٤٨ خوانساری: روضات‌الجنات ١٠٣، ١٠٤، تاریخ‌الفکرالاندلسی ١٧٢ - ١٧٤ مقدمه‌ی chiften vl: 226, Brockelmann: g, l: 139, s, l: 202, 203 arabes 681, 982, Ahlwardt:... verzei chniss der arabischen hands A. S. Fulton De Slane: Catalogue des manuscrits م عمر یحی‌ الکشاف ٣: ٣٤٨ - ٣٥٥. نهقل له معجم‌المؤلفین تراجم‌مصنفی الکتب‌العربیّه‌ نوسراوی عومهر ره‌زا که‌حاله ج ٢ په‌ره‌ی ٢٨٦ و ٢٨٧ چاپی بیروت به‌رگی دووهم.

نوخته: نه‌بو عومهر- ی ره‌مادی له‌ ساله‌کانی ٣٣٠ ی مانگی و ٩٤٢ ی

زاینی چۆنه لای ئه‌بوعه‌لی قالی دیاربه‌کری و نه‌وادری لاخویندوه، جا کاتی ئه‌بوعه‌لی قالی دیاربه‌کری قه‌سیده‌ی (لامیه‌ی خۆی بو ده‌خوینیتته‌وه سه‌ری سورماوه، له‌وه‌مووه‌ واژه‌ جوان و فه‌ساحت و به‌لاغه‌ته‌ که له‌و شیعرا نه‌دا به‌ کاری هیناوه، ئه‌م قه‌سیده‌ له‌ به‌حری کامل‌ دایه‌ و سه‌عالیبی سی شیعری له‌ (یه‌تیمه‌ی ده‌هر)ی خۆیدا نوسیوه‌ته‌وه که هه‌ر ئه‌ونه‌شی ماوه له‌ ٣٠٠ تا ٣٥٠٠ ی مانگی و ٩١٢ تا ٩٦١ ی زاینی له‌ ئه‌نده‌لوس بووه که ئه‌وره‌حمان ناسر خه‌لفه‌ی ئه‌مه‌وی له‌ مه‌شریقه‌وه ئه‌بوعه‌لی قالی دیاربه‌کری بانگ کردۆته ئه‌وی. ^(١)

ئەمیر تەوھە کول کامبوزیا کوردی زافەرانیو

١٣٥٣/٩/١٦-١٢٨٢

ئەم زانایە کوردی ئەمیرباباخان موشیر دیوانە و لە تاران لە دایک بوە و بە فەیلەسوفی کەویر ناودارە و لە کوردانی زافەرانیو قوچانە، سەرەتا و دەورە ناوەندی: (موتەوہ سیتە) ی لە تاران و مەشھەد خویندوہ و خویندنی بەرزیشی لە تاشکەندی شورەوی لە رشتەیی زانستی رامیاری دا تەواو کردوہ. کامبوزیا ئەکەوتتە بەر قار و قینی رەزاخان پەهلەوی و لە سالی ١٣١٤ ی ھەتاوی شار بەدەری ئەکەن بۆ زاهیدان و بە ناوی سەرۆکی یانەیی دارایی زاهیدان دەس بە کار ئەبێ و دوای چەن رۆژ وازی لە کاری حوکومەت ھیناوە و خەریکی وەکالت بوە.

کامبوزیا زمانی کوردی قوچانی (کرمانجی ژورو) فەرانسەوی ، رووسی، ئالمانی، عەرەبی و فارسی و چەن زمانی تری ئەزانی.

کامبوزیا زۆر ھەزی لە موتالای کتیب خویندەوہ و لیکۆلینەوہ ئەکرد. رۆژنامەیی کەبھان^(١) لە ژێر سەر دێری: مەسائلی مەردومدا نوسیبوہتی: دوای مەرگی کامبوزیا (فەیلەسوفی کەویر) ھێچکەس دەسی ناگاتە کتیبخانەیی سیستان و بەلوچستان، درگای ئەم کتیبخانە کە ٢٧ ھەزار کتیبی بە نرخیی ھەییە ھەوتوی جارێک ئەکریتەوہ.

لەم ناوہدا ٦٠ جەلد کتیبی چاپی و ٢١ جەلد کتیبی خەتی نوسراوی کامبوزیا دانراوہ.

ئەمیر ھەسەن کامبوزیا یەکنێک لە ٢٨ فرزەندانێ ئەمیر تەوھە کول کامبوزیا بەر پرسیاری ئەو کتیبخانە ئەلی: باوکم لە سالی ١٣١٤ کە بۆ زاهیدان دوور

١- پەڕی ١٥ رۆژی یەکشەمە ٢٧ ی خاکەلیتوہ (نوسان) ی سالی ٢٥٣٧ و ١٦ ئاوریلی ٢٩٧٨ زاینی

خراوه تهوه له سنى كيلوميتري زاهيدان مهزره عهيهكى سازدا و خوى خهريكى كشت و كال بوه و ههه جىگايه ئهم كتيبخانه گه وهه دامه زرانده و به وه سيبه تى خويشى ههه لهه شوينه دا نيتراره و ههه وهكو ئه زانن به پشتكار و لى بران و لى نه وىنى خوى له ناو ئهم كه ويره دا چالوى قولى لى داوه و ئهم بياوانه ويشكهه كردوته بوستان و گول و گولزار كه پر و تهژيه له گول و ريحانه و بهرهمى جزربه جزر.

خهلكى زاهيدان زورىان ريز بو كامبوزيا دائه نا و زورىان خووش ئه ويست، زانايان و ليكوله ران له ئيران و دهروهه ئه چونه ديدارى كامبوزيا و زانستى لى فير ئه بون، كامبوزيا ههه كاتى ريبى بكه وتايه ته شارى، ئه وهل سهههه له كتيب فروشى قهديمه كان ئه دا تا بتوانى باشتريه كتيب خانه كههه بكه رى، لهه باره وه كتيبخانهه كامبوزيا له ناو دلى كه ويره دا له باشتريه كتيبخانه كاني ئيران ديه ته ژماره. خاوههه كتيبى حهه كهههه تارىخى كورد بو خوراسان ئه نوسى: كامبوزيا له ماوهه سالى ١٢٧٨ ههه تاوى له تاران له دايك بوه و له كوردانى زافه رانلوه.^(١) كه لانهه ميرزا بابا كه له لايهه باوه گه وههه كامبوزيا وه ساز دراوه هيمان له باشورى خور ئاواى قوچان دا ماوه.

كامبوزيا دواى دور خسته وهه له سالى ١٣١٤ ههه تاوى بو زاهيدان له كه نار كاريزيكى سوهر، كه لانهه كهههه: (مهزره عهيهكى) كه رى و بو ماوهه چل سال خهريكى كشت و كال بو لهه موچه و مهزرايه دا كامبوزيا مروفينيكى عه جيب بو، خوى ئهه موچهه وا سازدا و به خوى و ژنه كانيه وهه ههه يهك له سوچينك كار و بارى كشت و كاليان ئه نه جام ئه دا، له شتوبرين، وهه ددانه وهه و چاندى و دروينه كوردن و دهسكه نه و گاو مانگا و ره شه و لاخ به خينو كوردن، شيردوشين، مهشكه ژهنلن، كه ره و ماست و په نير و كه شك دروست كوردن و

١- حهه كهههه كوردان بو خوراسان به رگى ٢ لاپه رهه ١٤ تا ١٢ نوسراوى ته وهه خودى چاپى ١٣٦٤.

گۆلکاری و قهلهمه‌لیدان و ههر کارێکی تر که هه‌بوانی و یکرا ئه‌نجامیان ئه‌دا. کامبوزیا منالی زۆر بو، خۆی به‌ دەرس و ده‌وریان رانه‌گه‌شت. ئه‌م زانایه‌ له‌ میژوی خۆره‌لات دا، له‌ حیکمه‌ت و ئوسول و دیانه‌تی ئیسلام‌دا زۆر کۆلیوه‌ته‌وه‌ و زۆربه‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌کانی له‌ چاپه‌مه‌نی خۆرئاوایه‌کان‌دا له‌ چاپ دراون.

کامبوزیا رۆحینی گه‌وره‌ی هه‌بو له‌ شوره‌زاریکی بێ سنوردا موچه‌ و مه‌زرا‌یه‌کی سه‌ر سه‌وز و پر پیت و به‌ره‌که‌تی سازدبو که‌ نشانه‌ی وزه‌ی ئینسان به‌سه‌ر ته‌بیعه‌ت و سه‌روشت دایه‌.

کامبوزیا له‌ ساڵی ١٢٨٢ی هه‌تاوی له‌ دایک بوه‌ و له‌ ١٦/٩/١٣٥٣ی هه‌تاوی بارگه‌ی به‌ره‌و لای خوا تیکناوه‌ و له‌ که‌نار کتیبخانه‌که‌ی له‌ موچه‌که‌ی خۆی، نیتراوه‌، به‌لام ته‌وه‌حودی که‌لیم الله (ئوغازی) ^(١) نوسیویه‌تی له‌ ١٣٥٤ وه‌فاتی کردوه‌.

رۆژنامه‌ی ئیتیلعات ^(٢) نوسیویه‌تی:

ئهمیر ته‌وه‌کول کوردی زافه‌رانلو ناودار به‌: (کامبوزیا) جوتیارێکی ساده‌، که‌ له‌ که‌ناری که‌ویری لوت‌دا له‌ گه‌ن زانایانی پایه‌ به‌رزی جیهان‌دا نامه‌نوسی هه‌بو، چاوی له‌ دنیا پۆشی.

ئهو زانایه‌ وه‌ک جوتیارێکی ساده‌ رۆژانه‌ خه‌ریکی کاری کشت و کال بو و عاره‌قه‌ی ئه‌رشت و له‌ خه‌زه‌لان مه‌زرای پر پیت و به‌ره‌که‌تی ساز ئه‌دا و شه‌وانه‌ش خه‌ریکی خۆیندنه‌وه‌ی و تارگه‌لێک بو که‌ به‌ زوانی فه‌رانسه‌وی یا رووسی له‌ بابه‌ت جوگرافیا و ئابوری‌یه‌وه‌ نوسرا بون... له‌ چله‌مین رۆژی مردنی کامبوزیا، بلاو کردنه‌وه‌ی ئه‌م هه‌واله‌، بۆ ریز دانان له‌ مه‌ردیکه‌ دور له‌

١- په‌راوه‌ی هه‌ره‌که‌تی تاریخی بۆ خوراسان په‌ره‌ی ٥١٥.

٢- ژماره‌/١٤٥٨٠ به‌ بۆنه‌ی چله‌مین رۆژی وه‌فاتی (کامبوزیا) وه‌.

ههراوهوریای شاره‌کان له دنیا‌یه‌کی پر شکۆ که مه‌ردانه و وردانه بو خۆی سازدا بو ئەژیا.

ئەم زانایه کتیبی بۆ به دەس هیتانی. زانست و مه‌عریفه‌ت ئەخوینده‌وه و زانست له‌به‌ر زانست فیر ئەبو و زانستی نه‌ده‌کرده هۆی خۆ نوواندن.
کامبوزیا له موچه (کلاته)ی خۆیدا کتیبخانه‌یه‌کی ٢٣٠٠٠ کتیبی پینک هینا بو، ئەویش نه‌ک کتیبی عادی، به‌لکۆ کتیبی زۆر به نرخ و عیلمی و هونه‌ری، کامبوزیا هه‌ر له‌و موچه و مه‌زرایه‌وه، له‌گه‌ن زانایان و پسران و هوزانشانانی دنیا نامه‌گۆرکی و موکاته‌به‌ی ئەکرد.

بۆ ریزدانان له‌و زانا فه‌رزانه(میهری کامبوزیا)ی کوری که مامۆستای زانکۆی تاران، له‌گه‌ن کۆری له مامۆستایانی زانکۆی تاران و هه‌وال نیران و دۆستان و خزم و کهس و کاردا له رۆژی چله‌دا رینگای که‌ویریان گرته‌به‌ر، زانایان و خۆره‌ه‌لات‌ناسان و لیکۆله‌رانی زۆر بو دیداری کامبوزیا ئەم رینگایان بریوه. هه‌وال ده‌ری رۆژنامه‌ی ئیتیلعات ئەنوسی: ئیمه له‌گه‌ن خانم: شه‌وه‌که‌ت مه‌عسومه‌ خیزانی کامبوزیای. ره‌حمه‌تی‌دا که ٢٧ سان ته‌مه‌نی بو وتووێژیکمان پینک هینا، خانم شه‌وه‌که‌ت مه‌عسومه‌ی کامبوزیا وتی: (یازده سالانه بوم شوم به ئوستاد کرد، ئەوده‌مه‌ وا باو بو کچ له ته‌مه‌نی که‌م‌دا میتیدی ئەکرد، هیمان، ئەم باوه له هه‌ندی هه‌ریمی به‌لوچستان‌دا هه‌رماوه و باوه ئەو ده‌مه ئوستاد سی ژنی سیغه و دو ژنی ئەقدی هه‌بو.

هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ئوستاد به منی فه‌رمو: (کتیب ده‌رسی ژبان) به‌م قسه منی بۆ ده‌رس خویندن دنه‌دا و له سه‌ره‌تاوه قورئانی فیر کردم و له دوایی‌دا به‌ره به‌ره فیری خویندن بوم و به کتیبخانه‌که‌ی ناسیاوی کردم.. خانم کامبوزیا هه‌روا رای گه‌یاندووتی: ئوستاد زۆری چه‌ز له لیکۆلینه‌وه له بابته ئوسولی ئیسلام و نویسی ته‌فسیری قورئان ئەکرد، سه‌ره‌رای ئەوانه لیکۆلینه‌وه‌کی زۆری له میژوی خۆره‌ه‌لات‌دا ئەنجام داوه، که ئەگه‌ر ئەم کتیبه‌ی چاپ کری بۆ

لینکۆلەران و خۆرهلەلات ناسان زۆر به کەلک ئەبن، (بالزان) لینکۆلەری
فەرانسەوی زۆری بایەخ بۆ ئەم لینکۆلینەوه دانهنا و هەمیشە نامەی بۆ کامبوزیا
ئەنوسی.

کامبوزیا سادە ئەژیا، جل و بەرگی سادەیی لێ بەر ئەکرد، سادە ئەدوا،
بێ دەعیە بو، فیزی ئەبو.

نوێژی ئەئەچو، لێ پەرورده کردن و فیزکردن و بار هیتانی منالەکانی دا زۆر
ورد بو.

ئوستاد ۲۸ منالی بو که لێ وانە ۷ کور و ۳ کچی لێ من بو، لێ بابەت
نوسراوەکانی یەوه ئەلین ۸۰ جەلد کتیبی داناوه، هەر کاتیکیش که لێ و بارهوه
پرسیاری لێ کراوه فەرمویەتی: (بۆ چاپیان هەر کاتی چاویان پێدا ئەخشینمەوه
تێ ئەگەم نیازیان بە راستە و پاسە کردنی زۆرتر هەیه، تا کوێرە و کۆتەلی
بگیردری) یەکیک لێ پەراوەکانی بە ناوی (بەلوچستان و هۆی وێرانی ئەوی لێ
چاپ دراوه و لێ میهری ۱۳۵۹ لێ تاران بڵاو کراوه تەوه.

سەرچاوه: ئەتراکنامە میژوی جامع قوچان نوسراوی رەمەزان شاکری -
چاپی ئەمیرکەبیر تاران ۱۳۶۵ پەرەیی ۲۳۷ - ۲۳۴.

مەجلەیی رەهنومای کتیب جەلدی ۱۷ ژمارەیی ۷، ۸، ۹ سالی ۱۳۵۳.
حەرەکەتی تاریخی کورد بۆ خوراسان پەرەیی ۵۱۵ تا ۵۱۲ نوسراوی کلیم الله
تەوه حودی (ئوغازی) چاپی گولانی ۱۳۶۴ هەتاوی بەرگی دووم رۆژنامەیی
کە یەهان پەرەیی ۱۵ یەکشەمە ۲۷ خاکەلیتو (نۆسان) ی ۲۵۳۷ و ۱۶ ئاوریلی
۱۹۷۸ ز ژمارە ۱۰۴۳۸ و رۆژنامەیی ئیتیلعات ژمارە/ ۱۴۵۸ و رۆژنامەیی
شەهادەیی کوردی سالی ۴ ژمارەیی ۱۳۶ لێ ۲۶ ئوتی ۱۹۸۶ زاینی و ۴
خەرمانانی ۲۵۹۸ کوردی و ۱۳۶۵/۶/۴ هەتاوی بە قەلەمی (شەپۆل) ئەم
شەرەح، حالە بڵاو کراوه تەوه.

ئەبوفیدا سمایل کورپی ئەیوب

۶۷۲-۷۳۲ کۆچی ریکهوتی ۱۲۷۳-۱۳۳۱

ئەبوفیدا سمایل ختیوی حومات

مەلیک موئەیەد عیمادەدین ئەبوفیدا سمایل ختیوی حومات کورپی سولتان مەلیک ئەفزەل نۆرەدین ئەبو حەسەن، عەلی کورپی سولتان مەلیک موزەفەر تەقی یەدین ئەبولفەتخ، مەحمود کورپی سولتان مەلیک مەنسور ناسرەدین ئەبولمەعالی، محەمەد کورپی سولتان مەلیک موزەفەر تەقی یەدین ئەبو خیتاب عومەر کورپی سولتان نۆرەدەولە، شاھەنشای کورپی سولتان مەلیک ئەفزەل ئەبوشوکر نەجمەدین ئەیوب، باوکی سولتان مەلیک ناسر، سەلاحەدین یوسف کورپی ئەیوب کورپی شادی کورپی مەروانی کوردی ھەزبانای روادی دوینی (بتوین)ی کە میری دیمەشق بو و زۆری خزمەت بە مەلیک ناسر کرد لە شاری کرک و زۆری لەم بابەتەو، خزمەت کرد و مەلیک ناسریش کردی بەمیری حومات و شاری ھەلەب.

ئەبوفیدا کورپی عەلی موزەفەری دووھەمە و کورپی تەقی یەدین مەحمود(برای سەلاحەدین) کورپی نەجمەدین ئەیوب کورپی شادی یە و لە ۶۷۲ مانگی و ۱۳۳۱ی زاینی لە حەمات بارگەیی بەرەولای خوا تیکناوہ ئەلین: دوای تەواو کردنی ئاداب و بەراعت و زانستی فیکە و پزیشکی و میژو جوغرافیا لە جەنگی خاجدارەکانا یارمەتی مامی خۆی داوہ و کافرانیان لە خاکی ئیسلام راوناوہ و بو ماوہی ۱۲ سان لای مەلیک ناسر لە مەلیکانی میسرا بوہ و لە ۷۱۰ میری حومات بوہ. جا دوای دو سان چۆتە میسر و ناز ناوی مەلیک سألحیان پیداوہ و لە ۷۲۰ ناز ناوی مەلیک موئەیەدی پندراوہ.

ناوی ئەبوفیدا و نوسراوہکانی لە زۆربەیی کتیبە میژو جوغرافیەکاندا

ھاتوہ.

میژو و ئەدەب و وێژاوەری و ئوسولی دینی زۆر خویندۆتەو و زۆر
 ڤاره زابو و کتیبی زۆری له زانستی فەلسەفە و پزیشکی و زانستی هەبەت دا
 مواتا کردو و شیعریشی وتو.

بەلام شاعیر نەبو، موسیقی و سەرەتای سازلێدانی باش ئەزانی.

ئەبوفیدا ئەیوبی زۆر بۆ زانایان و مەلا و فەقییان چاک بو و چاکە
 له گەلیان کردو و له وان نێزیک بو و موچه و خەلات و بەرات و مانگانە
 بۆ ئەوان بریوئەو، هەروا به پیاوئەتی و پیاوانە هەستاو و دانێشتو. ئەبوفیدا زانا
 و وێژاوەر بو و له زۆربەیی عیلم و زانستەکانی باوی زەمانی خۆیدا دەسی
 بالای هەبو، له زانستی تەفسیری قورئان و ئوسول و نەحو و سەرف و فیه و
 هەبەت و مەنتیق و فەلسەفە و پزیشکی و تاریخ و تەقویمی شاران و ولاتان دا
 زانا و ڤاره زا بو و له سالی ۷۳۲ کۆچی مانگی و ریکەوتی ۱۳۳۱ زاینی له
 دیمەشق بارگەیی بەرەولای خوا تیکناو.

نەسرەکانی ئەبوفیدا:

- ۱- موختەسەر له ئەخباری بەشەردا چاپکراو و به میژوی ئەبوفیدا
 ناوداره و کراوئە فەرانسەوی و لاتینی و هەندیکیشی کراوئە ئینگلیسی.
- ۲- تەقویم بولدان له دو بەرگدا چاپکراو و خورەهلات ناس
 ریتۆ (Beinaud) کردوئە فەرانسەوی.
- ۳- تاریخی دەولەتی خوارەزمی چاپی.
- ۴- نەوادری زانست له دو بەرگ دا.
- ۵- کەناش خەتی له زانستی نەحو و سەرف دا.
- ۶- مەوازین و چەن پەراوئە تریش.
- ۷- حاوی سەغیری قەزوینی له فیهدا که کردۆتە شیعەر: هونراو.
- ۸- مەنزومەیی کافی یەیی کوری حاجیب له نەحودا.

سەرچاوه: دائره المعارف بستانی و بهرکولی بهرگی ۱ کتیبی موخته سەر له
ئه خباری به شهردا چاپی سالی ۱۳۷۵ کۆچی و ۱۹۵۶ زاینی نوسراوی
ئه بو فیدا په ره ی ۵ و ۶.

خه تی: ئه سنه وی: ته به قاتی شافعی ۱۷۸۰ ر ۱۷۹۰ ر ۰ فهرس موئه ل فین
بالظا هریه. چاپی: کوری چه جهر: دوره ری کامینه ۱: ۳۷۱ و ۳۷۳ و کوری
که سیر: بدایه و نه پایه ۴: ۱۵۸ و کوری شاکر کاتبی فوات الوفیات ۱: ۱۶ و
۱۹ و روض المناظر، فی حوادث سنه ی ۷۳۲ و آداب اللغه ۳: ۱۸۷ و
الفهرس التمهیدی ۲۵۳ و سبکی ته به قاتی شافعی ۶: ۸۴ و ۸۶ و کوری تفری
بردی: النجوم الزاهره ۹: ۲۹۲ و ۲۹۴، تاریخی کوری و هردی ۲: ۲۹۷،
کوری عیماد: شذرات الذهب ۶: ۹۸ و ۹۹، حاجی خه لیفه: کشف الظنون
۱: ۴۶۸، ۶۲۷، ۱۳۷۴، ۱۴۶۵، ۱۵۵۳، ۱۶۲۹، فهرست خدیویه ۵: ۳۷،
به غدادی: ایضاح المکنون ۲: ۳۸۲، کورلی زاده محهمه د پاشا کتبخانه سنه،
۶۰، کتبخانه بشیر آغا ۳۵، فهرس دارالکتب المصریه ۸: ۲۲۶، ۲۲۷ محهمه د
کورد عه لی قه دیم و حه دیت ۲۷۰ - ۲۷۳ له دائره المعارف ئیسلامیه ۱: ۳۸۶
نوسراوه ئه وه ی وا له ته قویم بولدانی ئه بو فیدا له چاپ درابی چهن جوزوی
موته فه ریه یه و فی جغرافیه ملطبرون ۱: ۱۴۴ که لام له سهر ترجمانی ته قویم
بولدان و ته به قاته القدیمه، نه قل له ئه علامی خهیره دین زه ره کلی ج ۲ په ره ی
۳۱۹ چاپی ۶ سالی ۱۹۸۴ ز وه نه قل له معجم المؤلفین ج ۲ چاپی بیروت
په ره ی ۲۸۲ و ۲۸۳ نوسراوی عومه ر رها که حاله و بارون ما ک کوکین
دیلان: مقدمه تقویم البلدان... (شه پۆل)

mauscrits arabes 1: 287, 288, 393, Brockelmann: s, II: 44

arabes de l'Escu rial 3: 179, 180, De Slane: Cataiogue des

Brockelmann: Encyclopedie de l'islam, I: 88, Les manuscrits

ئەدیبی ئەلامە حاجی مامۆستا مەلاحەسەن

ژیان ناپسیتەوه، تەبیەت ئەستیور و قسر نابن، رۆژ و مانگ و سان و چەرخ بە دوی یەکدا ریچکە دەبەستن، زۆر، حەسەن ناو، لە دایک دەبن و چاو دەکەنەوه و، دەگەنن، بەلام کەم حەسەن دەبنە حاجی مامۆستا مەلاحەسەن - ی - ئەدیبی بە قسە کردن نییە، فیداکاری و گیانبازی و لە خۆ بردنی دەوی، کە لە فەقیهەتی دا، شەو نخونی بکیشی تا زانست و زانیاری و مەعریفەت فێر بێ. بەلێ: دەس لە خۆ بەردانی دەوی، تا مرقۆف بتوانی بە تالی و سویری رابن و لەگەڵ سەختی بەرەنگار بێ، تا بتوانی بۆ بەدەس هینانی زانست و عیلم و مەعارف بە راتبە فەقی رهحمەتو، لێ بێ رابن و بتوانی لە راست ئەو هەموه، تەنک و کەند و کۆسپەدا ملە بە ملانی بکا و نەترسی و کۆل نەدا و نەبەزی و ئەم گوندا و گوند و ئەم شارە و شاربۆ فێر بونی فەرھەنگ و زانست هەلۆه دا بێ. زۆرەبی مەلا و فەقی ولاتی کوردەواری بەم جۆرە سەختە خۆتندویانە و لە گۆشە ی مزگەوتیک یا کونجی خانەقايەک بە کۆزەرەوی و نانی گان و نانە رەقە ی ناو فەقییان دەرسیان خۆتندوه و پینگە یون و خزمەتیان بە دینی پیروزی ئیسلام و زانست و فەرھەنگی کوردەواری کردوه.

حاجی مامۆستا مەلاحەسەن ئەدیبی ئینسانیکێ واقیعی و مەلایەکی خاوەن را و تەگبیر و ئاقل و ژیر و زانا و مەند و قول و قسەزان و مەجلیس خۆشە و لە عیلمی مەنتیق و حکمەت و کەلام و تەفسیری قورئان و مەعارفی ئیسلامی دا زۆر زانایە و روناک بیریکێ تەواوە و لە باری رامیاری و کۆمەلایەتی و ئابوری و فەرھەنگی یەوه، خاوەن بیر و ژیرە و، زۆر حەز دەکا خەلک لە بێ فەرھەنگی

و نه‌زانی و نه‌خوینده‌واری رزگار بکا، چون به فه‌قی‌یه‌تی ژیاوه، ده‌ردی نه‌داری و هه‌ژاری و بن ده‌س بون باش ئه‌زانی.

حاجی مامۆستا مه‌لاحه‌سه‌ن ئه‌دیبی له‌ سالی ۱۳۰۰ هه‌تاوی له‌ شاری سه‌قز (به‌رزه) له‌ دایک بووه و له‌ سالی ۱۳۲۲ هه‌تاوی له‌ فیرگه‌ی بالک لای مامۆستا: زانای ناودار مه‌لاباقر- ره‌حمه‌تی ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتوه و بۆ ماوه‌ی ۸ سا‌ن له‌ تورجان موده‌ریس بووه ^(۱) (شه‌پۆل) له‌ ساله‌کانی ۳۴ و ۱۳۳۵ هه‌تاوی له‌ تورجان فه‌قی‌ر ئه‌م مامۆستا زانایه‌ بوه و زانستی مه‌تیقی لا خویندوه.

ته‌مه‌نی موباره‌کی حاجی مامۆستا مه‌لاحه‌سه‌ن ئه‌دیبی ۶۷ ساله‌ حاجی مامۆستا مه‌لاحه‌سه‌ن ئه‌دیبی لای مه‌لاکامل نه‌خشه‌ندی و مه‌لاره‌حیم هه‌وشار و لای مامۆستا مه‌لاحسام‌الدین ماجدی برای حاجی مامۆستا مه‌لاحه‌سه‌ن ماجدی ده‌رسی خویندوه و له‌ سه‌ره‌ تاوه، له‌ ده‌ره‌ زیاره‌تی خوار و مه‌لای موده‌ریس بووه و، سه‌ره‌نجام له‌ تورجانه‌وه ته‌شریفی موباره‌کی چۆته‌ شاری سه‌قز، سه‌ر خانه‌قا و له‌ دواییدا بۆته‌ ئیمام جومعه و موده‌ریس و حاکی شه‌رعی شاری سه‌قز، شوکر بۆ خوا حاجی مامۆستا مه‌لاحه‌سه‌ن ئه‌دیبی ئیستا له‌ حالێ ژیا‌ندایه و به‌ عیلم و زانست و په‌ند و مه‌وعزه و ته‌دریس فایده‌ به‌ مسو‌لمانان ده‌گه‌یئێ و دلپان به‌ نوری زانست و زانین نورانی ده‌کا، خوا نمونه‌ی ئه‌م جۆره‌ مه‌لا زانا و گه‌ورانیه‌ی وه‌ك حاجی مامۆستا مه‌لاحه‌سه‌ن ئه‌دیبی و حاجی مامۆستا مه‌لاعه‌بدالله محهمه‌دی پپاریزی تا زیاتر به‌ مسو‌لمانان خزمه‌ت بکه‌ن.

سه‌رچاوه: ئه‌م مه‌وزوعه‌ له‌ په‌راوه‌ی دانشمندان کورد له‌ خزمه‌تی عیلم و

۱- بره‌انه: ژیا‌وه‌ری زانایانی کورد... یا گنجینه‌ی فه‌ره‌نگ و زانست لاپه‌ره‌ی ۴۴۷؛ چاپی تاران سالی ۱۳۶۴ هه‌تاوی.

Dr.Mohammad Saleh Ebrahimi

Zanayani Kurd

-۵۶-

دیندا به فارسی چاپ کراوه.

روژنامه‌ی شه‌هاده‌ی کوردی ۹ ژوئیه‌ی ۱۹۸۸ ز وه ۱۸ ی گه‌لاوینژ

(گران) ی ۱۳۶۷ ی هه‌تاوی ژماره‌ی ۲۲۸ به قه‌لمی (شه‌پۆل).

ئاوات

بەريز سەيیدکامیل شائیمامی ئاوات

۱۲۸۲ - ۱۳۶۸ هەتاوی

خواناس و عارف و شاعیر و ئیماندارى ناو بە دەره‌وه‌ی بەريز سەيیدکامیل شائیمامی زەنبیلی (ئاوات) لە ساڵی ۱۲۸۲ هەتاوی لە ناویەك بێمالەى گەورەى سەر بە رمان و ئیرشاد و عالم و زانا لە دایك بوە، ئەم زانا خواناسە مەتین و بە وىقار و گەورە و دیندارە، نازناوی (ئاوات)ى لە شیعروتن دا بۆ خۆى هەلبژاردووە، لە راستیشدا ئاوات و هیوايە بۆ شیعەر و ئەدەب و هونەرى كوردی. خوا ئەم زانا فەرھەنگ پەرۆرە گەورە بێەخشی. ناوی باوكی كامیل شا، خوالیخۆشبو حەزرتی سەيید عەبدوالحەكیم كورێ سەيد عەبدول كەريم زەنبیلە، كە هەر دوکیان لە رێبەران و بە رێوہ بەرانی تەریقەتی نەخشی و قادری بون. كامیل شا لە ساڵی ۱۳۹۱دا لە لای مەلامەحمودی ناودار بە مەلارەشە لە گوندی زەنبیل دەسى كردووە بە خۆیندن و، كتیبە و ردیلەكانی عەرەبی و فارسی ئەو سەردەمەى خۆیندووە جا پاش دو سان لە خزمەت كاکی خۆیدا: حەزرتی حاجی سەيید محەمەد نورانی شیخی زەنبیل چۆتە خزمەت مافی خۆی: حەزرتی حاجی بابا شیخ سەيادەت لە ئاوايی جەمیان و دو سالیس لەم فیرگە خۆیندوویەتی و لەویشەوہ چۆتە فیرگەى تورجان لای حاجی مامۆستا: (مەلاساق واثق باللہ) و لە دوايیدا لەگەل شاعیری پر هەست و ورد و ناسك خەيالی كورد عەباس حەقیقی: چۆنەتە گوندی باغچەى سەر بە شاری مەهاباد لە فیرگەى زانای خواناسی گەورە مامۆستا ملاسەيیدكەريم مودەريس بۆ خۆیندن و خەریكى شیعەر و تنیش بون. لە ساڵی ۱۳۰۹ كامیل شا، لەبەر نەخۆشی باوكی ناچار دەس لە خۆیندن هەلدەگرێ و ژن دینێ، لە سان ۱۳۱۳ هەتاوی باوكی بارگەى بەرەولای خوا تیکناوہ و كامیل شایش دواى سالیك چۆتە ناشی چۆمی زەنبیل و سالیك لەوی خەریكى

کشت و کال بوه.

کامیل شا له سه ره تاي ژيانيه وه به چهك و دهس و قه له م و شيعروتن به
 دژي رژيمي همه ره زا شا كاري كردوه و راپه رپوه و له ۲ ي رتبه نداني
 ۱۳۲۴ ي هه تاوي له گوندي گه رديگلان ماموستا حاجي مه لاهه بدوالله
 محهمه دي موده ريسي نه وي بوو، شه پۆل و مه لاهه بدولكه ريم شاريكه ندي له و
 سه رده مه دا له وي فه قتي بون. كاميل شا له سالي ۱۳۲۵ كه له گوندي
 گه رديگلان بو به هزي كرنيگير اواني رژيمي همه ره زاي په هله وي (دهر كراو)
 خرايه به نديخانه و دوای دو سان تازاردان به نديخانه كاني (بۆكان)، (ورمي) و
 (مه هاباد) له سالي ۱۳۲۷ ي هه تاوي تازاد كرا له و ماوه ي وا زيندان بوه،
 كاكي پياوانه و كوردانه ده سي داووته بالي و سه رپه رستي خاو خيزاني كاميل
 شاي به نه ستو گرتوه و (ئاوات) له سالي ۱۳۲۹ مالي چۆته جه میان و له
 سالي ۱۳۳۰ باري كردۆته گوندي زه نبيل و له سالي ۱۳۳۳ مالي چۆته شيخ
 چۆپان. هه ره له و ناوچه يه و له سالي ۱۳۳۳ به ملاوه چۆته (فاقلاوا) ي لاي
 زه نبيل تا له سه عاتي ۷ و ۱۰ ده قيقه ي رۆژي به كشه مه له ۱۳۶۸/۶/۵ ي
 هه تاوي بارگه ي هه ره له و گونده به ره ولای خوا تيكناوه هه ره خه ريكي عيبادهت
 و دينداری و شيعروتن و كاري كشت و کال بووه.

ئاوات و شيعره كاني

ئاوات كه به شاعيريكي ديندار و پوخته و داهينهەر و و پر ههست و ناسك خهياڤ و ئاگادار و نيشتمان پهروهر و عارف و خواناس دهناسري، شيعره كاني به تيكرا پر و تهژين له واتاي ورد و جوان و ناسك و دل و دهرن لاوين و روح بزوين، له ناو شيعره كانيدا شيعر و غهزلهي وينهي غهزله ئاسمانيه كاني (نالي و مه حوي) مان زور دينه بهر چاو كه ئه بنه هوي روناكي گلينه ي چاو له شيريني و دل گيريدا غهزله جوان و دل په سهنده كاني (حه مدي) مان ئه خاته بير و، دل و ميشكمان ئاو و زاخاو ئه دا و تهلي دل و دهرن تهكان ئه دا و مروف بهره و ئاسماني بهرزي بير و ئه نديشه ي جوان و رهنگيني واتاي پر واتاي خزي رانه كيشي و ئه باته دوندي مانا و ئه نديشه وه.

كري شيعره كاني ماموستا (ئاوات) تار و بويه كه ي له ئاوريشمي گشت و خاوه، ئه لتي كولكه زيرينه ي ته نراوه.

چونكا هه مو كه ره سه ته ي شيعره كاني خو ماليه و له واتا و بيري نامز و نه بان دوره په رتزه.

ماموستا (ئاوات) چون له ناو بنه ماله يه كي گه و ره و فه ره ههنگ پهروهر و ديندار و عاريف و خواناس له دايك بوه و پهروه ده كراوه و دل و ميشكي به زيكر و ناوي (الله و محمد «د - خ») پاراو كراوه، له شيعره كاني بوني خوشي خواناسي و عيرفان و زانست و زانيني لي ئه باري و ئه لتي له ناسكي و دل سوتاوي له شاعيري هه كيم و گه و ره و خواناس و فهيله سوف و عارف گه و ره ي كورد عه بدوره حيم مه وله وي يا مه حوي ئيلهامي وه رگرتوه، جا ئه وه يه كه ئه و هه مو شيعر و غهزله خوشيك و پر واتاو و رهنگينه له بير و ئه نديشه ي پاك و خودايي ئه و هه ل قولاره و تافگه و قه لپه زه ي كردوه.

ئه گه ر چاوينك به ديوانه كه ي كاميل شادا بخشينين ده بينين كه به شي زوري

شيعره كاني له ستايشى خوا و پىڤه مبهه ر و دين و ئايينه، ئه م جۆره شيعر و تنانه
هه ر له مامۆستا (ئاوات) ده كالىته وه.

شيعر و هۆنه:

ئه تۆ چه كيمى هه مو ده رد و دافيعى ئه له مى
ئه تۆى كه شافيعى خاوه ن گوناھى زۆر و كه مى
ئه تۆى كه رحمة ته كه ت گرتى دار و به ردى و لات
وه خېر، ده كه ي به سه خاو به زل، سفره كه ي چه ته مى
وجودى تۆ بوه زيبى گۆل و دلى بولبول
به بونى تۆوه گه يشت، بوو به نوكه ر و خه ده مى
ونه وشه گه ردنى خۆى كرد بلنند له راستت زو
نه سيمى سويح سه رى كرد نه وى و داي قه سه مى
كه تا وجودى هه يه سه رنخون و مل كه چ بى
سيا په رده بى دائيم هه تاكو دى عه ده مى
كه سۆسنيش وه زمان هات بلنى منيش جوانم
سه با به ئه مرى جه نابت شه پىكى دا له دمى
ته ماشا نيترگسى خوش به خت چۆنى ته رتيب دا
له لايى حوققه و كاغه ز، له لايه كيش قه له مى
له بهر ئه وه كه بنوسى له مه دحى تۆ ده فته ر
بيته زيبى چه مه ن، خوش بى هاتنى قه ده مى

(ئاوات) له هه مو جۆره شيعر نى كدا ته به ي خۆى تا قى كردۆته وه به لام ئه بى بليين
مامۆستاي غه زه له، غه زه لى جوان به به ژنى و اتا و مه عنادا كردوه و هاو ده ننگى
له ناو ئاهه ننگ و و اتا كاني غه زه لدا جوان به دى هيتناوه، غه زه له كاني زۆر
خونجاون، هه ر ئه لى گولى تازه پشكوتوى دم به هارن كه شه ونمى ورشه دار،

غەزەلەکانی وەك ئاوی زولالی کۆیستانی کوردەواری گیان پەرۆەر و ژبان
هینەرن.

لە عێرفانی و خواناسی دا تۆ دەلیی: لە مەرمەری بلورینی شیعدا
ناشراون.

شەو

نوری روخسارت وەدەرخە دەردی بێدەرمانە شەو
زولمەتی زولفت لە سەر روتە لە رۆژ میوانە شەو
دۆی شکور مەردانە من ریم بردە ناو زولفی رەشت
تا بزانی خەلکی ملکی دل قەلای مێردانە شەو
هەر لە ئیوارە هەتا رۆژ بێ وچان دیت و دەچی
هەر لە دوی خورشیدی خاوەر وین و سەرگۆدانە شەو
کوێر و نابینایە ئیستا ئەو بە تاوی رۆژی روت
بۆیە رەش پۆش و هەژار و مات و بەستەزمانە شەو
قەدری شەو چا بگرە چاوم، شەمع و پەروانە دەلین
سۆز و گریهێ شەمع هەر شەو سوتنی پەروانە شەو
عاشق و مەعشوق لە رۆژدا خۆ دەپاریزن لێ خەلک
گەر پەنای چاکت دەوی بۆ ئەو دوو پەروانە شەو
هەستە (کامل) بەسیە بێداری برۆ لینی وەر کەوێ
تا ولات بێدەنگ و باسە، تالە رۆژ میوانە شەو

بەهارەت

بەهارەت توواوە بەفری ناو شاخەکان
شەمانەت گەشاوە خونچەیی ناو باخەکان
زەینمدا لە نیو باخ شوخی وا دەگەری

دڻ كهوتنه كوت چاوم بزي دهپهري
 باخهوان له حاند روژ: دو چاوي قهت هه لئايه
 ده لئ چون سه رنجيك بدم لهو بالايه
 تا ولات بيدهنگه باخهوان نورستووه
 تا بههار سهوز و سور، فهرشي راخستووه
 له سه ره ئه و رايه خه ئه من و ئه و پينكه وه
 هه لپه رين، دانيشين، وه كه وين، زين ئه وه
 تنوكي ئاره قى له سه ره ئه و كولمانه
 وه بزانه له سه ره گون تنوكي بارانه
 هه لئايه، هه رايه، له ناو باخ له داخان
 خاوه ن باخ كوشت كهوتو، سه ير ئه كا له باخان
 بههار هات به خير بي به ته پل و توپه وه
 با بروا زمهه رير به خوي و سوپه وه
 ئيمامي، گشت توواوه وه كه به فري كيو و شاخ
 له دورى يارى خوي كهوتنه ئاخ و داخ

شنه ي بههار

بههار و شنه ي مايه ي ژيانه
 به شنه ي ژياوه ئه م نيشتمانه
 بههار هينه رى موژده ي خه باته
 لابه رى مهينه ت، هينه رى هاته
 ئاورى نه ووروزى پرشنگى ژينه
 بو گه ل و بو هوز گري به تينه

پیت و گریه‌ی ئەو ژینى پیتوویه
 بڕیسکەى خەبات هەر لەو پیتوویه
 ئاگرى نەورۆز یا تیشكى هیوا
 روناک کەرەوه‌ی تاریکی هەوا
 گریه‌ی خورپه‌ی دن، شه‌وقى زه‌وقى گەل
 لەده‌ورى دالین لاوان بە کۆمه‌ن
 کاتیکی خۆشه‌ فەسلى نەوبه‌هار
 دورى له‌ نه‌یار، نزیکی له‌ یار
 ئەو سه‌وز ئەکاتۆی رزگارى
 به‌ره‌م دینى باغ بۆ کورده‌وارى
 هیندی دەرژینى، هیندی دەرپوتینى
 به‌و گه‌رم و ساردى له‌ خۆی دهنوتینى
 دو به‌ره‌کی گەل دەرژینى سه‌ر پاك
 تۆوى یه‌کیه‌تى دەرپوتینى له‌ خاك
 به‌هار به‌خیرى، دونیا گرتى ره‌نگ
 رۆژى وه‌ده‌رخست لای برد شه‌وه‌ زه‌نگ
 به‌ ته‌پل و تۆپ و به‌ زه‌بر و زه‌نگه
 ده‌ی، سا، نه‌ته‌وه‌ی کاوه‌ دره‌نگه
 بۆ پيش‌شواز پاکو بڕازیننه‌وه
 شنه‌ تۆش کۆرپه‌، بلاوتیننه‌وه
 له‌ بيشکەى خه‌ما رايژینه‌ تاوى
 بۆی ده‌رخه‌، کاتى، هه‌تاوى، ساوى
 ببوژیته‌وه‌ له‌ به‌ر تاو و ساو
 تا بیه‌ته‌ جیگه‌ی شانازی ته‌واو

فتیله‌ی ریگه‌ی رزگاری پتییه
 به‌خێو کردنی یه‌کجار به‌جیینه
 با بیته به‌ره‌م کۆرپه‌ی نه‌ته‌وه
 هیوای دوا روژی نه‌ته‌وه، به‌وه
 بو نیشتمان و بو گهل ده‌کۆشی
 له رتی وان هه‌ر چه‌ند زوخواو ده‌نۆشی
 ئه‌وسا ئاواتی ئاوات دیته‌ جی
 شین ده‌بی خه‌لفی هیوای جی به‌ جی

به‌هاری تازه

واهات به‌هاری تازه شنه‌ی بای شه‌ماله‌ دئ
 ناقوسی ژینی پر له هیوای کیژ و کاله‌ دئ
 قاسپه‌ی که‌وی بنار و که‌ژ و کیو و یاله‌ دئ
 کۆتر له سه‌ر ره‌وه‌ز به‌گمه‌ و ناله‌ ناله‌ دئ
 جیکه‌ی مه‌له، هه‌رایه، وشه‌ی بالی دا له‌ دئ

شین بو زه‌وی یو میتگه‌له‌ مه‌ر روینی بو له‌وه‌ر
 پر بو له‌ کاره‌ کاری مه‌ری شیو و ده‌شت و ده‌ر
 شوان که‌ په‌نکی تازه‌یی خۆیان ده‌که‌ن له‌به‌ر
 هه‌لدینه‌ نیو هه‌واره‌وه‌ کیژان به‌ جلکی ته‌ر
 بارانه، بایه، گۆره‌ گۆری هه‌وری تاله‌ دئ

رێك چینگ و چادرن ده‌دره‌وشن له‌ سه‌ر چیا
 وه‌ك خالی ره‌ش ده‌چن که‌ له‌ سه‌ر رومه‌تی درا

رند و له هەر کوئی ماکوئی فرمیسکی هه‌لرژا
 بهو بۆنه چابو خو کولی دن تۆزی دامرا
 کاتی هه‌واره، قیژهیی کابانی ماله دی

دونیا وه‌کو به‌هه‌شته سه‌راسه‌ر بووه گ‌لوك
 خونچه كه ده‌ست نه‌خوردیه وا بۆته تازه بوك
 هه‌ر كه‌س كو‌لێك به روح نه‌كړی پتی ده‌لین چروك
 کاتی نه‌ماوه کاکه خه‌م و ئاه و نوکه نوک
 کیژان له گول چنن و بزهی چاوی کاله دی

تیپی گولان گه‌یشت و ولات بو به زبو و زه
 بولبول به جۆش و کول له نیوان شه‌و ده‌باته سه‌ر
 شه‌ونم له سه‌ر چ‌لوویی گولان كه‌وتبو به به‌ر
 نه‌رگس به به‌رگی زه‌رده‌وه هینا‌وییه خه‌به‌ر
 یانی گولاله سوره له خوین‌دا شه‌لاله دی

ئه‌منیش هه‌ژار و دن به خه‌م و چاوه‌رتی په‌یام
 کینه په‌یام، په‌یامی ره‌فیکانی وه‌ك برام
 پارامه‌وه له خالیقی بون و نه‌بون، به‌لام
 هه‌روا به داخه‌وه گله‌مه، هه‌ر نه‌بو وه‌لام
 ویرانه مان و حال و سه‌دای کونده لاله دی

خویندی له گۆی سووانه‌یی تالاری سه‌وز و سور
 ویرانی کرد و تیکچو ناما کۆشکی پر سرور

ده‌گه‌ری دلی هه‌ژاری ئیمامی وه‌کو ته‌نور
 ده‌گه‌ری ده‌ریژی خوینی گه‌شی دل له‌ خوار و
 هه‌ر کوی ده‌چی له‌ دوی ئه‌وان زاله‌ زاله‌ دی

به‌هار

له‌ سه‌ری ساله‌ سلاو بنۆ کویستان
 بو گژ و گیا که‌ له‌ ئاسۆ و ئستان
 تاق و جوت له‌ شکری پیاده‌ و سواران
 پینشروه‌وی هیزی به‌هاران، دیاران
 چوزه‌له‌ی هه‌لز و که‌ما و ریواسان
 ژینی له‌ نووین هه‌مو سوک و هاسان
 به‌ کوپ و کیژ ده‌فرۆشن هه‌رزان
 له‌ نساار و له‌ ته‌لان و به‌رزان
 گله‌ زه‌رده‌ وه‌کو جاران به‌رزه‌؟
 تیر و پر هه‌ر له‌ که‌ما و گیا و هه‌لزه‌؟
 یا نه‌ رو زه‌رده‌ له‌ حاند کاتی به‌هار
 سه‌ر سپنی و پیره‌ژنه‌ سه‌ربه‌ده‌وار؟
 کوپه‌ سوته‌ش که‌ بلنده‌ و زه‌نویر
 له‌ گول و گیا و گژی کویستانی تیر
 سه‌وز و شین بۆته‌وه‌ وه‌ک سالی زو؟
 له‌ خه‌م و ده‌رد و په‌ژاران ده‌رچو؟
 مه‌ره‌ سووری له‌ سه‌ره‌ و هه‌لده‌به‌زن
 کایه‌یانه‌ له‌ سه‌ری کار و بز
 ئه‌و که‌ره‌ت دیمه‌وه‌ خواری لای خویم
 بۆ چه‌م و کیو و که‌ژ و سارای خویم

روته هەر روتەل و بێ بەرگ و گییای؟
 وهکو خۆت سارد و سڕ و بەرزە چییای؟
 تۆ لە کۆیستانی، ئەدی کوانی کەمات؟
 کوانی گندۆ رەت و مەندۆک و گییات
 کوانی بەیبونت و سوێسنە و شەبوۆت
 پاش ملە هەقمە برازێنمەووە بۆت
 هەمو کانی و بۆتە جینی گالته و گەپ
 چاوی کوێرن چ لە راست و چ لە چەپ
 کوانی کار مامز و بزنی کێوێت؟
 نەخشی ئاسۆ گتە گورگ و رێوێت
 بەلێ کۆیستانی بەلام بێ کەلکی
 زەینیکی خۆت بدە کێوی خەلکی
 هەمو خەملین بە گۆلۆکات، جوانن
 دلگرن، جینی کور و کیژ، لاوانن
 داوہشیی بەردەمەکەت «بەردە قەلە»
 شین و بژوین و جووان، قیت و بەلە
 خاوەنی کانی یو ئاو، شیو و خرە
 لە گۆن و گیا و وزەمەند تیر و پەرە
 تۆش بلند بویەووە بۆ ئاسمانی
 کانی ئاسمانی نی، دەعیەت داننی
 وەرەووە خواری بە هیچی بەرزی
 کێوێکی بەرزی، بەلام ناتەرزی

زه‌ماوه‌ندی به‌هار

وه‌رن سوڤی وه‌کو ده‌رویش بکه‌ونه گاله‌گان ئه‌مشه‌و
 وه‌ره ئیو باغی عیشره‌ت ئه‌ی نه‌مامی چارده‌ سان ئه‌مشه‌و
 بده‌ جام و مه‌زه‌ی ماچت له‌ کولم و لیوی ئال ئه‌مشه‌و
 به‌ سروه‌ت پین‌ده‌لیم چاوم کزه‌ی دی بای شه‌مان ئه‌مشه‌و
 چزه‌ی دی جه‌رگی برژاوم به‌ بی‌پولوو زوخان ئه‌مشه‌و
 ده‌ری پیر موغان ئاوايه‌ قاپی مه‌یکه‌ده‌ وازن
 جحیل و پیر و مندال مه‌یگوسار و باده‌ په‌ردازن
 سوراحی کهیل و موتریب مه‌ست و ساقی ساده‌ و سازن
 کوپ و کان ده‌م به‌ خه‌نده‌ن، کیژ و کان پر عیشوه‌ و نازن
 بزه‌ی دی غه‌مه‌ و ره‌مز و ئیشاره‌ی چاوی کان ئه‌مشه‌و
 زه‌ماوه‌ندی به‌هار کاتی سه‌یران و شه‌ق و گوینه
 سه‌با به‌ر بوکه‌ زاوا عه‌نده‌لیب، په‌رده‌ که‌نار جوینه
 ده‌سا بولبول له‌ پیشوازا بخوینه‌ داوه‌تی توینه
 سه‌راسه‌ر فه‌رشه‌ چیمه‌ن بو قدامی بوکی گول بوینه
 زمانی گرتوو هه‌ر چه‌شنی توتی کونده‌ لال ئه‌مشه‌و
 له‌ خه‌لوه‌تخانه‌ی خان و به‌له‌کدا خاسه‌که‌و جوتن
 له‌ سه‌ر سفه‌ری چه‌مه‌ن، شه‌ونم مه‌یه، گول جامی یاقوتن
 شنه‌و سروه‌ی به‌یان تیکه‌ل هه‌ناسه‌م بون و ئه‌نگوتن
 به‌ ته‌شریفی نه‌سیم شه‌و بو و نیترگس پاکی پشکوتن
 له‌ خویشیان بولبول و قومری ده‌که‌ونه‌ قیل و قال ئه‌مشه‌و

ونه‌وشه‌ لاره‌ مل دامال مه‌یدانا، به‌ ته‌نیایی
 ئه‌وا نه‌سیرین سه‌ری بو پرده‌باز روئا، به‌ ته‌نیایی

ئەوا رۆژی لە قیس چو عاشقی شهیدا، بە تەنیایی
 ئەوا هەر چاوه رێیه نیرگسی شههلا بە تەنیایی
 بەجاری بو سپی چاوی بە ئوممیدی و بسال ئەمشه و
 شکۆفه پیکهنی روی کرده سوئسن یانی ها بگری
 ئەما ئەهریمهنی زستان وەلا چو شیددەت و قەهری
 هەزار قەوس و قەزەح رابو بە رەنگی تاووس و چەتری
 بەدەنگی بولبول و قومری تەماشای دن چلۆن دەگری
 دەلی بگرن بە دن قەدری جەمالی کیژ و کان ئەمشه و
 چنار گەییە چنور، پینچرا سنهوبەر پەرچەم و سونبل
 ئەوی نەختی لە کارا بو گەیشته مەقسەد و مەنزل
 بە تەنیا هەر «قزلجی» کەوتە دوی خیل و نەگەییە دن
 «ئیمامی» یش هەر وەکو بولبول بە هیوای پیکهنی گول
 دەنالیتنی لە سەر هەر چل بە یادی خەتت و خال ئەمشه و^(١)

- لە کانگای دلمهوه له دوستی زانا و فەرھەنگ پەرور و دلسۆزم جەنابی
 مامۆستا مەلا سالح - ئیبراھیمی محەمەدی (شەپۆل) زۆر سپاس دەکەم، کە بۆ
 چاپ دانی ئەم دیوانە لە هەر باروبابە تیکهوه یارمەتی داوم، ئەمەش ئەو دوعا
 بە خیرە ی سەید کامیل شائیمامی زەنبیلی: (ئاوات) کە بۆ وەلامی مامۆستا
 (شەپۆل) بە شیعەر دایناوه:

شەپۆل بە نامەت (ئاوات) ژیاوه

گریی چەند سالە ی دلی کراوه

شەپۆلی وین بو، یا رێژنە ی باران

یا شنە و کزە ی مەیلە کە ی یاران؟

يا بۆنى خوۆشى گۆلى به هاران
نه سيم هيناويه له كۆهساران
بارانى ئه و سال به ئه مري باري
هه مو ره حمهت بو بۆ كورده واري
ئه رزى ئه و ده ستهى نامهى نوسيوه
(ئاوات) سه ر به رزه كه لىت پرسيوه (١)

خاسه كه و

خاسه كه وى له و كه ژه هه ل نى شتوه
خالى رهش و سوري به جوت رشتووه
راوچى هه مو له و كه وه ده ركه و تووه
بۆچى دزه، جه رده يه، كى تى كو شتووه
كى هه كه سى ئه و له ژىيان خستووه
مان و مه ر و زى وه رى كى تى بر دووه
با عى سى قه تللى چيه بى سى توى ه تى
ژى نى به سه ر به سى تى يه وى سى توى ه تى
دا وى چه قاندا تا وه كو ئه و پى توه بى
چان كه نه خۆى پى توه ده بى، جى نى به جى نى
چا كه كه دا و دۆزه شو كو ر خاسه كه و
دى وى يه، و رى ايه، به رۆژ و به شه و

١ - ١٣٦٥/٢/٣٠ هه تاوى. لاپه رى ٢٥٠ى دى وانى خوالى خوۆشىو: سه بى د كامل شا، ئىمامى زه نبى لى
(ئاوات) چاپى يه كه م سالى ١٣٦٥ى هه تاوى تاران وى نهى ده سى تخه تى ئاوات له ٦٥ و ٦٦ دا يه.

بوچی كهویش مافی ژییانی نیه
 حهقی كهژ و كیوی جووانی نیه؟
 بوچی كهویش بوته برا كوردهكان
 نابنی ههلینی نهفهسیکی ژییان
 بیتهوه بهردهست و به بی بان و پهڕ
 پی بکهنی بیبهنه قهسری قهجهر؟
 دهك نهفوسو بگری ئهجهل جی به جی
 وا كه نهتان بی قهوهتی دهست و پی
 خاوهنی ئهه و کیو و كهژه ههه كهوه
 نهزم و نیزامی كهژ و کیو ههه بهوه
 لینی گهپی با بان و پهپی جوان بکا
 لهه كهله با بانگی رهفیقان بکا
 بیتهوه كانیاوی بخۆن ئاوی ساف
 بو گهپی سهه بنه بیته مهساف
 لینی گهپی دهنوکی به بهرد تیژ بکا
 غورپه بكاو بانگی كور و کیژ بکا
 كور به گوره كور وهكو شیر و پلنگ
 كچ بهشنه شن به خرینگه خرنگ
 بیتن و بلین خاوهنی كپوان ئهمهین
 سوره دهنوكمان به دهنوك شهه دهكهین
 خاوهنی ئهه خاسه كهوهش ههه دهلی
 راوچی دهبی لهه كهژ و کیوه ههلی

زستان

زستانه، به فره، چه شر، ولات پر له ناله نان
 دئوی سپی به قینه وه هات، بۆته پیره زال
 هیند قورسه هیند گرانه ههلسانی چهسته مه
 وهك مۆته، كه له سه سه و سینگمانه مانگ و سان
 سه سه سینگ گرتووین و هه ناسه نه ما به كه سه
 كه وتوینه ژیر کلله وه ده بزوتینه وه به حان
 ئینسان له ژورئ ماونه وه وهك كهوی قه فه سه
 وهك مه یته پیره لۆکی له عه رزا ببن شه لان
 ماوین به لام چ مان به خودا مه رگ خوشتره
 مه رگیكه نیوی ژینه، چ ژین، ژینی ترس و تان
 بی بان نه ماوه گه رده ره تانی ته نانه تیش
 بالداره كان فه قیره هه مو كه وتوون له بان
 هه ر پیکه نین بو کاتی به هاران ده هاته گوئی
 هه ر زیره زیره ئیسته له سه رمان و زاله زان
 کیژان به تویی کراسی له گه شت بون و گولچنین
 ئیستی له خو وه کۆ وه ده کهن سه ت سه و سپان
 هیندهم ته من ببایه كه ده م دی به چاوی خو م
 نه و کاته خوشه دیته وه سه سه سارک و پیره دان
 یادی به خیری کاتی به هه ار و کهزه ی شه مان
 سه یران و شایی گرتنی لاوان و کیژ و کان
 چه ند شوخ و شه نگ و جوان و له بهر دن ده چونه باغ
 به رز و بلند و دل بهر و لیو ئان و چاو که ژان

یادی به خیری ئه و دهمه قاسپی که وان دههات
 جوانیان ده‌رشت نیره رمی ریزه ورده خال
 ئه و کاته، ئه و دهمانه که خیل ده‌چنه به‌نده‌نی
 یادیان به خیری بی‌ری یو کابانی گه‌وره مان
 جی ژوان به تاله، داخۆ کور و کیژی نیشتمان
 هینشتا له بیرییانه له دن داده‌که‌ن خه‌یان؟
 داخوا دوباره دیته‌وه گویمان و دئی به‌هار
 ده‌نگی شووان و توره‌یی بلویر له هه‌رد و یان؟
 داخوا ده‌گه‌ینه فه‌سلنی به‌هار و ده‌ژینه‌وه؟
 وه‌ک گیا و گول له ژیر زه‌وییا دینه‌ ده‌ر منان؟
 کالی «ئیمامی» تو‌ته‌هنت زۆر، چه‌سته‌مه
 بو‌ژانه‌هت به‌ تاوی به‌هار، موشکیله و مه‌ حال

ئیل به گی

٩٦١ - ٨٩٨

ئەوانەى پیتۆن و ژیرن و دور دەبینن و لە سەر بیرن و بە چاوی دل تیشکی بەزەى خاویان دیوه و میتشکیان بەژەکی یەزدانی پەرورەریوه لایان رونە: هەر کەس خوا دەستی بگری و نیازی بى بەرزى کاتەوه و وهى لاوتنى و دل خوشى کا و خەمى لەبیر بیاتەوه. هەر لە چاولنیک نانیکدا تاجى بەختى لە سەر و لە سەر تەختى کامرەوا بونی دادنى و لەبەر چاوی هەمو کەسنى خوشەویستی دەکا و جینگای بلیند و جوانى بۆ دادەنى.

جاری وایش هەیه، مانگی چارده بەو جوانى یه، که نۆ بوکی ئاسمانى یه گیران و پەلەى دیتە سەر. بەهاری وا خوش و رەنگین هەیه. که پایزی سارد و خەمگینى بەفران کەرى دەبرن بە باى بەهار دەتوینتەوه. ئەوانە پەندن بۆ ئیمه و پەندە کەش زۆره نەکەممە دەستىکی لە پتوار هەیه ژارى و تەیارى بەش دەکات و بەختیاریت کارى ئەوه و ئەویشە چارەت رەش دەکات.

ژیناوهرى پر لە هەنگامەى ئیل به گی جاف هەندىکە لەم مەبەستەمان.

دەماو دەم وا دەگیرنەوه و برواش وایه که ئیل به گی یه کینکه له تیره کانی هۆزى جاف و ئەو خاوهن هونەرانهى بۆ ورده کارى زۆر ئاگادار و دەر بەند بە کارن. ناوبەند و داوى ئاوریشمى خاوى کەونه روداوى پیره بابا ئیل به گی جافیان بە دەمى گشت و سەرى ئەنگوشتان خستۆنه باوو زۆر ریک و لە بار گشتیان کردەوه و دور و یاقوت و لەعل و زومەرەد و چەور و شیرین و کوژى کەى شین و پیروۆز و شەوه و دانە مروارى واژەى پر گەشەى ناو کورده وارى یان پى هۆندوتەوه و سینگ و بەرۆکی خویان بەو پیتش بینایانهى ئیل به گی جاف رازاندۆتەوه.

نەچیرهوان لە راز و هەوراز و لە بارزان و رازەوانى رازى بەرز و بى پى

پلیکە تیشە شاخی لوس و هەلچوی میژوی دور و درێژ و بێ سنوری کوردەواری و بە لە باری بۆمان چوونە دور پەنجێک و ناو دەوون و بە بەندەنان هەن گەراون وورد گەراون و چەند بەردا. و بەردیان کردووە و زەرد و هەردیان پشکنیووە و زۆر و زەوونەندان نوا ریووە و گەلێک قوناغیان گۆریووە و لە لای زۆران لایان داووە و بەرە و ناو سۆران و گۆران رویان ناووە و رەسەنیان خستۆتە داو و ئاویان لەبەر چاو داناوین کە ئێل بەگی جاف بە بنەچە کە ئەچیتەووە سەر هۆزی جاف. ئێل بەگی مروفیکە وارهستە و عارف و خواناس و تەمەنی خۆی لە ریگای خواناسی و پیاو خاسی و تیکۆشان و جوان دوان و گۆشەگیری و لە سەر حەسیرنشین و تیبینی و پێشبینی و جوان تی روانی و ژیری بێ نهوایی و دن ئاوی رابوردووە، ئەو شێعرانە و بە ناوی پێشبینی لەو هۆنەرە باهونەرە جێماووە میووەی رۆژگاری گۆشەگیری ئەووە کە وەک سوفیانی رۆژگاری خۆی لە چەلە خانەدا بۆ چەلەکیشان خۆی لە خەلک دزیووەتەووە و جاوی دن و دەرونی روناک هەن گەراووە و بەرەکەتی خواپی تێخزاووە و گشت گیان و لەشی بە نوری خوا نورانی هەن کراووە. بەلام ئێل بەگ لە کام هۆزی جافە؟ ئایا لە هۆزی جافی مرادی یە یا جوانروی، دیارنییە، رۆژی لە دایک بون و مردنیشی باش نەزانراووە و راست دیاری نەکراووە. بەلگە لە سەر ئەووە کە ئێل بەگی جاف یەکیک لە رابەرانی تەریقەتی عیرفان: (میسیتیک) و خواناسی بووە دارای مرید و مەنسوب و بیا و برە و بووە لە شێعرەکان و پێشبینیەکانیدا.

هەندی لایان وایە ئێل بەگی جاف. خەلکی گوندی (شلە و زالو ئاو)ە - کە ئیستا بەشیکە لە بەشەکانی (سەنجابی) بەشی شارستانی (شائاوا = ئیسلام ئاوا)ی خۆر ئاوی ئوستانی (کرماشان)ە و ئەلین: ئێل بەگی لە تافی گەنجی و لاویدا چۆتە گوندی (زوار)ی - هەورامان و لەوی ژنی هیناوە و خوا کوریکێ پێداووە بە ناوی (مەلایەحمەد) کە (مەلاخدری رودباری) شاعیر و خواناس و

زانای ناوداری کورد و خاوهنی دو مه نظومه‌ی به ناوبانگی (ده‌ولت نامه) و (رۆله بزانی) - کوری ئەم مه‌لائه‌حمه‌دهیه.

شک و گومان نیه که (مه‌لاخدر رودباری) که له سالی (۱۱۴۰ مانگی له دایک بوه و له (۱۲۱۰) بارگه‌ی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه کوری ئەم مه‌لائه‌حمه‌دی کوری ئیل به‌گی جافه - چونکه خۆی له ده‌ولت نامه = ئیقبان نامه) دا که له سالی ۱۱۹۷ مانگی دایناوه ئەمه‌ی راگه‌یاندوه.^(۱) دیاره ته‌گه‌ر ئەم چریکه و چیرۆکه به راست بزانی ماوه‌ی نیوان مردنی ئیل به‌گی چاف تا هۆزینه‌وه‌ی (ده‌ولت نامه) له لایه‌ن (مه‌لاخدری رودباری) نه‌وه‌ی (۷۰) سان بگرینه. به‌ر چاو - ئەبی بلین ئیل به‌گی جاف له سالی ۱۱۲۷ ی مانگی وها و رۆژگاری سه‌فه‌وی‌یان بوه. کورده‌کانی ئەهلی حه‌ق: (یارسان) لایان وایه ئیل به‌گی جاف مریدی خوالیخۆشبو خواناسی گه‌وره‌ی ناودار (سه‌یید براهیه و ئەلین: له (دالاهۆ) ی لای گۆکۆی (سه‌یید محهمه‌د ناودار به (بابا یادگار) خه‌ریکی چله‌کیشان و خواناسی بوه و گه‌یوه‌ته حه‌قیقه‌ت و خواناسی. کاتی مرۆف بروانیته و نژاوه‌ری و سه‌بک و شتیه‌ی شیعری شاعیرانی ئەهلی حه‌ق وه‌کو ده‌رویش نه‌ورۆزی سۆزانی که له سه‌ته‌ی ۱۳ ی مانگیدا ژیاوه و که‌سانی‌تری وه‌ک ئەو باش و روناک ئەه‌بیته‌وه که ئیل به‌گی جاف له سۆفیانی ئەهلی حه‌ق: (یارسان) بوه.

ئەلین: شانیمه‌ تولای وه‌لی قوتب و راه‌ری زنجیره‌ی نیعمه‌ تولاهیه‌ی کوردیش پیش‌گۆیی به‌ شیع‌ر کردوه.

ئەلین: ئیل به‌گی جاف له ۸۹۸ ی مانگیدا له شاره‌ زور له دایک بووه و له سالی ۹۶۱ ی مانگی له ۶۳ ی سالی‌دا مردوه.^(۲) هه‌مو ئەزانی له په‌راوه‌ی

۱ - بروانه‌ کتیبی ژیناوه‌ری زانایانی کورد له جهانی ئیسلامه‌تی یا گه‌نجینه‌ی فه‌ره‌نگ و زانست نوسراوی (شه‌پۆل) چاپی تاران گولانی سالی ۱۳۶۴ هه‌تاوی .

۲ - بروانه‌ میژوی ئەده‌بی کوردی عه‌لائه‌دین سه‌جادی به‌غا چاپی سالی ۱۹۵۲ ز - په‌ره‌ی ۵۳۶.

دینکورد و زهردهشت نامه و جاماسب نامه و دینی زهردهشت‌دا پیش‌گویی
هه‌بوه و هه‌یه.

ئه‌مه‌یش پیش‌گۆیه‌کانی ئیل به‌گی جاف که خوالیخۆشبو ئه‌دیب الممالک
فهرهانی کردویه‌ته فارسی.

شینهر

آدم از قول بزرگان مه‌برون از زیر اُبر
طاعت عالم کنم تا بشکنم بازار جَبْر
گرم کردم در تماشای پلنگ و شیر و بَهْر
منع نتوانم نمود از مردم بی‌تاب و صَبْر
این چنین بوداست و خواهد شد چنین ایدوستان
ناقه‌ی لیلی روان در مرغزار آید همی
اسب آهن پای در تک راهوار آید همی
دل‌دل و شب‌دیز خسرو ره‌سپار آید همی
اسب آهن پای در تک راهوار آید همی
له‌م شیعران‌ده‌دا ئیشاره به‌په‌یا بونی ئۆتۆمبیل و قه‌تاری رینگائاسن کراوه.
ئیل به‌گی جاف له‌ شیعره‌کانیدا هاتنی نادری هه‌وشار (۱۱۴۸ - ۱۱۶۰
مانگی) و هاتنی قاجار - فیتنه و فه‌ساری ده‌وره‌ی ره‌زاخان و کوره‌ده‌ر
کراوه‌که‌ی ئه‌کات.^(۱) نوکته: بار تولد خۆره‌هلاناسی روس له‌ کتیبی
جوغرافیای میژوی ئیراندا ئه‌نوسی (شاره‌زور) رینگایه‌ک له‌ قه‌سر شیرینی (لای

۱ - پروانه دیوتنی ئه‌دیب الممالک فهرهانی به‌ نیه‌تنامی وه‌حید ده‌ستگردی تاران سالی ۱۳۱۲ هه‌تاوی
په‌یه‌ی ۶۷۰ - ۹۷۳ ده‌لین: وه‌حید ده‌ستگردی ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ نه‌ی توانیوه‌ شیعره‌کانی باباتاریه‌ری کوردی
لورباش بخۆیینه‌وه‌ و تیان بگات و خه‌یانه‌تی کردوه‌ و شیعره‌کانی باباتاریه‌ری لوری کردۆته‌ پارسی.

کرماشان) هوه ئه چو بو (شاره زور) له جاده ی گشتی جیا ئه بوه وه، ئیرانی یه کان به (شاره زور) نیوه ی ریگایشیان پینوتوه چونکه نیوه ی ریگای نیوان (مه داین = ماداین) پینه ختی ماده کان و (شیزه: ته ختی سلیمان) ئاگردانی گه وره ی ماده کان بو. که قوبادی پیروزی ساسانی دروستی کردبو.^(١)

١- پروانه گهنجینه ی فرههنگ و زانست چاپی گولانی سالی ١٣٦٤ هه تاوی په ره ی ٨٢٣ تا ٨٢٥ نوسراوی شه پۆل بهرگی یه که م.

به رزنجی مه ولاناهه للامه نۆدی

١١٦٦ مانگی و ١٧٥٣ زاینی

= ١٢٥٤ مانگی و ١٨٣٨

عهلامه‌ی ناودار شیخ مارف نۆدی: ئەم زانا خواناسه گه‌وره و ئەم قسه‌زان و هۆنهره‌ی بێ وێنه‌یه‌ به‌ به‌رزترین پایه‌ی فه‌زیله‌ت و مروفانی و که‌مان دو ئاکار و خوی چاکه‌ و ته‌قوا و دین و زانست ئاراسته‌ بووه‌.

ئەم بلیمه‌ته‌ کورده‌ له‌ ١١٦٦ مانگی و ریکه‌وتی ١٧٥٣ مه‌سیحی له‌ گوندی (نۆدی)‌ی شار باژێر (سلیمانی) چاوی به‌ دنیا هه‌لیناوه‌، نۆی ئەم زانا خواناسه‌ سه‌ییدمه‌مه‌د ناودار به‌ (کبری‌تی ئەحمه‌ر) شیخ مارفی نۆدی به‌ ١٤ پشت ئەگاته‌ سه‌ر زانای ناودار سه‌یید عیسا به‌رزنجی: مارف نۆدی به‌ ناوبانگه‌. خویشی به‌م هۆنراوه‌ له‌ به‌رکۆلی: (الفرائد فی العقائد) هۆنراوه‌که‌ی خویندا له‌ بابته‌ ره‌چه‌له‌کی خویندا فه‌رمویه‌تی: قال فقیر من الرؤف محمد بن المصطفی‌ المعروف.

شیخ مارف له‌ ریسای ته‌خمیس له‌ سه‌ر (قه‌سیده‌ی بوردی‌یه‌) که‌ به‌ عه‌ره‌بی هۆنویه‌ته‌وه‌ ئەنوسی (سه‌یید عیسا به‌رزنجی کورپی باباعه‌لی هه‌مه‌دانیه‌) که‌ باپیره‌ گه‌وره‌ی نۆدی‌یه‌ به‌ بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ به‌رزنجه‌ بووه‌ و له‌ پاشان چووه‌ته‌ شار باژێر دانیشتووه‌.

شێوه‌ی ده‌رس خویندنی نۆدی: عه‌لامه‌ نۆدی په‌راوه‌ سه‌ره‌تایه‌کانی لای باوکی: (سه‌ییدمه‌سته‌فا) خویندوه‌ و ئەوسا چووه‌ته‌ نۆی فه‌قی‌یان له‌ فیرگه‌ی شاری (قه‌لاچوالان) لای زانای ناودار (ئه‌حمه‌د غه‌زائی) دوای ماوه‌یه‌ک چووه‌ته‌ فیرگه‌ی (هه‌زارمێرد) ^(١) لای مه‌لامه‌مه‌د ناودار به‌ (ئیبینو الحاج) و له‌

١- ئەم هه‌زار مێرده‌ گوندیکه‌ دو سه‌عاته‌ رینگایه‌ و له‌ باشوری شاری (سلیمانی) دایه‌.

۱۱۸۰ مانگی و ۱۷۶۶ زاینی ئه‌چیتته فیرگه‌ی گوندی بیتوش لای
 عه‌لامه (مه‌لاعه‌بدو‌لا‌بیتوشی) بیتوش له ۵۰ میلی باکوری سلیمانی دایه و تابعی
 میرانی بابان بوه) مه‌لامارف دوای ماوه‌یه‌ک ئه‌چیتته‌وه گوندی هه‌زارمیرد لای
 (ابن الحجاج) و دوباره ئه‌گه‌ریتته‌وه لای بیتوشی و زۆریه‌ی ریساله و
 نوسراوه‌کانی بیتوشی لای بیتوشی ئه‌خوینن و هونه‌ری هۆنه‌ری و شیعر و
 شاعیری و ویزاوه‌ری و ئه‌ده‌بی له‌و زانا پره‌پره‌هه‌رئه‌گرئی تا وای لئ‌دی له‌م
 زانستانه‌دا وه‌سه‌ر مامۆستای خۆی (بیتوشی) ئه‌که‌وی، عه‌لامه‌ نۆدی زره‌نگ،
 شیاو، شیرین زمان، زمان پاراو، قسه‌زان، به‌هه‌ست‌وه‌ته‌بعن‌خوا پینداوی
 هه‌بوه. نۆدی زۆریه‌ی نوسراوه‌کانی خۆی به‌هه‌لبه‌ست داناوه، له‌ زۆریه‌ی
 هۆنراوه و نوسراوه‌کانی نۆدی بروا و ئیمان به‌خوای تاقانه، فربونی زانست
 و بیرى قولی ئه‌دیبانه و به‌کاکل بونی، لئ‌ئ‌بارئ، که له‌ دل و ده‌رونیکی
 بئ‌گه‌رد و له‌ ویزدانیکى خاوین و عه‌شق و هۆگر بون و خو‌گرتن به‌ دام و
 ده‌زگای ئافه‌رینه‌شه‌وه به‌ خوینهر راده‌گه‌یتن و تیی ده‌گه‌یتن.

زانا و هۆزانی دلسۆزی ئه‌م رۆژگاره مامۆستا محهمه‌د خال له
 نوسراوه‌که‌ی خویندا به‌ ناوی (شیخ ماری نۆدی) له‌ لاپه‌ره‌کانی ۱۸۹ تا
 ۱۹۰ چاپی به‌غا به‌ عه‌ره‌بی ئه‌م قه‌سیده له‌و ریساله پارس‌یه‌ی وا له‌ په‌سه‌ندی
 پئغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام‌دا هۆنیویه‌ته‌وه هیناویه‌تی، بۆ نمونه:

درود رحمت یزدان همیشه صد هزاران باد
 برآن پیغمبر مرسل که کرد اسلام را بنیاد
 حبیب گزیده حق طیب جمله علتها
 محمد آنکه نور خدا شد نور او ایجاد
 صفات مصطفی را کس نمی‌داند بیان کردن
 همه ذرات عالم را که دارد طاقت تعداد؟

شهر دو سرا احمد بر او قرآن فرود آمد
از او پر شد جهان از نور از او شد ملك دين آباد
خصائص دارد او چندان که در جزوی نشد پیدا
ز عالم اوست فردی، فضل دارد بر همه افراد
در اخلاق و شمایل هیچ مانندی نداشت احمد
زیاد مفعرات او شود غمگین عجب دلشاد
بصمت همچنین پیوسته کز یاران هزاران
بکردن سیر هم سیراب ز صاعی آب و صاعی زاد
چون آنحضرت کی پیغمبرانرا این همه تشریف
کدامین را جناب حق چو وی انواع خلعت داد؟
گرفته بودن آفاق جهانرا پیش از او ظلمت
ازو در مشرق و مغرب هزاران روشنی افتاد
شب معراج حضرترا علوم لوح شد معلوم
ازو حرفی نشد پنهان و بس شد زین عطا دلشاد
بقرآن بهرامت کرد تفصیل همه احکام
بالفاظ گهردارش نظام دین و دینا داد
نبی الله رسول الله حبیب الله خلیل الله
دل و جان و تن (معروف برزنجی) فدایت باد

نوسراوه‌کانی نودیتی:

عەللامە نۆدیتی زیاتر له ۵۴ نوسراوه‌ی داناوه و له ته‌خمیسیتکا که به‌سه‌ر
قه‌سیده‌یه که‌وه دایناوه و دراوی (مه‌حمود چه‌فید) ^(۱) له به‌غاله چاپ

دراوه ناوی هونراوه و نوسراوه‌کانی نۆدیی ئەم زانا خوش خەتە هەرەزانیایە
تیندا ناو براوه، بەم جۆرە:

۱- فەراید لە عەقاید نۆدیی ئەم هونراوه‌دا عەقایدی نەسەفی لە ۵۸ فەرایدە
و ۴۹^۰ هونراوه‌دا لە سالی ۱۱۸۵ مانگی و ۱۷۷۱ مەسیحی لە گوندی
(قەڵاچوان) هۆنیووتەو و لە ۱۳۱۴ مانگی و ۱۸۹۷ مەسیحی کە سەبید
ئەحمەد فایز بەرزنجی گولە زەرەدە راقەیی کردووە لە شاری موصل لە چاپ
دراوه. ئەم کتێبە لە زانستی کەلامە واتا: لە زانستی حیکمەتی تایبەتی
خووناسی دا نوسراوه.

۲- فەرایدە لە پروادا.

۳- زادالمعاد لە مەسائیلی عەقیدە و پروادا.

۴- (قطرالعارض لە ۴۲۲ شیعەر لە زانستی میراتا نوسراوه و لە گەن
(کەشف العامض) شەرەحەکی دا لە سالی ۱۳۵۷ مانگی و ۱۹۳۹ مەسیحی بە
حاشیە و کۆبەیی زانای ناودار عەللامە عەلی قزلبجی: (تورجانی زاده) لە
۱۴۰۳ پەرەدا لە بەغا لە چاپ دراوه.

۵- (سلم الاصول لە (علم الاصول الفقه) دا و لە ۱۳۱ شیعەر دایە.

۶- عەقدالدرر لە زاراوهی ئەهلی ئەئەردا کە نۆدیی پەراوهی (نخبه الفكر)
نوسراوی (ابن حەجەر عەسقلانی) لە ۲۱۰ شیعەر هۆنیووتەو و عەللامە عەلی
قزلبجی کۆبەیی لە سەر نوسیووە.

۷- تەرسیف مەبانی لە نەزمی تەسریف زەنجانی کە بە دنەدانی
مامۆستاکی: «عەللامە عەبدوڵای بیتوشی» دەسی داووتە هۆنینه‌وهی ئەم
پەراوانە.

۸- شامیل لە عەوامیل دا کە نۆدیی عەوامیلی جورجانی لە ۱۱۸۹
مەسیحی لە گوندی (قەڵاچوان) هۆنیووتەو.

۹- آغراب نەزمی قەواعیدی ئیغراب.

- ۱۰- (کفایه الطالب) نهزمی کافیهی بیینو حاجیب شاره زوری، نۆدنی ئەم پهراوهی له ۱۹۸۳ شیعرا هۆنیوه تهوه و سن مه بهستی گرینگی عیلمی نه حوی لئ زیاد کردوه (۱- موسه غه ر ۲- مه نسوب ۳- جه مع: کۆ) له سالی ۱۲۲۳ مانگی و ۱۸۰۸ مه سیحی ئەمه ی هۆنیوه تهوه.
- ۱۱- قوتوقی ده وانی له حروفی مه عانی دا.
- ۱۲- فتح الموه فقه له عیلمی مه نتیق دا.
- ۱۳- تفتیح العبارات فی توضیح الاستعارات، نۆدنی ئەم پهراوهی له سالی ۱۱۸۳ مانگی له قه لآ چوالان له ۱۶۶ هۆنراوه هۆنیوه تهوه و له ۱۳۵۵ مانگی و ۱۹۳۹ مه سیحی دا له گه ل شه رحه که ی دا به ناوی (علم البیان) له به غا له چاپ دراوه.
- ۱۴- هۆنینه وهی ریساله ی عه زودی به له زانستی وه زع دا.
- ۱۵- نهزمی ئادابی مونا زه ره.
- ۱۶- (عمل الصیغه فی علم البلاغه) که ۱۰۸ هۆنراوه یه.
- ۱۷- فتح الرحمن فی علمی المعانی و البیان که له ۳۷۴ هۆنراوه دا هۆنراوه ته وه.
- ۱۸- غیث الربیع له عیلمی به دیع دا، نۆدنی ئەمه ی له ۲۴۴ هۆنراوه دا هۆنیوه ته وه.
- ۱۹- جه وه هه رالنزید له زانستی قه و اعیدی ته جویدا.
- ۲۰- فتح المجید له زانستی ته جویدا.
- ۲۱- ته نویر البصایر له دوری کردن له گوناھی که بیره دا.
- ۲۲- روض الزهر له مه ناقیب آل سه ییدی به شه ر.
- ۲۳- عقدا لجه وهر له سه لات و سه لام ناردن بۆ شه فیعی روژی مه حشه ر.
- ۲۴- (نظم العروض) له فه نی عه رۆزدا که نۆدنی له ۱۷۵ هۆنراوه دا به جوانترین شتوه هۆنیوه ته وه.

- ٢٥- تهنوير العقول له ته حاديثى ره سول دا .
- ٢٦- تهنوير القلوب له مديح علام الغيوب دا .
- ٢٧- ته حمه دى به عه ره بى به كوردى كه له سالى ١٣٥٤ مانگى و ١٩٣٦ ى مه سيحى له به غا له چاپ دراوه و له ئيرانيش دوباره ئؤفست كراوه ته وه .
- ٢٨- هه مزى به ناته واوه .
- ٢٩- (جوهر الاسنا له سه له وات و ته سماً الله الحوسنا) .
- ٣٠- تهنوير الضمير .
- ٣١- ته زهار الخمائيل .
- ٣٢- فتح الرزاق .
- ٣٣- راحة الارواح .
- ٣٤- شرح الصدر .
- ٣٥- كشف الاسف .
- ٣٦- روضة الفنا .
- ٣٧- كشف البأس .
- ٣٨- تعريف به ته بواب التعريف .
- ٣٩- شرح نظم الاستعارات .
- ٤٠- (او ثق العرا) .
- سراج الوهاج .
- وسيله الوصول له عيلمى ئوسول دا .
- برهان الجلى له شه رحى مه ناقيب هه زه تى عه لى كورى ته بوتالب .
- المصباح المحججه و اقامة الحججه له وه لامي ته وانهى وا ره خنه له نه سه بى سادات به رزنجه ته گرن .
- تهم زانا بليمه ته كورده خو ش خه ته، ته م چهن قه سيده شى ته خميس كردوه :
- ١- (بانته سوعاد) ته م قه سيده به له لايهن محمهد سالح ئيبيراهيمى

محهمه دی (شهپۆل) کراوه ته فارسی. هژی ئەم کارهش ئەوه بۆ له دهورهی فەوقی لیسانس له زانستگهی ئیلاهییات و معاریفی ئیسلامی زانکۆی تاران له سالی ۱۳۴۸ ههتاویدا مامۆستا به کمان ههبو، که تهفسیری قورئانی پیتی ئەوتین رۆژیک له سهر ئایهتی (... الا ان یعفون سورهی به قهره ئایهتی ۲۲۷ - قسهی ئەکرده چی (یعفون) هی به جهمعی موزه کهر و اتا: کرد، منیش لی وه جواب هاتم و پیم وت: مامۆستا! (یعفون) ئەگهر جهمعی موزه کهر با(ن)ه که هی له (ئهن)ی ناسیبه دهرویتی و حزف دهبو، ئەمه جهمعی موئهنه سی غایبه، دیتیم تیناگا. وتم مامۆستا! ئایه ته که ئاوايه: (الا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ... خودی (أَوْ يَعْفُونَ) به لگه یه بۆ ئەوه که (یعفون) بۆ می یه نه که بۆ نیر (بۆ مینه یه، نه که بۆ نیرینه) روانیم هیمان بۆی نه چوه ته وه سهر یه که نازانی له ریشهی (عفو یعفو) ههر له سهر قسه که هی خۆی سور بو، منیش بۆ گهنجه فه وتم: مامۆستا له کورده واریدا. ئەلین: (دیاره گای نیر به گون ئاناسی!) بۆ یشم ره رگیزایه سهر زوانی پارسی و وتم تۆش گای نیر به گون ده ناسی، هه مو دانیشجویه کان له قاقای پینکه نین یان دا.

مامۆستا یه کی ترمان هه بو ناوی ئالاغا بوو خه لکی شاری کرماشان بو، زۆر به ده عیه بو لای وابو ئاسمان کون بوه و ئەوی لیها تۆته خواری به لام وا نه بو، دهرسی و ژاوه ری عه ره ب و قه سیده ی (بانت سعادت) ی پین ئەوتین. منیش له روی ئەو ته خمیسه ی عه للامه نۆدیتی که عه للامه مامۆستا خال خۆشی کردبو، هینامه سهر زمانی فارسی و (پۆلی کۆپیم) کرد و به ههر دانیشجویه که نوسخه یه کم دا ده ی، کاتن نۆبه دهرسی مامۆستا هات نوسخه یه کم پینشه کش به مامۆستا کرد، ئیتر له فره که وت و له وه به دوابی ئەزمون (نومره ی ئەلف و بیستی) له ده رسه کانی خۆی بۆ دانه نام «دوای ماوه یه که ئەو قه سیده یه به ته خمیسه که ی عه للامه نۆدیتی هینایه سه ر زمانی کوردی و ئاماده ی چاپه و هه روا قه سیده ی بور دیم به کوردی و اتا کردوه و.^(۱) شیعر:

(آیات حق من الرحمن مُحَدَّثَةٌ (۹۱)
 قديمة صفة الموصوف بالقدم)
 (بوصیری)

له لای خواوه که هات آیاتی حهق حادیسه
 قه دیمیشه چونکا وه سفه بو خوایی قیدهم
 آیات ثابتات که آن مُنَزَّلُ از خداست
 لیکن قدیم دان صِفَةٌ من لهُ الْقِدْم
 (محمی الدین محمد)

جامی ئەلن:

آیت حق کأو ز رحمان آمده بر وی فرود
 آن قدیم است و بود آنوصف موصف قدم
 وانا: نایاتی قورئان حهقه له لایان خواوه نازل بووه و به ئیعتیباری ئەلفازی
 مونزه له، له زوانی جوهره ئیله وه حادیس و نژی یه، به لام به ئیعتیباری مهعانی و
 که لامی نهفسی قه دیمه، چونکا له ئەوسافی زاتی باری تهعالایه یانی سیفه تی
 یه کئی له سیفاتی خودایه به واتایی تر: (واجب الوجود قدیم بالذات، و
 ئەوسافی ئیوتیهی) خوا وه کو: (حیات، عیلم، که لامی نهفسی، قودرهت، ئیراده
 و... قه دیمی بالزمانین) ۲- یه کئی دیکه له و تهخمیسانه تهخمیسی بوردی یه یه
 ۳- لامیه العجم. ۴- مضریه. ۵- و یا من ۶- وأأنعم نوسراوی ئیمامی شافعی و
 سن قه سیدهی تریش به ناوی: (مبتداه علی قافیة من النغمات الکردیه،
 پارسی، له سهر نهغه ماتی کوردی، عهلامه نۆدیتی هه مو ئەمانه ی زۆر جوان و
 رهوان و خونجاو، و گونجاو هۆنیوه ته وه. عهلامه نۆدی که یه کئی که له زانایان و

← ۱- له بن ههر شیعریکی عه ره بیدا شیعریکی کوردی، له قه سیدهی بوردی هۆنراوهی مهلامسته فای
 سه فوهت و شیعریکی حاجی مهلاخالد موفتی زاده، موفتی کوردستان به زاراوهی هه ورامانی بۆنوسیوه.

که له میرانی کورد و جیهانی ئیسلامهتی و له ساداتی بهرزنجیه و له سالی ١٢٥٤ ی مانگی و ریکهوتی ١٨٣٨ ی مهسیحی له شاری زانیان و هۆنه‌ران و هوزانفانانی سلیمان بارگهی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه و له بان ته‌پۆلکه‌ی گۆرستانی (سه‌یوان) له نیتیک گۆلکۆی سلیمان پاتشای بابان نیرراوه و ئیستا ئه‌و ته‌پۆلکه‌یه به ناوی عه‌لامه نۆدی نی ناو نراوه.

ههزرهتی نویدی (نودهی) بهرزنجی

محهمه مارف کوری مستهفا کوری ئەحمەد نویدی شارەزوری بەرزنجی شافعی.

بە فەرمودەیی مەولانا مەلامحەمەد قزلیجی تورجانی زادە شێخ محەمەد مارف تەریقەتی لە شێخ قوتنی^(۱) و شێخ قوتنیش لە شێخ قازانی تەریقەتی وەرگرتووە، و شێخ^(۲) قازانی لە ۱۳۰۳ کۆچی مانگی وەفاتی کردووە کە شاعیر بە عەرەبی، بۆ شینی شێخ قازانی وتویەتی: رابەریک بو، تەریقەتی روناکتر کردووە، دەریای ئەسراری خوا بو و پۆشرا. هەم نیو (ذبیح اللہ) تاریخ و ستایشی تۆم کرد (لقدك اسمعيل قد بكت السماء، بۆنەمانی تۆ ئەی ئیسماعیلی زەمان، ئاسمان گریا. لەو ئەچن کەرتی دووهم تاریخی وەفاتی شێخ قازانی بن بەلام بە حیسابی ئەبجەد ئەکاتە ۱۱۰۴ - کە لەگەڵ تاریخەکەیی سەرۆه ریک ناکەوێ. ^(۳) شێخ مارف نویدی هەر وەکو لە دیباجەیی فەراند لە عەقایددا فەرمویەتی ناوی محەمەد مارف بوە و کۆری سەیدمستەفایە و باباعەلی کۆری شەهابەدین یوسف برای باباتاهیر: (لور) عۆریان هەمەدانی بوە و لە زەمانی تەیمورەشەلە، ژیاو و زۆربەیی تەمەنی خۆی بە سەیاچەت و سەفەر رابوردووە و لە سالی ۷۸۶ی کۆچی وەفاتی کردووە و سنی کۆری بە ناوی (سەیدمحەمەد نۆرەخەش، شێخ موسا و شێخ عیسا) بوە، منان و نەوێ شێخ موسا و شێخ عیسا لە سالی ۷۶۰ی کۆچی لە رۆژگاری ژیانی باوکیاندا چۆنەتە گوندی بەرزنجە. ^(۴) بە ریوایەتی کتیبی تەعریف نوسراوی عەللامە محەمەد قزلیج

۱- (قوتن: پەمۆ- دەره- دۆلی پەمۆ، کە ناوی گوندیکە لە نیزیکی سلیمان)

۲- قازانی مەنسویە بە گوندی (قازان قایە)، کەوتۆتە جنوبی خۆر هەلاتی سلیمان.

۳- کۆبەیی رۆژبەیانی لە سەر میزوی سلیمان

۴- دەسخەتی کتیبخانەیی شێخ مەحمود حەفید نەمر.

تورجانی زاده: ساداتی بهرزنجی له نه سللی شیخ عیسای کوری باباعهلی همه دانین.

لهم سولاله پاکه ژمارهیهکی زور له نهوابیخ و زانای ناودار هه لکه وتوه. مهولانا شیخ محهمه مارف نۆدی که به کبری سور ناوبراوه، مهولانا عهلامه سهید بابا ره سول و سهید محی دین نوسه ری کتیبی (الاعلام و بحر الانساب) سهید محهمه کوری سهید ره سول که دارای ته لیفاتیکی پر بایه خن لهم بنه ماله زانا و گه وره ن. حه سه ن نۆدی بهرزنجی کوری عهلامه محهمه نۆدی که له سالی ۱۱۷۵ ی مانگی له دایک بوه و له ۱۷۶۱ ی زایی له گله زهرده، وه فاتی کردوه.

سه چاوه: ختوی رسائل القلوب - محهمه نه مین زه کی تاریخی سوله یمانی ۲۴۵ و ج ۳ لاپه ری ۲۱۹ معجم المؤمنین ره زا که حاله چاپی بیروت.

تاریخی سلیمانی ۲۱۹ - ۲۲۴ و مشاهیر الكرد ۲: ۲۰۱ و المستدرک علی الکشاف ۳۷۶ و شیخ معروف النودهی البرزنجی چاپی به غا نوسراوی مهولانا شیخ محهمه خال خوابی پاریزی، شیخ محهمه خال له ۱۹۰۴ زاینی له دایک بووه و تا ئیستا ده ده وانزه کتیبی به کوردی و عه ره بی نوسیوه و له چاپیش دراون. نه قل له نه علامی خهیره دین زه ره کلی چاپ ۶ ج ۷ په ری ۱۰۵ و دهیلی کشف الظنون ج ۱ په ری ۳۷ و بهر کولی پینچینهی قه سیدهی بوردی به، شیخ مارف نۆدی Princeton 4719 و ایضاح المکنون ۱: ۳۷ و ط البغدادی: هدیه العارفین: ۲: ۳۶۹ و ج ۱۲ لاپه ری ۴۱ معجم المؤمنین مترجم مصنفی الکتب العربیه نوسراوی عومه ره زا که حاله، چاپی بیروت - ۱۷ سپتامبر ۱۹۸۵ زاینی سالی ۳ ژماره ی ۹ شهاده ی کوردی به قه له می (شه پۆل) مه به ستنی جوان بلاو کراوه ته وه.

به زنجی شیخ کاک نه حمده عارفی ناودار

١٢٠٨-١٣٠٥ مانگی

ئهم زانا خواناسه گه و ره به ناوبانگه کوری زانای به ناوبانگ شیخ مه عروفی نۆدیتی به. ئهم عاره فه فهیله سوفه گه و ره خوداییه که سالی ١٢٠٨ ی مانگیدا له شاره زانست په و ره که ی، هه لمهت و قاره مان و زانا و فهیله سوف په و ره سلیمانی له دایک بوه. ئهم زانا گه و ره لای باوکی زانسته کانی ئاینی فیز بوه و له دینداری و پاریزگاری و له خوا ترسیدا مه شهوری رۆژگاره و په کێک بوه له مورشیده پایه بهرز و تهزه کانی رچه ی قادری - له زانستی تهفسیر و فهرموده ی پیغه مبه ر و فیه و مه عارفی ئیسلامیدا دارای ته ئلیفاتیکی زور و گرینگ و موفیده، زیاتر له ١٢٠ رساله ی به زوانی پارسی نوسیوه و له سالی ١٢٩٩ ی مانگی له شاری به غا شهش رساله ی ئهم زانایه و له سالی ١٣٥٥ ی مانگیدا (١٢) رساله ی تر، له شاری نه جه فدا له چاپ دراوه، ئهم زاته له سالی ١٣٠٥ ی مانگی له شاری سلیمانی بارگهی به ره ولای خوا تیکناوه و له مزگه وتی گه و ره که خزی له و ی ته درسی کردوه نیزراوه و گلکۆکه ی مه زار و زیاره تگهی مسولمانانه.^(١) مامۆستا مه لا (عبدالکریم مدرس) ئیمام شافعی زه مان^(٢) له سه ره تای مه کتوباتی کاک نه حمده شیخ^(٣) به کوردی نوسیویه تی: کاک نه حمده ی شیخ ٩٧ سان ژیاوه و له خزمهت باوکیدا ئادابی ته ریه ته ی

١- بروانه ئه مین زه کی: میژوی سلیمانی په ره ی ٢٢٤ میژوناسی کورد نه مین زه کی له سالی ١٨٨٠ زاین له شاری سلیمانی له دایک بوه و له سالی ١٩٤٨ ی زاینی له ٩ ی ته موزدا له به غا وه فاتی کردوه و له شاری سلیمانی له گردی سه یوان نیزراوه.

٢- له سالی ١٣٢٣ مانگی ربیع الاول له کاتی به هارا له گوندی (ته کیه) ی سه ره به (خورمال) ی کوردستانی گه رمین له دایک بوه.

٣- چاپی سالی ١٩٨٤ ز

قادری و ئیرشاد و ئیجازەیی دەرس و تنه‌وه‌ی علمی دینی وەرگرتووه و خزمه‌تەکانی ئەمزاتە بۆ ئیسلام و موسوڵمان بە کورتی بەم جوۆرەن:

۱- تەدریسیکی زۆرباشی کردووه و گەلی خویندەواری خاوهن بەهرەیی پینگەیاندووه و ئیجازەیی تەدریسی پێداون.

۲- لە سەر مەسلەکی پۆست‌نشین ئیرشادینکی موافیقی کیتاب و سۆننەتی پینگەمبەر، ئەنجام داوه و گەلی کەسی وەکو شیخ حەسەنی قەرەچینواری بەرزنجی و کەسانی‌تری لە تەریقەتا پینگەیاندووه.

۳- مزگەوتی گەرەیی سلیمانی هەمیشە پر بوه لە موسوڵمانەکانی مەنسوبی ئەوزاتە و خەریکی قورئان خویندن و زیکر و یادی خودا و عیبادەت کردن بون.

۴- سفره و خوانینکی بیدریخی بۆ ناندانی مریدان بە تاییەت بۆ فەقی و حافیزانی قورئان و سالیکانی ئادابی تەریقەتی راخستبو.

۵- هەمیشە بۆ ئەمر بە چاکه و نه‌هی له خراپه و بۆ ناو‌بژی کردن و ئاشت کردنەوه‌ی هۆزه کورده‌کانی شار و لادی و ئاشت کردنەوه‌ی بنه‌ماله و خیزانیش تیکۆشاوه.

۶- هەمیشە لە دایره‌کانی حوکومه‌تا ئیعمالی نفوزی کردووه و چوه به هاوار و بانگی خەلکی لیقه‌وماو یا سته‌م لیکراواندا.

۷- کاک ئەحمەدی شیخ وەك چون بە فەقی و مەلا و مرید و مەنسوبا لە مزگەوتی گەرە راگەشتووه چەن هۆدەشی بۆ ئەوانه وا قورئانیان لەبەر ئەکرد، تەرخان کردبو و مامۆستایشی بۆ راگرتبون و خەرجی هەمووشیانی کیشاوه، بەم جوۆرە ئەو فەرزه‌کیفایه‌ی لە کوردستانا گرتبووه ئەستۆ، تەنانەت خەلکی سلیمانی وا بار هینابو، هەر مالێک که وه‌زعی مالی چاک بوه، قورئانخوینینکی راگرتبو تا قورئانیان بۆ بخوینتی.

۸- کاک ئەحمەد‌کاشیخ لە ماوه‌ی ژیانیدا هەموو روژی کۆری وه‌عز و

ئيرشاديشى بوه و (مهكتوبات)ى نوسيوه بۆ شار و ديهات و دهوارنشينان، بۆ
ئوهى له ئەسل و فەرعى ئاينى ئىسلام حالى و شارەزاين.

مامۆستا مەلاکەریم مودەرەیس، نوسيوهتی: وا مەشهوره ۹ مەکتوبى
نوسيوه. بەلام ۱۲۰ مەکتوبى نوسيوه و بۆ رینۆینى، بەم لاولای دا ناردوه و
تەنانت فەرمانیشى داوه بە مسولمانانى رابگهینن و بۆیان بخویننهوه. من
(شەپۆل) مەکتوباتى کاک ئەحمەدم بە چاپى دیوه که شیخ مەحمودى نەمر له
چاپى داوه. مامۆستا مەلاکەریم مودەرەیس له سەرەتای بەرگی یەکه می مەکتوباتى
کاک ئەحمەدى شیخدا بە کوردی نوسيوهتی: بە تیکرا ۵۵ مەکتوبى کاک
ئەحمەدم له ۱۹۷۵ ز کۆ کردوه و دو بەرگیشم لای حاجى شیخ ئیبراهیمی
قادر کەرەم گیر کەوت و پوخته م کردن وەرم گیرانه سەر زوانى کوردی.
شیخ رەزا تالەبانی^(۱)

له ستایشى کاک ئەحمەدى شیخدا زۆر بە جۆش و خرۆش و بەرز و تەرز
بە بالای والای مەعنهوی کاک ئەحمەدى سلیمانیدا شیعری وتوه و لام وایه
کەس نەیتوانیوه بیگاتن و لەم جۆره ستایشه دا کەس له شیخ رەزا پیتش
نەکەوتوه که فەرمویهتی:

ستایش:

مەربوتە حەیاتم بە سولەیمانی و خاکی
خۆزگەم بە سەگی قاپیەکەى ئەحمەدى کاکى
ئەو قودووی ساداتە کە سوکانى سەماوات
شەریانە لە سەر سوجدە لە بەر مەرقەدى پاکى
ئەو مەرقەدى وا لایە کە وەك عەرشی موعەلا

۱- له ۱۲۵۳ مانگی و ۱۹۳۵ ز له دایک بوه و ۱۹۰۹ زاینی مردوه.

مهحفوفه به زواری مهلهك، دهورهی شهپاکی
 بۆ دهست و عهسا نازکهکهی داغه دهرونم
 قوربانی عهسای دهستی دهبم، سول و سیواکی
 دنیا له دوای ههزرتی شیخ ژیر و زهبر بی
 وهك تاجی کهی و، جامی جهم، بهختی زوحاکی
 دهرحق به ههفیدانی ئهدهب، لازمه زینههار
 قوربانی ههفیدانی دهبم بابی و داکی
 بهم حاله پهریشانهوه باز (أَشْهَدُ بِاللَّهِ)
 شیعره تهرهه ئهنگیزه (رهزا) شاعیری چاکی

ئهگهر به وردی بروانینه ئهم ستایش نامه رونگایهك دیته بهر چاوت که بارهگای
 بهرز و تهرزی كاك ئهحمهدی شیخت دیته بهر چاو، که فریشته و پهری پۆل پۆل
 و دهستهدهسته دین بۆ دیدهنی و زیارهت، وهك ئهمه چاوت له سینهری شاهپهری
 ئهو پهریانهیه که به سهه گومهزی ئهو شیخهوه، که بارهگاکهی دیمهنی بارهگای
 کهی و نیگارستانی جامی جیهاننمای جهمشید و نگینی گوشتاسپ شای ههیه.
 که شیخ بۆ رازاندنهوهی ئهو گومهز و بارهگایه نهماوه، جا ئهوهیه ئهویش لای
 وایه ئیتر پیتوسته دام و دهزگای جهانی ئافهرینشیش بپنچهرتهوه چونکه ئیتر
 دوای كاك ئهحمهدی شیخ هیچ ناهینن و بنبایهخه و له دواییدا شاعیر زۆر به
 شانازیشهوه دهلی (رهزا) شیعرهکانت له کانگای دهرونهوه ئاههنگ ئهگیریت و
 به راستی، راستی فهرموه چونکا، کهس وا دیمهنی ستایشی نهرازاندهوتهوه.

كاك ئهحمهدی شیخ لهو مهکتوباتانهی خویدا به راستی له بابته ئیثباتی
 زاتی خوا و ئیثباتی بهکیهتی خوا و زات و سیفاتی خوا دادی قسهی داوه و
 زۆر بهرز و ورد له بابته زانستی کهلام و ئهقاید و ئیدئۆلۆژیکیهوه داوه و
 ماموستا مهلاکهرمی موده ریشیش خوا بی پاریزی، جوان هیناوهته سهه زوانی
 کوردی. له سهه مسولمانان لازمه بیخویننهوه و فیری بن حاجی كاك ئهحمهد

سالی ٢٤٠٥ ك و (١٧٩٣ ز) له شاری سلیمانی له دایك بوه و له سالی ٢٤٩٩ ك (١٨٨٧ ز) ههه لهوی له ٩٤ سالییدا وهفاتی كردوه.

مامۆستایان ئەمین زهکی و شیخ محهمەدی خان نوسیویانه گۆیا حاجی كاك ئەحمەد له ٩٨ سالییدا وهفاتی كردوه ^(١) ئەم ههله له وهههاتوه كه مامۆستا ئەمین زهکی تهمەنی حاجی شیخ كاك ئەحمەدی به سالی هیجری لیک داوهته بی‌ئوهی جیاوازی ده‌روژی سألەکان بگرتیه بهر چاو.

مامۆستا شیخ محهمەدی خالیش كه سالی له دایك بون و وهفاتی حاجی كاك ئەحمەدی گۆریوته سه‌ر (میلادی) و ١٧٩٣ ی بۆیه‌که‌م و ١٨٨٧ ی بۆ دووه‌م داناوه، تهمەنی هه‌ر به ٩٨ سان له قه‌له‌م داوه. ^(٢) شیخ ره‌زا (رئیس الشعرا) بو ستایشی كاك ئەحمەد:

كەس نەماوێ بە غەیری كاك ئەحمەد
شەخ مەعروف و عالیمی ئەرشەد
چاكه ئیستاده‌كاله بز كوردان
تەرجەمە‌ی شەرع و ئایەتی قورئان
موخلیس و كاك ئەحمەد (تەخمیسی پارچەیه‌کی به‌ناویانگی شیخ ره‌زا له لایان «موخلیس» - حاجی مه‌لا ره‌سولی دێلیژه‌وه)

هه‌ر كەس كه ئەكا خزمەتی ئەو پیره به چاکی
مه‌حفوزه له دونیا له جهه‌ننەم نی‌یه باکی
ئەم ئەرزە وه‌كو ئەرزێ حیجازه به پاکی
مه‌ربووته حەیاتم به سوله‌یمانی و خاکی

١- بروانه محمدامین زکی، مشاهیرالکرد و کردستان، الجزأ الثاني، القاهرة، ١٩٤٧ ص ٢٢٤،

محمد الخال، الشيخ معروف النودهی البرنجی، به‌غاء، ١٩٦١، ص ١٩٩.

٢- بروانه گۆواری کۆری زانیاری کورد به‌رگی ١ به‌شی یه‌که‌م ١٩٧٣ زاینی په‌ره‌ی ٣٨٤.

خۆزگه به سهگی قاپییه کهی ئەحمەدی کاکی
 ئەترافی زهریحی که ئەکا نوری تهجهللا
 لهو نوره که لاهول و لاقۆته ئیللا
 بیللاهی له بۆ جهمعی مهلهك بۆته موسهللا
 ئەو مهرقهده وا لایه که وهك عەرشی موعهللا
 مهحفوفه به زوواری مهلهك دهورهیی شوباککی
 نهجمیکه له بۆ ئەهلی هودا بو به عه لامهت
 تاجیکه له سهرفهرقی ههمو زومرهیی سادات
 وهك «حهزرتی غوسه» به ههمو کهشف و کهرامات
 ئەو قودوهی ساداته که سوکانی سهماوات
 شهریانه له بهر سوچده له بهر مهرقهدی پاککی
 باعیس به فیراقی چ عهجهب زار و زهبونم
 بهو نهوعه کهوا مونتهزیری کاسی مهنونم
 بی شوبههیه من مونهسیفی وهسفی جنونم
 بۆ دهست و عهسا نازکه کهی داخه دهرونم
 قوربانی عهسای دهستی ئەبم سۆل و سیواکی
 ئەو سیلسیله وا نهسله له بۆ ئەحمەدی موختار
 تهعزیمی وها لازمه وهك زومرهیی ئەبرار
 لهو نهسله اهرچی بوغزی ههیه جیی سهقه ره و نار
 دهرحق به حهفیدانی ئەدهب لازمه زینهار
 قوربانی حهفیدانی بم و بابیی و داکی
 چی تابیی ئەو بی له حهياتی به کهدهر بی
 عهیش و فهرح و لهززهتی ههر له حزه ههدهر بی
 بۆ مردنی ههر له حزه پهیاپهیی به خه بهر بی

دو نیا که له پاش حه زه رته شیخ ژیر و زه بهر بی
 وهك تاجی که ی و جامی جهم و بهختی زوحاکی
 شیعرێ که له بۆ مه دحه نه تیجه ی ههیه لیللا
 خیرێ که له بۆ هه جوی ته مع بی نی یه که للا
 (موخلیس) له (رهزا) رازی یه ئه ی جه معی ئه خیللا
 بهم حاله پهرتشانه وه باز ئه شههد و بیللا
 شیعرت ته ره ب ئه نگیزه (رهزا) شاعیری چاکی
 «موخلیس» هه ره له خۆ شه ویستی شیخاندا خۆ شی دێرێکی له شیعره که ی شیخ
 رهزا زیاد کردووه و نویوی یه:

هه ره که س له حه قی مور شیدی موخلیس ههیه بوغزی
 لایه ق به سه گی دۆزه خه ئه و پیسه که لاک ی
 مه دینه ی مولکی بابان (موخلیسا) یه عنی سلیمانی
 که جی ی دو حه زه رته ی و ابی ده بی وهك که عبه تولابی
 ته نانه ت هیرجی ده ده ش له سه ره باسه کانی توحفه ی سلیمانی دا له سه ره باسی
 (دودمان بابان، اساس سلیمانی) یه وه، یه کسه ره ده چیه سه ره باسی (سادات کرام)
 و به شیخ ماری نۆدی و کاک ئه حمه ده ست پین ده کات.

شیعری حه مودی

بۆ سه ردار ی کورد شیخ مه حمودی حه فید مه لیک ی کوردستان:
 یا مه دینه بی نه بی بی یا نه جه ف بی بی عه لی
 شاری غه زنه ش ئیسته بی مه حموده وهك (داریکه لی)
 نوسرا وه کانی: ۱- فتح الجواد فی بیان فضائل الجهاد له ۳ جه لدا یه.
 ۲- مه کتوبات (چار روبعه ی شه رع) به فارسی که مامۆستا مه لاکه ریم
 موده ریس خوا بی پارێزی له دوو بهرگ دا کوردویه به کوردی.
 ۳- ۶ ریساله له یهك جه لدا له ۱۲۹۹ له بهغا چاپکراوه و ۱۰ ریساله ش

له يهك جهلدا له ۱۳۵۵ چاپکراوه.

سهراوه: بهغدادی: هدیة العارفين ۱: ۱۹۲، ۱۹۳ و معجم المؤلفين
 نوسراوهی عومەر رەزا که حاله ج ۱ چاپی بیروت په ره ی ۱۵۸ که ده نوسی:
 احمد بن محمد معروف بن احمد الحسين النودھی البرزنجی الشهر
 زوری، الشافعی، القادری، النقشبندی الشهير بکاکه، توفی بالسليمانية فی
 المحرم، من تصانیفه فتح الجواد فی بیان فصائل الجهاد و میثروی سلیمانی و
 ده ور به ره ی و دیباچه ی مه جموعه ره سایی شیخ کاک ئه حمده که له چاپخانه ی
 عززی نه جهف چاپ کراوه تاریخی له دایک بونی شیخ کاک ئه حمده ۱۲۰۸
 کۆچی نوسراوه. گزوازی ئامانج ژماره ی ۱۷ سالی ۳ چاپی ۱۳۶۶ هه تاوی
 لاپه ره ی ۱۰ تا ۱۲ به قه له می (شه پۆل) و هه روا له ۱۵ ی ئوکتوبر ۱۹۸۵ زاینی
 سالی ۳ ژماره ی ۴ شه هاده ی کوردی له بابه ت کاک ئه حمده سوله یمانی
 به رزنجی (قدس سره) مه به ستنی جوان به قه له می (شه پۆل) بلاو کراوه ته وه.

خانای قوبادی

۱۱۱۶-۱۱۹۲

زانای ناویدار

شیر و هۆنه

په نام ئه و كهس (شیرین) ئه رمه ن
 پهیدا كهرد (فه ره هاد) په یش بی به كۆكهن
 هه ر سووب تا ئیوار نه پای (بیستون)
 ته ققه می قولنگه ش یا وا به گه ردون
 نه راش چه ندین جه ور، چه ند جه فا په رده ش
 ئاخر به ناکام ئه روا سپه رده ش
 (تعالی) جه سونع په روه ردگار یش
 جه کار شیرین شیرین کرداریش^(۱)

ئهم شیرانه زۆر له شیره کانی نیزامی شاعیرانه تر و دلگیرتر و ئه ویندارانه تر و
 به سۆزترن. پارێزگاری و پاراستنی شوینه واری پر پیت و به ره که تی فه ره نگ و
 بیژه و وێژه و ئه ده ب و هونه ر بی ئاسه واری گه وره و پر نرخ ی گه وره کانی
 ئه ندیشه و هونه ری کوردی ناگونجی.

ئه گه ر به جوانی و به وردی سه رنج بدهینه که وشه نی په ره داری زمان و
 هونه ر و بیژه و ئه ده بی زمانی کوردی، چاومان به ئاسه واری نوسه ران و
 هه ستیاران و خولقی نه رانی زۆر ده که و ئی، هه ر وه کو زنجیره کتیوه کانی
 کوردستان، خاوه نی چه ن دوند و لوتکه ن. و بلندترین و به ریزترین ئه وانه له لقی
 هونه ر و هۆنه دا که سانیکن وه کو نالی، چه کیم ئه حمه د خانی خانای
 قوبادی، مه وله وی مه عدومی، مه لا په ریشاز، و چه کیم وه فایی و مه لای

جزیری ...

به واتایی تر به درێژایی میژوی ئیسلامهتی و له ههر دهوورانی کیدا له ههر چهشنه زانست و هونه ریکدا که باوی رۆژ بوبن به دهیان کوردی سهنگین و دهست رهنگین هونه ر نومایی یان تیدا کردوه و ناویان ده رکردوه، ته نانهت زۆری له و کورده به ناوبانگانهی که ناچار بون به زمانی بیگانه و نامۆ واتا: به زمانی غهیری هاوهره گزی خۆیان بنوسن و بخوینن، گه له خاوهن زمانه بیگانه که له سه ر خۆی حیسابی کردون و ناوی کوردی لێ سپرونه ته وه، جا سه ره رای ئه مانه ش که له کورد داگیر کراون هیشتا له سه ر روپه رهی میژوی گه له بیگانه کاندایه ندمان کوردی دانا و زانا ماون که خۆمانیان پتوه رابنن و به راشکاوی به دنیا بلین ئیمه ش له کاروانی ژیار و شارستانیته تی مرۆدا، دهسته چیه ی خۆمان هیناوه، له هونه ری شیعر و شاعیریشدا ههر هۆیان داوه ته وه، له هیچ کاتیکدا کوردستان بن شاعیر و وێژه وانی خۆشخوان و قسه ره وان و وێژاوه ر و فه یله سوف و عارف و خواناس و زۆرزان و هۆزان نه بوه.

جاهه ر چه نده وه ک حاجی قادری ره حمه تی فه رمویه تی: (له به ر بن ده فته ری ون بوین و فانی) به لام ئه گه ر له هه شتیک مشتیک) و له (کو شکی خشتیکیش) ماوه هیشتا ههر زۆر ده وه له مه ندين به لگه شمان ناوی زۆری له و بلیمه تانه ن که له میژودا ماون، ههر وه کو: زهینه دین ئامیدی که له ۷۱۴ ی مانگی وه فاتی کردوه و شه ش سه ت سال به ر له لوی برای یا لویی برایل فه رانسه وی، خه تی بریلی بو کویران دا هیناوه: ^(۱) یا جابان - ی کورد و ئه بو به سیری کوری یا شیخ ئه حمه د ناودار به بیژه و فه ره نگی موته چه ریک، عه للامه که ماله دین هه ولتری ئیبنی ره سول ساوجبلاغی که زانستی ریازی وه کو میو وابووه له ده ستیاندا یا

۱- مجله المقتبس - همش الاعلام ج ۵ لاپه ری ۶۳ و هدیة العارفین ج ۲ لاپه ری ۱۴۲ مه شاهیری کورد
ئوستاد بابا مه ردوخ رۆحانی لاپه ری ۹۸ ج ۱ چاپی تاران

مه‌حیدین خه‌لاتی که له‌رهمه‌دخانیه‌ی مه‌راغه‌ کاری کردوه یا ئیمام ئه‌وره‌حمانی خازینی که له‌ کۆنگره‌ی جه‌بر و ریازی و زیج‌دا له‌ ئیسفه‌هان به‌شدار بوه یا شیخی ئیشراق یا ده‌بیر که‌لور: غولام ره‌زا ئه‌رکووازی، سه‌ی سه‌اله‌ ماهی ده‌شتی، ترکه‌ میرو، ده‌س و قه‌له‌م جوانی کورد و بنیات نه‌ری خه‌تی شکسته‌ی نه‌سته‌علیق، میرزا ره‌زای که‌لور و ده‌یان شاعیر و هونه‌رمه‌ندی بی‌نا و نیشانی تر.

ئیمه‌ به‌لگه‌ی تبع‌نازکی شیعر و هه‌لبه‌سته‌ی منالانی کورده‌واریمان له‌به‌ر ده‌ستدایه‌ و ده‌زانین کورد له‌م هونه‌ره‌ جوانه‌دا چه‌ند وه‌ستا بووه‌ و تا ئیستاش به‌ پتی توانا چه‌ند وه‌ستا وده‌ست ره‌نگینه‌.

خانای قوبادی

خانای قوبادی له هۆزی کوردی گۆرانه و ههستیاری و هۆنهر و ئەدیب و چامه وێژ و کهم وینهیه، له نهزمی چریکه و چیرۆکی کوردی دا ئاسهوار و ئەشعارێکی زۆری له خۆی به یادگار بو ئیمه به جێ ههشتوه که به داخهوه بهشی لهوانه ون بون و فانی، بهکی له شوینهواره به نرخهکانی خانای مهنزومهی شیرین و خهسرهوه که له سالی ۱۱۵۳ ی مانگی بهزاراوهی گۆرانێ دایناوه.

هۆنه و شیعر:

ئهورو که خامه ی عهنبهر شهمامه
وهش بۆ کهرد جهموشک ئینشای ئه ی نامه
تهئریخ هیجرهت (ختم المرسلین)
موتیع دیوان شهرح، شهرع و دین
رۆی دوشمه بی (ذی حجه الحرام)
ههزار و پهنجا و یهکسه د سی تهمام
دیاره ئه شاکاره تهنیا چیرۆکی دلدار ی و تراژدیا و ئهوین و عهشقی خهسره و
و شیرین یا رهنجی بتهوری فههاد و تی ههلقورتاندنی پروتهژی له نهگبهتی
شیرۆی کوری خهسره و له ژبانی باوکیدا نیه، به لکو شاکاریکی ئهدهبی و
هونهرییه، له چریکه ی داستانی کوردیدا.

لهو شیعرانه ی خانای که بو ئیمه جیماره له (حهوت بهند)ه که ی به جوانی
دهرده کهوی که خانای مهلا و زانایه کی ئاگادار بو و مهسه له ی (جهبر و ئیختیار
و عیلمی که لام و ئارا و ئەقایدی موعتهزیله و ئەهلی کهلامی به وردی به بیان
کردوه، خانای به شان و بالی (نیزامی گهنجهوی) هه ل گوتوه و خوی باش
ناسیوه و تی گه یوه که زانا و هونه رمه ند، بۆ هه میشه له ژیر خا ک و خۆلی
پهنه زانیدا نامینیتته وه، جا پیاوانه ئاته کی لێ ده کا به لادا و به دانسته دیتته مه میدان

و بهره‌میتکی جوان و پر و اتای، وهك چریکه جوانه‌که‌ی نیزامی به‌دی ئه‌هینتی و
 فه‌ره‌ه‌نگ و شیعرێ کوردی پی‌ غه‌نی ده‌کا و ته‌نازه‌ت و ئیشان ئه‌دا که ئه‌م
 ئه‌رکه‌ی له‌ غه‌یه‌وه‌ خراوه‌ته‌ ئه‌ستۆی و دانانی شیرین و خه‌سه‌ره‌وه‌که‌ی به‌ گۆی
 رایه‌لی فه‌رمانی سروش و غه‌یب دانه‌نی:

هۆنه‌ و شیعر:

ئهورو که خامه‌ی عه‌نجه‌ر شه‌مامه
 وه‌ش بو که‌رد جه‌موشک ئینشای ئه‌ی نامه
 ته‌ئریخ هه‌یجره‌ت (ختم‌المرسلین)
 مو‌تیع دیوان شه‌رح، شه‌رع و دین
 رو‌ی دوشمه‌ بی (ذی حجه‌الحرام)
 هه‌زار و په‌نج و یه‌کسه‌د سی ته‌مام
 ناگا جه‌ وه‌ختی مینای سو‌ب‌ح‌ده‌م
 جه‌ جام خورشید ره‌وشه‌ن بی چون چه‌م
 جه‌ په‌رده‌ی ئه‌سه‌رار لامه‌کان ماوا
 سروشی به‌ی ته‌ور به‌ گۆشم یاوا
 واته‌ن: هه‌ی شو‌عه‌رای خو‌ش نه‌زم و شیوه
 جانشین قه‌یس په‌ی له‌یلا لیوه
 چیش مه‌بو چون نه‌زم (نیظامی)ی دور سه‌نج
 به‌ له‌ف‌ز شیرین به‌ بی‌لاره و له‌نج
 جه‌ وه‌سف فه‌ره‌اد شیرین و په‌روینز
 باوه‌ری به‌ ره‌قس خامه‌ی عه‌نجه‌ر. بی‌ز
 عه‌یبه‌ن په‌یی تو دانای دورشناس
 ده‌می چون سه‌راف یاقوت و ئه‌لماس

جەهێ بازار عەشقی جەهێ پڕ هۆشی
 مەشغول بێ بە کار جەوهەر فروشی
 حەیفەن وینەهێ تۆ جەواهیر باری
 نەکەرۆیهێ ویش رهنگین بازارێ
 خاترەت جەم بۆ جەوهەری لال سەنج
 دانای دورشناس، گەنجور کۆی گەنج
 هەرکەس وینەهێ تۆ گەوهەر پارشەن
 دانا و بوزورگان خەریدار شەن
 گۆشاد کەر زوبان جەواهیر بارت
 تا گەرم بۆ زەریف سەودای بازارێ
 وەرئە دەوران تۆ جەهێ کاری
 عومری بە زایە و بە بۆش مویاری^(۱)

راسته خانای خۆی بە پەیرهوی نیزامی گەنجەوی داناوه بەلام کاری خانای له هی
 نیزامی بەرزتره، خانای به نیشان دانی دیمه نی جوان و وهسفی ورد و دەرپر و
 رهوان بیتانهی خۆی گوشت و دهمار و پیتست و توژی ناسک و لهتیف و
 زیریینی به شیرین و خوسره و بهخشیوه و خوینی گەش و مایهێ ژیان و گیان و
 رۆحی به بهرا کردوه.

شیرین و خەسرهوی خانای (۵۵۲۶) شتیره و هی نیزامی (۱۹۶۰) شتیره به
 پیتی چاپی ئازەربایجان.

خانای له کاتی قسه کردن له شیرین و خەسرهو، راز و نهینیکی زۆرمان له
 بابەت شیرین و خەسرهو، فەرهاد، شیرۆیه، دەس و پتوهندی دەربار و کوری
 جەنگ، راویژ، رابواردنی ئەوانه، به شتیهیهکی جوان و ئەدیانه له چوارچێوهی

۱- دیوانی خانای چاپی کوری زانیاری ۱۹۷۵ ز لاپه پهی ۱۲ و ۱۳.

چریکه که دا بۆ خویتهر دهرده خاو له کاره ساتی ئه و سهرده مهی ده گه پینی، ئه وهی ئه م چریکه ده خویته وه له ههستی شانازی خانا به خۆی، به کورد، به کورده واری، ئاگادار ئه بن... داد پهروهی، جوری حوکمرانی، ره ژیمی کۆمه لایه تی، ئابوری، رامیاری، جوری بیر کردنه وه، تیروانین و هه لویست له گه ل خه لک، راو، شکار، ئاژاوه، ئاسایش، شایی، شین، و ژبانی ئه و سهرده مهی کورده واری به جوانی بۆ ئاشکرا ئه بن، ئه مه یه که نرخیکی تایبه ت به شاکاره کی خانا ئه دا و ئه بیاته سه ری که به رونی په رده ی له سه ر ژبانی کۆمه لایه تی ئه و روژگاره له ناوچه ی کورده واریدا هه لدا وه ته وه و راستی بۆ خویتهر دهر خستوه.

زانای ناودار خانای قوبادی

خانای قوبادی له هۆزی پاشاکانی باجه لانی و نه وهی قوباد به گی حاکمی ده رنی و دهره ته نگه، به فه رموده ی ئه میر شه ره فخانای بدلیسی، قوباد به گ حاکمی ئه م قه لایا نه بوه: ده رنی، دهره ته نگ، هه لوان: زه هاوی ئیستا، سدان، ده وان، ئالانی، پاوه، ره وانسه ر، باسکه، قه لای زنجیر، زربانیکی ^(۱) خانا له حودودی ۱۱۱۶ ی مانگی له دایک بوه و له سالی ۱۰۵۳ ی مانگی شیرین و خه سه روی به ته وا وه تی به شیعر دانا وه (ده رنی یا ده رنه شارۆلکه یه ک بوه له جینی کویستانه هه واری هۆزی باباجانی لای باکوره ی - (لوشه) که ویرانه کی ماوه، وه لی دیوانه ش ئه و شاعیره گه وره ناوداره له هۆزی باجه لانه و خه لکی ده رنی یه) خانا زۆر زانا و هۆزان و عالم بوه به تایبه ت له عیلمی فیه م و مه عارفی ئیسلامی و فه لسه فه و که لام و عیرفان و ئه ده بدا شاره زا و خاوه ن ده سه لات بوه، شیعر و هۆنه ی خانا سه هلی مومته نیعه.

له ته فسیری قورئانیشدا زانا بوه و هه ندی له قورئانی به شیعر و اتا و به بیان

کردوه، هه‌ندی له مه‌لایانی ئەمەیان به دڤ نه‌بوه و خه‌لکیان لی هانداوه و به ناچار به‌ره و ئەمیرنشینی بابان کۆچی کردوه و له سالی ۱۱۹۲ ی مانگیدا هه‌ر له‌وی بارگهی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه.

خانا: کار و باری جه‌نگ، سواری، راو، شکار وه له ئاداب و رسومی باوی پاشاکانی باجه‌لانی به‌ماله‌ی باوانی خۆی شاره‌زا بوه و زۆریش چه‌زی له داب و ده‌ستوری کورده‌واری کردوه.^(۱) زانا و شاعیری لورستان کاک ئەسفه‌ندیاری غه‌زه‌ن‌فهری له کتیبی ئەده‌بی لورسان^(۲) نوسیبوه‌تی، ئیمه له لورستاندا زۆر ئاسان شتیر و هۆنه‌ی خانای قوبادی ده‌خوینینه‌وه و له‌گه‌ن زمانی له‌کی نیزیك و یه‌که و ئەمه‌ش په‌رده‌دار بوون و غه‌نی بوونی واژه‌ی له‌کی ده‌گه‌ینی، که توانیوه‌تی زمانی باستانی و په‌له‌وی به‌م شتیه‌ چاکه به میرات بۆ ئیمه راگری و مه‌سنه‌وی گه‌شتنی شیرین و بۆلای فه‌ره‌اد له کاتی مردندا و چریکه‌ی رویشتی خه‌سره و بۆ باغ له‌گه‌ن غولاماندا - خۆم له رادیو (خوره‌م ئاوا)دا، خویندۆته‌وه.

مام هینم محمه‌د شتخه‌ل ئیسلامی شاعیری ناوداری ره‌حمه‌تی له په‌سنی شاکاری خانای قوبادی دا له پاشه‌ روک له‌لاپه‌ره‌ی ۱۵ نوسیبوه‌تی:

به‌لن: له ده‌ریای بیلتوار و بیکه‌نار و پر شه‌پۆلی شتیردا، مه‌له ده‌که‌م و له گولزاری ره‌نگاوه‌نگی ئەده‌بدا گۆل ده‌چنم، ته‌مه‌نم له نوێ نوسراوه‌ته‌وه. ئەو خۆشی و شادیه هه‌مو شیرین و خوسره‌وکه‌ی خانا قوبادی بۆ منی هیناوه، که برای زۆر به‌رینز: کاک محمه‌د مه‌لاکه‌ریم به دیاری بۆی ناردم.^(۳) م-

۱- نوکته: زنجیره‌ی پاشاکانی باجه‌لان له ئەرده‌لانه‌کان کۆن‌ترین و نیزیکه‌ی پتتسه‌ت سال به‌سه‌ر (زه‌هاو) ی کۆن و هۆزین، شتخان، بی کوره، قۆره‌تو، سه‌رقه‌لا، جیتیگراڤ کۆپه‌سا، هه‌ریمی پشتکۆ، به‌مو، محه‌لله، جوانر و وپه و انسه‌ردا له‌و په‌ری هتیز و ده‌سه‌لاتدا، میری‌یان کردوه، به‌فه‌رموده‌ی ئەمیر شه‌ره‌فخان بدلیسی جار جاره حوکمیان تا دینه‌وه‌ر نه‌رووی.

۲- چاپی ۱۳۶۴ لاپه‌ره‌ی ۳۱۳.

ئەو پەرهنگ لە لاپەرە ۷ بەرکۆلی شیرین و خەسرە و^(۱) نوسیویەتی: «خانا و نیزیامی سەرەرای ھاویری و شاعیری، ھاو رەگەزیش بون، چون نیزیامی فەرمویەتی:

گر مادر من رئیسە ی کرد

مادر صفتانە پیش من مرد

نیزیامی باوکیشی لە کوردەکانی شافعی مەزھەب بوە ھەر ئەو بوە ئەم کوردەکاری ئەو کوردە ی کردووە، کە بیر و فەرھەنگیان یەك بوە، بۆ منیش (ئەو پەرهنگ) مایە ی سەر بەرز ی، کە لە رینگای پتوہندی نیژادی لە گەل ئەو گەوہەرە تابناکانوہ بە ئەندازە ی خۆم بۆ نیشان دانی بار و بەری ئەوان کارم کردوہ.

نوکتە: لیکۆلەران بە پێ ئەم شیعەرە رایان گەیاندوہ کە ناوی دایکی حەکیم نیزیامی (رەئیسە) بوە، ھەرچەندە سەعید نەفیس ی بۆ گیرە شتیونی دەلی (رەئیسە) ناوی خاس و تاییەت نیە، بە لکو ناوی عامە و بە واتای: (رەئیس - ی ژن) و مەبەستی نیزیامی ئەو بوە کە دایکی لە سەر و کەکانی ھۆزی کورد بوە. نیشانی تر ئەمە یە کە نیزیامی لە شوینیکدا لە (ئەسکەندەرنامە) دە یەوی بلی: کە مەبەستی ئەو لە ساقی، موغەنی و مە ی و مە یخانە و مەیلانە، تەنیا مەعانی مەجازی و ئیستیعار ی ئەوانە ی، دەنا قەت، ئەھلی خەمر و شورب نەبوە، بە شتوہ ی کوردان بە تە لاق، تە لاق ی ژن سویندی خواردوہ:

«گر ز می شدم هرگز آلوده کام

حلال خدا. باد بر من حرام»

ئەم جوہرە سویند بە تە لاق خواردنە، خۆ ی نیشانی ترە بۆ کورد بونی حەکیم

۳- مام ھیمن (محمد امین شیخ الاسلامی) شاعیری ناواری کورد لە سالی ۱۹۲۲ ی زاینی لە گوندی لاجین نیزیکی مەھاباد لە دایک بوو و لە رۆژی ھەینی ۲۹ خاکە لێوہ ی ۱۳۶۵ ی ھەتاوی بارگە ی بەرەولای خوا تیکناوہ.

۱- چاپی ۱۳۴۸ ھەتاوی و ریکەوتی ۲۵۸۱ کوردی مادی.

نیزامی گه نجه وی، چونکا له نیو هیچ گهل و هۆزینکدا، وهکو، کوردان به ته لاق
سۆیند ناخۆن، دیاره ئهم سۆیند خواردنانه، خۆی نیشانهی ریز دانانی زۆره بۆ
ژن که وا سۆیندی پین ده خۆن.

ئه لێن باوکیشی کورد بوه: به تاییهت که به هرام نامه (حهوت پهیکه ر) به
(میرعه لائه دین گلپه ی) ره وادی ئاخیرین سهرداری کورد که له بنه ماله ی
(میرئه حمه د یه ل) بوه پینشکه ش کردوه و نیزامی ئهو ئهمیر کورده ی زۆر خۆش
ویستوه و نیزامی عه لائه دینی به سوله یمانی زه مان ناو بردوه له وه ئه چی
ئیشاره یه ک بێ به سوله یمان پیغمبه ر که ده لێن به لقیسی له شاری شنۆوه هیناوه
و شوینیک ئیستا له نێزیک شاری شنۆ به ناوی به لقیس هه یه، و عه لائه دین له
شنۆ و ره وان دژ: (رویین دژ) حوکومه تی کردوه و زۆر به هیز و وزه دار و
دادگه ر فه ره نگ په روه ر و ره عیهت خۆشه ویست بوه و زۆری ریز بۆ زانایان
و دانایان و شاعیران و هه ستیاران داناوه و نان بده و خاوه ن خوان و سفره
ره نگین بوه جا ئه وه یه نیزامی زۆری خوش ویستوه و به شیعر له په سه ندی
ئه ودا ده لی:

چون اشارت رسید پنهانی
از سرپرده سلیمانی
برگرفتن چو مرغ بالگشا
تا کنم بر در سلیمان جای
در اشارت چنان نمود برید
که هلالی برآورد از شب عید
پادشاهی که ملک هفت اقلیم
دخل دولت کند به وی تسلیم
حجت مملکت بقول و بقهر
آیتی در خدا یگانی دهر

خسرو تاج بخش تخت نشان
 بر سر تاج و تخت گنج فشان
 محمده مملکت علاءالدین
 حافظ و ناصر زمان و زمین
 مهدیی کافتاب این مهد است
 دولتش ختم آخرین عهد است
 رستمی کز فلک سواری رخس
 هم بزرگ است و هم بزرگی بخش
 بحر و بَر هر دو زیر فرمانش
 بَرّی و بحری آفرین خوانش^(۱)

له ناوچهی گهنجه، به رده ع یا بهرزهعه که به قسهی یاقوت نو فرسه خ له گهنجه دور بوه و موغان و کهستان کوردی تیا بوه.^(۲)

خانای قوبادی و خویندن

ته گهر به وردی بروانینه رۆژگاری پيشو سهرنجينک به بار و دۆخى خویندنی مهلا و فهقی یاندا به دین زۆر به رونى بزمان دهرده که وئى که: بهر له چاو هه لیتانی خانای قوبادی به ژيان، فهقی و مهلا و میرزا و خویندوار له حوجره و خویندنگه کانی ته و سهرده مهدا له پال خویندنی مه عارفی ئیسلامیدا ته دهب و فه رهنگ و زمانی کوردی به دهرس - خویندراوه و زمان و زاراوهی گۆرانی که خانا شیعری پین وتوه زمانی خویندن و نوسین و زمانی

۱- دیوانی حکیم نیزامی گهنجهوی لاپه ره ی ۵۰۴ تا ۵۰۹ چاپی انتشارات زرین تاران به سهره تاي دوکتور معین فه ربی تاریخ.

۲- معجم البلدان ج ۱ لاپه ره ی ۳۷۹ نوسراوی یاقوت بن عبدالله همه وی که نوسیویه تی: له بهر دهعه (په رده دار) دهر وازه یه که به دهر وازه ی کوردان ناوداره و زانایانکی زۆری لی هه لکه وتوه به تایهت له زانین راویانی حه دیسدا لاپه ره / ۳۷۹ ستونی ۲ چاپی ۹۵۹، زاینی.

ره‌سمی و باوی ئەو سەردەمەیی کوردەواری بوو.
بۆیە خانای بە راشکاوی فەرمویەتی:

هۆنە

بە لەفز کوردی، کوردستان تەمام
پیش بوان مەحفوز باقی و السلام^(۱)
خانای قوبادی بەر لەو تاکە شیعەرە لە بابەت شانازی کردن بە زبان و ئەدەبی
کوردی که شیعەرەکانی وەکو بوکی جوان رازاوە بی دەفەرمی:

شیعەر و هۆنە

بە توغیان دەرد بی دەرمان عەشق!
بە توفان سەدد ئەسر مەینەت عەشق
وینەیی (نیظامی) سەیقەل دەر زەینەم
بە سورمەیی دانیش رهوشەن کەر عەینەم
تا که ماجه‌رای شیرین و خوسرەو
سەنگ تاشی فەرهاد، سەرگۆزەشت ئەو
باوهرۆ، وە نەزم خاستەر جە گەوهر
بە ره‌شح خامەیی شوخ بو عەنبەر
هەرچەن مواچان فارسی شه‌کەرەن
کوردی جە فارسی بەل شیرین تەرەن
مەعلومەن جە دەور دونیای بەد ئەندیش
دلشادەن هەر کەس بە زوان ویش
مەعلومەن هەر کەس بە هەر زوبانی
بواچۆ نەزمی جە هەر مەکانی

وینە ی عوروسان زێبای موشک چین
 بکه روش جه حوسن عیبارەت شیرین
 خاربخ جه مه عنی نه بو مه زمونەش
 کریا بو چون شیعر (جامی) مه وزونەش
 جه لای خیره دمنند دل په سەند مه بو
 شیرین تەر جه شه هه شیرە ی قەند مه بو
 چه عەرسە ی دنیا ی دون به د فەر جام
 به دەستور نەزم (نیظامی) تەمام
 به لە فز کوردی، کوردستان تەمام
 پیش بوان مه حزوز، باقی (والسلام)...^(۱)

لەم بره شیعرانه جوان دەرده که وئی خاننا شارەزای هەل سەنگانندی شیعر و
 هونەری ئەدەبیش بووه، شیعەری پر و اتا و رینکی به باش داناوه که وه کو بوک
 رازاوه و جوان بی و ناوه رۆک و مه زمونی چاک بێ، چاکه، ئەنا، نابیتە شیعر.
 خاننا نوسین و دانانی شیعر به زمانی کوردی به شانازی و ئەرکی
 سەر شانی ئەزانی و دەلی: هەر چەند وتویانه: زمانی فارسی وه که شه کر شیرینه،
 ئەبێ لەم دنیا به د رهفتاره دا هەر کهس به و زمانه ی وا خوا پتی داوه بنوسی و
 شیعر و هونه بلێ چونکا خودایش له قورئاندا فەرمویەتی (و من آیاتة خلق
 السموات و الارض و اختلاف الیسنتیکم و الوانیکم ان فی ذالک لآیات
 للعالمین)^(۲) جا هەر له بهر ئەمه خاننا رازی شیرینی (شیرین و خەسره و) ی به
 کوردی هۆنیوه ته وه تا خەلکی کورده واری به تیکرا سود و به هره ی لێ وه ر بگرن
 و به زمانی زگ ماکی له و چریکه رهنگینه بگهن.

۱- دیوانی خاننا چاپی کوری زانیاری کورد ۱۹۷۵ ز لاپه ره ی ۱۴ و ۱۵.

۲- سورە ی روم نایه تی ۲۲.

- ۱۱۱ -

هۆنه

یارەب بە فیراق فەرهاد کۆ کەن
 بە خورشید حوسن شیرین ئەرمەن
 بە ئیستیلائی عەشق خەسرەو پەرۆیز
 بە خۆش خەرامی گۆلگۆن و شەبدیز
 بە خامەیی موشکین شاپور چیتی
 بە ناز شیرین، بەو نازەنیی
 بە ساز و بە لەحن شۆخ نیکیسا!
 بە نەبیر ئاهەنگ موجیزەیی عیسا^(۱)

تەنانەت خاناکاتی باسی دەنگی خۆش و ساز و ئاوازیش دەکا مەبەستی
 وردی رهوان ناسیمان بۆ دەردەخا که فەرمویەتی:

بە ساز و بە لەحن شۆخ نیکیسا!
 بە نەبیر ئاهەنگ موجیزەیی عیسا

لەم شیعەرەدا ئیشارە بە مە کراوە، هەر وهکو زانستی رهوان ناسی دەلی: دەنگ
 و ئاوازی خۆش موجیزە دەکا و هەر وهکو حەزرتی عیسا نەخۆش و مردو
 دەبوژیتتەوه و لە مردو رزگاری دەکا.

ریبازی خانای قوبادی

شاعیریکی وهکو خاناکا رازاوتەترین چریکەیی ئەوین ساز ئەدا و باشترین
 شانۆی ئەویندارانە دەخاتە بەر چاو، مرقوف ئەگەر بۆ نیتو دل و درونی ئەم
 هۆنەرە خاوەن هۆنەرە ریگا پەیا بکا، خاناکا بە مرقوفیکی زاهید، خۆ پارێز، که لە
 دنیا دەسی بەرداوه، خوگر لەگەڵ قورئان و فەرمودە، سالیك، عارف ئەویندار
 و زانایەکی خوا ناسی دیتە بەر چاو، خاناکا لەم ریبازەدا ئەوهەندە لە دنیای سەیر

۱- دیوانی خاناکا چاپی ۱۹۷۵ز کوری زانیاری کورد لاپەرەیی ۱۴-۳: ککش گێت.

و سلوك خۆی ره تاندوه، له پهروهرده كردنى شانۆی ئەوینی مه جازى و عه شقى ئەم دنپایه ی ئەم لای پى نیشان بدرى، سهر كه وتوه.

چریكه ی شیرین و خه سره و له باشتین و له بارتینى چپروك و چریكه ی مه نزومی كوردی یه و موغازه لات و ئەوینی ئەو دو دلداره یه و له هه مان كاتدا تراژدیای شه هیدی ئەوین - فه ره اد، فه ره ادی فه ره اد تاش و تیشه وه دهس و ناکام نیشان ئەدا.

هه ركاتى له چریكه ی ئەویندارانه له ئەده بی كوردجى دا قسه بکری مروف ده كه ویته بیرى چریكه و شاكارى (مهم وزین) ی فه یله سوفى ناودار: ئەحمه دى خانى و شیرین و خه سره و - ی شاكارى زانای بلیمه ت خانای قوبادى، خانای مودافیعی ئەوینی ئینسان به ئینسانه یا به ته عبیری عوره فا، لایه نگری عه شقى مه جازیه ی و ئەم خۆشه و یستیه ش له قورئاندا دوپاته ی له سهر كراوه، كه فه رمویه تی (وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً) له نیشانه كانی خوايه كه بۆ ئیوه له خۆتان هاوئلفى بۆتان ئافه ریده كردوه تا به هۆی ئەوانه وه، ئارام بگرن و له نیتوان ئیوه دا دۆستى و ره حمه تی ساز داوه پیغه مبه ریش له سهر ئەم خۆشه و یستیه، دووپاته ی كردوه كه فه رمویه تی هه رچى مروف بروای زیاتر بى زیاتر هه لآلى خۆی خۆش ده وى (كلما زاد الرجل ایمانا زاد حبا لئسوته) یا فه رمویه تی (حبب لى من دنیا كم ثلاث: النساء - و الطيب و جعلت قرة عینی فى الصلوة) له دنیاى ئیوه سى شتم بۆ خۆشه و یست كراوه: ژن، بۆنى خۆش و نوری چاوم له نویتز دایه، سه رنج راکیتشه (محقى الدین ابن عربى) له (فصوص الحکم) ئەو کتیبه به نرخه دا، له شه رچى ئەو فه رمووده یه دا نوسیویه تی: (پیغه مبه ر فه رمویه تی: ئەم خۆشه و یستیه له خۆمه وه نیه چونکا خۆشه و یستى ئەو پیتوه ندى به خواوه یه) كه مروقى به وینه ی خۆی ئافه ریده كردوه، پیغه مبه ر ته نانه ت له خۆشه و یستى هه لآلى خۆیدا خۆشه و یستى خواى له به ر چا و گرتوه، به ر له ئیبنى عه ره بيش بو عه لى سینا

که به دواى رهنگ و رواله-دابى، عه شق و ئه وین نیه، سه ره نجام ئه بیته هوى نهنگ و به دناوى مرؤف له خوى راستى مرؤفانى ده شواته وه.

جۆرج لۆ کاچ ده لئى: جوانى و خوشىكى، مرؤف له پهستى و پووآن و سووان و تیاچون رزگار ده کا لهم بابته وه ئه بى بلیم: که زىباى و جوانى مؤعهره ی پشتى يهك تابلوى نهخش و هۆنه و شینعه.

زۆربه ی خویننه ران عادهت و خویان به وه گرتوه، که لیکۆله ران، شویننه وارى هونه روه رانیان، بۆ شى بکه نه وه و جوانى و خوشىكى و نوکته ورده کانیان بۆ بخه نه بهر چاو، ئهم کاره له سه رانسه رى دنیا بۆته باوه هونه روه ر، ئه گهر، له هونه رى خۆیدا جۆرى عارف و ناسیا و نه بى، هونه روه ر نیه هونه روه ر ئه بى بترس، دهر د و ره نجى خوى به باشى بدرکینى و هاوارى خوى دهر بېرى، عه شق و ئه وین، له میژودا، هه له بجه یه که رۆژنامه نوسان، له رۆژى مردنى دا به بیدهنگى لى بیدهنگ ئه بن.

خانا، گیان و رۆحى خوى کردۆته مایه و هه وینى ئهم شاکاره ی، بۆیه وا بهرز بۆته وه و چوه ته ناخى ئاسمان و پله ی قاب قه وسه ینى ته ی کردوه.

سه رچاوه ی هونه ر: باوه ر و دین و ئه قیده و مه زه به، که له ده رونى مرؤفدا جۆش ده خوا و به شیه ی هونه ر جا شیعر بى یا نهخش و نیگار، هه ل ده قولئى و تافگه ئه کا، خانا هه مو ئه مانه ی تیدا بوه.

خانا ناسین، لیره وه دهر ده که وئى، که خانا به خوى ناسیا و بوه، خوى به شاعیرى بهرز و ئاوینه ی غه یب دانا وه، که ئیلهامى، به دانانى ئهم شاکاره، پى کراوه، تا فه رهنگى کوردی پیغه نى بکا.

شاعیر وته نى:

«له سینجری قسه دا وه ها ته واوم

که ئاوینه ی غه یب بۆته ناوم»^(۱)

به بیروپرای من ئه وپه رى هونه روه رى و قوه تى به یانى خانای قوبادى له

مه‌سنه‌وی شیرین و خه‌سره‌ودا به جوریکی‌وا دیاره نه‌ک ته‌نیا شاکاری خانای به‌لکو یه‌کی له شاکاره‌کانی ئه‌ده‌ب و هونه‌ری غه‌نایی و به‌لکو به‌رزتر و ته‌رزتر له هه‌موان بی، ئه‌م شاکاره ئه‌ونه پر و ته‌ژی‌یه، له نوکته‌ی وردی له‌تیف و زیرین و زهریف که مرۆ کش و مات ده‌مینێ، که به‌رزێ ئه‌م هونه‌روه‌ره، تا چ پایه ئه‌بێ به‌رز بی، که شاکاریکی وای به‌دی هیناوه، شاکاری عه‌للامه‌ئه‌حمده‌د خانای و مه‌لای جزیری و شاکاری خانای قوبادی، نالی، مه‌وله‌وی، وه‌فایی، هه‌ر وه‌کو گه‌وه‌هریکن ورشه‌وررش به‌سه‌ر دوند و لوکته‌ی به‌رز و ته‌رزێ ئه‌ده‌ب و هۆنه و شیعر و هونه‌ری کورده‌واری نورئه‌فشانی و گزینگ داوین و زانست ب‌لاو ده‌که‌نه‌وه و گرشه‌گرشیانه.

رازاندنه‌وه‌ی شانزی جوان و د‌لاوا و د‌لاوین له‌گه‌ن که‌لک‌وه‌رگرتن له زانستی باوی رۆژ و زاراوه‌ی حیکمه‌ت و فه‌لسه‌فه و عیرفان یه‌کینکه له تایه‌تی‌یه‌کانی که‌لامی خانای قوبادی و ئه‌و زانا و دانایانه‌ی وا ناومان بردون. دیاره له رۆژگاری ساسانیدا زمانی په‌هله‌وی له په‌هله‌گیراوه،^(۱) باو بوه، ته‌نانه‌ت گول‌واژه‌یه‌کی زۆر له سه‌لمان فارسی، که له سه‌قیفه‌ی به‌نی ساعد به زاریدا هاتوه (کردیت، نه‌کردیت، کاریکتان کرد، که نه‌ده‌بو بیکه‌ن) که‌م ئه‌م جزیره‌ واژانه، له زاراوه‌ی باواندا باو بووه و ئیستاش هه‌رماوه.

هۆنه و شیعری کورده‌واری له‌و رۆژگارانه‌دا، دو به‌یتی‌یه‌کانی باباتاهیری عوریانی لوره، که به‌پیتی زاکۆن و ریزمان و قاعیده ده‌بو له سه‌ر وه‌زنی شیعری رۆژگاری ساسانی، یانی ۱۲ بین: (هه‌جا) دانرا‌بن، به‌لام له پاشان ئه‌دیبان

← ۱ - ئه‌م شیعره‌هی «شه‌پۆل» ه.

۱ - په‌هله: «پاله‌وان - قاره‌مان» ئه‌م واژه له زمانی کوردیدا هتی ناوه راستی واژه ئه‌بیته ئه‌لف وه‌ک شه‌ر: شار، شاهنامه: شانامه، په‌لوان: پاله‌وان، تهران، تاران، په‌هلش بوته: پال که به واتای که‌نار و جانیبیه، ئه‌شگونجی (پارت) بوبیته پال که له کوردیدا گۆزاوه. ئه‌علام باستان له زمانی کوردیدا، نوسراوی کاک مسته‌فا که‌یوان، لاپه‌ره‌ی ۲۴۹ تا ۲۶۰ یه‌که‌مین کونگره‌ی ته‌حقیقاتی ئیرانی سالی ۱۳۵۰.

بهره‌بهره، به خه‌یالی ئه‌وه، له وه‌زنی شیعری ئه‌وانه‌دا کهم و کوری هه‌یه، ده‌سیان لی‌داوه و ئه‌وانه‌یان بردۆته به‌حری عه‌روزی وردی (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل) و گۆریویانن و به‌خه‌یان واژه‌ی ئه‌ده‌بیان، له جینگای واژه‌ی ره‌سه‌نی ناوچه‌یی داناوه، به‌تایبه‌ت وه‌حید ده‌ستگردی که زاراوه‌ی کوردی لوری^(۱) نه‌زانیه‌وه، کردویه‌ته فارسی.

ئه‌بێ بلیتین: ئه‌م جۆره شیعره ۱۲- هه‌جا و بینانه، که ئیستا له ئه‌ده‌بیاتی کورده‌واریدا هه‌یه، یادگاری ئه‌شعاری رۆژگاری ساسانی، به‌تایبه‌ت مانه‌ویه. یه‌ك دو وینه‌ی ئه‌وانه، له لایه‌ن ئوستاد دوکتۆر وامقی کرماشانی‌یه‌وه، ته‌رجمه‌هه‌ کراوه، جا هه‌ر بۆیه ده‌لێن: زمانی نێزانی گه‌نجه‌وی زمانی په‌هله‌وی، یا کوردی ئازهری بوه و دایکی کورد بوه و کوردیش خۆی، هۆز و نه‌ته‌وه‌یه‌ك، له ره‌گه‌زی ئاری و ئیرانی‌یه.^(۲)

هوما ته‌وریزی که له سه‌ده‌ی ۷ و ۸ی مانگی‌دا ژیاوه به‌ زمانی په‌هله‌وی ئازهری کورده‌واری شیعری به‌ چاپ کراوه‌یی لی‌به‌جینماوه.

هۆنه:

وه‌هار، وول و دیم یار خۆش بی
ئبه‌وی یاران مه‌ ول بی، مه‌ وه‌هاران
واتا: به‌هار و گۆل به‌ روی یاره‌وه خۆشه
بی‌یاران نه‌ گۆل هه‌یه و نه‌ به‌هاران

۱- مناقب الطالبین که ئیمامی ده‌یهم دوعای خیری بو‌کورد له‌ لوره‌کان کردوه که چاکه‌یان له‌گه‌لدا کردوه؛ هه‌ر به‌ کوردی لوریش ناوی بردون.

۲- همدوللا موسته‌وفی که له سه‌ده‌ی ۸ی مانگی‌دا ژیاوه، له په‌سنی مه‌راغه‌دا نوسویه: «خه‌لکه‌که‌ی سپی پتست و حه‌نه‌فی مه‌زه‌ب و په‌هله‌وی زمان». مارکوارت خۆزه‌ه‌لات ناسی نه‌لمانی له‌ کتیبی ئیرانشاردا نوسویه‌تی: «زمانی په‌هله‌وی حه‌قیقی زمانی ئازهریه، که زمانی نوسینی ئه‌شکانیه‌کانه... ئه‌شکان، گوندیکه‌ لای شاری سه‌رده‌شت».

واژه‌ی دیم له «دیمه شۆره» دا ماوه‌ته‌وه که به واتای: دهم و چاو، روه.

هۆنه:

به میه‌رت هم بشی خوش گیانم ئەز ده‌ست؛
 لووانت لاوجمن دیل و گیان به‌ست؛
 واتا: له بهر خوشه‌ویستیت گیانیشم له کیس ئەچن؛
 فریوی لیوت دل و گیانی بردم

واژه‌ی «گیان، لووان، دیل، بشی» کوردی پەتین.

عیزه‌دین بن عادل بن یوسف ته‌وریزی که له سه‌ده‌ی ۸ی مانگی‌دا ژیاوه به

زاراوه‌ی په‌له‌وی نازه‌ری ده‌لی:

سه‌ه‌رگه‌هان که دیلم تاوه‌گیری
 جه ئاهه‌م هه‌فت چه‌رخ ئالاوه‌گیری
 واژه‌ی تاوه‌گیری، ئالاوه، دیلم، ئالاوه‌گیری، جیگای سه‌رنجن گه‌نجه که
 جوزوی به‌ردعه‌ بوه، ئەبێ نزامی گه‌نجه‌ویش شیعر و هۆنه‌ی کوردی و نازه‌ری
 لێ به‌جیما‌بن، به‌لام تا ئەم دهم و چاخه له ئیمه مانانیا‌ن بزر کردوه.

شه‌مسی مه‌غربی ناودار به مه‌لامحه‌مه‌د شیرین به نازه‌ری - کوردی

فه‌رمویه‌تی:

سه‌ه‌رگه‌هان که چه‌شمه‌م تاوه‌گیری
 که‌هان ئەج ئاویی چه‌شمه‌م لاوه‌گیری
 ئەنان خوناوه ئەج چه‌شمان بواره‌م
 که گیتی سه‌ر به سه‌ر خوناوه‌گیری
 دیله‌ اویا‌ن چه‌من سامانه‌ بگرت
 چه‌من به‌ر بوم همه‌ اویا‌نه بگرت
 به جز اویا‌ن نه‌وینم بین به‌ر و بوم
 به‌ر و بومم همه‌ اویا‌نه بگرت

خانا ئىنسانىكى دىندار و زانا و خەلك خۆشەويست بووه و زۆر حەزى لەوه
 كردوه مرؤف پىكەوه باش بن و حاكم و مير و گزير دادگەر و دادپەرور بن و
 لە بارى كۆمەلايەتى و ئابورى و فەرھەنگى و چاكە و چاكەكردنەوه ھەرەوهز بۆ
 يەك بکەن تا دادگەرى كۆمەلايەتى لە ھەر بار و بابەتيكەوه، دابىن بکرى.

ھۆنە

مەعلوم بۆ. جە لای بوزورگان دەور
 ھەر کەس عادل بۆ. چون ھورمز بەى طەور،
 بەرگوزیدەى زات حەيى ئەكبەرەن
 مەحفوظەن جە نار ئەر صەد کافرەن
 خانا دەلى ئەگەر مير و پاشا دادپەرور بن، ئەگەر رژيم لە نىو كۆر و كۆمەلدا
 بۆ دابىن كردنى سود و قازانجى كۆر و كۆمەل ھەلسورئ و لە خزمەت
 خەلك دا بئ، زەوى بۆن خۆش ئەبئ و لە باتى گول، گەوھەر دەروينئ، بەلام
 ئەگەر حوكومەت زالم و ستمكار و بەد فەر بئ و بىر لە سود و حەسانەوھى
 گشتى نەكاتەوه، ولات ويران ئەبئ و خەلك روى خۆشى و حەسانەوه نابىن.

ھۆنە

بەلى جە خانای عەطارىد خامە
 مونشى وەصف: زولف عەنبەر شەمامە
 بە سەمع شەرىف بشنەو، حىكايەت
 ئەر قەسەدەش خيترەن والى ويلايەت
 بە جاي گول، زەمىن ماوەرۆ، گەوھەر
 سەنگ مەبۆ بە لان، خاكەش بە عەنبەر
 ئەر والى بئى عەدل، شەرارەت پيششەن
 بەدجىنس، بەدكار، دور جە ئەنديشەن

ولنگه‌ی مه‌مله‌کەت که‌ی مه‌عمور مه‌بو
 ئه‌یمه‌نی و راحت جه‌ خه‌لق دور مه‌بو
 ئه‌وه‌یه‌ خانا به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی حاکم و ئه‌میری ده‌زانی که‌ دادگه‌ر بن و له‌گه‌ن
 ژێرده‌ستان دا بگونجین و دلێ خه‌لک راگرن و ئه‌بێ له‌وه‌ بترسن که‌ دوعا و
 نزای سته‌م لیکراویکیان لێ بکه‌وتته‌ کار و ئاه و نزوله‌ی مه‌زلومان بیانگری و
 تون‌به‌تونیان بکا، ئه‌وه‌یه‌، که‌ شینعر و هۆنه‌ و بی‌ری خانا کۆن نابێ و هه‌میشه‌ له
 نیو دل و ده‌رونی خه‌لکدا بلێسه‌ ده‌ستینی.

شیه‌ر

واته‌ش: ئه‌ی خوسره‌و، دانای خیره‌دمه‌ند
 وینه‌ی بابای ویت چیش مه‌بو یه‌ک چهند
 چه‌نی سوپاهی و نوکه‌ر بسازی؟
 بته‌رسی جه‌ مه‌رگ، مه‌زلوم بنوازی؟
 ده‌می هه‌م به‌ عه‌دل مسکینان که‌ر شاد
 مه‌مله‌کەت به‌ عه‌دل دادت که‌ر ئاباد
 چه‌زه‌ر که‌ر جه‌ چه‌نگ سه‌ره‌نگ ئه‌جه‌ل
 قه‌لای زینده‌گیت بکه‌رو قه‌به‌ل...
 خووف که‌ره، خوسره‌و، سووحنی یا ئیوار
 دو‌عای مه‌زلومی لیت بگنو به‌ کار

بیرورای خانا کۆن نابێ

خانا لای وایه‌ ئه‌بێ بۆ چاره‌کردنی که‌ند و کۆسپ له‌گه‌ن خه‌لک به‌ راویژ
 و ته‌گبیر و پرس و جو بگولینه‌وه‌، ته‌نیا له‌ ریگای راویژه‌وه‌ کۆمه‌ن به‌ره‌وپیش
 ئه‌روا و سه‌ر ئه‌که‌وی و کار مه‌یسه‌ر ئه‌بێ، تاك هه‌ر چهند ژیر و پربیریش بێ،
 بێ ته‌گبیر کردن به‌ خه‌لک، ئه‌که‌وتته‌ نیو زه‌ل و پیاوی ده‌وی شهل ده‌رچی له‌

زەل، ئەمەیه کە دەبی بلیین شیعر و بیر و قسە ی خاننا، پاشا و میر و حاکم فیری
حوکومەت داری ئەکا و دەیانخاتە سەر رینگای مروفاپەتی.

شیعر

بەلێ دەستورەن نە عەرەسە ی دەوران
وہختی کار سەخت رۆ دۆنە ئینسان
ئەر چون ئەفلاتون موشکاف مەبو
فری پیش خەریک ھەم خەریکاو مەبو
خەسرەو کەرد بە ھۆش رەوشەنی ضمیر
ئە ی کارە بە دەست روجوع تەدبیر
پە ی چیش؟ مەواچان: یە، پەند پیرەن
تەحلیل موشکول، ھەر، بە تەدبیرەن

خاننا لە شیرین و خەسرەودا زۆربە ی پەردەکانی ساز و ئاواز و موسیقای ناو
ھیناوە و ئەمە شارەزایی خاننا لەم ھونەرە نیشان ئەدا «ساز، چەنگ، نە ی،
دەف، عود، بەربەد، سەنتور، ماھور و...» ھەر و ھاش لە زۆر مونسەبەدا لە
زاراوە ی ئەستێرناسی و عیلمی ھەبەت، قسە ئەکا و زانایی و دانایی خۆ ی
لەم عیلمەدا دەر ئەخا. ئەوہیە، کە دەلێن: خاننا، زانایەکی پایەبەرز بوو، ھەر
و ھکوو ئەم زاراوانە: «زیج، ئوستورلاب...».

ھەر و ھە ھەر کەس شیرین و خەسرەو بخوینیتەو، تێ دەگا کە خاننا لە
زانستی ئابوریشتا زۆر شارەزا بوو و قسە لە عەرزە و تەقازا و بەد فەری
ئیحیکار و شاردنەوہ ی رزق و رۆزی خەلک دەکا و نەھی لەو کارە بی فەرمانە
دەکا و رینگایان نیشان ئەدا تا گران فرۆش و کەم فرۆش و موختە کیر نەبن و
بێ گزی و فزی و بێ زولم و زۆر و ملھوری لە گەل خەلکدا بە مروفاپەتیەوہ بژین
تا دۆستایەتی و رەحمەت و برایی و پەکیەتی لە نیو خەلکدا بەدی بێ و ئاژاوە
و ناکۆکی و نارێکی نەمینی. ئەوہیە، کە دەلێ:

هۆنه

په‌ی چیش؟ که دنیا، یه، بازار شه‌ن
 هر جینسی دو کهس خه‌ریدار شه‌ن
 به‌ی ته‌ورن ده‌ستور جه لای سه‌وداگر
 به‌های ئه‌و جینسه مه‌بو گرانتەر
 به‌لای جه لای ئه‌هل دانای دیاری
 خاس نیه‌ن که‌رۆ تییز بازارپی
 مه‌تای هر کهسی خه‌ریدار شه‌ن
 ئه‌ر زو بوهرشو، صه‌رفه‌ی کار شه‌ن
 ده‌ولمه‌ند ئه‌وه‌ن کالای ویش دایسم
 چون ره‌واجه‌ش، بو نه‌که‌روش قایسم

ئه‌وین‌داری خانا

له‌ خوینده‌وه‌ی شیرین و خه‌سره‌وه‌ی خانا به‌ جوانی ده‌رده‌که‌وه‌ی که خانا
 گیرۆده‌ی ئه‌وین بووه‌ له‌و شوینه‌ی که باسی هۆی هۆنینه‌وه‌ی ئه‌م کتیه‌ ئه‌کا و
 ده‌لی:

هۆنه

واته‌ن: هه‌ی شوعه‌رای خوش نه‌زم و شیوه
 جانشین قه‌یس په‌ی له‌یلا لیوه
 خانا خوی کردۆته مه‌جنون و گیرۆده‌ی له‌یلا بووه‌ و له‌ شیعره‌ هه‌ست
 بزۆنه‌کانیشی وا ده‌رئه‌که‌وه‌ی که گری ئه‌وین له‌ دروونیدا گری گرتوه، بوین وا
 سۆز توانیوتی عشق و ئه‌وین به‌ که‌لامی جوانی خۆی برازینیته‌وه‌ و سۆزی
 ده‌رونی ده‌ربخا.

شێعر و هۆنه

به‌لێ، زۆر عه‌شقی ضه‌رب په‌نجه‌ی فه‌رد
سه‌دد ئه‌سکه‌نده‌ر مه‌که‌ره‌ۆ به‌ گه‌رد
به‌رق شۆله‌ی عه‌شقی نه‌ روی عه‌سه‌ی ده‌ور
بگه‌نۆ به‌ هه‌ر که‌س چون تریشقه‌ی هه‌ور
تا زه‌ور سه‌خت رۆی «یوم‌القرار»
مه‌که‌ره‌ۆش وه‌ په‌ند واته‌ی رۆژگار
سود سودای عه‌شقی دایم گریانه‌ن
قیناته‌ش هه‌ر زۆخ جه‌رگ بوریانه‌ن
شه‌للا که‌س سه‌رسام سه‌ودای عه‌شقی نه‌بو!
منه‌ت زه‌ده‌ی ده‌رد مه‌جنون مه‌شقی نه‌بو!

خانا له‌ تاقی کردنه‌وه، له‌ ژبانی خویدا گه‌بشتۆته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ که‌ رژیمی
سته‌مکار و زالم حوکم ده‌کا و دادگه‌ری له‌نیو برده‌وه و به‌ره‌ی مرۆف توشی
که‌ند و کۆسپ هاتوه، دادگه‌ری نه‌ماوه و زولم و زۆروژی جینگای گرتۆته‌وه
و مرۆفایه‌تی و پیاوه‌تی باوی نه‌ماوه.

هۆنه

خانا، بۆ، وه‌سه‌ن زوبان درازی
کۆن ئه‌و ساحیب عه‌دل تو پیش بنازی
کو‌تاکه‌ر، ئه‌ی حه‌رف به‌ ده‌وانده‌و
ویرده‌ر، به‌ فه‌رمان دل‌گیر خه‌سه‌ره‌و

خانا زۆر له‌ جه‌ور و سته‌م و زۆروژی و مله‌وپی بێزار بووه و هه‌ر وه‌کو
ئهبه‌دان به‌ دوای دادپه‌روه‌ر و دادپه‌روه‌ریدا، هه‌له‌وه‌دا بووه و ژبانی خۆش و
مرۆفایه‌تی بۆ کۆمه‌ن له‌ سوینگه‌ی دادگه‌ری‌یه‌وه‌ داناوه و زانیویه‌تی، جا ئه‌وه‌یه
که‌ خوا فه‌رمویه‌تی: «اعدلوا هو اقرب للتقوی»^(۱).

جه گهرمی ئاوتتاو عهدل ئینصافهش
 جه بهرق شمشیر خارا شکافهش
 گرگ و میش جه عهدل ئه و جهمین چون شه
 صیغهی ئیخوانسی وهندشان وه هم
 به شاهیش مهردوم به و طهور بین خورسهند
 به عهدل و دادش موهردهن سه و گهنه
 سهنگ دلهی سهخت ظالمان شوم
 ئهرم بی جه قورص ئوستورلاب موم
 زهراعتهت جه ئور ئه و زولف بز عهنبهر
 یهك به صهد مهكهرد بهلكه زیادتهر.
 خانا تهنانهت لای وابووه سهنگ و تهرازوی ههلسهنگاندنی خهلك لای
 خوداش دادپهروهری و نادادپهروهری به و مروقی دادپهروهری به بههشتی
 داناوه، ههر چهنده کافریش بی.

لهبارهی میژویی

لهبارهی میژویی له شیرین و خوسرهوی خانا دهردهکهوی که له سهردهمی
 خانادا سهبیله و قهندهی توتن کیشان گهیشته کوردستان که سۆزی دلای شیرین
 له دوری خوسرهو به دوکهلی توتنی توند، دهشوبهینن که دهلی:

هونه

جه دمای یهك سال طوغيان كهرد دهردهش
 سهودا چون دوی توند تهماكو بهردهش
 که له حودودی سال ۱۶۵۰ ی زاینی سهت سال بهر له دانانی شیرین و
 خوسرهوی خانا، توتن و تهماكو رۆشته ئیران و کوردستان و له سهر

هه لالی، یا هه رامی توتن و قلیان و قهنه و سیغار و جگه ره مقومقوی ئاخوند و مه لا په یا بوه.

نوکتته: شیعر و هۆنه ی عارفانه، قهسیده ی له ناحهزی: درۆ، زمان لوسی و دزیوی گه یانده ئه و په یری به رزی په ند: لیکۆلینه وه و ته حقیق.

○ ههروه ها شیعی عارفانه، غه زه لی له عه شقی شه هه وانیه وه، گه یانده محبه ته ی پاک و روحانی، که له خزمهت مروفایه تی دا بی.

هۆنه ی خواناسانه: مه سنه ویشی کرده هۆ بو فیرکردنی عیرفان و خوی چاک و ئه خلاق، کار و کرده وه ی باش و چاک و خوا په سهند و خه لک په سهند.

مروف بو به «خلیفه الله» بو جامیعیه تی سیفاتی که مالی ئه کمه ل: به تاییهت له نه شه ی نه باتی دا: جا ئه وه به عارف و خواناس و شه هیدی ناوداری ئیسلام «حوسنه بن مه نصور هه للاج» پر به دن هاواری کردوه: «انا الحق» شیخی شه بستهری له گولشه نی رازداری گه یانده وه، ئه م واتایه، که شفی ئه سراری مو تله قه: «خوایه» که وتویه تی: «انا الحق» چونکه بیجگه له حه ق که سن نیه: به لئ: من حه قم، هه مو زه راتی جیهان هه ر وه کو مه نسور هه مو حه ق حه قیانه، ئه ی بو ده لئین «انالله» به لام «انا الحق» ی حه لاجی به خته وه ر، ئه ده یه دواوه و مونکیری ئه بی؟

انا الحق کشف اسرار است مطلق
به جز حق کیست تا گوید انا الحق
همه ذرات عالم همچو منصور
تو خواهی مست گیر و خواه مخمور^(۱)

۱- دیوانی شیخی شه بستهری په په ی ۷۰ ئوسفیتی ۱۳۶۷ و رۆژنامه ی که بیهان رۆژی چوارشه مه ۱۶ گه لاویژی ۱۳۷۰ ی هه تاوی لاپه ره ی ۶ ژماره ی ۱۴۲۵۱.

وهزنی شیرین و خهسره و

شیرین و خهسره و مهسنه و بیه که له سهر وهزنی «مفاعیلین مفاعیلین مفاعل»
دانراوه و له بهحری ههزه ج - ی مهقسوردایه و خانایش ئه م کیشه ی نیزامی
ههلبژاردوه، زۆریش کۆشاوه، تا رهنگ و روی کوردی و خو مآلی بداتی،
بیتجگه له شیرین و خهسره و، ههفت بهند، مونا جات نامه، دیوانی غه زهلیات،
ئهسکهنده نامه و چهن ئاسه واری تریشی ههیه.

له ناوچه ی گه نجه، بهرده ع یا بهرده عه که به قسه ی یاقوت نۆ فرسه خ له
گه نجه دور بوه و موغان و کهستان کوردی تیا بوه.
سهید تاهیر سهیدزاده هاشمی^(۱) نویسیویه تی: خانای بیتجگه له خوسره و
شیرین و ههفت بهند له نه عتی رهسولی ئه کره م دا «د - خ»... مونا جاتیکی زۆر
شیوا و نازه نینی ههیه که له «هۆره چره کانی» بیستوه.

قه دیم موتله ق قه دیم موتله ق
یا قایم به زات قه دیم موتله ق
حه بی بی زه وان قه ییوم به رحه ق
نیگاره نده ی نه خیش نه تاق ئه رزه ق
لاهوت بی شه ریک بینای بی مانه ند
یه کتای بی نه زیر بی میسل و په یوه ند
واجبه ل وجود لئه حساسه نا
مونه زه ه جه عه یب، عاری جه مانا
مونشی ره قه مسه نج ئینشای شادی و زه رق

۱- شاعیری ناودار سهید تاهیری هاشمی له سالی ۱۲۹۲ ی هه تاوی له دینی ده ولت ناوای سهر به
ناوچه ی کرماشان له دایک بوه و له روژی جیژنی قوربان له ته مهنی ۷۹ سالیدا له ۱۳۷۰/۴/۲ ی هه تاوی
له شاوی کرماشان وه فاتی کرده.

بئپهروا جه ته عن ئه شياى تهخت و فهوق
 بهخشه ندهى بوزورگ بئباک جه تانه
 نازکيش زومرهى خویش و بئنگانه
 بؤ بهشق ئه و شا، بئحه دد سيفاته
 باعيس ئيجاد گشت مه خلوقاته
 باجه تى (بؤ حاجه تى) سه بيد خه تمولمورسه لين
 شای قابه قه وسه ين ره به لعاله مين
 به حهق ئه رباب شه و زيننده داران
 به ئيخلاس پاك تاعهت گوزاران
 خانای قوبادى موسيبهت باره
 فريفتهى شه يتان شوم به دكاره
 جه فيتنهى شه يتان شه يتنهت پيشه
 جه شومى ئى نه فس دور جه ئه نديشه
 تا يه ومولمه مات نيگه هداريش كه
 عيلاج دهردان شه ره مه ساريش كه
 پهى چيش نافه رمان شيت مه غروره
 چون بئ ده ولته تان جه تاعهت دوره
 مه گهر هم به روحم چون تو ره حيمى
 عه يم ولئى حسان عه تا عه زمين
 بيؤ به ئيخلاس گوناكاري ئه
 ئى كه م خزمه تى و شه ره مه سارى ئه
 وه نه به زاتت جه لاي زات تو
 مه كه روؤن روؤى حه شر من شكات تو...^(۱)

سه رچاوه: ۱- فورئانى پيروز ۲- شيرين و خوسره و چاپى كۆرى زانبارى ۳-

شهره فنامه ۴- ئەدەبستان ژماره‌ی ۲۰ ۵- ناوەندی مۆتالعات و تەحقیقاتی میلی وەزارەتی فیتکردن و بارهینانی ئێران لە بابەت ئازەربایجان، نوسراوه که به داخهوه شیعره کوردیه‌کانی هومام له دیوانه‌که‌ی هومامدا له چاپه‌که‌دا قرتاوه ۶ - دیوانی شه‌مسی مه‌غریبی ۷- ئەعلامی دوکتور موعین ج ۵ ۸- معجم‌البدان ج ۱ لاپه‌ره‌ی ۳۷۹ نوسراوی یاقوت بن عبدالله حه‌مه‌وی که نوسیویه‌تی: له به‌رده‌عه (په‌رده‌دار) ده‌روازه‌یه‌که‌ هه‌یه که به ده‌روازه‌ی کوردان ناوداره و زانایانیکه‌ی زۆری لێ هه‌لکه‌وتوه به تایبه‌ت له زانین و راویانی حه‌دیسدا. لاپه‌ره‌ی ۳۷۹ ستونی ۲ چاپی ۱۹۵۹ زاینی. ۹- خوسره‌و و شیرین ئاماده کردنی م- ئەوره‌نگ ۱۰- رۆژنامه‌ی که‌یه‌ان ۳۰ خورداو «زه‌ردان»ی ۱۳۷۰ هه‌تاوی ۱۱- به‌رگی دووه‌می گه‌نجینه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و زانست نوسراوی «شه‌پۆل» که ئاماده‌ی چاپه ۱۲- شه‌ه‌ریارانی گومنام نوسراوی ئەحمه‌د کيسره‌وی ۱۳- مناجاته‌های جاويدان و حه‌دیه‌ی سولتانی كاك محمهد عه‌لی

← ۱- نوکته: «ئه‌حمه‌د که‌سه‌وی» شاره‌کانی ئازربایجان به‌مجۆره‌ ناو ده‌با: ئالان، ئاران ده‌شتی چه‌می ئالازان، شیروان، چه‌می کريا کورد، ئه‌ره‌س = ئاراز، خه‌پله: «قبله» موغان، په‌رسه‌وه «به‌رده‌عه»: که پیتته‌خت بووه و په‌رده‌داریشیان پین وتوه: گه‌نجه، یا به‌قه‌سه‌ی ئیبنی خورداو به‌به‌ریدولجبال، ماوا، مادیه‌ی چکۆله‌ و گه‌وره، جرزان (گورجستان) که ئازربایجان له سه‌ده‌ی ۳ تا زه‌نگان، سه‌لماس، خو، موغان، وه‌ژمان، بیلقان، مه‌راغه، ئه‌ریز، ته‌وریز، به‌رزه، شاپور خاست، خانه، میانه، مه‌ره‌ندی، گۆله‌سه‌ره، به‌رزه‌ند، په‌ره‌دار بوه: «ابن‌الفقه:البلدان» یا به‌قه‌سه‌ی «ئسته‌خری» خاوه‌نی «احسن‌التقاسیم فی معرفه‌الاقالیم» «چه‌می کرد» «نهرالملک» ئه‌ره‌س، ته‌فلیس قه‌لا، خه‌نان، شامخور، جنزه: «گه‌نجه» به‌ردیج: «به‌رزیخ، به‌رده‌ع یا به‌رزه‌عه» شاماخی، شیروان، باکوویه، شابران، ده‌ریه‌ند: خه‌پله (قبله)، شکی، مه‌لازگرد، ورتان، ئابخازه، شامکور، گه‌نجه، یا به‌قه‌سه‌ی «نزهةالقلوب» ته‌وریز، ئوجان، خه‌لخال، ته‌سوج، ئه‌رده‌ویژن، دارمه‌زین، شارود، مشکین، ئه‌نار، ئه‌رجاق، ئه‌هر، ته‌کلیفه، خه‌یاو، ده‌راورد، قه‌لحه‌که‌هان، کلپبر، گیلان، فسلون، مه‌ردان قوم، نه‌وره‌ز، خه‌، سه‌لماس، ورسی، شنۆ، سه‌راو، میانج: (میانه)، گه‌مرود، مه‌راغه، دیه‌خوارقان، نیلان، مه‌ره‌ند، دزمار، زه‌نگیان: (زه‌نجان)، زنوز، ئازاد، ماکو، ئاران، که له‌نیوان چه‌می کر و ئاراز دایه.

سولتانی، زانا و نوسه‌ری خوشه‌ویستی کورد، خوا بیپارێزی. ۱۴- پاشه‌روک،
مام هیمن موکریان. ۱۵- گولزاری ئه‌ده‌بی لورستان، نوسراوی کاک
تیسفهندیاری غه‌زه‌نقه‌ری ئومهرائی، چاپی ۱۳۶۴ هه‌تاوی.
ئهم وتاره له ژماره‌ی ۱۰ سالی ۱۳۷۱ ئاوێنه به قه‌لمی «شه‌پۆل»
بلاوکراوه‌ته‌وه.

ئه‌ده‌بی کوردی نیزامی گه‌نجه‌وی

ئه‌بو محمهد نظام‌الدین ئیلیاس کوردی یوسف کوردی زه‌کی کوردی موئه‌یه‌د ناودار به‌حه‌کیم نیزامی یه‌کی له‌شاعیره‌ گه‌وره‌کانی کورده‌ که به‌ فارسی شیعی‌ری وتوه‌ و له‌ خوددی ۱۱۵ی مانگی هه‌ر له‌ گه‌نجه‌ وه‌فاتی کردوه‌، هه‌رچه‌ند هه‌ندی‌تر سالی له‌ دایک بون و وه‌فاتی گه‌نجه‌وی‌یان به‌ «۵۳۵ - ۵۹۹» داناوه‌.

نیزامی هه‌ر وه‌کو زۆریه‌ی خه‌لکی کورد په‌په‌ره‌وی رچه‌ و ریبازی ئیمام شافعی بوه‌ و دنیا‌گه‌ردان و سه‌یا‌حانی بیگانه‌ دینیان به‌مه‌دا ناوه‌.

هه‌ر وه‌کو هه‌کیم - ی گه‌نجه‌ خۆی رایگه‌یاننده‌ دایکی له‌ کورده‌کانی گه‌نجه‌ بوه‌ و کورده‌کانیش زۆریه‌یان ئه‌هلی ته‌سه‌ننۆن، ته‌نیا کورده‌کانی لای کرماشان و هه‌ندی‌تر په‌په‌ره‌وی ریبازی ئیمامی و شیعه‌ن.

زنجیره‌گه‌لی له‌ کورده‌کان، وه‌کو زنجیره‌ی شه‌دادیان دوا‌ی داهاتنی ئیسلام تا سالی ۶۸ی مانگی له‌ ئازربایجان‌دا حوکومه‌ت و میری‌یان کردوه‌، نیزامی له‌ له‌یلی و مه‌جنونه‌که‌ی خویندا له‌ بابته‌ دایکیه‌وه‌ ده‌لی:

شیع‌ر

«گر مادرم آن رئیسه کورد
مادر صفتانه پیش من مرد»

لیتکۆله‌ران به‌ پینی ئه‌م شیعه‌ره‌ رایانگه‌یاننده‌ که ناوی دایکی هه‌کیم نیزامی «ره‌ئیسه» بوه‌، هه‌رچه‌ن سه‌عید نه‌فیسسی بۆ گیره‌شیتۆینی ده‌لی، «ره‌ئیسه» ناوی خاس و تایبه‌ت نیه‌ به‌لکو ناوی عامه‌ و به‌ واتای: «ره‌ئیس - ی ژن»ه‌ و مه‌به‌ستی نیزامی ئه‌وه‌ بوه‌ که دایکی له‌ سه‌رۆکه‌کانی هۆزی کورد بوه‌.

خالئ نیزامی ناوی عومه‌ر بوه‌ که نیشانه‌ی سوئنی بوئه‌.

«گر خواجه عمر که خال من بود
خالئ شدنش وبال من بود»

به لگه یی تر بۆ سوننی بونی نزامی ئه وهیه که له هه مو شوینه واره کانی نزامیدا به ناو و ستایشی خوا دهس پین ئه گری و به دوای ئه وه دا نه عتی ره سول «د-خ» دهس پین ده کا، که چی شاعیرانی شیعه دوای نه عتی ره سول زۆر به غلو له بابته هه زه تی عه لی «ع» یه وه ئه دوین.

نیشانی تر ئه مه یه که نزامی له شوینیکدا له «ئه سکه نده رنامه» دا ده یه وی بلی: که مه به ستی ئه و له ساقی، موغه ننی و مه ی و مه یخانه ته نیا مه عانی معجازی و استعاری ئه وانیه، ئه نا قهت ئه هلی خه مر و شورب نه بو، به شیوه ی کوردان به ته لاقی ژن سویند ده خوا:

شیعر و هونه:

«گر ز می شدم هرگز آلوده کام
حلال خدا باد بر من حرام»
ئهم جوړه سویند به ته لاق خوارده، خوی نیشانی تره بۆ کورد بونی چه کیم نزامی گه نه جو، چونکه له نیو هیچ گه ل و هوزیکدا، وه کو، کوردان به ته لاق سویند ناخۆن.^(۱)

ئهدب و هونه

تافگه و فوواره سه ر ئه خاته سه ر هیزی جازیه ی زه وی

له کاتی شه ودا ئه ستیره کانم به خۆر و نوری رۆژ پاک کرده وه

شه هاب رۆحی سه رگه ردانی به ن دو یخینه که له شه وا له ئاسماندا به دوای

۱- سه رچاوه: رۆژنامه ی که یهان، لاپه ره ی ۱۶ پینجشمه ۳۰ ی خوردا د ۱۳۷۰ ی هه تاوی و ۷ زیحه جه ی ۱۴۱۱ مانگی و ۲۰ ژوئینی سالی ۱۹۹۱ ز و ۳۰ زهردان- ی ۲۶۰۳ کوردی و بهرگی دووه می گه نه جینه ی فه ره ننگ و زانست نوسراوی «شه پۆل» لاپه ره ی ۳۵۰ تا ۳۵۸ که ئاماده ی چاپه (شه پۆل).

مه لافه‌ی تهری هه‌وره‌کاندا، ئه‌گه‌ری

ئاوینه‌یه‌ك، له‌ خۆوه‌ مرۆف زل بکاته‌وه‌ زمان‌چه‌وره‌

کیزی مافوره‌که‌ر، ئرخ‌ی گۆله‌ ره‌نگا‌وره‌نگه‌کانی مافوره‌که‌یه‌

قولابی ماسی‌گری‌یان له‌ روی پینچه‌کی کتیکه‌وه‌ ساز داوه‌

گه‌ندا‌و ده‌ستی گرت به‌ رۆخانه‌وه‌ و خزی‌یه‌ ده‌ریا

به‌هار کاتی چاری به‌ گۆلدانی بی‌گۆن که‌وت شه‌ونم‌ گریا

مرۆفی سه‌حه‌رخیز له‌به‌ر پینی رۆژ راست ئه‌بیته‌وه‌

به‌فر که‌مهری دار و باغه‌وانی پینکه‌وه‌ شکاند

هیزی جازیه‌ نه‌ردیوانی کوتا به‌ عه‌رزدا

تکه‌ و قه‌تره‌ی باران به‌ خه‌تیک‌ی عابی ئاسمان و زه‌وی لینگ جیا کرده‌وه‌

وه‌سفی‌خه‌یان

ئه‌و رۆزه‌ی وا کیتو خیزه‌ره‌ی کردبو، رۆژ له‌ که‌ل سه‌ر نه‌که‌وتبو.

کاتی که بەردی چه خماخەم تەواو دەبی بە شەمچە هەلی دەکەم.

فرمیسکی که خەوی دزی دیو زۆرە زۆر دەگریا.

مرواری گوم کراوم برده بەر پەنای چاوم.

کاتی که هەور دەگریا، دل و دەرونی زەوی فینک دەبەووە.

کاتی بە دەم پاییی هەورەووە چومە سەریان، دلی پلوسک لەرزى.

ئەستێرەیهك که نەیدەروانیە ژیر پیتی خوی کەوتە سەر عەرز.

کاتی کتک مرد، ماسی یەکانی ئیو حەوز خزیان خستە حەوشە.

ئەستێرەیهك که وەلامی سەلامی لەنتەری نەدایەووە کەوتە خواری.

فرۆکەیهك که بێنزی تەواو بو، کەوتە داوی کوتر باز.

ماسی یەك که بە قولاپەووە گیرى کردبو لە کتێ بەرکتیی هەلبەزین دا یەکەم هاتەووە.

سەرچاوە: رۆژنامەى شەهادەى کوردی ژمارەى ۳۶۱ و ۳۶۲ سالی ۹ و

۱۱ ی مانگی پەرانی ۲۶۰۳ کوردی بە قەلەمی «شەپۆل».

مامۆستا مه لامجه مه د ره بیهی

۱۳۱۱ مانگی

هیچ یهکی له ئۆگه دارانی بهرنامه کانی کوردی رادیۆ کرماشان نییه که دهنگی خوش و ئاموژگاری و قسه جوان و پر بایه خاکانی مامۆستا مه لامجه مه د ره بیهی له و رادیۆوه نه بیستی و شتی لێ فیر نه بوی و له بهرنامه کانی که لکی وهر نه گرتی چونکه ئه توانم بلیم له سالی ۱۳۴۵ هه تاوی به وه تا ئیستا لانی کهم چه و تهی دو سێ بهرنامه ی ئاموژگاری و ئه ده بی و هونه ری به دهنگی خوش و زولان و ئاسمانی خۆی بۆ ئه وینداری بهرمانه کانی بلا و نه کرد بیته وه. دیاره ئۆگرانی بهرنامه کانی تا ئیستا هه زاران نامه یان له مامۆستا مه لامجه مه د ره بیهی نوسیوه و پرسیاریان لێ کرده و وه لامیان درا و ته وه، چ له بابته فیهقی ئیسلامی و مه عارفی دینی و مه بهستی وردی فهلسه فی له بابته خواناسی و زانست و دینه وه.

مامۆستا مه لامجه مه د ره بیهی ئینسانیککی خۆ به کهم زان، قسه خوش، زانا، قورئان له سینگ، سه خی و قانیعه، زۆر چهز ئه کا بره و به دینی ئیسلام و فرههنگ و قورئان و زمانی کوردی بدری و له م ریگایه شه وه زۆر ئه کوشی و زۆریش خۆی ماندو کرده و ئه م زانایه شه هامة تی ئه خلاقی زۆره و قسه خوش و رۆح سوک و ره زاشیرین و نوکته دان و له سه ر دین سوهره.

مامۆستا ره بیهی کوری خوالیخوشبو مه لا عه بدولحه کیم کوری خوالیخوشبو مه لامجه مه د ره بیهی به و له سالی ۱۳۱۱ هه تاوی له گوندی «دراسپ» مه لبه ندی دیوانده ره ی کوردستان له دایک بوه و له پینچ سالی دا قورئانی لای دایکی خویندوه و له پاشان سه ره تای صه رف و نه حوی لای باوک و مامی زانای خۆی خوالیخوشبو مه لامجه مه د ره بیهی فیر بوه. جا دوای وه فاتی مه لا مه حمودی مامی له فیرگه و حوجره ی فه قی یان دا له کوردستانی

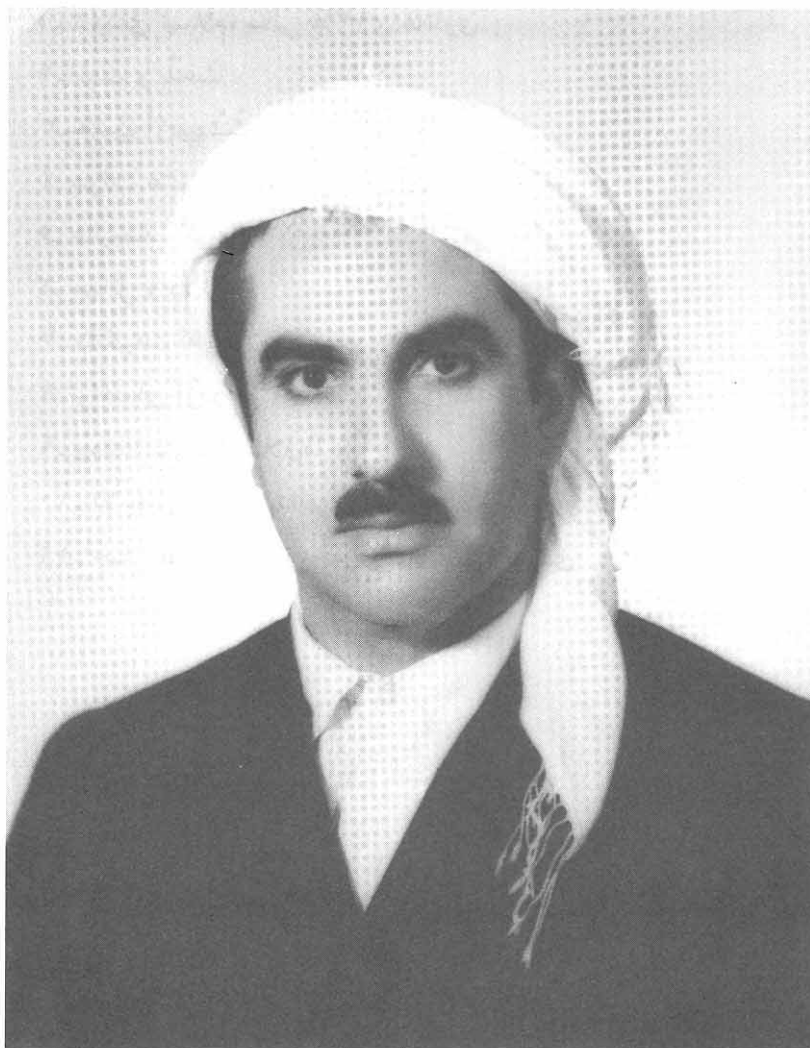
ئەم دیو و ئەودیو لای مامۆستا کانی زانستی دینی فیزی زانست و مەعاریفی ئیسلامی بوە و لە ساڵی ۱۳۳۳ی هەتاوی لە خزمەت ئوستادی زانا و لیکۆلەر، خوالیخۆشبو سەبید ئەلئەدین حوسینی «قُدس سِرُّه» لە فیزگی «قشلاخ سپی» کوردستان ئیجازە می لایەتی و ئیفتای وەرگرتووە و لە لایەن شورای بەرزى وەزارەتی فیزکردن و بارهینانەووە بە رەسمى گەواهی نامەى ئیفتایا و تەدریسی پین دراووە و بۆ ماوێ ۱۲ سان لە گوندی قشلاخ سپی دا خەریکی دەرژ و تەنەو بە فەقییان بوە و پەندی موسلمانى داداوە و کاروباری دینی و شەری خەلکی بەرپۆوە بردووە و ئیمامەتی جومعه و جەماعەت و هەلسورانندی دەفتەری ئیزدیواج و تەلاقى بە ئەستۆ بوە. لە ساڵی ۱۳۴۵ بە ناوی قاری قورئانى مومتاز لە موسابەقەى جەهانى قورئان خویندن دا لە پاکستان بەشدار بوە و لە نینو قورای ۲۲ ولات دا مەقام و پلەى دووهمى بە دەس هیناوە و دوایی گەراوەتەووە بۆ تاران و لە رادیۆ تەبلیغى بەرنامە دینی یەکانى بە زمانى کوردی پین سپێردراوە و لە مەدرەسەى ئەردەوێلى یەکان و مزگەوتى عیماددەوڵە خەریک قورئان و تەجويد فیزکردن بە خەلک بوە و لە ساڵى ۱۳۵۱ی هەتاوی بۆ بەرپۆوە بردنى بەرنامەکانى دینی چۆتە کرماشان و لە رینگای رادیۆ خەریکی رینۆیتى مسولمانانى کورد زمان بوە و لە بار و بابەتى ئیسلام و ئەحکام و لە مزگەوتى گەورەى ئیمامى هومام حەزەرەتى ئیمام شافىعى خەریکی وەعز و تەبلیغ بوە.

لە ساڵى ۱۳۵۷ بۆتە خوتبە خوین و ئیمام جومعهى مزگەوتى گەورەى شافىعى شارى کرماشان. مامۆستا رەبىعى لە دە ساڵى یەووە خوی داووەتە شیعەر وتن و نوسین و جارجارە بە زمانى کوردی و فارسى شیعەرى وتووە و لە سالەکانى رۆژگای فەقی یەتى دا لە شیعەر وتن و تەرجمە و نوسین غافل نەبووە و لە ساڵى ۱۳۵۰ بەم لاووە گرینگى یەکی تاییەتى بە نوسین داووە و ئەشعارى خۆى بە زوانى کوردی و فارسى و عەرەبى لە دیوانىک دا بە ناوی «چهار فصل» کۆ

کردۆته وه .

ئهم زانايه تا ئيستا ئهم كتيبانهي نوسيوه:

- ۱- ئاوينه ئيسلام، سالي ۱۳۶۴ ي ههتاوي
- ۲- سُنْت و بَدْعَت
- ۳- هَشْت اُرْدِيهَشْت
- ۴- سراب عشق و اعتياد
- ۵- عاليجناب گوريل
- ۶- مسائل و دلائل
- ۷- مالكيهت له ئيسلامدا
- ۸- راهنمائي اَزْدِواج
- ۹- رساله القارعة له طلاقدا
- ۱۰- الاحسان في تجويد القرآن
- ۱۱- چهار فصل: به زباني عهري، فارسي، كوردي

ئیمه وه کو ئه رکێکی شه رعی له سه رمان پێویسته
خویندنه وهی کوردی فیڕبێن و فه ره نگی خو مان بنا سیر:

- ۱۲- داستان
 - ۱۳- موج اف ام - فارسی
 - ۱۴- عشقی که بی‌پایانه - به فارسی
 - ۱۵- جمعه‌ی رهش - به فارسی
 - ۱۶- خانواده کوچک - فارسی
 - ۱۷- تفسیری سوره‌ی فاتحه - به کوردی
 - ۱۸- تفسیری جزوی اول سوره‌ی بقره - به کوردی
 - ۱۹- به‌چه‌کمی بنیادهم، - به کوردی
 - ۲۰- دکانداران تهریقه‌ت، - به کوردی
 - ۲۱- گنجینه‌ی گوهر له حدیث‌دا
 - ۲۲- چهار فصل - دیوان شعر
 - ۲۳- کتیبی هه‌زره‌تی عوسمان
- گۆزیا کتیبی به‌چکه‌ی بنیادهم له لایهن ناوه‌ندی ئینتشاراتی فه‌ره‌ه‌نگی سه‌لاحه‌دینه‌وه له ورمی له ژنر چاپ دایه.
- «ئاوینه‌ی ئیسلام» یه‌که‌م نوسراوی ئەم زانایه‌یه که له چاپ دراوه.
- ئەم شەرجه حاله‌مان له کتیبی ئاوینه‌ی ئیسلام که له ئاخیری کتیبه‌که‌دا چاپ کراوه، وه‌رگرتوه، به‌رواری ۱۳۶۴/۸/۲۰ هه‌تاوی و ۱۱ نووامبری ۱۹۸۵ زاینی له بابەت ناساندنی کتیبی ئاوینه‌ی ئیسلام له ۲ سپتامبر ۱۹۸۶ ز- ژوماره‌ی ۱۳۷ سالی ۴ شه‌هاده‌ی کوردی به‌قه‌له‌می «شه‌پۆل» مه‌به‌ستی جوان بلاو کراوته‌وه.

میرزا محە دە رەزا کە لۆر، کرماشانی

۱۲۴۵ - ۱۳۱۰ مانگی

کە لۆر یا «کە لهور» قسەزان و نەقالانی هەلۆەدای شوین شوینەواری کوردەواری، وەچە و تۆمی سام و زال و رۆستەمی بە گورز و گۆپالیان، کە ورد ورد بە بیر دۆزیووە و رابوردوی کە لهورانیان بە بەر مێشکا تێپەریووە، لایان وایە، کە لهور تیرەبەکن، لە تۆرمە و نێژادی گۆدەرزی گیو، کە ئەو گیووە لە رۆژگاری پاتشایانی کە یانی دا بە سەر «بابل پاتەختی کەلدانیان» رادەگەشت.

نوکتە: مەبەست گۆدەرزی کۆری «گەشواد» ی کۆری گیووە کە ئەو گیووە وەزیری کە یکاوس بوە و دو کۆری بە ناوی «گیو» و «رەهام» بوە.

رەهام یا مامە رەهام لە سەر فەرمانی «بەهمەن» ئەسفەندیاری کە یانی کە نازناوی «ئەردەشتیر» بوە، لە شکری بردۆتە سەر شام و «بیت المقدس» و میسر وە ملی لە ویرانکاری و کۆشتار و زۆرداری ناوہ و هیندە ی «بەنی ئیسرائیل» کۆشتووە کە بە خوینیان ئاشی گێراوہ، مێژونوسان بە «بەخت النصر» ناویان بردوہ، جا لە پاش ئەوہی کە رێرەوی خۆی تەخت کردوہ، چۆتە سەر تەخت و لەو رۆژوہ ئەو مەلەبەندە بە دەست بەرە ی نەوہی ئەوہ و ئەو هۆزی لەوان کە وتۆتەوہ، ئیستا بە گۆران ناسراون.

نوکتە: بەک لە چار لکی کورد ناوی «کە لۆر: کە لهور» هەندێ لایان وایە ئەم تیرە سەر بە کلاهوری پالەوانی فەرمانرەوای پینشوی مازەندەرانن کە، کە یکاوس ویستی بیخاتە ژێر فەرمانەوہ و بە رۆستەمی زال دا نامە ی بۆ ناردوہ و فەرمانرەواکە زۆر توند وەلامی داوہتەوہ و هەرەشە ی کردوہ. بە لام «کە لهور» وای کرد کە دانەوینن و وتی: ئیمە دەرۆستی رۆستەم و پالەوانەکانی ناین. شانامە لە چەن جینگە دا ناوی ئەو «کە لهور»ە ی بردوہ. وەک دەلن:

شێخ:

که لاهور، که لافاوه، بۆ له مپه هه ران
 هه ممو، نازی هه ربه و بو، مازه نده ران
 که لاهور، په یا بو، وه کبو شیری نیر
 سه ری دا له سه ردارای ئابازا و دلیر
 که په نجه ی ده په نجه ی که لاهور په راند
 هه مو ناخونی، وه ک خه زه ل هه لوه راند
 ته شگونجی له ناوی «که ل وهران» وه رگیرابن که به که له گا ده لیتن. که لور و
 گوران به به ره باب لیک جیان به لام پیکه وه ده ژین.

راونسون ده لئ: «کالا؟ و که له ور» لیک نیزیکن. که له ور خویان زور به
 ره گدار ده زانن و لایان وایه، وه چه ی: مامه ره هام «ره هام» ن. که ته ویش
 «به خت النصر» ی ناودار و داگیرکاری ده ولته تی «جوله که» یه. له راستیشدا ناوی
 «جوله کانه» له ناو که له وراندا زوره و دوریش نییه ئاینی جوله که شیان، هه ندیک
 له ناو خزاین. که له وره ناوی لکن کوردی کرماشانه.

میرزا محهمه د رهزا کوری محهمه د ره حیم به گه، که له سه ر ده سه ته کانی
 سه واره ی ته و لقه له و هه زه بوه. شه رحی حالی له «المآثر و الآثار»⁽¹⁾
 نه و سه واره. وا دیاره ته م میرزا محهمه د رهزا کرماشانی یه، له ناودارانی
 خوش نوسانی ره ژگیاری خوی بوه له خه تی نه سه ته علیق دا و ته و ی گه یانده ته
 خه تی عه لی هیره و ی و میرعماد سه یفی فه زوینی.

له ژماره ی ۷ ی «گۆفاری یادگار» یشدا شه رحینک له پابه ت میرزا محهمه د
 رهزا که له ور ی کرماشانی یه وه نوسراوه و کورته که ی به م جه ره یه: میرزا محهمه د
 رهزا کرماشانی له سالی ۱۲۴۵ ی مانگی له کرماشان له دایک بوه و له منالیدا

به پین داب و دهستوری هۆزه‌واری ناو کورده‌واری خهریکی فیزیونی سواری و تیرئه‌ندازی بوه و له نه‌تیزه‌دا زۆر ساغ و خۆش‌قلافه و به شان و شکۆ بوه و له کاتی سواری و تیرئه‌ندازی‌دا بریندار ئه‌بی و گوی‌یه‌کیشی که‌ر ئه‌بی، جا دوا‌ی رابواردنی رۆژگاری گهنجی ئه‌وینی خه‌ت‌خۆشی و جوان‌نوسین ئه‌که‌وێته ناو که‌لله و میشکی و لای ئاغامحه‌مه‌دی تاران‌ی که له مامۆستایانی خه‌ت بوه که‌تیه‌ی ئیزاره‌ی مزگه‌وتی شای «سابیق»‌ی تاران به خه‌تی ئه‌وه و میرزامحه‌مه‌دی خوانساری شاگردی ئاغامحه‌مه‌د ناو براو، بۆ ماوه‌یه‌ک خهریکی مه‌شق بوه، تا له سوینگه‌ی لیهاتوویی و شیاوی‌یه‌وه، له دو مامۆستایه، وه پیش که‌وتوه و بۆ فیزیوونی جوان‌نوسی چۆته قه‌زوین و ئیسفه‌هان و له قه‌زوین له روی خه‌تی میرعیماد له ناو یه‌کیک له گه‌رماوه (حه‌مام)‌ه‌کان‌دا و له ئیسفه‌هانیش له «ته‌ختی پولاد» له که‌تیه‌ی ته‌کیه‌ی میر، به زاراوه‌ی خه‌ت‌خۆشان «چرده = رونوسی» هه‌لگرتوه و خهریکی مه‌شق بوه تا له شینوه‌ی «نه‌سته‌علیق»‌دا بۆته مامۆستایه‌کی ده‌س‌نیشان و هاته تاران و نیشه‌جی بوو. ئاوازه‌ی ناوداری و خه‌ت‌خۆشی گه‌یشه‌ گویی ئه‌م و ئه‌و، ناسره‌دین شای قه‌جه‌ر بانگی کرد تا بیته ئه‌ندامی یانه‌ی چاپه‌مه‌نی،^(۱) به‌لام به‌لینی نه‌دا و له‌و خانوه چکۆله‌ی وا له تاران هه‌یبو رازی بو و خهریکی نوسینه‌وه‌ی کتیب بو، به مورده‌که‌بی چاپی مه‌شقی به منالان ئه‌کرد و کوره ده‌وله‌مه‌نده‌کانی فیزی خه‌ت‌خۆشی ئه‌کرد و له ده‌وله‌ت موچه‌ی وه‌رنه‌ده‌گرت، مه‌ناعه‌ت و قه‌ناعه‌ت و مه‌زنی و گه‌وره‌یی خۆی ئه‌پاراست و به دنیا و سامانی ئه‌م جهانه پینکه‌نینی ده‌هات و زۆر هونه‌روه‌ر و هونه‌ردۆست و پاک‌داوین بو، وه ته‌مه‌نی شه‌ریفی خۆی زۆر به شه‌رافه‌ت و پیاوانه برده سه‌ر.

ئه‌گه‌ر به خواردمه‌نی رۆژانه‌ی خۆی له ماله‌وه دلنیا با، هه‌ر که‌س که بۆ

زیارەتی ئەچو بێ نان خواردن نەیدەهێشت بڕوا، زۆر بە دڵ و دەرون و دلایا
و دڵلاوێن و سەخێ بو، بە کوردی و بە کورتی بلێین: دوژمنی نانی خۆی بو،
هەرگیز بە تەنیا و بێمیوان نانی. نەخواردووە و چەن فەقێی لە خەت خۆشیدا
بێگەیانداوە، یەک لەوانە ئاغامورتەزا نەجم ئابادی یە.

میرزاحەمەد رەزا کەلھور شیعری جوان ئەزانی و جارجارەش شیعری
فەرمووە، بەلام نازناوی بۆ خۆی هەلنەبژاردووە.

ئەلێن: لە ۲ شەمە ۵ مانگی شەعبانی سالی ۱۳۰۰ ی مانگی، بە
ڕۆدەربایسی لەگەن شاناسرەدین قەجەردا ئەچیتە مەشەد و نوسینی نوسخە
ئەسلی «رۆژنامەی هومایون» ئەگریتە ئەستۆ و لە ۵ شەمە ۸ ی زیحەجە
ئەگەریتەووە بۆ تاران و لە ئازارە وەبای تاران لە رۆژی هەینی ۲۵ مانگی
موحەرەم لە سالی ۱۳۱۰ ی مانگی، بارگە ی بەرەولای خوا تینکناو و لە
گۆرستانی حەسەن ئاوا^(۱) نێژراو.

محەمەدعلی کوری و بەرجیس و عەزرای کچی کە لە نەرگس خانمی
ژنی بون تا چەن سال بەر لەمە لە تاران مابون. میرزا محەمەد علی لە بانگی
سپە ئەندام بو. رۆژنامەی ئیتیلاعات^(۲) هەوالی مردنی بانو عەزرای نوسیبو،
لەو دەچی کە یەک دو رۆژ بەرلەووە مردبێ.

دەس نوسەکانی کەلھور:

- ۱- رسالە ی غەدیریە: مەلاجە عەفەر قاری، تاران، سەنگی، نەستەعلیق خەتی
کەلھور ۲- سەفەرنامەی شاناسرەدین قەجەر، بۆ کەرەلا: تاران ۱۲۸۷ مانگی،
سەنگی، وەزیری، خەتی کەلھور ۲۸۷ پەرە ۳- سەفەرنامەی دوووەمی
شاناسرەدین: تاران ۱۳۰۰ مانگی، سەنگی، نەستەعلیق خەتی کەلھور.

۱- «جینگای ئاتەش نیشانی ئیستا: مەیدانی حەسەن ئاوا» مەیدانی تەوحید - ی نوکە»

۲- سالی ۲۰ ژمارە «۶۰۷۱» چاپی ۳ رەجەبی ۱۳۶۵ ی مانگی

سەرچاوه:

- ۱- مه‌کارم الآثار له ئه‌حوالی پیاوانی دو سه‌ته‌ی ۱۳ و ۱۴ ی کۆچی مانگی. په‌ره‌ی ۱۲۵۹ و ۱۳۶۰ ژماره‌ ۶۶۵ چاپی سالی ۱۳۵۲ هه‌تاوی، به‌رگی ۴.
- ۲- گۆفاری یادگار سالی یه‌که‌م ژماره‌ ۷ په‌ره‌ی ۳۹ و ۵۶.
- ۳- شه‌ره‌فنامه‌ به‌ کوردی، په‌ره‌ی ۵۹۲ و ۵۹۵ به‌رگی ۱، چاپی دووه‌م، تاران سالی ۱۹۸۱ زاینی.
- ۴- المآثر و الآثار په‌ره‌ی ۲۰۳ - ۵ رۆژنامه‌ی ئیران ژماره‌ «۷۸۰» سالی ۱۳۱۰ مانگی - ۶ - موئه‌لیفینی کوتوبی چاپی فارسی و عه‌ره‌بی نوسراوی خانابامشار په‌ره‌ی ۱۹۴ چاپی ۱۳۴۱ هه‌تاوی به‌رگی ۳.

جه ميل صدیقی زه هاوی

شۆره سواری زانست و فلسه فه و ئه ده ب و شیعیر و هونه ر، په سه ندیده ی هونه روه ران و سه ر ته ریله ی به خته وه ران و شاره زای هه مو ری و شوینان و مامۆستای سپی، وه خوینان، له کر و نه خشی زانست و حکمه ت و دیندا، ته ونگه ری کرژ ریس و کوری خواناس و زانای ناودار عه للامه مه لامحه مه د فیضی زه هاوی هه ئبژارده ی خاندانی ناس و دیارده و دلرونانگ و تاکار و زاناچاکی ئەم ئاو و خاکه، گۆلی پشکوئوئی سروه ی شادی ناو کورده وای، ناودار به جه میل صدیقی زه هاوی شاعیر و فه یله سوفی گه وره ی ئەم رۆژگار له سالی ۱۲۸۱ی کۆچی و ۱۹۳۶ زاینی بارگه ی به ره ولای خوا تیکئاوه.^(۱) جه میل صدیقی زه هاوی، بز ماوه یه که له ئه ستامبولی تورکیا خه ریکی دهرس دانه وه ی فه لسه فه ی عه ره ب بوو له هه مو پله و پایه کانی حوکومه تی دا کاری کردوه.

صدیقی زه هاوی لایه نگری دا بین کردنی مافی ژنان بوو، له و ریگایه شدا زۆری خه بات کردوه و دیوانی شیعیری به عه ره بی هه یه و به زمانی کوردی و فارسیش شیعیری زۆره.

جه میل صدیقی زه هاوی له سه ره تای مانگی میهر: «ره زبه ر» به ران = میزان» ی سالی ۱۳۱۳ی کۆچی هه تاوی به نوینه ری حوکومه تی عیراق له گه ل شاعیری کوردی ناودار «ئه حمه د حامید مه عزوف ره صافی» (۱۸۷۵-۱۹۴۵ زاینی) که له به غا کۆته لی بز چه قاوه و چارینه کانی هه کیم عومه ر خه یامی کردۆته عه ره بی و چونه ته تاران و له جه ژنی هه زاره ی له دایک بونی «فیرده ووسی

۱- عه للامه مه لامحه مه د فه یزی موفتی زه هاوی خه لکی سه ره پیل زه هاوی لای کرماشان و یه کتیک له موسلیحانی رۆژگاری خۆی بو.

توسی» به‌شداری‌یان کردوه.^(۱) صدقی زه‌هاوی کوری گه‌وره‌ی زه‌هاوی گه‌وره محمد فیضی موفتی زه‌هاوی‌یه. خانه‌دانه‌که‌یان له خانه‌دانه‌کانی ره‌سەن و گه‌وره‌ی کورده‌واری‌یه. جه‌میل صدقی زه‌هاوی زانسته‌کانی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی و وێژاوه‌ری کوردی. عه‌ره‌بی له‌ فێرگه‌ی باوکیدا خویندوه و فێریان بوه و له‌ سوینگه‌ی هۆشی خوا پێداوی و له‌ به‌ر زه‌نگی و حازر زه‌هنیه‌ک که له‌ زانست و زانیاریدا هه‌یبوه، زۆر زو گۆلی کردوه و له‌ ناو خه‌لکدا دیاربوه و زۆریان ریز بۆ داناوه. ئەو سه‌ره‌رای زمانێ کوردی، زمانێ عه‌ره‌بی و فارسی و تورکیشی زانیوه و له‌ رۆژنامه‌نوسی‌دا ده‌ستی بالایی هه‌بوه و چەن په‌راوه‌شی له‌ زانستی جۆراوجۆرا نوسیوه.

جه‌میل صدقی زه‌هاوی کاتی له‌ جه‌ژنی هه‌زاره‌ی له‌دایک‌بونی فیرده‌وسیدا به‌شداری کردوه، بره‌ شیعرێکی به‌ فارسی له‌ سه‌ر وه‌زنی شانامه‌ داناوه و خویندویه‌ته‌وه که دو شیعرێ ئه‌وه‌لی ئه‌و بره‌ شیعره‌ ئه‌مه‌یه:

به‌ فرودسی از من سلامی برید
پس از عرض حرمت پیامی برید
که ای شاعر خفته در زیر خاک
نهان از نظر دور از جان پاک

۱- عه‌لامه‌ مه‌لامحمد موفتی زه‌هاوی باوکی جه‌میل صدقی زه‌هاوی له‌ ۱۲۰۸ ی کۆچی مانگی له‌دایک‌ بوه و له‌ ۱۸۹۰ زاینی وه‌فاتی کردوه و نازناوی شیعرێ «فیض» و مامۆستای عه‌لامه‌ مه‌ولانا عه‌لی قه‌زنجی تورجانی بوه که ۱۲۲۵ ی کۆچی مانگی له‌دایک‌ بوه و له‌ رۆژی دوشه‌مه‌ چاری ذی‌حجه‌ سالی ۱۳۹۵ کۆچی به‌ره‌ولای خوا کۆچی کردوه. موفتی زه‌هاوی له‌ زانستی وێژاوه‌ری و ئه‌ده‌بی و زانستی دینی و مه‌عارفی ئیسلامیدا بێ‌وینه‌ بوه و هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌مه‌ش بۆماوه‌ی ۳۸ سالی ره‌به‌ق موفتی به‌‌غا و ئه‌و ناوه‌ناوه‌ بوه و هه‌زاران فتاوی له‌ رچه‌ی فیه‌قی ئیمامی شافعییدا بۆ مسوڵمانان داوه.

(بروانه‌ ژیناوه‌ری زانایانی کورد... یا گه‌نجینه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و زانست چاپی تاران - چاپخانه‌ی مه‌هاره‌ت سالی ۱۳۶۴ کۆچی هه‌تاوی. «شه‌پۆل»)

جهمیل صدقی زه‌هاوی له سه‌ره‌تاوه له مه‌جلیسی مه‌عاریفی به‌غا ده‌س به‌کار بوه و له دوا‌ییدا بۆته ئەندامی کۆری نوسه‌رانی رۆژنامه‌ی «زه‌ورا» و ئەوسا بۆ ئەندامی مه‌حکمه‌ی ئیستیناف هه‌ل‌بژێردراوه و سه‌ره‌ئەنجام به‌ ناوی ئەندامی کۆری رامیاری و سیاسی نێردراوه‌ته «یه‌مه‌ن» و له‌ فیرانکۆی فه‌لسه‌فه‌ی عه‌ره‌بی «ئیسلامی» له‌ فیرانکۆی سه‌له‌نه‌ته‌ی ئاستانه، بۆ وتنه‌وه‌ی وێژاوه‌ری عه‌ره‌بی له «دارالفنون» دا بۆته مامۆستا و له‌ دوا ته‌مه‌نیشدا بۆ ئەندام‌بونی مه‌جلیس و کۆری نوێنه‌رانی حوکومه‌تی تورکانی وه‌سمانی هه‌ل‌بژێردراوه.

جهمیل صدقی زه‌هاوی ئەم کتیبانه‌شی نوسیوه.

۱- کائینات له‌ فه‌لسه‌فه‌دا

۲- جاذبیه و ته‌علیلی ئەوه له‌ زانستی ته‌بیعی‌دا

۳- موجه‌لی میما ئەراو...

ئهمانه به‌ په‌خشان و بلاوه‌ن، دیاره به‌مانه و نوسینی ئەم‌جۆره زانستانه پله‌ی زانیاری باش ده‌رئه‌که‌وی.

- به‌ شێعر و هه‌لبه‌ستیش ئهمانه‌ی داناوه:

۱- «الکَلِمُ الْمَنْظُومُ»

۲- چارینه‌کانی زه‌هاوی و دیوانی شێعر و شتانی‌تر.

زه‌هاوی له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆری شێعر داناوه و به‌له‌ز شێعری وتوه، قه‌سیده‌کانی هه‌مو له‌یه‌ك پله‌دا نین له‌ جوانی و به‌ هێزیدا؛ له‌ زۆربه‌ی قه‌سیده‌کانیدا یه‌کبونی واتا و مه‌به‌ستی له‌ ده‌س داوه. زۆری له‌ بیرورای حوکه‌ما و ئەندیشه‌ی زانیانی له‌ بابته دنیاوه له‌ شێعره‌کانی خویدا گونجاندوه. فاخوری میژوی له‌ دایک بونی جهمیل صدقی زه‌هاوی ۱۸۶۳ی زاینی و ریکه‌وتی ۱۲۸۰ی کۆچی و تاریخی فه‌وتیشی ۱۹۳۶ زاینی و ریکه‌وتی ۱۳۵۵-۱۳۶۵ کۆچی مانگی نوسیوه.

خوالیخۆشبو حاجی میرزا ئەحمده‌ دیوان به‌گی شیرازی دانه‌ری حه‌دیقه‌ی

شوعه را له سالی ۱۲۹۷ ی کۆچیدا ئه چینه عیراق و ناوی عهلامه مهولانا موفتی زههاوی و جهمیل صدقی. زههاوی له شیخ عهبدولعهزیز عاصم سه نه ندجی «سنهیی» بیستبو، ئه چن زیاره تیان بکا به لام بۆی رینه که وتبو بیانپینی و هه ندی له شیعه فارسیه کانی ئه و باوک و کوره له عاصم سنهیی وه رته گری و له حه دیکه ی خۆیدا ئه ینوسن. ئه مه ش هه ندی له و شیعرانه ی وا له حه دیکه ی شوعه رادا نوسراون، له غه زه له کانی موفتی زههاوی:

غه زه ل:

نه همین جای زحل بالاتر است از مشتری
می دهد هر نحس را بر سعد گردون برتری
دل چو شد از زنگ کثرت صاف وحدت نقد اوست
شیشه ما را صفای خویشتن باشد پری
تونه اوئی و نه بی اوئی اگر می جوئیش
بایدت از خویشتن هم بگذری هم نگذری
تو مثال سایه ای و او مثال آفتاب
هر قدر کز خویشتن خالی شوی از و پری
دختر رز هست عقل آدمی کابین او
گشته محروم او وصالش زاهد شهر از حری
امتی را زاهد ابله به خود دعوت کند
شخص واحد گشته هم گوساله و هم سامری

چارینه

عمرم به عبث صرف فنون خوانی شد
دانش همه عیب خویشتن دانی شد
کاری که از او هیچ پشیمان نشدم
در مدت عمر خود پشیمانی شد

دوباره

انصاف مجوز طبع اینای زمان
 ناسازی و ناسزا بود عادتشان
 دورت فکنند باشی از راست چو تیر
 بر دوش کشندت شوی از کج چو کمان

له بابهت جهمیل صدقی زه‌هاویشه‌وه، دیوان به‌گی ئه‌نوسی: ناو و ناوچاوان
 جوانه و کوری مه‌وله‌وی محمه‌د فیض: «موفتی زه‌هاوی»یه، ئه‌م کوره له
 فیرگی باوکیدا په‌روه‌ده کراوه و فیربوه و بار هاتوه ئیستا که پیمان له سالی
 ۱۲۹۷ی کوچیدایه ته‌م‌نی نه‌گه‌یشتوته بیست ساله، ئه‌لین: هم‌و زانست و
 زانیاری‌یه‌کانی باوکی فیربوه و زمانی زگ‌ماکی کوردی و زوانی فارسیش
 ئه‌زانن، هه‌رچه‌ن له‌ناو عه‌ره‌ب و تورکا هه‌ستاوه و دانیشتوه. ئه‌مه‌ش وینه‌ی
 شیخری فارسی، که له عاصم سنه‌یی وه‌رگیراوه و له هه‌دیقه‌ی شوعه‌زادا له
 چاپ دراوه.

غه‌زه‌ل

عاشق یکتا نمی‌باشی الا ای دل چرا
 می‌شوی هر لحظه بر معشوقه‌ای مایل چرا
 می‌کنی از امر ایزد خویش غافل تا به کی
 دوری از حق می‌کنی، گنجی ره باطل چرا
 هیچ غم اندر دل دیوانگان گویند نیست
 از من مجنون نمی‌گردد غمت زایل چرا
 گرداند مرغ چون در می‌رهد از غمی
 آنقدرها رقص از شادی چو شد بسمل چرا
 در درون توست مطلوب تو ای مجنون زار
 بهر لیلی می‌دوی اندر پی محمل چرا

دختر رز هر شبی صد کس به کار می بردش
می شود انسان بدینسان فجعه ای مایل چرا

دوباره

بی رقیب اندر جهان دار کو
اندین گلشن گلی بی خار کو
گر فکنند از رخ نقاب آن آفتاب
دیده ها را طاقت دیدار کو

دوباره

گل گریبان پاره از تاب جمال کیست خود
بلبل از عشق گل این گونه نالان گشته است

پیره میزدی نه مر^(۱) له روزی هینی رنکه وتی ۱۹۵۰/۱۸/۲۵ ی زاینیدا بهم بره

شعیره شینی بو جه میل صدقی زه هاوی گیراوه و فهرمویه تی:

شیننامه

ته وه کولی نه بو ته مسان ته وه نده خۆن باری
ته عامولی نه بو هه ور ته که وته گریه و زاری
فه له ک بو خاکی ته بیژایه وه به سه رمانا
مه له ک بو که چاوی ده شه شا و له گریانا
به بای زه هاوه به هاران که هه وری رهش ته گری
به شینی بلبله گریانای شه ونم و هه وری
هوزاری گولشه نی ته م خا که پا که بو تاک بو
فه زای ته ده ب به چرای شیعره کانی روناک بو

۱- له ۱۲۸۸ ی کۆچی مانگیدا له سلیمانی له دایک بوه و له ۱۹۵۰/۶/۵ زاینی بارگهی به ره و لای خوا
تیکناوه.

به بآلی شیعر و ئەدەب شایه‌بازێکی میعراج بو
 شه‌هی سه‌ریری ئەدەب فەلسەفەیشی سه‌رتاج بو
 ئیتر نه‌ماوه ئومێدم له‌ داری دنیا دا
 بگاته‌ ریزی صدقی که‌س له‌ شاری «زورا» دا
 به‌ میصره‌عیکه‌، ده‌می مه‌رگ و نه‌رجه‌مه‌ی حالمان
 کسوف رۆژه «زه‌هاب» زه‌هاوی لای عالمان^(۱)

هه‌روه‌ها له‌ رۆژی ۲۷ مایسی = مارس ۱۹۷۳ زاینی پیره‌مێرد له‌ شاری به‌غا
 له‌ ئاهه‌نگی رۆژی چله‌ی مردنی جه‌میل صدقی زه‌هاوی به‌شداری کردوه و به
 کوردی و عه‌ره‌بی شیعی خۆیندۆته‌وه، ئەمه‌یش شیعه‌ کوردیه‌کانی پیره‌مێردی
 نه‌مر، که‌ به‌ بۆنه‌ی چله‌ی صدقی زه‌هاوی فەرمویه‌تی:

باوه‌ر ئەکه‌م که‌ لایانی بلن‌د نامریت و ئەژی
 جاران به‌ خه‌و بو، ئیستته‌ به‌ دیمانه‌ هاته‌ دی
 چه‌نده‌ گیانی مردو بانگ ئەکرئ و گفت وگوؤ ئەکا
 فه‌ن بۆ ژیان هه‌تا سه‌ر گیان جست و جوؤ ئەکا
 بروانه‌ ئاسمان بوته‌ په‌لکی زه‌رد و سور
 گیانی زه‌هاوی به‌ که‌ ئەد ره‌وشیتته‌وه له‌ دور
 گویم لێیه‌ بانگ ئەکا که‌ به‌ خپه‌ر بێن به‌ کۆمه‌لی
 ئەم هاته‌نه‌تان نیشانه‌یه‌ بۆ ره‌نگی به‌ کدلی
 شادم به‌ مه‌یله‌وه‌ یادی ئاواره‌ییم ئەکه‌ن
 دیاره‌ به‌ قه‌دری خۆیندنه‌وه‌ به‌رز ئەبیت وه‌ته‌ن

۱ - نوکته: «زورا» به‌ واتای به‌غا و ناوی رۆژنامه‌یه‌کیش بوه‌ که‌ صدقی زه‌هاوی تێیدا نووسیه‌. «زه‌هاب» به‌ واتای رۆیشتن و کۆچ کرده‌ - به‌ حسابی ئەبجهد میصره‌عی دووه‌می دیری دوا‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌، ئەکاته‌ سالی ۱۳۵۴ی کۆچی مانگی که‌ سالی کۆچی دوا‌ی جه‌میل صدقی زه‌هاویه‌.

ههتا حورمهتی گوزه شنته بی، تازه پین تهگا
 خوینی هماسهت هه لده قولینی له ناو رهگا
 ده رکهوت زه هاوی وا له دلی ئیمه دا ئهژی
 چهند بهختیاره، دیاره که ئاواتی هاته دی
 سه د سالی تر بپرسی، جه میل صدقی وا له کوئی؟
 دهنگی بلندی خزی له هه مو شیعی دیته گوئی
 نالیم که هه یکه لیککی ببی، وینه مردوه
 دیوانی شیعی چاکتره ناودار و زیندوه
 جاران به شیعی ئه و بو که «فیردهوسی» ناسرا
 فیردهوس بو به هه واری دو فیردهوسی وهک برا
 کاک جه میل به یادی جه میل بو که شیعر هات
 راوهسته زوری نه ماوه که منیش بیمه لات

الزهاوي

بهار «ملك الشعرا محمد تقی بن ملك الشعرا» که یه كینك له لیتكۆله ران و
 ئوستادی زانکۆی تاران و شاعیریکی به ناوبانگه و له ۱۸۶۶ی زاینی له دایک
 بوه و له ۱۹۵۱ی زاینی دا مردوه، شیننامه یه کی زۆر جوان و پرواتا و
 موفه صه لی به شیعی فارسی بز گێراوه و له دیوانه که ی خۆیدا له چاپی داوه.

شیعر

قرن‌ها بگذشت تا آمد زهاوی در وجود
 نیز چون او باز نارد قرن‌ها دُور زمان
 گر به مرگش صبر بنمائیم از بیچاره‌گیست
 وان به‌واقع یأس و نومیدی است نی صبر و توان
 شد زهاوی خسته و زین دهر پر غوغا گذشت
 دست‌افشان پای‌کوبان از سر دنیا گذشت
 زان حکیمان کهن کی چون زهاوی شعر نو
 در وطن‌خواهی و آبادی و عمران دیده‌ای؟
 دجله‌ی بغداد بر مرگ زهاوی خون گریست
 نی خطا گفتم که شرق از نیل تا سیحون گریست
 اشک ریزان شد عراق از ماتم فرزند خویش
 همچو یونان کز غم هجرانِ أَفلاطون گریست
 زین بلای عام یعنی مرگ سلطان سخن
 مردم شهر به شهر و بدو، در همان گریست
 از غم شعر روانش فکر از گردش فتاد
 در فراق طبع پاکش لفظاً بر مضمون گریست
 زد گریبان چاک، نظم و ریخت بر سر خاک، نثر
 از غم او هر یکی موزون و ناموزون گریست
 دوش برخاک مزارش خیمه زد ابر بهار
 خواست تا در هجرش از چشم «بهار» افزون گریست

سهرچاوه‌کان:

زه‌هاوی، دکتور معین، پاره‌ی ۶۶۱ جه‌لدی ۵ ئە‌علام، تاران، ۱۳۶۲
 هه‌تاوی. گۆفاری یادگار پاره‌ی ۹۲ ژماره ۹۲ ژماره ۱ و ۲ چاپی تاران

خه‌رمانان و میهر «ره‌زبه‌ر» سالی ۱۳۳۷ هه‌تاوی و گۆفاری یادگار په‌ره‌ی ۶۴ و ۶۵ ژماره ۹ چاپی تاران، گۆلانی ۱۳۲۶ هه‌تاوی. ئه‌بێ بزانی له ۱۵ ی ئاویریلی ۱۹۸۶ زاینی و ۲۶ دار ۱۳۶۵ هه‌تاوی و ۲۶ خا‌که‌لی‌توه‌ی ۲۵۹۸ کوردی سالی ۳ ژماره‌ی ۱۷ ی رۆژنامه‌ی شه‌هاده‌ی کوردی شه‌رحی جه‌میل زه‌هاوی به‌قه‌له‌می «شه‌پۆل» ب‌لاو کراوه‌ته‌وه.

ئه‌لمنجد فی‌الادب و العلوم - معجم‌الاعلام په‌ره‌ی ۲۳۵ چاپی پانزده سالی ۱۹۵۶ ی ز. په‌ره‌ی ۷۲۸ میژوی ویتزاوهری زمانی عه‌ره‌بی نوسراوی حه‌نافاخوری ته‌رجه‌مه‌ی عه‌بدولمحمّد ئایه‌تی، چاپی ۱۵ ی ئاذر ۱۳۶۱ کۆچی هه‌تاوی تاران. حدیقه‌الشعرا‌ی دیوان به‌گی - ده‌س‌نوسه‌کانی شیخ‌العزیز عاصم سنه‌یی - میژوی ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌ب نوسراوی ئوستاد ئه‌حمده‌ تورجانی‌زاده - په‌ره‌ی ۳۰۸ تا ۳۱۰ چاپی ۱ ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۴۸ کۆچی مانگی و گه‌نجینه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و زانست نوسراوی شه‌پۆل چاپی ۱۳۶۴ هه‌تاوی، به‌رگی ۱، چاپی یه‌که‌م، تاران.

«خه‌تی» فهرس‌المؤلفین بالظاهریه «چاپی» محمدا‌مین زکی: تاریخ السلیمانیه ۲۵۳-۲۵۶، رفائیل بطی: الأدب‌المصری ۱: ۵-۶۶، محمد جمال الهاشمی‌الادب‌الحدید ۴۷-۶۶، فهرس‌دارالکتب‌المعریه ۳: ۱۳۱، ۱۵۶، ۷: ۲۰۵، سعد مخائیل: آداب‌المصر ۱۱۳ - ۱۲۶، عباس محمود‌العقاد: ساعات‌بین‌الکتب ۱۹۵ - ۱۹۹، خیری‌العمری: شخصیات عراقیه ۱: ۶۵-۸۴، سرکیس: معجم‌المطبوعات ۹۷۸، ۹۷۹ رفائیل بطی: سحر‌الشعر ۱۶-۴: الموسوعه‌العربیة ۳۸۳، الفاخوری: تاریخ‌الادب‌العربی ۱۰۲۹، القاموس‌العالم ۱: ۴۰، ۴۲، سرکیس: جامع‌التصانیف ۷۴، سامی‌الکیالی: الراحلون ۶۱-۷۳، محمد صبری: شعراء‌المصر ۲: ۲۳-۴۶، الزیات: وحی‌الرساله ۱: ۸۱، ۸۴، محمد یوسف نجم: مقدمه‌دیوان‌الزهاوی، الخفاجی: مذاهب‌الادب ۱۷۳ - ۱۸۰، المکتبه‌البلدیة، فهرس‌الفلسفه ۱۹،

الدليل المراقى الرسمى لسنة ١٩٣٦ م س ٨٧٤ «م» الرسالة بالقاهرة
 ٧١٠:٤، ٣٤٨، ٣٤٩، ٣٥٨، ٣٥٩، ٧٠٣، ٧٠٤، عبد الوهاب الامين: الرسالة: ٤: ٧١٠
 الرسالة ٥: ٣٥٥، ٣٦١، ٣٦٢، ٣٨٧، ٣٨٥، ٤٠١، ٤٠٢، اكرم زعيتر: الرسالة
 ٥: ٤٢٤، الزيات: الرسالة ٥: ٤٤١٤٤٢، صلاح الدين الناهى، الرسالة
 ٥: ٥٠٦، ٥٠٧، يحيى محمد على: الرسالة ١٠: ٢٧٣، ٢٧٤، محمد رجب
 البيومى: الرسالة ٢٠: ١٠٥٤-١٠٥٦، ١١٠١، شمس الاسلام بتونس ١: ١٠٩،
 مهدي المقلد: الطليمه ٢: ١٨٨-١٩١، العرفان ١٠: ٩٢، ١٩٦، ١٥، ١٠٤٢،
 العصبه بسان باولو ٢: ٢٦٣، اسماعيل مظهر: المصور ١٠٨٣-١١٠، الفتح
 ٥: ٥٠٤، سليم طه التكريتى: الكتاب ٨: ٧٠ - ٧٧، الكتاب: ١٠: ١٠٣٠
 نجدت فتحى صفوف: الكتاب ١١: ٢٨٦، ٢٩٦، سامى الدهان: مجله الاذاعه
 السوريه عدد ١٦ ايار ١٩٥٤ م، المرأة الجديده بيروت ٤: ٢٥٤-٢٦٢، المستمع
 العربى س ٩، ع ١٣، ص ١٠ قدمر: المقتطف ٨٧: ٣٧٥، ٢٧٦: اسماعيل
 ادهم: المقتطف ٩١: ٣٧٠، ٣٧١، المنار: ١٣، ٨٤١-٨٤٦، متيرفا
 ١: ٣٨٣، ٢: ٣٣٥، خليل الهنداوى: منيرفا: ٥: ٥٥٣-٥٥٦، المواهب بالارجنتين
 س ١٠، ع ٧، س ٣٤-٣٨، انبراس ١: ٢٧٥، ٢٧٦، ٢: ٣٦٨، الهلال
 ٤٤: ٧٤٦-٧٤٨، رفائيل بطى: الهلال س ٥٥، ع ٣، ص ١٢٥ - ١٢٩ «ج»
 عبدالحليم محمد: السيايه الاسبوعيه ع ٢٤٩، ص ١٧. III: 483

في بدء كهلته (۱۲۷۹ - ۱۳۵۴ هـ = ۱۸۶۳ - ۱۹۳۶ م)
الزهاوي في شيخوخته

۱۳۵۴ ترمين اول كتبه ۱۹۰۴ نموذج من خطه ۲ اهو حرم
جميل صدق الزهاوي

انا فخر الزهاوي را قديمنا واري بمخترا محنتينا
وسهلالاتي ارس طرفي ماري القارمين والزاھينا
وخط الحتام وامر السلام
۱۲۷۹ تاريخه ۱۹۰۴

ارسلت اليكم في كتابه قبل هذا عدد من
الرباعيات وهي نماذج للبقية وقد وقع
في لفظ رباعية خطأ والصواب كما ياتي
ليتنا في مكاننا تتر ليتنا في الميرلا تتر
ليتنا كالعقاب نبت اهرى بعد الف من النين تتر

جميل صدقي الزهاوي نموذج آخر من خطه :

نه قل له الاعلام خهيره دين زهركلي لاپره ي ۱۳۷ چاپي شه شه م سالي

۱۹۸۴ اي زاييني بهرگي دوهم.

سەرەتا نەتەوهی لور کین؟

وهك میژو دەلی ناوی لور بۆیە بە سەر ئەو کوردانەدا براوە و وێژە
خۆی لە «کول»ی مانرود ژیاون و لە دواییدا گە بەر زناو، وە چەیان بۆستەوه
و جینگایان بەر تەنگ بووه و دەسته و تیره تیرهیان لێ جیا بۆتەوه و هەر بۆیە
روی کردۆته لایەك؛ یەكێك لەو هۆزانە، شازادەكانی قەزڵەوهیە - ە - کە بە لوری
گهوره ناودارن، لە کتیبی «زبدۃ التواریخ»دا^(۱) نوسراوه کە ئەوانە بۆیە ناوی
لوریان بە سەردا، براوه: لە مەلەندی «مانرود» گوندێک هەیە ناوی: «کول» لە
ناو دەرەندی کولیشدا شونینیک هەیە «لور»ی بێ دەلێن، مەلەندی لورستان بە
ناوی لوری گهوره و لوری بچوک ناوی دەرکردوه، لە سالی ۳۰۰ی مانگی و
ریکەوتی ۹۱۲ی زاینی «بەدر» بە سەر لورستانی گهورهدا جوگومەتی کردوه و
برا چکۆلەکەشی کە بە ئەبومەنسور ناوداره بە سەر لوری چکۆلەدا چوکومەتی
کردوه. لورد کێزۆن لە پەراوهی جیهان گەری لە ئێراندا دەنوسین: «لور کین و
لە کۆیە هاتون؟ ئەمە، مەتەلێکیکە، هێمان جەل ئەبوه کە جەماعەتێک بێ ناوی
یا بێ وێژەوانی و بێ وێژاوهری مابنەوه و هۆزی لور ئەناسرابن»^(۲) ئە تارێخی
بەختیاریدا ریبوارێک بە ناوی «ریج» دیتە بەرچاو کە لە دو ناوچەیی لورستان و
کوردستاندا گهراوه و لور - هکان بە کورد ئەزانن^(۳) زانی گهوره.

۱- زبدۃ التواریخ سین. دوانیان بە فارسی یە ویەکیکیکیان بو تۆرکی یە. یەکەم لێ تەمبەلە مەزەن
بایسەنقور میرزای نوسیوه و سالی ۸۳۴ مردوه، ۲ جەمالەدین مخمەد گوری عەلی گاشی داوە
۸۳۶ مردوه، ۳ مەلا مستەفا سافی کردویەتە سەرباری تاج التواریخ و تا سالی ۱۰۲۴ هاتوو.

کۆبەیی عەلی عەونی پەرەیی ۶۱ و ۶۲ چاپی ۱۹۸۱ز

۲- جیهان گەری لە ئێراندا.

۳- تارێخی بەختیاری.

ئەمىن زەكى» نوسەرى كىتیبى «كورد و كوردستان» كە لە سالى ۱۹۱۶ى زايىنى چۆتە لورستان دەلى: لەوى لەگەن خەلكى لورستان بە زمانى، كوردى قسەم دەكرد و ئەوانىش بە زمانى كوردى وەلاميان دەدايه وە بە كوردى لەگەلىدا دەدوان و دەئاخاوتن.^(۱) ھەروا «مُرُوجُ الذَّهَب» بە رىوايه تى مەسعودى ئەم بىروباوهرى ھەيه كە لە لىكۆلىنە وەيه كدا «تاج العروس» لورى بە كورد داناو، ھەروا خاوەنى كىتیبى جىھانى موسلىمىن، خەلكى لورستان و كەرىمخان زەندى بە كورد ناو بردو.^(۲)

ویژه و ویژه‌وانی یا ئەدبیات:

لە بابەت وێژە و وێژەوانی لە دیاری لورستاندا ھەرچەن ئەبى زۆر بە وردى قسەى لى بکرى، بەلام ناتوانىن لەم نوکته چاو بپوشىن كە لە بابەت بەراورد كردن و ھەلسەنگاندنى ھۆنە و شىعرى كوردەوارى لەتەك شىعرى دەورەى جاھىلى لە ھۆنە و شىعرى شاعىرانى وەك ئىمروئولقەیس و شەنفەرە و عەمرى كورپى كولسوم و كەعبى كورپى زوھەبىر و حارىس كورپى حەلەزون كە لە يەك جەوھەر بىروباوهرى دەشت نشىنى شوپى وەرگرتوو، لەگەن ئاسەوارى لور كە ھەر وەك سورود و سوروشى بىگەرد بىدار كونەندەيه، لە نىوانياندا بەراوردى بکرى و ئەوسا بە تەرازوى ھەستى بىگەرد، كە شىعرى عەرەب لە دەشت و بىاوانى وىشك و گرەگرپى گەرمای سوتىنەر سەرچاوى گرتوو، لە تەك ھۆى موسبەت شاعىرانى كورد و لور كە لە چىاى بەرز و تەرز، تافگە و

۱- كورد و كوردستان نوسراوى ئەمىن زەكى كورد.

۲- كىتیبى جىھانى موسلىمىن نوسراوى شىخ مستەفا راھنما چاپى ۱۳۴۱ى ھەتارى لاپەرەى ۹۲ تا ۸۸ مەسئەلى كوردستان و كەرىمخان زەند.

ئاوی بهخۆرینی ژین هینەر و دیمه‌نی دارسانی و جه‌نگه‌ن و لێر و لێره‌واری خه‌مه‌ره‌وتنی کورده‌واری، به‌رزی و ته‌رجیحی به‌یان بکری، بۆ وینه میر نه‌ورۆز که له نه‌وه‌زای شاوریدیخانی ئاخیرین ته‌تابه‌کی لوره که پایه‌به‌رزترین شاعیری ئی‌حساسی لوره، به یارمه‌تی بیری جوان و ته‌ژی و دارمان له عاتیفه و هه‌ست و ئی‌حساس له جوان‌ترین ئاسه‌واری مه‌نزومه‌ی خویدا، خۆی کردۆته نوینه‌ری بی‌چون و چرای ئه‌مه‌ ته‌عه‌هوده ئاگاهانه، ئی‌مه وادار به‌م باوه‌ره ده‌کا که ته‌گه‌ر ژینگه‌ی مونساب و هه‌ل‌ومه‌رجی رۆژگار ده‌ره‌تانی بی‌بدایی، ئیستا ئی‌مه له مه‌یدانی، مه‌یدان‌داری شیعری و ته‌ده‌ب: وێژاوه‌ری کورده‌واریدا زیاتر له‌مه، ته‌مانتوانی مه‌تره‌ح بین و له چاو بده‌ین، ته‌وانه‌ی که له‌ته‌ک گیان و رۆحی واژه و وێژه و ورده‌کاری زاراوه‌ی لو‌ریدا ئاسیاون، چاک ده‌زانن که به‌یان و شیعری نالی، وه‌فایی جزیری و خانی و میرنه‌وروز له شیعری بادیه‌نشینانی ده‌وره‌ی جاهیله‌تی عه‌ره‌ب که ته‌عالی شیعری له خۆین و گیان و له‌شیاندا شه‌پۆل ته‌دا و ته‌جۆی که‌مه‌تر نابن، ته‌گه‌ر زیاتر و ته‌رزتر نه‌بن، هه‌ر به‌و ره‌سایی و دل‌چه‌سپی و گیرایی و پته‌وی‌یه که پر و ته‌ژی‌شه له که‌ره‌سته‌ی به‌دیع و ره‌وان و لوس و له‌باری، که گه‌یشتۆته پله‌ی کش‌گیری. لێره‌دایه که ته‌بێن بلێین که ده‌نگدانه‌وه‌ی نه‌غمه و چریکه جاویدانه‌که‌ی نوینه‌ری په‌ریشانی ئه‌وه، مه‌به‌ست میرنه‌ورۆزه، ئه‌و قاره‌مانیکی تیشکاوه، که به یادی ئاره‌زوگه‌لی رابوردوی ده‌ژی و به وینه‌ی تاشه و گابه‌ردی کتوی سه‌خت و له راست ناکامی‌دا به له‌ز هه‌روه‌ک رابوردوی له که‌لین و کاژیری تاریک و رونی دل‌یدا زه‌مزمه و خو‌ره‌خو‌ر و هاژه‌هاژی به‌فراوی چه‌م و ئاوی هه‌لدیری لو‌رستان و نیو شیو و دۆلی کبی کورده‌واری دینیته‌وه یاد و له یه‌ک چریکه‌ی پر ده‌نگ و ئاواز، ده‌س ده‌کا به خولقاندنی ئاسه‌واری جوان و دل‌په‌وتن که له وزه‌ی که‌م شاعیری ئی‌حساسی دایه، مه‌نزومه‌یه‌کی زۆر دل‌پینتی جوانی هه‌یه، که له به‌حری هه‌زه‌جی موسه‌ده‌سی سالمی «مفاعیلن، مفاعیلن، مفاعیلن» دایه.

همنو خیال از خاطر شیرین گذر کن
 خاطرش بخون خاطر م زبیر و زبیر کن
 دره ای از قفسه هر آتش خانه دل
 هر دلش زن تا شود چون مرغ بسمل
 برشته ای از آه مین در سینه اش کش
 تا شود بیجان چو مو بر روی آتش
 سیر بسته در بیخ گوشش، در نهانی
 عرض کن از زانها همیزی که دانی
 کنای ستمگر یار بدکار فل افکار
 قیامتری یا یثار، یثار و باطنی مار
 کی شکست این سوخ لعل آبدارت
 گلی به نیاراج خزان داده به هارت
 کی درینده پسرده شرم و حسناست
 کی گنلت افشرده تا ریزد گلابت
 سوز روزی همه و به سنگی له تا بهت گنجی و لاویدا هیه که دهلی:

در جوانی تن توانا دیده بینا
 پنجه گیر، پشت خار، دل چو مینا
 زور بهارو، تلب زانو، قنوت سنگ
 مغوی مشکین، بوی مشکین، روی گلرنگ
 چهار عنصر چون ترازو راست موزون
 مترد و محرم و خشک و تر باهم چو معجون
 قمر گم فرصت پیرید از دست چون طیر
 چو خیال و خواب کم اصل و سبک سیر^(۱)

یا هم لایرما که زکراهی که موشاویر و نه گیرکاری حه سن خان والی پشتکو،

بووه، که له مهزومه‌ی ناودار به جهوت بهند، بهرز بونهوه و عیرفان و وه‌حده‌تی وجود به خه‌لک نیشان‌ئەدا، که دارای پایه و پله‌یی بهرز و تهرزه که گۆیا له لایهن هسه‌ن‌خان والی پشتکۆوه ده‌خه‌رتیه زیندان و هه‌روه‌ک له نیتو هۆزی له‌کدا قسه‌ی لی‌ده‌کری له و ماوه‌ی که ئه‌رکه‌وزای له بهند و زیندان‌دا بووه مونا‌جات‌نامه «گازه» یه‌کی له جهوت بهند‌دا، داناوه، پتسه‌وایانی دینی و پیغه‌مبه‌ر و جه‌زرتی عه‌لی کردۆته تکاکار و گازه‌ی له خوا کردوه تا به‌لکو له زیندان به‌ربن و گۆیا له دوا‌ی هۆنینه‌وه‌ی جهوت بهنده‌که له بهند و زیندان ئازاد ئه‌بن. ئه‌و جهوت بهنده ئه‌وه‌نده به سۆزی دل هۆنراوه‌ته‌وه که شاعیر گه‌پشتۆته «سدره‌المنته‌ی» ی وه‌حده‌تی وجود له عیرفان و خواناسیدا و له یه‌ک ته‌به‌لوری عه‌ینیدا ئه‌و بۆ لای نیه‌یه‌تی بن‌نیه‌یه‌ت راده‌کیشنی و مه‌ستی باده‌ی عیشق و ئه‌وینی زاتی پاکی خوا ئه‌بن و ئه‌و جهوت بهنده به «موشکیل گوشایی، موشکیل گوشایی» ده‌س بن‌ده‌کا.

له شانۆ و واژه جوانه‌کانی ئه‌م هۆنه ره‌نگینه سه‌رده‌می شکایه‌تی مه‌سعود - سه‌عد سه‌لمان له زیندانی «نای» و «مه‌ره‌نج» دینته‌وه بیر، بۆ وینه که ده‌لی:

بینای لامه‌کان، بینای لامه‌کان
 قادر قودره‌ت، بینای لامه‌کان
 ئیلتیجام وه تۆن یا سیریری سوبحان
 به خاتهم بده‌ر لی به‌ند زیندان
 یاره‌ب زولم ژه عه‌دل تۆقه‌یاحه‌ته‌ن
 شه‌و خروا و دیم گشت عه‌لامه‌ته‌ن
 په‌نام هه‌ر توئی یه‌کتای بن‌ه‌متا
 وه‌ی به‌ند زیندان من بییوم ره‌ها...

وتمان و زانیمان که له و هۆنه عاریفانه پیر له گازنده به ههستی پاک و بیخه‌وشی به‌نده‌گی تا نینو سنوری فهنا له حه‌قدا، ده‌تاوێته‌وه؛ ئه‌وه‌یه، خوا به‌هاواریه‌وه ده‌چی و حه‌سه‌ن‌خان والی خۆی له‌به‌ند رزگاری ده‌کا و ئه‌ینتریه‌وه سه‌ر کاره‌که‌ی جاران و کاری وایش ده‌کا، که ئه‌رکه‌وازی به‌کیژه‌دل لا‌ونه ئه‌وینداره، دل براوه‌که‌ی بگا و بینه‌حه‌لالی یه‌کتر.

یا هادی‌به‌گ له‌هۆزی ساکی ناودار به‌شایق لورستانی که دیوانیکی چواره‌زار شیعی هه‌یه، بۆ نمونه ده‌لی:

ز کویش چون روم در هر قدم بی‌خود ز پا افتادم

چو مخموری که مست از خانه خمار برخیزد

له‌غه‌زه‌لی‌ترا فه‌رمویه‌تی:

کشیدم بارها با او به خلوت، جام زاهد را

پی انکار می‌رندان عبث کردند بدنامش

یا عه‌بدو‌ل‌لا سولتان چگنی لورزاده که له‌پیاوه‌گه‌وره‌کانی سه‌ته‌ی ۱۱ ی مانگی بووه و حاکی به‌شی له‌ویلائی خوراسان بووه.^(۱)

یا مامۆستای زانست و عیرفان و سه‌رده‌سته‌ی هۆنه‌ران و بۆیژان، زانای مه‌زنی کوردستان «مه‌لا په‌ریشان» ی دینه‌وه‌ری - لور و لورزاده. عه‌لامه‌مه‌لا په‌ریشان یه‌کینکه له‌زانایانی پایه‌به‌رزی عیلم و زانین که زمانی کوردی، عه‌ره‌بی، فارسی و تورکی باش زانیوه، مه‌لا په‌ریشان خواناس و عارفی گه‌وره بووه که عالمی هه‌ستی و بون به‌ناوی تیشکن له‌زاتی کاملی خوا ئه‌زانی. هه‌روه‌ک هه‌مو خواناسانی دیکه مه‌لا په‌ریشان له‌زاتی حه‌قدا تیشک و تیریژی

۱- جوغرافیای تاریخی و میثوی لورستان، کاک‌عه‌لی ساکی به‌نقل له‌مجمع‌الفصحای هدایه‌ت و روژنامه‌ی که‌یه‌ان روژی ۵ شه‌مه ۱۳۷۲/۶/۲۵ ی هه‌تاوی و ۲۸ ی ربیع‌ی ۱ سالی ۱۴۱۴ ی مانگی ژماره ۱۴۸۶۶ به‌قه‌له‌می کاک‌ئیره‌ج کازیمی کوپری عه‌لی ئه‌سه‌هر کازیمی موموه‌ند و گولزاری ئه‌ده‌بی لورستان نوسراوی کاک‌ئیسفه‌ندیار غه‌زه‌نه‌ری ئومه‌رایی چاپی ۱۳۶۴ ی هه‌تاوی.

وجودی خوا ئه‌بینی و کهمائی موتهق که خوایه به بی‌خه‌وش و کهم‌وکوری ئه‌زانی. بی‌شک مه‌لا په‌ریشان له سوینگه‌ی بیری ورد و ئه‌ندیشه‌ی جوان و خوایه گه‌یشتوته دوندی حق و حه‌قیقه‌ت‌ناسی، مه‌لا، لای وایه ته‌واوی عالمی بون و جیهانی هه‌ستی تیشکینه‌که له وجودی زاتی حه‌ق‌ته‌عالا. ئه‌و له رینگای عیشت و ئه‌وینا به زاتی حه‌ق گه‌ییوه و ئه‌م رینگای بۆ گه‌یشتن به خوا له رینگای فه‌لسه‌فه و ئه‌قل به باشر و ئاسان‌تر زانیوه، به بیرورای ئه‌و ئینسان ته‌نیا مه‌وجودیکی خاکی نییه، به‌راوه‌ژوی بیری ماددی و هه‌ندی باوری فه‌لسه‌فی که لایان وایه که ته‌نیا ته‌بیعه‌ته و ئه‌وسا له ده‌رونی ئه‌م ته‌بیعه‌ته‌دا ماهییه‌ت ده‌س ئه‌کا به گۆران و پووان و سوان. ئه‌و قه‌ت، کهمائی ئینسانی ته‌نیا به پینگه‌یشتن و ته‌واوبونی ئه‌قل نازانی، به‌لکو پینگه‌یشتنی به‌مه ئه‌زانی که مرۆف به هه‌مو حه‌قیقه‌تی وجودیه‌وه بگه‌ری، تا ئه‌گاته خوا هه‌روه‌ک خوا فه‌رمویه‌تی «یا ایها الانسان انک کادح الی ربک کدحا فملاقیه»^(۱) بۆ گه‌یشتن به‌مه، حه‌کیم و فه‌یله‌سوف له ئه‌قل یارمه‌تی وه‌رده‌گری، به‌لام عاریف و خواناس بۆ گه‌یشتن به‌مه، برپوای به کار و کرده‌وه و تینکۆشان و ره‌نجدان به‌خۆ و به پاک و بیخه‌وش‌راگرتنی گیان و له‌ش و لاره. دیوانی مه‌لا په‌ریشان و بیر و برپوای عرفانی ده‌وروبه‌ری ژینگه‌ی ژبانی مه‌لا، هه‌روه‌ک زه‌ریای بی‌پایانی شه‌پۆلی داوه و له قوولایی زولالی ئه‌م زه‌ریایه‌ دور و مه‌رجان و مرواری دانه‌ی زل زل و به‌نرخ گیر دی، که دن و ده‌رونی به‌ستینی وێژه و وێژه‌وانی و وێژه‌وه‌ری ئیمه، به کرده‌وه و جاویدان رایده‌گری به موعجیزه و کش‌گیری خواناسان ئه‌م حه‌ره‌که‌ته جه‌وه‌ریه که مرۆف به خودا په‌یوه‌ند ئه‌دا، لێره‌دایه، که ئه‌بی بلین ئه‌م خواناسه، شه‌یدایه‌کیه؟ که به یارمه‌تی ئه‌قل و دن و ده‌رونی عیرفانی بالی فرینی بۆ لای عه‌رشی خواناسی گرتوه و به نه‌ردیوانی خواناسیدا سه‌رکه‌وتوه و

گه‌یشتۆته لوتکه و دوندی سه‌سه‌ری.

مه‌لا په‌ریشان له‌ روژگاری حوکومه‌تی ته‌یمور و شاروخی کوری
ته‌یموره‌شه‌له‌ ژیاوه، نه‌عیمی ئرستورابادی ده‌لێ مه‌لا په‌ریشان خه‌لکی دلفانه و
له‌گه‌ن خاوه‌نی «مشارق الانوار: شیخ ره‌جه‌ب بورسی» هاوچه‌رخ بووه و بز
ماوه‌ی په‌نجا سال پینکه‌وه‌ دۆستی و په‌یوه‌نده‌یان هه‌بووه، هه‌روه‌ک خۆی به‌ شیعر
ده‌لێ:

شیخ ره‌جه‌ب بورسی، وه‌ئهو، گشت قورسی
گهو، له‌ وه‌حده‌ت هه‌رفی ژ من پورسی
په‌نجا سال، طریق خزمه‌تم گوزاشت
جر زوه‌یه‌ک، رشته، جه‌ربه‌زه، نیاشت

شیخ ره‌جه‌ب بورسی له‌ ۸۰۱ی مانگی ژیاوه، جا به‌ و پتودانه مه‌لا په‌ریشان
ده‌بی له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ته‌ی هه‌شته‌می مانگی ژیاپی و تا سه‌ره‌تای سه‌ته‌ی
نۆیه‌م له‌ ژیاپی بووه و به‌ شیعر له‌ په‌ریشان‌نامه‌دا ده‌لێ:

من ژ بسم‌الله، من ژ بسم‌الله
ابتدا مه‌که‌م من ژ بسم‌الله
په‌ریشان‌نسه‌ ذکر مه‌که‌م لله
نه‌ ئه‌رای هه‌رکه‌س، به‌ل فه‌نا فی‌الله
لا رطب، لا یابس الا فی کتاب
کتاب ده‌رج هه‌مه‌ وه‌ فَصَلِ الْخِطَاب
ظاهه‌ر هه‌ر شیئی له‌ که‌تم عه‌ده‌م
الله ئه‌رباب حله‌وت ژ قدم
آب و باد و خاک ئاته‌ش زاهیره‌ن
عونصور بی‌ئیمکان مه‌عناش باهیره‌ن

زەمانی ایام جاھلیت بی
نەبی هات ژ بەغد نازل بی نوبی

له خۆیندنهوهی ئەشعارێ مەلا پەریشان وا دەردەکەوی له سەر رییازی فیرگهی
حوروفییە بوبی و ئەم رچەش له سەرەتای سەتەهی هەشتەمی مانگی له خودودی
۷۷۸ تا ۷۹۶ یەکن بە ناوی «فضل الله» لەلال خۆر ئوستوربادی.^(۱) دایهیناوه.
پەیرهوانی حوروفییە بە ئەسالتی پیت و حەرف باوەریان هەیه، بۆ ویتە
مەلا پەریشان بە شیعەر دەلی:

وہسف بەندەگی بزبان سنی حەرفەن
جەرفی سی، کەلام و نەحوی، صەرفەن
ژە «واو» و دود، وەفا بکەر زەبیت
ژە «صاد» صەبر، صەفا، بکەر زەبیت
«ف» فەقر و فاقە، فەنا وامحل
خیرالکلام ماقلاً و دل

۱- له ۷۴۰ لەدايک بووه. که باوهری وابوو که دواي پينغه مبهەر «دسخ» درگای وه حی به سراوه، تهنیا
پیاوانی وهك ئەو له ریگای خەودیتنی راستهوه، کەلک وەر بگرن و له کتیبی خەونامە ی خۆیدا دەلی له
سالی ۷۸۶ له باغی صوفیان له بروجرد چۆتە نیو خەو دیتنی بە راستی. وه زاهیر بونی حەقی له «نبوت»،
ویلايەت و ئولوھیت» دا کورت کردۆتەوه، لەلال خۆر بە بیرورای خۆی بە جۆریکی سەیر و سەمەرە
نایەتەکانی قورئانی دەردەخست و دەبوت کلیلی ئەم مەتەلە، له دەس مندایه و خەلکیکی له خۆنالا ندبوو
بیدەتییکی ساز دابو، که بوە هۆی ئەوه که بە فەرمانی کوری تەیموره شەلە له سالی ۷۹۶ ی مانگیدا که
خەریکی نویسنی جاودانە نامە بوە هەر وهك «مەنصورى هەللاج» و «عین القضاة» بکوژری، ئەلین دواي
حوروفیان، نوخته وەبھیان سەریان هەلداوه که له باتی واژه، کایەیان بە نوخته کردوه و بە خەیاڵ رەمز و
رازی قورئانیان دەرخستوه، ئەم باوهرەش له فەقیکانی فەزلوللا ئوستوربادی، لەلال خۆر وه سەر چاوه ی
گرتوه - یادداشتی حیسامەدین زیایی لورزاده، واژه نامە ی گورگانی، مەحرە منامە ی سەید ئیسحاق -
روژنامە ی که یهان ژمارە ی ۱۴۸۶ - ۵ شەمە ۱۳۷۲/۶/۲۵ ی هەتای بە قەلەمی کاک: ئیرەج کازیمی و
میژوی مەشاهیری کورد، بابامەردۆخ رۆحانی.

عەللامە، مەلا محەمەد ناودار بە مەلا پەڕێشان کە بە ئەبولقاسمیش ناوبراوە هەر وەکو لە بەرا رامانگەیاندا لە زانیی تەفسیری قورئان، ئوصولی فیکه، فەلسەفە، کەلام، حیکمەت، مەنتیق، وێژاوەری، بە لاغە، صەرف، نەحو، هەبئەت و هونەری شیعەر و شاعیریدا زۆر شارەزا بوو و لە هۆنە و شاعیریدا زۆر زەبەردەست بوو. ئەتوانین بیژین ئەو زاتە تا قە ئەستیرەبەکی پڕشنگدارە، کە لە ئاسۆی ئاسمانی بەرز و تەرز بەرەبەیانێ وەبێژە کوردەواریدا گزینگی لە شاخ و چیاکانی لورستان داو، بە گرشە و ورشە پڕشنگهاوێژی جوان و رەنگینی خۆی دیمەنی گۆلزاری دیوانی وێژەوانانی کوردستانی رازاندۆتەو، تاکە حەکیم و هۆنەری ئەو نێو. هۆنەرانێ کوردستان کە توانیبیتی پینبیتە جی پیتی مەلا، تەنیا حەکیم «مەولەوی کورد»ە. ئینو و خوا ورد لە واتای ئەم شیعەرە بیریکنەو، کە مەلا پەڕێشان لە پەسنی حەزرتی حوسین «ع» دا دەلێ:

ئەي شمس الضحی، ژ، تەشنەگی زەرد

ئەي گولگون قەبای مەعرەکەي نەبەرد

مەلا پەڕێشان لە نێو هۆنراوەی یەکەمدا بەراستی هەرای کردو، چونکا بە تەشبیهتیکی سادە، واژە و ئەلفازینکی رەوان جینگای بەرزێ ئەو جەنابە و کارەساتی شەری کەربەلای هەلداو، بە بێ ئەوەی کە بۆ جۆر کردن و ریکخستنی مانا و واژە بگەری و رەنج بە خۆی بدا. مەلا پەڕێشان لە هۆنەدا گەبشتۆتە دوایەلی فەساحت و بە لاغەت و زمان تەپ و پاراوی، ورد بیریکنەو تا بزانتن چلۆن پلەي بەرز و خەباتی مەمدوحەکەي نیشان ئەدا کە دەلێ:

جەددی تو «خەلیل» رەهەبەری ئەنام

یەك قوربانی کەرد ئەویش ناتەمام

لە نێو، شیعری دوومی ئەم هۆنەدا بەراستی بەرزێ خەیان و توانایی و وزەي هونەری و هۆنەری دەربریو، چونکا «یەك قوربانی کرد ئەویش ناتەمام» بیجگە لەوەی کە پیام و مەبەستەکەي بە چەشنیکی بێ ویتە و پڕواتا راگەیاندو، خوینەر

و بیسه ره‌یش، وه‌ها بیدار ده‌کاته‌وه، تا بزانی دواشانۆ، له هۆنه‌ی دوایدا چیه
و چلۆنه؟ ئه‌وه‌یه به راشکاوی ده‌لێ:

هه‌فتاد و دو تهن قوربان‌ی که‌ردی

حه‌ققا، نه‌رای حه‌ق مه‌ردانی که‌ردی.

ئه‌وه‌یه که ناچار هاوار ده‌که‌ین ئه‌م زانا به‌رزه چلۆن توانیوه‌تی ئاوا جوان و
سه‌رنج‌پراکیش ئه‌و شیعره ساده و ته‌ژی له واتای قوول و بی‌بنه له‌و واژه ره‌وان
و ئاسانانه‌دا جینگا، بکاته‌وه، که بی‌وردبونه‌وه هه‌موکه‌سی له واتایان بگا.

ئه‌ستیره‌ی پرشنگداری ناوچه‌ی لورستان، شه‌شسه‌ت و په‌نجا سال به‌ر
له‌مه، به عیلم و عیرفان و زانست و زانین، دیمه‌نی جوان و شیرین و ره‌نگین و
دل‌پیتنی جیهانی کورده‌واری، رازاندۆته‌وه و نور و چرای عیلمی تیندا روشن و
روناک هه‌لک‌دوه، مه‌لا په‌ریشان له موله‌مه‌عات، غه‌زل، ئیستیعاره و ته‌شبهه و
به‌یان و مه‌عان و به‌دیعدا به سه‌رتۆپی شاعیرانی کوردی دانه‌نری، به تایبه‌ت له
سه‌ته‌ی هه‌شته‌می مانگی به‌ملاوه، مافی مامۆستایی پیندراوه. ئیوه له‌م پارچه به
ساقی نامه ناوداره ورد بنه‌وه و باش بیری لێ بکه‌نه‌وه، که مه‌لا په‌ریشان ده‌لێ:

ساقی باوه‌رۆ جامی په‌ی مه‌ستی

له‌و ده‌م مه‌ستی یه‌ن ژ بان هه‌ستی

جامی که مه‌غزم باوه‌رۆ وه جۆش

دنیا و مافیها بکه‌م فه‌رامۆش

نه، ژه‌و باده‌ی به‌زم هه‌ریفان ره‌د

مه‌نه‌ی من‌الله مٌضِلِّ خیره‌د

مه‌ستان مه‌جاز، دیوه‌ن مه‌ست نیه‌ن

هه‌وا په‌رستان، خودا په‌رست نیه‌ن

ژه‌و باده‌ی بی‌غه‌ش خومه‌خانه‌ی دیرین

شیر مه‌ردئه‌فگه‌ن ته‌لخ له‌ب شیرین

بدەر، تا یه کجا، پاک ژ گونا بووم!
 مهستی، باوهرۆ، فهنا فی الله بووم
 موسولمانی کەر، من تەشنه کامەم!
 کافری زوهدەم مورید جامەم
 فیدات بام ساقی، تەر زوانم کەئە!
 من دەر دەدارم، دەوای گیانم کەئە!
 ژ جام تەو حید یه کجا مهستم کەئە!
 زەرەئە نابووم، بەلکە ههستم کەئە!
 بدەر بنۆشم وهیاد مهستان!
 پهنجەئە ئیبلینس پیچ هه واپه رستان
 ساقی، پر بکەر جام یه ک مهنی
 بەلکە بگزرەم ژ «ما» و «مهنی»

هەرچەندە لە بارەئە توانایی و بیر و هۆش و زانایی و کارایی بی وینەئە
 عەللامە، مەلا ئەولقاسمی پەرتشانەووە قسە بکەین و بدوین و ستایشی بکەین
 هیشتا ناگەینە جیگایی کە بتوانین بلێین ئەومان بە جیهانی عیلم و زانست و
 هۆنە و هونەر ناساندووە، ئەو ئەجلاتر لەو هیه، ئیمە بتوانین ئەو کارە بکەین،
 ئەوانەئە و ناسیاویان بە شیعەرەکانی ئەو هیه، جوان بۆیان دەر دەکەوئە کە
 مەلا پەرتشان بۆ رێک و پێک کردنی واژە و واتا، نیازی بە بیرکردنەووە نەبوو،
 کەچی جوانترین وشە و مانای بەکار بردووە کە لە سەهلی مومتهنیع دەچن،
 هەر و لە تەشبیهاات و ئیستیعارات دا و ههها بەهیز بوووە کە هیچ کەس لە کاتی
 خوێندنەووە یا بیستنی شیعەرەکانی ئەو دا ناچیتە نێو ئەو بیرە کە ئەووە تەشبیە یا
 ئیستیعارەئە، تا خۆی بۆ زانینی و اتاکانی بە لیکۆلینەووە خەریک بکا، هەز لە
 کاتی خوێندنەووە یا بیستنی شیعەر و هۆنەکان لە واتا و ناوهرۆکی دەگەن و
 تەشبیە و ئیستیعارەئە هۆنەکانیشان بە ئاسانی بۆ دەر دەکەوئە، لەمەووە موعجیزە و

کشگیری شیعر و شاعیری مه لا دهر ده که وی.

له م پارچه جوانه که له ستایشی هه زه تی حوسین دا «ع» فهرمویه، ورد

تی بفرن:

ئه ی ئه سل سابت باغی سیادهت
 وه ذبح عظیم دهشت عبادهت!
 ئه ی شمس الضحی ژ ته شنه گی زه رد
 ئه ی گولگون قه بای مه عره که ی نه به رد!
 ئه ی سابت قه دهم شو جاع رۆی ره زم
 سه روه ر، مه ردان، سیر صاحبو عه زم!
 ئه ی سابت قه دهم، مه ورد مومته حه ن
 شاهی که م سپا، نه سه حرای می حه ن!
 که س چون تو صابر، وه به لا نه وی
 موبته لا، وه دهشت «که به لا» نه وی
 جه ددی تو «خه لیل» ره به به ری ئه نام
 یه ک قوربان که رد ئه ویش ناتمام
 هه فتاد و دۆ ته ن قوربانی که ردی
 حه ققا، نه رای حه ق مه ردانی که ردی.

عه للامه مه لا په ریشان له ده وره ی سه فه وی به کاندایاوه، ماوه و ده ره تانی زۆر
 که م بوه، ده نا ده ی توانی دور و گه وه هر و مه رجانی به نرختر و ته ژێ تر له واتا و
 مانا بخولقینی، هه روه ک خۆی فهرمویه تی:

عیبارهت ته نگه ن به در مه عافه م
 وه نه مه تالیب عومده مه شکافه م

شیخ مه لا عه لی کرماشانی لای وایه، مه لا په ریشان خه لکی دینه وه ری لای
 کرماشانه، زیبا جزیش، هه ر لای وایه که خه لکی دینه وه ره، سه ید عبدالحجتی

به‌لاغی خاوه‌نی کتیبی: رابوردوی شمس‌العرفانی تارانی که له ۱۳۶۹ چاپکراوه و ئیستا نوسخه‌یه‌ک له خانه‌قای نعمة‌اللهی لای حاجی عبدالحسینی ذوالریاستین له کرماشاندا هه‌یه و له پهره‌ی ۱۷۵ له بابی «پ» دا نوسراوه که: مه‌لا پهریشان ناوی مه‌لا محمه‌ده و خه‌لکی دینه‌وه‌ری لای کرماشانه. دانیشتوانی شاری نه‌هاوه‌ندیش ده‌لین نه‌هاوه‌ندی‌یه و به‌ئبولقاسمیش ناو ده‌بری، له به‌ر زانایی و پیاوچاکی خه‌لکی ناوچه‌کانی کرماشان و خوره‌ماوا و زۆر شوینی دیکه‌یش ویستویانه مه‌لا بکه‌نه خه‌لکی لای خویان. ئه‌گه‌ر مروف ورد بنواری ئه‌مه‌ی بز دهرده‌که‌وی زمانی بناغه‌یی و ویژه و ویژه‌وانی کوردی له هه‌موو ناوچه‌کانی کورده‌واریدا شیوه‌ی «گۆرانی یا هه‌ورامی» بووه، بز وینه مه‌لا مه‌نوحه‌ری کۆلیوه‌ند، لورستان، ترکه‌میر، عه‌للامه و خواناسی مه‌زن هه‌زرتی: میر محمه‌د صالح حوسه‌ینی ماهیده‌شتی، خان ئه‌لماسخان، میرزا شه‌فیع، مه‌لا حه‌قه‌لی سیاه‌پۆش «فه‌یلی»، بابا تاهیر عوریان، ئه‌حمه‌د داواشی، ئه‌فسه‌ر به‌ختیاری، نادر هه‌رسینی، سه‌ید یه‌عقوب، مه‌لا صالح دزفولی، مه‌لا رۆسته‌می ئیسلامی، عاریف و خواناسی گه‌وره ئه‌رکه‌وازی، میرزا حوسین به‌نان، له هۆزی سیاه‌پوشی ئه‌له‌شته‌ر، شامی کرماشانی، بیسارانی، سه‌یدی هه‌ورامی، وه‌لی دیوانه و خانای قوبادی و... به‌ شیوه‌ی گۆرانی (هه‌ورامی) شیعریان وتوه، جا ئه‌گه‌ر بلین مه‌لا پهریشان خه‌لکی نه‌هاوه‌ند یا ناوچه‌ی ئه‌له‌شته‌ری خوره‌ماوا، کۆسپیک نایه‌ته‌پیش. خانای قوبادی له خودودی ۱۱۱۶ ی مانگی له‌دایک بووه و له ۱۱۹۲ ی مانگی وه‌فاتی کردوه و زۆر به شانازیه‌وه ده‌لی:

هه‌رچه‌ند مه‌واچان فارسی شه‌که‌ره‌ن

کوردی جه فارسی به‌ل شیرین ته‌ره‌ن

له پاشان له سه‌رتاسه‌ری ناوچه‌ی کورده‌واری مه‌لا و فه‌قی و میرزا، کوره‌شینخ و کوره‌ئاغا و خوینده‌وار که له حوجره و مزگه‌وت له پان خویندنی مه‌عارفی

ئىسلامىدا، ئىدەب و فەرھەنگ و زمانى بە دەرس خويىندووه و زمان و زاراوهى شىئەرى گزرائى كە خانى شىئەرى پىوتوه، زمانى خويىندن و نوبىن و زمانى رەسمى و باوى ئەو سەردەمەى كوردەوارى بووه، بۆيى خانى بە راشكاوى فەرمويەتى:

بە لەفـظ كوردى، كوردستان تەمام

پيش بوان، باقى والسـلام^(۱)

سەرچاوه: ديوانى مەلا پەريشان بە دەس خەتى حوسين قاجار، سەفەرى ۱۳۲۶ى مانگى، يا سەرەتاين بە نوسينى حەسەن نامى كورى «شىخ الاسلام» خەلكى سەنگور ۱۳۳۸ى مانگى = مەلا پەريشان لە هۆزى قەياس وەندە، كە لقيكە، لە هۆزى كۆليوەند و دانيشنوى ئنارى قەزوين بووه و ناوى ميرزا محەمەدخان ناسراو بە پەريشانە. هەندى دەلەين: مەلا لە هۆزى خەمسەى گەروسە. ديوانى مەلا بە شىئە زمانى گزرائى يا هەورامى يە و واژەى لورپيشى تىدايە. گەنجينەى فەرھەنگ و زانست: ژيناوهرى زانايانى كورد... نوسراوى محەمەد صالح ئىبراھىمى «شەپۆل» لا پەرهى ۷۳۳ تا ۷۸۰ چاپى تاران سالى ۱۳۶۴ى هەتاوى - گولزاري ئەدەبى لورستان چاپى ۱۳۶۴ى هەتاوى، نوسراوى ئيسفەنديارى غەزەنفەرى ئومەرايى - ديوانى خانى بە چاك كوردنى ئوستاد محەمەد مەلا كەرىم و گۆوارى ئاويتە، لا پەرهى ۴۰ تا ۴۵، ژمارەى ۱۰، سالى ۱۳۷۱ى هەتاوى بە قەلەمى شەپۆل - ميژوى مەشاهيرى كورد ج ۱ -

۱ - سەرچاوه: زبده التاريخ، مروج الذهب مەسعودى، شانامە، جيهانگەرى لە ئيراندا، تاريخى بەختيارى، كورد و كوردستان نوسراوى ئەمىن زەكى، مەناقب الطالبين كە دەلەين: ئىمامى ۱۰ عەلى كورى زەيد كاتى لە ترسى عەرەبى دىن دوژمن روى كوردۆتە لورستان و خەلك خزمەتى زۆريان پى كرده، بۆ لورەكان دۆعاى خيترى كرده وتويەتى: خودايا تۆنەم كورده لورپانه پاريزى و لييان خوش بى. ژيناوهرى زانايانى كورد... نوسراوى شەپۆل، چاپى ۱۳۶۴، گولزاري ئەدەبى لورستان، رۆژنامەى كەبەهان، شەرەفنامە.

چاپی ۱۳۶۴ ی ههتاوی عهلامه بابا مهردوخ رۆحانی لاپه‌ره‌ی ۱۱۳ -
لوغه‌تنامه‌ی دیه‌خودا پیتی - ر- په‌ره‌ی ۲۹۱- ره‌وضات جینان که شیخ ره‌ج‌ه‌ب
بورسی یا «حافظ البرسی» به‌ زانا و نوره‌س‌ه‌ری داناوه، که «مشارق الانوار و
لباب الایمان و مشارالامانی» له ۸۰۱ ی مانگیدا نویسه‌وه- نه‌قل له جوغرافیای
تاریخی لورستان، نوسراوی کاک عه‌لی س‌ال‌ح‌ی په‌ره‌ی ۶۹- مه‌حره‌منامه‌ی سه‌ید
ئیسحاق و شه‌ره‌ف‌نامه و ئه‌مین زه‌کی. و نیکی‌تین: کورد و کوردستان، لاپه‌ره‌ی
۳۸۸ تا ۳۹۱. ئه‌م وتاره بز کۆنگره‌ی کوردناسی له باب‌ه‌ت زانایانی کرماشان
و فه‌ره‌ه‌نگ و ویتزاوه‌ری و ئه‌ده‌بیاتی لور نوسراوه که له باب‌ه‌ت ۱۴ و
۱۳۷۲/۱۰/۱۵ ی هه‌تاوی له تاران له تالاری فه‌ره‌ه‌نگ‌سه‌رای به‌همه‌ن
خویندراوه‌ته‌وه

«شه‌پۆل»

سه‌ره‌تای ویزاوه‌ری به زاراوه‌ی لوری

هه‌موو ده‌زانین که شه‌ره‌فنامه زمانی کوردی به چوار زاراوه، دائه‌نی:
 کرمانجی، کهلهوری، گۆرانی و لوری. زانایان به هه‌ندی ئان‌وگۆر ئه‌م
 دابه‌ش‌کردنه‌یان قه‌بو له، کۆمه‌له رامیاری‌یه‌کان که خۆیان به فه‌یلی، [که زمان و
 زاری فه‌یلی خۆی بنه‌زارینکی لورییه] ناو ده‌به‌ن، خۆیان به کورد ئه‌زانن.
 هۆنه‌کانی بابا‌تاهیر به بن‌زاری له‌کین، هۆنراوه‌کانی فۆلکلۆری له‌کی، فه‌یلی و
 به‌ختیاری له‌گه‌ل ئاوازی که‌مانچه، ته‌نبوور و ده‌هۆل و زورنا له بیچمی
 فۆلکلۆری کورده‌واری خۆ ده‌نوینن. تو بیر له‌م هۆنراوه فۆلکلۆریانه بکه‌وه:

ستره و په‌نطه روون خاس ئه‌لت که‌فی
 خوه‌شان، وه که‌سه‌ی، شه‌و ئه‌لات خه‌فی
 بار غه‌م هات‌گه بوه وه په‌ژاره
 بوسه ژان سه‌رد چگه‌سه گلاره‌م
 له دوره‌وه، دوومی وه‌تم یه یاره
 گلاره‌م کور بو یه خوو ری‌واره

یا ئه‌م هۆنراوه فۆلکلۆریه که دوکتور محهمه‌د موکری له فه‌ره‌نگی ناوی مه‌ل و
 په‌له‌وه‌ره‌کاندا نه‌قلی ده‌کا:

جفتی چاو دیری جور پیاله‌ی چینی
 خودا، داسه پید، وه‌لید نه‌سینی
 خوه‌م کرماشانی یارم قه‌صریه
 موبته‌لا بوویمه ته‌قسیرم نییه
 حه‌یف له کرماشان چاله زه‌مینه
 بیستون خاسه جینگه‌ی شیرینه

له پرسه یا چه‌مه‌ره و کۆنه‌ل‌دا کاتێ گوی له (رارا) یا (موور) بگری که زیاتر به

زاری لهکی و فهیلییه و به هۆی پیاو و ژن له کاتی کوژرانی پیاویکی ناودار یا جوانمه‌رگیتک له نیتو دل‌سووتانی خزم و نیزیکانی مردوه‌که به ده‌نگ ده‌خویندری، ده‌نگی کۆته‌لی کۆنی کورده‌واری ده‌دا.

گه‌وره‌ترین موورنار له نیتو له‌کدا (عهینه‌لی)یه له کرماشان، عه‌زیز له‌له‌موش و جه‌لیل‌یان و مه‌ریه‌م بلاون، به‌رچاوترن. له سینگ‌کووتانی عاشورای لورنه‌ژاد و مه‌نسورجۆلا، ناسراون و ئەم دوو که‌سه، ده‌نگیان بۆ گۆرانی و ستران زۆر خۆش و زولآله و شیعری گۆرانی‌وتنیان یا فۆلکلۆره یا شیعری ته‌مکین کرماشانیه. رارا جۆره پرسه‌یه‌کی دیکه‌یه که له ناوچه‌ی له‌کستان و له ئیلام‌دا باوه و هه‌ر وا ماوه، که هۆنه‌ی به‌سۆز و لاواندنه‌وه له لایه‌ن رارا بیتیکی پیاو ده‌خویندریته‌وه. ناسراوترین رارا بیتی شه‌مشیر و که‌وی‌یه، له ئیلام به‌ناوبانگ‌ترین چریکه و به‌یته‌کان به‌یتی «قه‌یه‌م‌خیر»ه که تا ئیستا له لایه‌ن هونه‌روه‌رانه‌وه کراوه‌ته گۆرانی و ستران و به‌ده‌نگ و ئاواز ده‌خویندریته‌وه، ئەم به‌یته باسی ئافره‌تیکی کوردی قاره‌مان و ئازا ده‌کا، که به‌دژی ره‌زاشا راپه‌ریوه و له‌گه‌ل هۆزه‌که‌ی ئاوقه‌ی پیاوکۆزه‌کانی ره‌زاخان بووه.

ئەم به‌یته له په‌سنی چاوی جوان و گه‌ش و بالای به‌رز و ته‌رزی قه‌یه‌م‌خیر و ئەگریجه و بریقه‌بریقی تهنگی ئەلمانی و شاخه به‌رزه‌کانی لورستان‌دایه و به‌یته‌کی لیریکی و هه‌ماسی و غه‌نایی‌یه و به‌ئازایی و نه‌به‌زی و سوارچاکی ئەم ئافره‌ته کورده‌دا هه‌ل‌ده‌لن.

به‌یته‌ عه‌لی دۆس که بن‌زاری له‌کیه قسه له سۆزی دل‌داری ده‌کا. به‌یته «دی‌بلال و عه‌بدولمحه‌مه‌د له‌له‌ری» له ناوچه‌ی به‌ختیاری به‌ناوبانگه و به‌بن‌زاری به‌ختیاری نوسراوه و چیرۆک و چریکه‌یه‌کی ئه‌وینداری و زۆر به‌سۆزه.

به‌یته شری‌ن‌جان، له نیتو هۆزی پایی باوه، که به‌وینه‌ی شه‌ره‌شعیر له نیتوان دو‌لقی هۆزی پایی دانراوه، که جار‌جار به‌وینه‌ی هه‌جوه و جار‌و‌باریش له

جوانی و پینه‌لدان به شرخ و شه‌پاله‌کانی خزیاندایه.
«سیت بیارم» زیاتر له نیو له کدا باوه و له کاتی زهماونددا ده‌خویندری.

په‌ندی یا پینیان:

قائید به‌ختیاری ۲۰۷ په‌ندی له (فهره‌نگی به‌ختیاری) دا کۆ کردۆته‌وه و
له ۱۹۸۹ ی زاینی به پیتی لاتینی له چاپی داوه.

۱- بیو وه کولم پات په‌تیه

۲- پیلت (پون و دراوت) بهل ئافتاو، خوهت بپشین سا: پون و دراوت با
له‌به‌ره‌تاو بی و خۆت له بن سته‌به‌ره.

□ کتیبی دوهم (ضرب‌المثل‌های به‌ختیاری) به که جه‌نابی کیانوش کیانی
هه‌فت لنگ له ۱۹۹۱ ی زاینی له ۷۹ په‌ره‌دا له چاپی داوه و ۱۶۶ په‌ندی بن
زاری به‌ختیاری لقی هه‌فت لنگی به و به فارسی فهره‌نگیله‌ی بۆ نووسیوه.

۱- هیشکه نیگو دو مو تورو شه: کهس نالێ دۆی من تر شه.

۲- سه‌وزه‌فا به دهوون گا شیرین بۆ: سه‌وزه و گیا به‌دهم گا شیرین بیت.

۱- دالکه بوینه و دوی‌هت گه بخوازه.

۲- دالک دۆز یا سینه خوهی یا سینه کوتی^(۱) کاک‌عه‌لی ئه‌شرف
ده‌رویشان له کتیبی ئه‌فسانه و مه‌سه‌لی کوردی، خۆیدا هه‌ندی چیرۆکی جوانی
کرماشانی و سه‌نفوری کۆ کردۆته‌وه و لاوان و گه‌نجانیشی هان‌داوه که
گه‌نجینه‌ی به‌یت و باوی ناوخۆ کۆ بکه‌نه‌وه.

شانۆ: چه‌واس پلوك کرماشانی شانۆی «قه‌لاسانه» ی به کوردی نویسه‌وه.

له بابته فهره‌نگه‌وه: قاید به‌ختیاری له ۱۹۸۹ زاینی دا فهره‌نگی

۱- ئەم دو په‌نده کاک‌مه‌مه‌د عه‌لی سولتانی له جوغرافیای تاریخی و تاریخی
موفه‌سه‌لی کرماشان هیناویه‌تی.

بهختیاری به بن زاری بهختیاری له چاپ داوه.

- فرههنگی لوغاتی مهنسوریان که به بن زاری فهیلی به قهلهمی حاجی «حبیب الله مهنسوریان» له ۱۹۹۰ زاینی له شاری ئیلام له چاپ دراوه.
 - واژه‌های ئهسیلی نههاوهندی له لایهن خاتون منیر (عبدالله) لهکیان له ۱۹۹۰ ی زاینی له چاپ دراوه.
 - فرههنگی لوری: به هۆی کاکحه مید ئیزه دپهنا له چاپ دراوه.
 - فرههنگی لهکی: له سالی ۱۹۸۸ ز له چاپ دراوه.
 - په‌رتو کرماشانی (عهلی ئهشرهف تهوبه‌نی)، به کوردی شیعی زۆره و دیوانی شیعی ههیه و زۆری له شیعه‌کانی کراونه‌ته گۆرانی.
- بۆ وینه په‌رتو ده‌لی:

شار کرماشان دیار عیشفه خاپوری نه‌که‌پن
 خه‌رگ کو بنیشم خاک و ئارم هه‌ر یه‌سه
 گشت که‌سم ده‌ردت وه کۆلم نویر دیده راسه‌که‌م
 م چ بویشم تا تو نه‌زانی ئه‌زاوم هه‌ر یه‌سه

□ شامی کرماشانی (شامراد موشتاقی) که له ۱۹۲۱ زاینی له کرماشان له دایک بووه و له ۱۹۸۳ بارگه‌ی بۆ لای خوا تینکناوه. شامی کویر بووه، شیعی زۆربه‌ی شاعیرانی له‌به‌ر بووه، به‌ناوبانگ‌ترین هۆنه‌ی شامی (کرانشینی) یه. دیوانی شامی به چه‌پکه‌گون له چاپ دراوه.

شامی ده‌لی:

زانی چه‌ن نه‌فه‌ر هایمه‌یه‌ی چه‌سار؟
 من ئویشم په‌نجا، تو بویش: په‌نجا و چوار
 درێژ و کۆتا، کاردار و بی‌کار
 سوب له‌خه‌و هه‌لیسیت له‌گۆشه‌ی چه‌سار

بیس نەفەر، و ساس، تەك داسە دیوار
 حەفدە ئافتاوه نریاسە قەتار
 بایەد پەی نوبەت بلیت بستینی؟
 داد وەهەر کەس بەم، حەقم نیەسینی

سەرچاوه: دیوانی شامی، چاپی سروش، چاپی ۱۳۶۶ ی هەتاوی - فەرهنگی
 لەکی و فەرهنگی لوری نوسراوی حەمید ئیزەدپەنا - فەرهنگی بەختیاری -
 فەرهنگی لۆغانی مەنصوریان - شانۆی قەڵاسانە - جوغرافیای تاریخی و
 تاریخی موفەسەلی کرماشان، نوسراوی کاکە محەمەد عەلی سولتانی -
 ضربالمثل های بهختیاری - سیت بیارم - بەیتی شیرین جان - بەیتی عەلی دۆس
 - بەیتی قەیم خێز. فەرهنگی ناوی مەل و پەلەوهران لە زاراوی خۆراوای
 ئێراندا، نوسراوی دوکتور محەمەد موکری، چاپی ۱۳۲۶ ی هەتاوی و تیری
 ۲۵۵۹ مادی نەشریەتی ژمارە ۵ ی ئێران ناسی: نەقل لە گۆوازی سپیندە /
 ژمارە ۲ سالی ۱۹۹۳ ی زاینی بە سەرنوسەری کاکە ئەرەحمان پاشا زانا و
 وێژەوان - لاپەرە ۱۲ تا ۱۵ بە قەلمی نوسەر و زانای دلسۆز کاک فوئاد
 فەیلی خوا بیانپارتیزی. «شەپۆل»^(۱)

۱ - ئەم وتارە پۆکونگرە کوردناسی لە بابەت زانایانی کرماشان و فەرهنگ و وێژاوەری و ئەدەبیاتی لوری
 نووسراوه کە لە ۴ و ۵/۱۰/۱۳۷۲ ی هەتاوی لە تاران لە تالاری فەرهنگ سەرای بەهمن
 خۆیندراوه تەوه (شەپۆل).

مه‌لامه شاریکه‌ندی

شه‌هیدی زانا و ناودار «مه‌لاعه‌بدولکه‌ریم» مسته‌فاپور که به شاریکه‌ندی ناوداره، له ۴/۷/ سالنی ۱۰۳۵ هه‌تاوی له گوندی قاجر له‌دایک بووه و له ۳ (نوسان) خاکه‌لیویه ۱۳۶۱ هه‌تاوی له مه‌هابادی موکری شه‌هید کراوه.

شه‌هیدی زانا مه‌لاعه‌بدولکه‌ریم لای زانای ناودار مه‌لامه حاجی‌ماموستا مه‌لاحسین مه‌جدی ئیجازهی مه‌عاریفی ئیسلامی وه‌رگرت و له دواییدا له مزگه‌وتی مه‌وله‌وی مه‌هاباد خه‌ریکی ته‌دزیتس و خزمه‌ت به دینی ئیسلام بو.

شه‌هیدی ناودار مه‌لاکه‌ریم له عیلمی لوغمه‌ت و ئه‌ده‌ب و ژواوه‌ری عه‌ره‌بی و فارسی و کوردی ده‌سی بالایی هه‌بوو، زبانی ئینگلیسی ئه‌زاننی و زۆر زیره‌ک و ژیر و دیندار و نیشتمان‌ویست بوو، له باری رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و ئابوریشه‌وه کاری کردبوو، زۆر ئازا و نه‌ترس بوو، زۆری چه‌ز له‌وه ده‌کرد که خه‌لک باسه‌واد بن و فه‌ره‌نگیان ب‌رواته سه‌ری و له‌م رینگایه‌دا زۆر ده‌کۆشا و به‌بیر و ژیر بوو، ئه‌م وینه‌هه‌وتویه‌ک به‌ر له شه‌هید بوونی گیراوه، خوا بیبه‌خشی: له زستانی ۱۳۲۴ی هه‌تاویدا خوالیخۆشبوو شاریکه‌ندی له‌گه‌ن شه‌پۆل و جه‌نابی مه‌لاتاهای حیکمه‌تی و مه‌لا ره‌حمانی تاهیری له گوندی گه‌ردیگلان لای حاجی ماموستا مه‌لاعه‌بدوللا محهمه‌دی ئیمام‌جومعه‌ی ئیستای شاری سه‌قز پتکه‌وه ده‌یان‌خویند. ئه‌وانه‌ی به ره‌حمه‌ت چوون خوا بیانبه‌خشی و ئه‌وانه‌ی وا ماون خوا له که‌ند و کۆسپ بیانبارتزی.

زۆر گه‌راین تا شیعر و نویسه‌کانی شه‌هیدی زانای خوالیخۆشبوو مه‌لاکه‌ریم مسته‌فاپور (شاریکه‌ندی) مان گیر که‌وی به داخه‌وه هه‌ر ئه‌مانه‌مان گیر که‌وت که پیشکه‌شتان ده‌که‌ین.

چو از حق بوده‌ام هر دم طرفدار

مرا حق بوده هر دم لاجرم یار

چو دانی شعری زیبا ساختن چند
 از آن پس زندگی را باختن چند
 تو چندی زین سپس راه وفا گیر
 طریق صدق ارباب صفا گیر
 مکن ضایع سجایای خداداد
 چو مردان شریف و نیک بنیاد
 که از دستت رود روز جوانی
 سرآید وقت غیش و کامرانی
 ندامت آن دشمن سودی ندارد
 شکست کار بهبودی ندارد
 در این فرصت همی کوش و همی دان
 بزن مثنی چو در دست است میدان
 چو داری قوه کسب کمالات
 مشو راضی که مانی در جهالات
 نهان ناگفته را ناگفته سازم
 دژ ناسفته را ناسفته سازم
 بگیرم آنچه را آید به کارت
 کنیم در راه دانش رهسپارت

زانای ناودار شاریکه ندی شه چهن شیعره ی خوالیخوشبوو، زانای ناودار
 مهلاغه فووری خاکی تهخمیس کردوه.

به گهرمی ئاوری سینهم عهجهب دل بو نه برژاوه
 به سهیفی قاطعی هیجری رهگی مل چۆنه نه براوه
 له دوری میهری وهك موهری وجودم غهرقی خویناوه
 له توغیانی قهتاری ئهشکی لیتلم بنئسه سه ماوه

موسافر خانەیی چاوم دەلێنی سیلاوه لیلاوه
 سهزم گێژی خەیلانە له سهحرا و بادیهی مهیلا
 وهکوو مهجنونی سهرگهشته له عیشق و سوزشی لهیلا
 سهفینهی زاتهکهی ماتهم غهرق بووو له ناو سیلا
 دلم کهوتۆته زاری و گاه گاهێ شین و واوهیلا
 به زهعمی من له خهودا شهو پهری خویان نیشان داوه
 تهماشای شهعشهعهی دو نهرگسی کاتی پر ئازهرمی
 دهپێژی خوینی موشتاقانی مهفتوونی به بی شهرمی
 به بی هاویشتنی تیری موژهی قهلبم دهکا زهخمی
 خهریکی جهزیی رۆحه کافرهی زولفی به بی رهحمی
 له زومرهی زاهیره گهر چاوی فهتانی دنهی داوه
 عهقل ههیران و شیواوه له ههر دهشت و دهره و ههردی
 له بو دهفعی غهم و ئهندوه و زولمی ئاخ ببی مهردی
 به ئهنفاسی مهسیحایی له سهرمان ههڵکری دهردی
 به نیشی عهقره بی ئهگریجهکانی دل چریکهی دی
 له سهممی زولفی رهش ماری دهلێنی زوخاوی چێژاوه
 له کهیوانی فهلهکرا تا دهگاته سهحنهیی خاشاک
 له ئینسان و مهلهک جن و تیوره و وهحشی و ئهسماک
 نییه وهک من بنالیننی به توند و تۆلی و چالاک
 به ئاهی سویح گاهیم کهوته جونیش خهیمهیی ئهفلاک
 بزانت ئاسمان چهرخێ به خورایی نهشوراوه
 که ریشهی میهرهکهت دهپسی وهکوو په شیمینهیی بی شو
 به ئاوی قههر و بی لوتفی مهزیدی عیللهته مهیشو
 بهرز بوو دوکهلی ئاهم له دهرک و پهنجهره و ههوشو

له ترسی ئاوری کورە ی دەروونی من شەوی ئەوشۆ
چرا بەرقی کورە ی نازی هەتا کوو روژ نەسووتاو
ئەمەش بڕە شیعری دیکە لە هۆزان مەلاغەفوور خاکی کە زانای شەهید شاریکەندی بە
کوردی تەخمیسی کردووە:

نەخۆشە تاییری رۆحم چ زۆرە عیلالەت و زامی
چەقاندی بەیرەقی هیممەت دەنیری پیاو و پەیفامی
دەلن نایە وصولی مەقصەدی دن وەخت و هەنگامی
بلیتی هەر وا بنالنی عەندەلیبی دن بە ناکامی
بلیتی پنی دوگمەیی سینە ی لە بز کتیە ترازاوہ؟
ئەگەر سەرکەیتە پین سەد روژەری لەو دائیرە ی راکە ی
بە مەعلوومی کە دەتکیشنی کەمەندی زولفە ناتاکە ی
منیش گیرۆدە بووم بەیننی بە قەیدی ئان و والاکی
وتم سەروی جیہان ئارا ئەری تۆ بی و خودا تاکە ی
وتی (خاکی) دەزاننی تۆ گەلی پیت لنی هەلیناوە
لە زومرە ی ئاشقان را من گەلی بی ئەرزش و نیوم
ئەگەرچی تۆ ی لە دنیا دا رەئیس و خاوەن و خیتوم
نە مالم زیری مەسکوکە نە صاحب گەوہەر و زیتوم
لە رۆح شیرین ترم دەس ناکەوی هاتۆتە سەر لینوم

دیاری شوانە ئالەکۆکی بز چۆننە هیناوە^(۱)

۱ - سەرچاوە: ئەم شەرەحە حالە لە لایەن کاک سەبید محەمەد صەمەدی
مەهابادی بە دیاری بز (شەپۆل) نیردراوہ و کراوہتە کوردی و لە روژنامە ی
شەهادە ی کوردی لە روژی سێ شەممە ۱۶ ژوئیه (تەموز - جولای) ۱۹۸۸ ز-
و ۲۵ گران (گەلاویژ) ۲۶۰۰ ک و ۳ محرم ۱۴۰۸ و ۱۳۶۷/۵/۲۵ سالی ۵
ژمارە ۲۲۹ بە قەلمی (شەپۆل) بلاو کراوہتەوہ.
- کتییی دانشمندان کورد لە خزمەتی عیلم و دیندا، دیاری کاک سەبید -

Dr.Mohammad Saleh Ebrahimi

Zanayani Kurd

- ۱۸۱ -

— محمدی صمدی به فارسی.

چریکە ی فەقێ ئەحمەد

ئەم چریکە پر و تەژی یە لە ئازایی و نەبەزی موسولمانیک کە لە رینگای دین و ئیسلام دۆسی ئاوارە بوو توشی کەند و کۆسپ ئەبن، ئەم روداوە لە ئاوازی (داریشمانە) قەوماوە و چریکە ی دو برا یە بە ناوی (فەقێ ئەحمەد و خدر) کە لە رۆژگاری تورکانی وەسمانی لیبیان قەوماوە و لە لایەن هۆزی بلباسەو توشی دەربەدەری و غەریبی دین و لە مان و نیشتمانی خویان ئاوارە ئەکرین. ئەو بلباسانە لە مەلبەندی پۆدەر زۆر بەهیز و خاوەن دەسەلات بوون. فەقێ ئەحمەد کە پیاویکی لیھاتوو و ژیر و ئازا و کۆلنەدەر بوو، لە رفا گوندی داریشمانە ی خۆی بە جی دێلی و سویند ئەخوا هەتا وزە یەکی وا پەیا نەکا کە بتوانی تۆلە ی خۆی لە زۆرداران بسینیتەو، نەگەریتەو زیدی خۆی، ناچار ئەچیتە ئەستەمبول و پان ئەدا بە تورکانی وەسمانی یەو و لەو سەردەمەدا سولتانی وەسمانی لە گەن حوکومەتی ئینگلیس و ولاتە ئوروپایەکاندا لە جەنگدا بوو. لەو رۆژگارەدا وا باو بوو، لە شەرا دوو کەس بە گز یە کتریندا ئەچوون، بەم واتایە: یەک نەفەر لە لایەن تورکانی وەسمانی و یەکیکیش لە لایەن فەرەنگەو ئەهاتە مەیدان. وەک ئەگێرنەو یەکیک لە پالەوانەکانی فەرەنگ لەو دەم و رۆژگارەدا دیتە مەیدانی جەنگ و بۆ ماوێ پینج رۆزی رەبەق بەرانبەر بە سوارەکان و پیاو جەنگیەکانی تورک رانەووەستی و هەزکەسینک لە پیاو جەنگی یەکانی وەسمانی کە ئەچیتە پێشەو لە ئەسب ئەیخاتە خواری و جی بە جی ئەیکوژی!

فەقێ ئەحمەد بە سولتانی وەسمانی ئەلی: ئەگەر بفرەموی: من ئەچمە مەیدانی و بە دیلی بۆت کە لە پچە ئەکەم. سولتانیش: ئەلی برۆ، لام وایە ئەو دوژمنە تۆقینەرە، بە کوردی وەک تۆ ئازا و لیھاتوو نەبی ناگیردری و بەندی بە ئاوا نادری.

فهقی ئەحمەدیش سوار بوو و چهکی هه‌لگرتوووه و رکێفی له ئەسب داوه و به پرتاو رووی کردۆته سوارهی فهره‌نگ و دهره‌فت و دهره‌تانی لی بریوه و له‌سه‌ر کۆی زین هیناویه‌ته خوارێ و سواری سه‌رسینگی بووه، یه‌خه‌ی دا‌ئه‌دری تا بیکوژی ته‌ماشایه‌کا و ورد ته‌بیته‌وه بۆی دهره‌که‌وی که ئەم قاره‌مانه نه‌به‌زه ئافره‌ته. هه‌ستاوه، چونکا کورد له هه‌یج ده‌ور و زه‌مانیکدا حازر نه‌بووه، دژ و نه‌یاری خۆی به زه‌عیفی بکووژی هه‌رچه‌ن دوژمنانی ئیسلام زۆر بی‌روحم و بی‌به‌زه‌یین و کوردیان به فر و فیل گرتوووه و له کاتی کزی و لێقه‌ومانای کوشتوه و قات و قریان خستۆته ناو موسو‌لمانانه‌وه، کاتی فهقی ئەحمەد ده‌سی له کوشتی ئەو کچه‌ فهره‌نگه هه‌لگرتوووه ئافره‌ته‌که ئەلی: چون تو ئه‌وه‌نده پیاوی، ده‌سم بگره ته‌بمه ماره‌بر و هه‌لال و خیزانت، فهقی ئەحمەدیش ده‌سی ته‌گری و به خۆشیه‌وه ئەو نه‌چیره شیرکوژه ته‌باته لای سولتانی تورکی وه‌سمانی، سولتان به‌ره‌وپیری فهقی ئەحمەد ته‌چی و ماچی ته‌کا پتی ئەلی: هه‌رچیت له من بوی ته‌دده‌می، فهقی ئەحمەد ئەلی:

ته‌نیا حوکمی فه‌رمانه‌وایی (داریشمانه) و ئەو ناوه ناوهم بده‌ری، ته‌ویش میری (داریشمانه) و ئەو ناوه‌ی بۆ مۆر کردوه، فهقی ئەحمەد پیاوێکی بی‌فیز و خۆ به‌که‌م زان بووه، ئەنا ته‌گه‌ر داوای میرمیرانی کوردستانی بکردباین، بۆی مۆر ته‌کرا. به‌لی فهقی ئەحمەد له لایه‌ن سولتانی وه‌سمانی‌یه‌وه، حوکمی وه‌رگرت و زۆر به خۆشیه‌وه له‌گه‌ل ئەو ژنه ئینگلیسیه‌ که ناوی (کیغان) بووه گه‌راوه‌ته‌وه داریشمانه، سه‌ر مۆلک و مالی خۆی. چه‌ن جار فهقی ئەحمەد له‌گه‌ل بلباسه‌کانا بۆته شه‌ری، جارێکیان چارسه‌ت پیتسه‌ت سواری بلباس دینه سه‌ر گۆندی داریشمانه تا مان و سامانی فهقی ئەحمەد به تالان به‌رن، له‌و سه‌رده‌مه‌دا فهقی ئەحمەد خۆی له مان نابن و (کیغان) به ته‌نیا ده‌سی داوه‌ته چه‌ک و به‌ره‌نگاری بلباسه‌کان بووه و ته‌یان شکینتی، له‌ دواییدا خه‌لکی (داریشمانه) کۆ ته‌کاته‌وه و پیتان ئەلی: خه‌لکینه فهقی ئەحمەد له کاتی شه‌ری

ئىسلام و فەرەنگدا گىيانى منى كرىۋەتەۋە و ئىستا كە من توانىم ئەم بلباسانە بشكىنم و بىانتارىنم و نەمەشت (دارىشيمانە) تالان بكنەم بەم كارە قەرەبوى چاكەى فەقى ئەحمەدى مىردم كردۆتەۋە و چاكەى ئەوم داۋەتەۋە، ھەرچەن دو كورم بە ناوى (باباسلیمان) و (بوداخ كىغان) لە فەقى ئەحمەد ھەيە، بەلام چون ئەو موسولمانە و منىش فەلم ناتوانىن تا سەر بۆيەك بىن، وا من سەرى خۆم بەرەو ماله باوانم ھەندەگرم، لە زمانى منەۋە بە فەقى ئەحمەد بلىن: بە دوم نەكەوى، ناگەرئەمەۋە. ئەمەى وت و مان ئاۋايى لە خەلكەكە كرد و ركىفى لە ئەسپ دا و ھەر ۋەك با و بزوان رۆيى و بە چاوتروكاندنك بزر بو، جا كاتى فەقى ئەحمەد ھاتەۋە مالى و ئەم قسانەى بىست پەژارە و غەمى زور دای گرت. ناچار زور بەلەز سوار بوو كەوتە شوین (كىغانى خىزانى) لە دۆل و شىوى (خدران) لە ناو پزەدەريانا كىغانى گرتەۋە و ھاۋارى لىنكرد كچى نەي كەى، ئەۋە كارى كردوان نىه! كىغان خانمىش ۋەلامى داىۋە و وتى: لىبراوم برۆمەۋە ماله باوانم، نكايە لەۋە زياتر خۆت ماندوو مەكە و مەيى پىشەۋە ئەنا ئەتكوۋژم. تىرىكى لە فەقى ئەحمەد ھەلكرد و ئەيدا لە شەپكەى شانى فەقى ئەحمەد و ئەيخا، كىغان ئەروا بەلام چاكەى فەقى ئەحمەد ئەكەۋىتە بىرى، بەتايەت كە دو كوربان لىك ھەبوۋە، (كىغان) دلى نەرم ئەبى و ئەگەرئەتەۋە سەر لاشەى فەقى ئەحمەدى مىردى و برىنەكەى تىمار ئەكا و دەسى ئەگرى و لە دۆل و نشىۋەكە ئەبەيتتە سەر چەقى رىگايەك دايتەنى، بەلكوو رىبوارىك تووشى بن و بىبانە ناو گوندىك و خۆشى كەنەۋە، لە پاشان كىغان بەرەو ئىنگلىستان بۆ لای ماله باوانى ئەروا، كاتى فەقى ئەحمەد برىنەكەى سارىژ ئەبى و چاك ئەبەتەۋە، بە دوى كىغانى خىزانىدا ئەروا تا ئەگاتە شارى ماله باوانى كىغان، لە نىزىك شار دەنگى شايى و ھەلپەركى و گۆۋەند و زەفاۋەند دىتە گوى، جەلەوى ئەسپەكەى شل ئەكا و ئەسپەكەى روو ئەكاتە درگای ماله پىرىژنىك و رەق راءەۋەستى، فەقى ئەحمەدەش داڭبەزى و ئەچىتە ژوورى و دواى ھەسانەۋە لە خانە

خۆی کهی داوا ئەکا و ئەپرسی ئەری! ئەم شای و بەزەمە چییه؟
 پیریژنیش پینی وتوو: کچی میر چبوه شەری موسولمانان و تازە
 گەراوەتەو و شووی بە ناموزای خۆی کردوو، شای و زەماوەندیانە.
 فەقی ئەحمەد نکای لە پیریژن کرد تا بیباتە ناو ئەو شای و زەماوەندیانە،
 ئەویش بۆ ئەوێ نەیناسن جل و بەرگی ژنانە لەبەر فەقی ئەحمەد ئەکا و ئەبیاتە
 ھۆدە ی بووک و زاوا. لەو کاتەدا زاوا لە کیغان نیزیکی ئەبیاتەو، یەک زللە ی لێ
 ئەدا و ئەلێ: تۆ بۆخۆت بە موسولمانان دۆراندا، تۆ خویرت و شیای و من
 نیت. کیغان بەو شەپلاغە و بەو قسە ناخۆشانە، دلێ پر ئەبی و کولێ گریان
 دایە گری و ئەونە پیش ئەخواتەو زمانی زگماکی خۆی لە بیر ئەچیتەو و بە
 زمانی کوردی ھاوار ئەکات و ئەلێ: «ئاخ فەقی ئەحمەد! لە کونێ؟!» کاتی
 فەقی ئەحمەد ئەم ھاوار و ئاخ و ئۆخە ئەبیسێ وەک ھەورەبریسکە باوەش ئەکا
 بە کیغانە ی خیزانیدا و ئەیفرتینی و سواری ئەسپە بۆری ئەکا بۆ کو رده واری
 ئەگەر پتەو و دیتەو داریشیمانە و بەخیز و خۆشی ژین ئەبەنە سەر و پۆردەر و
 ناوچە ی (مەرگە و ماوەت)یش ئەخاتە ژیر دەسلاتی خۆی.
 ئەلێن: لە دوا ی مردنی فەقی ئەحمەد باباسلیمان کورە گەورە که ی لە
 جینگای باوکی دائەنیشی و ئەبیتە میر و مەزنی ئەو ناو و چەن ناوچە ی
 دیکەیش لە کوردوستانا ئەخاتە بن فەرمانی خۆی، بە پینی میژو میژینە ی
 میرەکانی ولاتی سلیمانی ئەچنەو سەر ئەم باباسلیمانە ی کوری ئەم فەقی
 ئەحمەدە ی وا باسما کرد.

نووسەری ناودار . د . ناجی عەبباس لە سپارە ی زنجیرە ی ھۆزی
 فەیزوللەبەگ لای بۆکان^(۱) فەقی ئەحمەد بە باپیرە گەورە ی ئەو ھۆزە ئەزانن و

۱- لە ئەسڵدا ئەم باسە لە لایەن زانا و شاعیری ناودار جەنابی کاک حەسەن صەلاح (سۆران) ھووە لە گەل
 زانایەکی ئەلمانی بە ئەلمانی نووسراوە و د . ناجی عەبباس ھیتاویەتە سەر زمانی کوردی.

دهلی:

زنجیرهی باوانی هۆزی فهیزولابهگی تا ئه و رادهی وا دیاره بهم جزیرهیه: فهیزولابهگ کوری ئه و ره حمان بهگ که به ئه و ره حمان بهگی موکری ناو داره کوری مسته فابهگی دوهم، کوری مسته فابهگی یه کهم و اتا: مسته فابهگی پینازی کوری ئه حمه دخان بهگ، کوری محمه دخان بهگ، کوری میرسه یغه دین، کوری میره باتشای کوری، باباعومه ری ناو دار به بابامیری کوری فهقی ئه حمه دی داریشیمانیهی ناو داره و ئه مینش کوری میره ئه بداله.

به لام خاوه نی شه ره فنا مه ئه لی: بوداق بهگ میر و مه زنی مه زگه ی (پژدهر) بووه و له پاش مردنی بوداق بهگ یه کینک له ئه ولادانی به ناوی میره بهگ ئه بیته مه زنی (پژدهر) و کاکه شیخ - کوری میر بوداق ئه بیته میری (مه رگه). له پاشان له نیوان کاکه شیخ و میره به گدا ئه بیته جهنگ و کاکه شیخ به ده سی میره بهگ ئه کورزی و له کاکه شیخ کوریک به ناوی (فهقی ئه حمه د) به جی ئه مینش. ئه بی بزانی چریکه یهک له کورده واریدا هه یه به ناوی کاکه شیخ و میره بهگ یا (کاکه میر) به ناوبانگه و مینش زۆرم کار له سه ر ئه م چریکه کردووه و به یارمه تی یه زدان له دا هاتوو دا ئه م مه به سه با شتر رووناک ئه که مه وه.

- نوکته: کاکه میر و کاکه شیخ به چرینی چریکه چران و خوشخوانان. بهم جزیره یه که ئه م دوانه به دهستی حه یدهر گۆران یا ئه و ده لی کوری حه یدهر له میرگه مه له بئدی پژدهر که له نیوان شارباژێر (سلیمانی) و هه ولیر و کوی سنجق (کۆیه) دایه ئه کورزی.

ئهستی و به غدان دوو خوشکی کاکه شیخ و کاکه میر شینیان بو ئه و دوو برایه به چریکه بو گیتراوه و تکایان له براکانی خویان کردووه که میوانی (حه یدهر یا ئه و ده ل گۆران) نه بن.

ئه میر شه ره فخان میژوونوسی گه و ره له شه ره فنا مه دا کاکه شیخ به (حاجی شیخ) و کاکه میریش به (ئه میره بهگ) ناو ئه با و نووسیویه تی:

شاتوهماسب (صفهوی) لیان ئەکەوتتە گومان و سنج جار بە لەشکرەوه هیزش ئەکاتە. سەریان و بەلام هەر سنج جارە که قزلباش ئەشکی حاجی شیخ و (براکەیی) زال ئەبن.

لە میژووی ۹۴۱ی مانگی دا که سولتان سلیمان خان غازی وەسمانی دارالسلامی بەغدا ئەگری و بو پشوووان ئەچیتە میرگە حاجی شیخ بو دیدنی ئەروانە میرگە بەلام لە رینگا لە میرگەدا لە کاتی کادا که لە راو بوو لە کاتی نوێژکردن دا خەلکی میرگە وەکوو رەشەبای ئەجەل ئەرژین بە سەری دا و کوردانی دیوینهاد ئەیکووژن.

بەلام لەو ئەچی که ئەمیرشەرەفخان لەمەدا لایەن گری لە کاکەشیخ (حاجی شیخ) کردی چونکا لەو، که (ئەستی و بەغدان) پاراوانەتەو ئەچی و نەبیتە میوانی حەیدەر یا ئەودەل گۆران لەو ئەچی که حاجی شیخ و ئەمیربەگ لەگەل خەلکی بەتایبەت حەیدەر نێوانیان باش نەبوو و خوشکەکانی لەوانە ترساون جا کاکەشیخ و کاکەمیر ستمیان لە خەلک و حەیدەر یا ئەودەل کردووە یا شتی تر بۆتە هۆی نینگەرانی ئەستی و بەغدان و لەوانە زۆر دلتیا نەبوون.

بەلام لە کتیبی میژووی حوکمدارانی بابان لە قەلاچوالان،^(۱) بەم جۆرە نوسراوە: لە رۆژگاری کاکەمیرەو، ناوچەیی پێدەر کەوتە بن دەس کاکەمیر و ناوچەیی (مەرگە)ش کەوتە ژێردەس کاکەشیخ، کاکەمیر، شەوینک لە ناکاو دای بەسەر کاکەشیخ دا و هەموو خاوەن و خێزان و دەس و پێوەندی ئەوی لە ناو برد، تەنیا (فەقی ئەحمەد) که بەرمەمکان بوو لەگەل دایکی رزگاربان بوو، فەقی ئەحمەد تاقە کورەیی کاکەشیخ بو و دایکی بزدیە گۆندی (خدران) لای

۱- کورتەیی: کتیبی میژووی حوکمدارانی بابان لە قەلاچوالان تا دروست کردنی شاری سولەیمانی ۱۰۸۰- ۱۱۹۹ مانگی و ۱۶۶۹- ۱۷۸۴ی زاینی نوسراوی تەوفیق قەفتان چاپی ۱۹۶۹ی بەغدا که دوکتور کاوس قەفتانیش بەرکۆلی لە سەر نوسیوه (شەپۆل)

کونخای ناسیاوی خزیان. کونخاش زۆر پیاوانه ئەوانی پاراست، سەرەنجام
 فەقی ئەحمەد گەورە بوو، چوووە نێو فەقییان و خەریکی خۆیندن بوو،
 فەقی ئەحمەد زۆر زیرەك، ژیر، قسەزان و خەلك خۆشەویست بوو، زۆر
 رەزاشیرین، خۆش قیافە، کەلەگەت، جوان، بە هەبەت، ئازا، نەترس، لە
 سەرخۆ، دیندار و خاوەن عەزم و ئیرادە بوو. لە هەلیك دەگەرا تۆلەي کاکە
 شیخی باوکی لە کاکەمیری مامی بستینتەو، جا ئەو بو هەندێ لاوچاکی دەس
 و بازۆلە جوانی لە دەوری خۆی ئالاند و دای بە سەر مامیدا و لە ناوی برد،
 چون کاکەمیر مارز و زالم بوو، خەلك نەتەنیا لە سەری بە جواب نەهاتن
 بەلکوو لە سەر فەقی ئەحمەدیان کردەو، هەندێ لە خزم و کەسی کاکەمیر لە
 ترسا چووونە ئیران، لە سابلاغ (مەهاباد) و سەقز و ئەو ناوە گیرسانەو، لای
 سەقز هۆزی فیض اللەبەگی و لە سابلاغیشا شیخ عەلی لە زارۆک و نەتەوێ
 کاکە میرن. سەرەنجام ناوچەي مەرگە و پۆدەر کەوتە بن فەرمانی فەقی ئەحمەد،
 لە پاشان فەقی ئەحمەد (داریشیمانە)ی کردە پیتەخت بۆ خۆی. زۆری پینەچوو
 ئاگری شەری رووس و تورکی عوسمانی هەلگیرسا، فەقی ئەحمەد لە بەر
 ئەوێ دیندار بوو لەسەر، تورکی عوسمانی بەگژ رووسدا چوو، هەر وەکوو
 لەبەرا وتمان (کیغان)ی بە ئەسیری گرت و لە خۆی ماره کرد^(۱) حوکمی میری
 پۆدەر و ئەو ناوێ لە شای تورکی عوسمانی دوبارە، وەرگرتووە و هاتەو
 (داریشیمانە) و ناوچەي گەورک، مەنگور، مامەش و جاخ، بیتوین و کۆی
 سنجاقی خستە بن فەرمانی خۆی.

بەلام فەرمانرەوایی فەقی ئەحمەد زۆری نەبرد کە وەفاتی کرد و خان
 بوداگی کۆری بوو جینشین، خان بوداغ بیست سالانە بوو، تەگبیری بە دایکی
 بوو. هۆزی کوردەواری ئەو سەرەدەمە بە ئارەزووی خزیان دینە بن فەرمانی،

وهك هۆزی ئاگو، بلباس، ئالان، ماوهت كه ماوهت لهو سهردهمهدا تابيعى شارى بانه بووه و (خان ئيسماعيل) ناويك حاكمى بووه كه زور دزرق و مارز بووه و (ئيسكهندهر)ى كوريشى حاكمى ماوهت بووه كه ئه‌ميش له باوكى^(۱) زالمتر بووه ده‌لین: چه‌زهرتى عه‌بدوللای كورى چه‌زهرتى عومه‌ر خه‌ليفه‌ى دوهم (رضوان‌الله تعالى عليهما) له‌م ناوه‌دا ئىسلامى بلاو كرده‌وه، له‌و سه‌ردهمه‌دا (ده‌شته تان) له‌ ژير ده‌س (قهقون)ى كافردا بووه كه ده‌شته‌تان له‌ باكوور، خۆره‌لانى سوله‌يمانى و قه‌زای شارباژيرى نه‌و سه‌ردهمه‌ى داگرتووه. به‌لام ئىستا تابيعى بانه‌يه و چكۆله كراوه‌ته‌وه.

كاتى (قهقون) له‌ شه‌رى عه‌بدوللادا ده‌كوژرى، كوربه‌كه‌ى به‌ دل و داو ذيه‌ سه‌ر دينى ئىسلام و عه‌بدوللای ناوى عه‌لى بۆ دانه‌نى. جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ئه‌و بنه‌ماله‌ به‌ اختيارالدين يا ئىختيارالدينى ناودار بوون ئه‌مه‌ تا رۆژگارى (خان ئيسماعيل سولتان) ناوبرا و ما و له‌وه‌ى حوسه‌ين نازم باسكراوه. خان ئيسماعيل، ئيسكهنده‌رى كورى ده‌كاته حاكمى ماوت. تا خان بوداغى كورى فه‌قى ئه‌حمه‌د، ده‌لین خان بوداغ زستانانه له‌ دارشيمانه و هاوينايش له‌ ماوهت دانه‌نیشيت تا له‌ نيزيكه‌وه باشتر به‌ كاروبارى خه‌لكدا رابگا^(۲) و له‌ سالى ۱۰۷۵ى مانگيدا سيته‌ك و ئه‌و ناوه‌ ناوى خسته بن ده‌س خۆى و پاش ماوه‌يه‌ك وه‌فاتی كرد و ميرى كه‌وته ده‌س سوله‌يمان - ى كورى.

۲- به‌ قسه‌ى كتيبى ميژووى سوله‌يمانى و كتيبى ريج و كتيبى لونگرىك و به‌ قسه‌ى دائيره‌ى مه‌عارفى ئىسلامى، دواى مردنى فه‌قى ئه‌حمه‌د به‌كسهر

۱- حوسه‌ين نازم ئه‌فه‌ندى له‌ سه‌ر كتيبى گۆزى ئيسكهنده‌ر نووسراويك ئه‌بينى و له‌ ئاكامدا زۆر به‌لگه‌ى ميژووى له‌ بابته‌ ميرانى بابانه‌وه ئه‌دۆزىته‌وه كه بۆته سه‌ر چاوه‌ - لاپه‌ره‌ى ۱۶ كتيبى ميژووى حوكمدارانى بابان له‌ قه‌لاجوالان (شه‌پۆل).

۲- ئىستايش لای قه‌لاده‌ شوينيك به‌ ناوى خان بوداغه‌وه هه‌يه‌ كتيبى ميژووى حوكمدارانى بابان له‌ قه‌لاجوالان لاپه‌ره‌ى ۱۷ (شه‌پۆل).

میرسوله‌ی‌یمان (باباسوله‌ی‌یمان) هاتۆته سهر ته‌خت، یانی میرسوله‌ی‌یمانی کوری خان بوداغ نییه، به‌لکوو کوری فهقی‌ئه‌حمه‌د و برای خان بوداغه. ئەم نووسراوانه هیچیان باسی ماوه‌ی حوکمی (خان‌بوداغ) ناکه‌ن به‌لکوو ئەلین: فهقی‌ئه‌حمه‌د، دوو کوری هه‌بوو (باباسوله‌ی‌یمان و بوداغ‌سولتان).^(۱) ههر وه‌ک ده‌زانی میرسوله‌ی‌یمان زۆر وشیار، به‌بیر و ژیر و دادگهر بووه، کاتی له‌جینگای باوکی له‌سهر ته‌خت دانیشته، ناوچه‌ی قزلجه، سروچکلی، ناوچه‌ی قه‌راغ، بازبان و شاره‌زوری هینایه‌ بن فه‌رمیانی خۆی و ده‌بویست ولاتی ئه‌رده‌لانیش بخاته‌ بن رکنفی خۆی و له‌ ۱۰۸۰ی مانگیدا قه‌لاچوالانی کرده‌ پیتته‌خت.

ده‌لین: شاهه‌باسی سه‌فه‌وی خۆین ریژ زۆر له‌ «ئه‌میرسوله‌ی‌یمان»ی بابان ئەترسا که‌ په‌ره‌ به‌ حوکومه‌تی بدا، ئەوه‌ بووه. حاکمی لورستانی به‌ ۴۰هه‌زار که‌سه‌وه‌ ناره‌ده‌ سهر ولاتی کوردی بابان. میرسوله‌ی‌یمان پیتش ده‌سی کرد و به‌ ۵هه‌زار که‌سه‌وه‌ له‌ کوره‌کوره‌ی بابان چوو تا پینشی دوژمن بگری. هیزی ههر دوو لا له‌ (شه‌میران) له‌ سهر زنی سیروان ههر له‌ سپه‌سپه‌ر و که‌ف چرین دا بوو بالنده‌یش زاتی نه‌بوو به‌سه‌ریدا بان لیک بدا.

به‌لام میرسوله‌ی‌یمانی ئازا و به‌ جه‌رگ له‌ پیتشدا خۆی دا به‌ ئاوی سیروان دا و جوامیرانی قاره‌مانیش به‌ دوای میردا له‌ سیروان په‌رینه‌وه‌ و به‌ربینگیان به‌ سوپای ئیران گرت و قات و قریان تیخستن و تالانی زۆریان به‌ده‌س هینا و گه‌رانه‌وه‌ قه‌لاچوالان. حوکومه‌تی شاهه‌باس زانی به‌ شهر باشاری ئەمیر سوله‌ی‌یمانی بابان ناین، که‌وته‌ فیتنه‌ گیران و دلی حوکومه‌تی تورکی عوسمانی له‌ ره‌ش کرد، دیاره‌ تورکی عوسمانیش چاوی به‌ حوکومه‌تی کوردی بابان هه‌لنه‌ده‌هات، له‌ ترسا چاویان ههر توروکه‌ توروکی بو.

۱- کتیی میژوی حوکمدارانی بابان له‌ قه‌لاچوالان کۆبه‌ی لاپه‌ره‌ی ۱۷. (شه‌پۆل)

ناچار میرسوله‌یمان له سالی ۱۰۹۸ ی مانگیدا خۆی دایه دهس عوسمانی یهوه به لام ئەمین زهکی له میژووی سوله‌یمانیدا ئەلن له سالی ۱۱۱۱ ی مانگیدا خۆی داوه به دهسهوه.

ئەلین: کاتی سولتان محهمەدی چوارەمی عوسمانی فرمانی دا سنویایه‌کی زۆرگه‌وره به فرمانده‌یی حه‌سەن پاشا والی به‌غدا و یوسف پاشا والی دیار به‌کر و حه‌سەن پاشا والی حه‌لب بچنه سه‌ر ئەمیری بابان، ئەمیش ناچار خۆی دا به دهسهوه و ئەلین: به جلك و لباسی کوردی یهوه که زرینی له خۆ دابوو و شیر و تیر و رمی له به‌ر پشتوینی دابوو زۆریش شۆخ و شه‌نگ و بالابه‌رز و له‌ش و لار جوان بو، ده‌چیتته لای پاشای عوسمانی و کاتی شا وای ده‌بینی هاوار ده‌کا (وای بابام) و ده‌بینتره (ئه‌وه‌نه) و له سالی ۱۱۱۱ ی مانگیدا له‌وی وه‌فاتی کردوه و هه‌ر له‌ویش نیژراوه، ولاته‌که‌یشی له‌ نیوان هۆزی زه‌نگه و چەن هۆزی دیکه به‌شکراوه.^(۱) **نو‌کته:** سه‌یفه‌دین خان سه‌رداری موکری کۆری ئەمیرخانی موکری سه‌رداری کوردستانی موکری یه و له ۳۹ سالییدا له سالی ۱۸۹۰ ی زاینی شه‌هید کراوه. گۆیا خیزانی که کچه خانیک بووه درمان داوی کردوه. سه‌ردار سه‌یفه‌دین خان موکری له لایه‌ن شای ئیرانه‌وه نازناوی سه‌رتیپی پیندراوه.

له ۱۸۹۰ ی زاینی که وه‌لیعه‌هدی ئیران چۆته سابلاغ (مه‌هاباد) سه‌ردار سه‌یفه‌دین خان موکری دباریکی زۆری ئەداتی بو وینه ئەسپینکی سه‌ت‌تمه‌نی، ۱۹۲۰ کیلۆ برنج و دانه‌وێله‌ی تر.

دیمورگان له راپه‌ڕینی سالی ۱۸۸۷ ی زاینی هۆزی مه‌نگوور له دۆن و گه‌لی (که‌لۆی) قسه‌ی کردوه و له لاپه‌ره‌ی ۳۶ دا ئەلن هۆزی مه‌نگور سالانه

۱- میژوی راشدی به فارسی، میژوی سوله‌یمانی، نوسراوی ئەمین زه‌کی، میژوی جنو‌کیم‌دارانی بابان له قه‌لاچوالان لاپه‌ره‌ی ۳۱ تا ۳۱ چاپی ۱۹۶۹ زاینی به‌غدا (شه‌پۆل).

۵۰۰ تمەن بەرابەری ۳۵۰۰ فرانك مالیاتیان بە حوکومەت داوہ بە سەرۆکایەتی کاکەللاغا، ھەروا دەلی: لە خان دەلیل (گرانیت)ی دانە گەورە گەورە ھەییە، لە گوندی سەردەشت بەردی مەرمەری سپی و لە تەرەغە ئاھەك و لە ... زیر و ... ھەییە.^(۱) دیمورگان دەلی: حەزرتی ئەشرف سەردار سەیفەدین خان موکری کۆری ئەمیرخان موکری زمانی فارسی و کوردی و تورکی عوسمانی باش دەزانی و جوان لە بەر خۆیەووە زمانی فەرانسەوی، ئینگلیسی و ئالمانیس فیر بیوو چاک دەزانی. جا بە قسە دیمورگان ناوی باوکی سەردار سەیفەدین خان ئەمیرخان بوە ئەفەقی ئەحمەد، دیارە فەقی ئەحمەد لە باپیرە گەورە ی چوارەمین بنەمالە ی بابان لە سەرەتای سەتە ی یازدەھەمی مانگی ژیاوہ و سەردار سەیفەدین خان موکری دامەزرتەری خانەدانی میرانی موکری لە ئاخەر و ئۆخری سەتە ی ھەشتەمی مانگیدا ژیاوہ و تورکومانی ئاق - قەرەقویونلوی لە دریا ز و ئەو ناوہناوہ، دەرکردوہ و دریا زی لە دەس جاگیرلو (یا جابقلوی) تورکمانی قەرەقویونلو و ئاققویونلو دەردیتن. (موکری ئەشن لە موغریوہ، گیرابن و بە واتای رینگای موغان بوین کە چونەتە. زیارەتی ئاوردانی ئازەر گوشەب.^(۲))

بەلام کاک عومەری عەلیار دەلی: سەیفەدین خان سەردار دو کۆری بوە: بە ناوی صارم و باباعومەر - صارم کۆرینکی بووہ بە ناوی ئەمیرەبەگی ئەوہن و باباعومەریش کۆرینکی بووہ بە ناوی روستەم، روستەمیش کۆرینکی بووہ بە ناوی شینخ حەیدەر، ئەمیش کۆرینکی بووہ بە ناوی ئەمیرەبەگی دوہم و ئەمیش

۱- لاپەرە ی ۳۶ و ۴۱ و ۴۴؛ کتیبی مۆتالەعاتی جوغرافیای کۆری عیلمی فەرانسەوی دیمورگان لە ئێراندا وەرگەرێوہی دوکتور کازم وەدیعی چاپی ۱۳۳۹ ی ھەتاوی بە نەقل لە کتیبی کۆرکاش یا میتزوی موکریان نوسراوی: محەمەد صالح ئیبراھیمی محەمەدی (شەپۆل) لاپەرە ی ۳ و ۴ و ۵ چاپی سالی ۱۳۶۶ ی ھەتاوی کە بە تایی ئای بی ئیم بیتسەت جەلدی لێ بلاو کراوہتەوہ.

۲- کتیبی مۆتالەعاتی جوغرافیای کۆری عیلمی فەرانسەوی دیمورگان سەرچاوہ ی بەرو.

کورینکی بووه به ناوی شیخه حیدەر و ئەمیش دو کوری به ناوی شیربەگ و قوبادخان بووه و قوبادخانیش کورینکی بووه به ناوی صارم ئەمیش کورینکی بووه به ناوی مرادبەگ و ئەمیش کورینکی به ناوی مەحمودبەگ بووه و ئەمیش کورینکی به ناوی سامبەگ بووه و سامبەگیش کورینکی بووه به ناوی محەمەد سولتان ئەمیش دو کوری به ناوی عەزیزخان سەردار و فەرۆخخان بوه و فەرۆخیش کورینکی به ناوی پاشاخان موزەفەردولە بووه و عەزیزخان سەرداریش سی کوری به ناوی عەلیخان و سەیفەدین خان و حوسەین خان بووه و سەیفەدین خانیش کورینکی بووه به ناوی محەمەد حوسەین خان و ئەمیش کورینکی بووه به ناوی عەلیخان که وه جاغ کوێر بووه و حوسنی جیهان خانم کچی پاشاخان موزەفەردولە سەیفەدین خانی کوشتوووه و شوی به ئەحمەداغای ئیلخانی مامی عەلیاغای عەلیار: ئەمیر ئەسەه کردوه یاداشتی ۱۴/۸/۱۳۷۲ - (شەپۆل.)

ئەم وێنە جەنابی ئەمیرخانی حەیدەری لە رۆژی ١٣٦٥/٤/٤ هەتاوی لە تاران
لوتقی کرد وا بۆ یاد چاپ ئەکری.

مهولانا مهلامارفی کۆکهیی

۱۲۵۳ - ۱۹ رهمهزانی ۱۳۲۴ ههتاوی و

۱۲۹۳ - ۱۳۶۴ ی مانگی.

مهولانا مهلامارف له رۆژگارێکی ئهنگوست له چاودا چاوی کردۆتهوه و له ناو تهپ و تۆز و گێژه لۆکهی رهزاخاندا به خۆدا هاتووه، له ناو فهقیاندا به ئاوارهیی خوێندویهتی بهلام زیرهك و ههلهکتهوته بووه، زۆر به لهخۆرادیبوی باسکی بیر و ئەندیشهی ناسکی لی ههلهمالیوه و لهو گێژاوه خۆی په راندۆتهوه به شیعره جوانهکانی به تایهت شیعره کۆمه لایهتی یهکانی خۆی گه یاندۆتهوه پلهی کۆمه ل ناسی له ناو کۆمه لی خه لکی ناوچهی موکوریاندا و مهلامارف کۆمه لی خۆی به تایهت عه شیرهت و سه رۆك عه شیره تهکانی جوان ناسیوه و ئه کری ئی به جامیعه ناسیکی وریا له ناو کۆمه لێکی بچوکی وهك موکوریان ناو بیروی.

چونکا زیلی له خهرمانی بیر و عه مه لی خه لکی رۆژگاری خۆی به با کردوه و له کهوی داوه و به ردبژیتری کردوه و به دانسته خهرمانی کردهوهی عه شیره تهکانی ناوچهی سپی کردوه و تۆیکلی فری داوه و کاکلیکی پاك و خاوین و بیخه وش و تیگۆشتی لی هه لێژاردوه و له ناو شیعیری خۆی له سه ر په ری دیوانه کهی گونجاندویهتی و به کۆمه ل ناسانی پێشکەش کردوه.

به لام له راستیدا ئه و کاکله جوان و به رچاوه ش چونکا به ری داری دیمه کاری کورده واری به هینده رهق و چیره! له زاران زۆر خۆش نییه.

گه م کهس ده توانی ئه و گابه رده له سه ر شان دانی و له و کهل و به نده نه رۆد و کوره سه رکه وی!! بیستنی شیعره کۆمه لایهتی یهکانی مهلامارف ئه و قسه رهق و زلانه پشوی درێژ و جینگلدانهی گوشاد و له توانج و ته شه ر نه ترسان و نه ره نجانی ده وی که خه وش و عاری خۆی بژنه وی و خۆی چاک بکا و

بکه‌ویته سهر باری چکه و خزمه‌تکردن به موسولمانان و هاو‌نیشتمانانی و ده‌س له ده‌غەلی و چه‌وسانه‌وهی خه‌لک هه‌لگری.

خوالیخۆشبوو مه‌ولانا مه‌لا ماری کۆکه‌یی که دیوانی شیعی به کوردی و فارسی له سالی ۱۳۴۱ هه‌تاوی له چاپ دراوه له سالی ۱۲۵۳ ی هه‌تاوی و ریکه‌وتی ۱۲۹۳ ی مانگی له گوندی «حاجی خۆش» محالی «شاره‌ویران» چه‌ومه‌ی مه‌هاباد له دایک بووه و بنه‌ماله‌که‌یان به «په‌ربلاو» ناوداره که گۆیا باپه‌ره گه‌وره‌ی مه‌لامارف له داب و ده‌ستوری بوک هه‌یناندا سواری ته‌سب بوه و په‌ری ره‌نگی تاوسی له پینچی ده‌سپه‌ی شه‌ده و هه‌وری سه‌ری داوه و له کاتی غارغارین دا ئه‌و په‌رانه به دم باوه ئه‌په‌رن و بلاو ئه‌بنه‌وه و له‌و ده‌مه‌وه به «په‌ربلاو» ناو ئه‌بری و ئیتر به مالی په‌ربلاو ناو ده‌رئه‌که‌ن.

مه‌لا ماری له ۲۵ سالییدا له به‌رواری ۱۲۷۸ کۆچی هه‌تاوی له «ئامینه» خانمی کچی «مه‌لا ره‌زای بانه‌یی». خه‌لکی گوندی «سوت و به‌رده‌ره‌ش» لای شاری بانه خوازبینی کردوه و ماره‌ی بریوه و گویز او به‌ته‌وه بۆ گوندی «قۆلغه‌ته‌په» هه‌ریمی ئیل ته‌یموری لای مه‌هاباد که له‌وی مه‌لای موده‌ریس بوه و ماوه‌ی «۳۸ سان» پیکه‌وه ژیاون.

مه‌لامارف ۱۱ منالی هه‌بوه که یه‌ک له‌وانه ناوی «مه‌لاع‌لی» بوه و له ۱۵ سالییدا که مالیان له گوندی «قه‌ره‌گوتیز» بوه و له نیتوان ریگای گوندی «پاش‌بلاغ» و «ته‌ره‌غه» دا کوژراوه و مه‌لامارف به‌مه زۆر په‌رۆش بوه و په‌ژاره دایگرتوه و ئه‌لین: هه‌ر له‌م سوینگه‌وه بینای چاوی که‌م حوکم ئه‌بی و له ساله‌کانی ۱۳۱۳ و ۱۳۱۴ و ۱۳۱۵ هه‌تاویدا مه‌جبور بوه بۆ عه‌مه‌لی چاوی بیته ته‌وریز لای «دوکتور نبض = ئه‌رمه‌نی».

مه‌لامارف منان بوه باوکی فه‌وتی کردوه و پینج منالی کوری به ناوی «ئه‌حمه‌د، مه‌حمود، ماری، ره‌سون، قادر» و کچیکی به ناوی «فاتمه»، له‌دوا به جیماوه و مه‌لامارف کوری سێهه‌م بوه و مالیان له گوندی «شاگتیدی» بوه و

روژێك مهلامارف بو خویندن سه‌ری خۆی هه‌لده‌گرێ و ئه‌چیته شاری سلیمانی گه‌رمیان و له‌ فیرگه‌ی مزگه‌وتی ناودار به «خانه‌قای مه‌حوی» به‌ فه‌قی‌یه‌تی ئه‌بیته‌ سوخته‌ی یه‌کیك له‌ موسته‌عه‌یده‌کان، دوای دو سا‌ن له‌ سا‌لی ۱۲۶۹ هه‌تاویدا براکانی ئه‌چن به‌ دوای دا و ئه‌ی هه‌یننه‌وه‌ بو ماله‌ خۆیان که له‌ شاگێلدی‌یه‌وه‌ باریان کردبوه «کۆکه».

مه‌لامارف بو خویندن له‌م دێ بو ئه‌و دێ و له‌م شار بو ئه‌و شار وه‌ک هه‌موو فه‌قی‌یه‌ک به‌ دوی خویندنا هه‌لوه‌دا ئه‌بی و گۆیا ئه‌چیته‌ فیرگه‌ و حوجره‌ی «سه‌رده‌راباد» و تورجان له‌ فیرانکۆی مه‌ولانا عه‌للامه‌ عه‌لی قزلجی^(۱) مه‌لامارف دوای ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی ئه‌بیته‌ مه‌لا و له‌م گوندانه: «قاجر: سه‌یداوا، شاریکه‌ند، ده‌رویشان، قه‌ره‌گۆیز» خه‌ریکی مه‌لایه‌تی و ته‌دریس بوه. مه‌لامارف که له‌ سا‌لی ۱۳۰۳ کۆچی هه‌تاویدا مه‌لاعه‌لی کورێ شه‌هید ئه‌کری دلی تاقه‌ت ناگری و رو ئه‌گاته شاری مه‌هاباد و له‌ مزگه‌وتی «شاده‌رویش» ئه‌بیته‌ مه‌لا و موده‌ریس.

مه‌لامارف له‌ ژياندا زور توشی که‌ند و کۆسپ بوه و زو‌ریش ده‌س‌کورت و نه‌دار بوه.

ئامینه‌خانمی ژنی له‌ ۱۳۱۷ کۆچی مانگی له‌ شاری مه‌هاباد ئه‌میری و مه‌ولانا مه‌لامار فیش له‌ ۷۳ سا‌لیدا له‌ ۱۹ ۱۳۶۴ ی مانگی ۶ ۱/۲ سه‌ر له‌ به‌یانی له‌ ریکه‌وتی سا‌لی ۱۳۲۴ هه‌تاویدا له‌ شاری فه‌ره‌ه‌نگ و زانست دۆست و زانا په‌روه‌ری مه‌هاباد به‌ره‌و لای خوا کۆچ و کۆچباری تیکناوه‌ و هه‌ر له‌ ویش نیژراوه‌ و له‌ لایه‌ن خه‌لکی شار و مامۆستا ئاینیه‌کانه‌وه‌ زور به‌ قه‌در و خورمه‌ته‌وه‌ نیژراوه‌ و ته‌نانه‌ت مه‌ولانا عه‌للامه‌ مامۆستا صدیق صدقی و

۱- له‌ ۱۲۲۵ مانگی له‌ قزلجه‌دا له‌ دایک بوه‌ و له‌ روژی دوشه‌مه‌ چواری ذی حجه‌ له‌ سا‌لی ۱۲۹۵ کۆچی مانگی وه‌فاتی کردوه‌ و له‌ تورجان نیژراوه‌.

مه‌لامحه‌مه‌د لاهیجانی و سه‌ید عه‌بدو‌ل‌لای ته‌ته‌ری کوری جه‌نابی شیخ سه‌ید
عه‌بدو‌لقادر به‌رزنجی و کوری زور له زانایان و پی‌اوه‌ ئایینه‌کانی شار له
ناشتنی مه‌لامارف ئەم شاعیره‌ ناودازه‌ به‌شداری‌یان کردوه‌.

ئەمە‌یش پیره‌ شیعی‌یک له‌ ستایشی خودا:

سپاس خالقی کز تیره‌ شب نور نهار آرد
بشر از گل ملک از نور و جن و جان ز نار آرد
خداوندی ز حکمت‌های اسرارش که می‌بینی
ز سرو قد محبوبان به و سیب و انار آرد

ئەمە‌یش نمونه‌ی شیعی‌ری عه‌ره‌بی

بلیتُ بالحبِ بعد الشَّيْبِ و الكبر
العین ته‌دی الفتی للشین و الخطر

بو‌لاهوتی:

ای صبا جان من این نامه‌ی ما را برسان
خدمت یار عزیزم که عزیز است چو جان
یعنی آقای جوان بخت خودم لاهوتی
مورد رحمت لطف خدا قطب زمان

بو‌شیننی مه‌ولانا قازی عه‌لی مه‌ه‌پادی

چه می‌خواهی برادر زین جهان عالم فانی
بیا بنگر به عین معرفت گر اهل عرفانی
چو تاریخ وفاتش را طلب کردم ندا آمد:
بگو هب و هو مغفور ز فیض فضل یزدانی

۱۳۵۰

سالار سه‌عید چه‌یده‌ری به‌ موتایه‌به‌ بو‌مه‌لامارف ئەم دو شیعی‌ره‌ی داناوه‌ و بو‌ی

ناردوه‌.

ای آنکه بر افلاک جاهت ماهی
 ای آنکه به تخت حسن بالای ماهی
 دندان فتاده است ز حسن بن کاست
 دندان طمع بکش چو دندان خواهی
 له ستایشی پیشه و قازی محمهد و صهدری قازی دا - کورانی قاضی علی:
 «رضوان الله تعالی علیهم» - مهلامارف به شاعر فهرمویه تی:
 قاضی و صدر که هر دو گهر یک صدفند
 مالک مملکت عزم، وقار و شرفند
 حاصل رتبه اصلند بنعم البدلی
 حسن الخلق و نیکو سیرت و نعم الخلفند
 بؤ ستایش له مه ولانا عه للامه مه لاشه حمه دره باننی ناودار به «مه لاشه حمه دلاسور
 «مه رخوزی».

شاعر:

از جمله کاک کۆکی و «مه لای مه رخوزی»
 دارای علم و منصب آقای سقزی^(۱)
 مه لامارف له په روه کرده کردنی واتای ناسک و ورد و باریکدا مامؤستا بوه. شه مه ش
 غزه لئی له شیوه کوردی یه کانی کۆکه یی
 سۆفی وهره! هه نگامی گون و فه سلئی به هاره
 وه قتی تهره ب ر عیش و مه ی و گه شت و گوزاره
 پیشه و عمه لت حیله و ته زویر و ریایه
 تو به شقی خودا پیم بلئی ئەم کاره چ کاره؟
 تی فکره، تماشا که له کوچه و له خیابان

۱ - دیوانی فارسی مه ولانا مه لامارف کۆکه یی چاپی ۱۳۴۱ کۆچی هه تاوی تاران.

سۆزی نهیه، نه شئهی مهیه، ئاوازهیی تاره
 رای خستوه فهپراشی سهبا فهرشنی زومورپود
 وهك ئەتلهسی یهك رهنگه به بی گهرد و غوباره
 دهپژیننی له ئاویاشی فهلهك ئاوی موقهتتهر
 سهققای ره بیعی به قهتاره و به مهتاره
 سهرتیپی به هاری له گول و لالهیی رهنگین
 چهن تیپی له ساندا، له پیاده و له سهواره
 موستهحفهز و نهوبهت چیه بو باغ و گولبستان
 كهبکی دهری و بولبول و قومری و قهناره
 سوسهن به زمانیکی تهپ و تازه خهریکه
 بو مهدهح و سهنای سانعی ئەم نهقش و نگاره
 سهحرایه له بهر عهتری گول و لاله و سونبول
 وهك دهشتی خهتا و خوتهن و مولکی تهتاره
 شاعیر! وهره تو به شقی خودا رو له چه مهن کهین
 سوچهت له گهن ئەم عالهمه، ههر دهرد و چه غاره^(۱)
 ئەمهش چهن شیعری پارسی:

منم آن شاعر معروف به هر شهر و بلد
 مرکز دایرهی بخت بد و طالع بد
 بر سرم تاخته يك لشکر بی حد و عدد
 نفراتش همه خونریزتر از ببر و اسد
 افسرانش همه داء السراطانند و اسد

۱- تاریخ مه شاهیر- ی کورد- ئوستاد بابا مهردوخ روچانی، لاپهه ی ۲۷۶، چاپی ۱۳۶۶ ج ۲.

منجنیق فلکی سنگ بلا می بارد

رو، به هرجا که روم ره ندهد، نگذارد

در زمین املم تختم از می کارد

نام شادی زرگ و ریشه برون می آرد

یاوری نیست جز از لطف خداوند احد

گاه چون شمع ز سرتا به قدم می سوزم

جامه را گاه کنم پاره گهی می دوزم

گاه چون خاک گهی آتش دنیا سوزم

گاهی استاد و گهی طفلك نوآموزم

نکنم فرق بیان آب، جد، اَبَجَد

گرچه زین گفته‌ی خود نیادم و خیلی خجلم

از شکایت ز قضا و ز قدر منفعلم

چون ننالم که خزان آور و بر بود گلم

ناگهان سنگ جفا آمد و بشکست دلم

که نه از آهن و سنگ است دل و جان و جسد

دوش نالیدم و گفتم که خدای ازلی

ای شهنشاه به ملک قدم لم یزلی

ای منادی به رحیم و به کریم و به علی

ای که در سوره‌ی اخلاص به منصوص جلی

شده موصوف به من لم یلد و لم یولد

من چو پرگار که سرگشته و سرگردانم

روز و شب می دوم و میروم و می رانم

باز بینم که به جای خودم و حیرانم

نه به خود راه و نه راهی به کسی می دانم

روشنی نیست در این دایره‌ی بسته چو سد
سخنی هست مرا در دل و افسرده تنم
که نگنجد ز بزرگی به زبان و دهنم
نه مجوسم نه مسلمانم و نه اهرمنم
مظهر آیت لاذا و لاذاک منم
از صنم دورفتاده نرسیدم به صمد
گاه گویم که به صورت بشر و انسانم
گاه گویم که نه انسانم اگر این‌سانم
به‌جز از خالق خود از همه کس ترسانم
به‌جز از رازق خود از همه کس پرسانم
این چه دین است و چه آئین و چه عقل و چه خرد
گوهر عمر تلف گشت و ندیدیم یکی
که به‌صورت بشری باشد و سیرت ملکی
صاحب تاج ولی تاج کلاه برکی
مالك تخت ولی تخت فقط پوستکی
زیر این خیمه‌ی بالاشده من غیر عمد
گفتم ای پیر کهن ای فلک اطلس رنگ
ای مدیریت متحرک به فسون و نیرنگ
میل ملت چو ندارد به‌جز از فتنه و جنگ
بوی زهر تو چو زهری است اگر ببر و پلنگ
بوی او بو کند از بیم برقصد چو قرد
ما خلقتُ خیرم می‌دهد از سر وجود
می‌نماید که کرامت به سجود است و به جود

هر وجودی که در او نیست نه جود و نه سجود
 يك وجودی است و لکن عدمش به ز وجود

صفر محض است و گرفتست فقط جای عدد
 نه کسی هست که از کس بدر آرد خاری
 نه کسی هست سبک تر کند از کس باری
 نه کسی هست نه در خواب و نه در بیداری
 که دهد نصرت و یاری کند و غمخواری
 گفت گویا نشیندستی که من جدّو جدّ

ئه مه پش وینه‌ی شیعی‌ی کوردی

موده‌تیکه نه‌فسی حیز حوکمی خراوم لی‌ده‌کا
 هر به قه‌هر و کینه ده‌روانیت و چاوم لی‌ده‌کا
 جاربه‌جار ده‌گری و ده‌نالتینی وه‌کو هه‌وری به‌هار
 گه به خه‌نده و پتیکه‌نین دیت و سلاوم لی‌ده‌کا
 بو‌خه‌رابات و کلیسا «مسجد و دیر و کنشت»
 ده‌مرفینینی ئەم سه‌گه سه‌د گورگه‌راوم پی‌ده‌کا
 هه‌رچی ته‌فره‌ی لیده‌ده‌م وه‌عه‌ده و وه‌عیدی پی‌ده‌ده‌م
 ناسره‌وئی ته‌کللیفی قوور و بن‌دراوم لی‌ده‌کا
 روژی شیرینم نه‌ما و عه‌هدی ترش و تالیه
 وه‌ک منان ده‌گری و ده‌عوای شه‌کری خاوم لی‌ده‌کا
 من له به‌ر عه‌جز و په‌ریشانی که هیچ نوتقم نیه
 ئیدیعیای ئەشعار و به‌یت و به‌ند و باوم لی‌ده‌کا
 هه‌رچی فیکری لی‌ده‌که‌م رنگه‌ی خلاصیم بو‌نییه
 به‌م چله‌ی زمسانه‌ داوای تاو و ساوم لی‌ده‌کا

ده چمه وه مان، مان و مندان دین و ده وره م لینه ده ن
 یه ک ته مه ننا ی قه ند و چا، یه ک نان و ئاوم لینه کا
 رو له بازاری ده که م ئه مجاره ئه ربابی ته لب
 هه رکه سی توشی ده بم داوای دراوم لی ده کا
 ده ردی به دتر له م هه مو ده ردانه داوای وامم لی ده کا
 جه رگی له ت له ت کردوم داوای هه ناوم لینه کا
 سهیری خو شتر من که «مه عرفم» له م شاره دا
 تازه ئه حسائیه داوای ئیسم و ناوم لی ده کا
 یه ک له ئه شخاصی ئه دیب و دوستانی مو حته ره م
 ئیدیعی یه ک گه وه هری کون نا کراوم لینه کا
 چومه لای غه وواسی به حری فکر و بۆی هه نامه ده ر
 گه وه هری ناسوخته داوای باج و خاوم لینه کا
 هه نکه گریاوم له چا ودا نه ما فرمیسک و خوین
 زالمه، بن ره حمه داوای خوینی چاوم لینه کا

له ۹ ی گه لایوژ «ئه موردا» ی سالی ۱۳۳۵ ی هه تاوی وریکه وتی ۱۲ ج سالی ۱۳۵۱ ی مانگیدا له
 شاری مه هاباد سیلاو دی و زه ره ر و زیانی زۆر له خه لک ئه دا و مه لامار فیش هه سستی ئه جو لئ و بره
 شیمریک له و با به ته وه ده لئ جا ئه و الی ره دا چهن شیعی مه لامار فی کۆکه تان، له با به ت ئه م سیلاوه،
 پشکەش ئەکەین.

شیعر بۆ سیلاو:

هه زار حه یف و هه زار ئه فسوس بۆ ئه م شاره ره نگی نه
 که قابیل بوو، بنیته مه رکه زی هه ر شاه و شازاده
 عیمارات و قوسور و باخ و باخات و گولستانی
 هه زار سویندت ده خوارد ده تگوت به هه شتی باغی شه داده

موغازه و قهیسەری و دوکان و حوجرەى وا موجهلەل بو
 وهکو قەسرى که بۆ قەیسەر کرابى ساز و ئاماده
 له بهر پارچەى حەریرى زەرد و سور و ئەتلەس و زەرى
 به رەنگى سەوز و ئان و کەسک و شین و میشکى سادە
 فتورەى پرفتورى روس و ژاپۆن و بەرىتانی
 مەتاعى هیندى و مالى فەرەنگ و چين و کانادە
 به يەك ئەندازە رەنگين و موززەين بو که پیت و ابو
 نمونەى ئەسکەلەى بیروت و شام و شارى بەغدادە
 له شەرحى ئیقتدار و سەرۆتى ئەعیان و توججاری
 قەلەم هەرچى بنوسى یانە سیفرە یانە ئاحادە
 له گۆشەى پەنجەرەى شیشەى لەتيف و قەسرى کافورى
 نومایشیان دەدا خانم وهکو حۆرى و پەریزادە
 وهکو پارچەى تەلایە سەر تا قەدەم یەکسەر مورسەع بو
 به لەعل و گەوهەر، پیروزە و ئەلماس و بیجاده
 بەلنى با بینهوه سەر باسى ئەهللى شار و بازارى
 چ بەققان و چ حەممان تا به چەرچى و پینهچىزادە
 له بهر کوفرانى نیغمەت، یا له بهر عیشق و موخەبەت بو
 له گەل دنیا وهکو زاهید له گەل تەسبیح و سەججاده
 که ئایەى «ان شکرتم» یان فەرآمۆش کرد خودا فەرموى:
 جەزای شەرتى «کفرتم» مونته زیر بن هەر له دنیادا
 له هەورى قودرەتى «بارى» قەرىبى نیو سەعات بارى
 چ بارانىك، نه بارانى، که وا مەعهد و موعتادە
 خوداوهندا چ تۆفانىکە وا بى عاتیفە و رۆحمە
 خوداوهندا چ سیلاوتیکە ئەم سیلاوه بێدادە

له تاریخی ههزار و سیسه و سی و پهنجی شه مسید
 روژی جومعه ۱۲ ی جیمی شهوهن ۹ ی موردادا
 لها موج ینادی قائلایا ایهاالغافل
 فقوموا، انظروا، لا تجعلوا، لله اندادا
 شهوهی دهیهاته پیش هه دهیرفاند و لای دهدا و دهیبرد
 له حیوان و جیمادات و نهباتات و ئادهمی زاده
 له پاش تالانی نیو شاری هوجومی برده بازاری
 به زیددی شوغلی میعماری که داوینی به لادا دا
 موحیتی داییره و دوکان و بازاری به ئاسانی
 به سه تح و سه قف و سه ربانی خولی پیدا و قولی بادا
 به موددهی چهند دهقیقینکی و هردا ئاوی تی و هردا
 ههزار توپ شه تلهس و زهری ههموی برد، به ئاوادا
 له مهسکوکاتی ئیرانی، له لیره سکه عوسمانی
 له یهغدان و له مجری و مهحفهزه و سهندوقی پؤلادا
 له زیر و زین و نهقدینه له گهنج و مالی زیرینه
 شهوهی له و شارهدا مابن، فهقهت، ئیسمی مههاباده
 ههموی برد و بناوی کرد، په ریشان و بلاوی کرد
 به نیو ساعهت، چهپاوی کرد و ، روپی شه و فرستاده
 چ روژیکه له لایهک گرمه گرمی ههور و نالهی با
 له لایهک شیوهن و گریان و قورپیتوان و فهریاده
 له بهر لاشه ی جهنازه ی ئادهمی و شه قسامی حیوانات
 خهیا ل دهکرا، که یهومی نهفخی سوره و حه شری شه جواده
 نه من ته نیا په ریشانم ههمو کهس مات و غه مگینه
 شهوهی مه سرور و دلشاده، فهقهت حه ساد و گه واده

وہکو فہیئہ و غنیمت بو متاعی مفت و بئ قیمہت
 دہیانہینا بہ بئ زہحمہت بہ بار و کۆل و عہرادہ
 لہ بۆ یہک تۆبہ چیت بو، خۆی دہخستہ چۆم و بن گۆمی
 ئەوہی خەلکی دہیانگوت: ئەھلی زیکر و فیکر و ئەورادہ
 بہ لیشاوی دہیانہینا قالی ئاوبردہی موسلمانان
 لہ لایشی وابو سەرکردہ و رہئیسسی جہیشی زوہادہ
 بہ چاوی عەقل و عیبرەت گەر کەسئ بئیت و تەماشاکا
 دہزانئ دہولەتی دنیا وەکو دنیا ھەمو بادہ...

کەلامی مەلامارفی کۆکەیی

لہ رۆژنامەیی مودیری کەچ مەدارئ چەرخئ شەفتوری
 ئەنوسئ رۆژی کوردی کەوتە ئەوجی بوجی بئ نوری
 برا بیئری چرایەکی بکەن تاریکە شەو دادئ
 قیامتیکی بکەن تا فرسەتە بیکەینە جەمھوری

شیعری کوردی مەلامارف لہ ستایشی خودادا

خودا ھەر تۆی کەریمی کردگاری
 خودای ملک و مەلەک لەیل و نەھاری
 ھەچی زەرپراتی عەرز و عاسمانە
 کوراتی بەر ھەتاوی لانساری
 لە ژئیری روپەرہی دەور و زەمانی
 بە ھەر جۆریک تەماشاکەم دیاری
 عەزیزی تۆ لە ھەر لا خۆشەویستە
 دەلیلی تۆ بە کەس نایەت قوتاری

گوڵستان و گوڵ و گوڵزار و گوڵشەن
 نەه و شمشاد و سەرۆی جۆبەری
 نەه و نالە و گریانی قومری
 فوغانی بولبولی، سەر شاخساری
 زریووی مەل لە سەر پەل یالە سەر گوڵ
 سەدایی هودەنود و سەوتی هوزاری
 سەلا و هەق هەقی مسورغانی یاحەق
 کە نەعەری دی لە سەر عودی قوماری
 هەمو تارێفی زاتی پاکی تۆبە
 دەمی دەیکەن بە خەندە و گەه بە زاری
 بە لوتکە ی شاخەو نوچکە ی چیاو
 ئەخوینن کەبکی مەستی کۆهساری
 بە هەر نەزم و بە هەر وینە و عیبارەت
 هەمو ئیقرار ئەکەن پەرورەدگاری
 ئەزانای حالی زاری من چلۆنە
 چیان لێکردوم فەقر و نەداری
 فەقیر و گیر و لاکەوتە و نەخۆش
 بەبێ چاوی و بە پیری و ئیختیاری
 بە ناز و راز و ئیعیجازی، محەمەد
 بەه ئەسحاب و بە ئال و چوار یاری
 بە هاوارم بگە لانم زەلیلە
 بە غەیری تۆم نیە ئوممیدواری
 ئەمن مەعروفەکە ی تۆم و پەشیوم
 سەری تێکردوم پیری و هەژاری

بیره شیعریکی فارسی له قه سیده یهك:

مشور مکدر و آزرده از نیامدندم
اسیر قید بلا و مصیبت و محتم
قضا به دام قدر بسته دست قدرت من
که دامن تو بگیرم، به پات سر فکنم
بیا ببین به هوای گل گلستانت
گاهی چوقمیری و گاهی چوبلبیل چمنم
گمان مبرز خیل تو فارغم یارا
ببین که خار فراغت دریده پیره‌نم
اگر نظر کنند آن سرور ستوده سیر
ز راه لطف به عمق قریحه و سخنم
یقین کنند که به یاد جمال شیرینش
به بیستون محبت نظیر کوهکنم
ز لوح حافظ بیرون نمی‌شود نامت

وداع تا نکند تن ز جان و جان ز تنم

ئه‌مه‌ش بیره شیعرئی که له خوالیخوشبو خاله‌میننه‌ی به‌رزنجی بومه‌لامارفی

وتوه و به‌ریز جه‌نابی عه‌بباسی حه‌قیقی ته‌خمیسی کرده.

کۆکه ئه‌ی ماکی شیعر زانانم
کۆکه ئه‌ی ده‌فته‌ره‌که‌ی دیوانم
خاله فه‌رمووویه‌تی لیت بروانم
کۆکه ئه‌ی کۆکه ئه‌ی نیشتمانم
خۆشه‌ویستر له هه‌ناو و گیانم

کۆکه تۆلهیل و ئەمن مەجنووم
 هەوێن ئاوری لە دل بەر بونم
 تۆی و تۆبوی مەحەکی ئەزمونم
 کۆکه ئەی جیگەیی لە دایک بونم
 کۆکه ئەی مایەیی بیی رونم

دل رفیننە کەژ و کێو و دەشتی
 دلگەرە ئاو و هەوا و جیگەشتی
 کۆکه لوبنانی ئەتۆیا رەشتی
 کۆکه جیت لێ نەبی وەک بەهەشتی
 لە حەوت دەرکە بەدور و هەشتی

لاخەر و پێیگە چەم و بەر رۆژە
 دنج و لاپەر وەکو چکی وەک لۆژە
 بێر و ئەندیشە بزێو بو سوژە
 کۆکه هەر تۆی بە تەنێ بەر کۆژە
 خاکی کوردانم هەموی بی بوژە

خەبەرێکی بەدە بەو دێیانە
 تاقی لێ دەن بە گول و ریحانە
 خالەمین هاتووە لە تۆ میوانە
 پاش بالاغ و قەژلیت جیرانە
 هەم قزل گونبە دو درویشانە

دینە پێشوازی حەقیقی و ئاوات
 بە شیعەرگوتنی وەکو نوقل و نەبات
 ئەم بە ئەو ئەو ئێژنی هات ئەو
 رۆژەهەلات گولە دێی عەیش ئابات

چوار دیوار و قهره دا رۆژ ئاوات

«کۆکه ئه‌ی کۆکه»

یه‌ک یه‌ک ئه‌و جه‌وته به‌ مودده‌ی جه‌وته
خۆ وه‌کو کیشکچی قهره‌ولی شه‌وته
خاسه‌که‌و وێژهری کاتی خه‌وته
ئالقه‌یان داوه‌ له‌ تۆ ئه‌و جه‌وته
تۆ ته‌قیمیکی به‌ شار هه‌ل‌که‌وته

ئه‌هه‌مو لایه‌ که‌وی ریبازی
کانی فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌ب جیی رازی
پیری ئه‌فغانی خودا لیی رازی
کۆکه‌ پی‌یان ئه‌وتی شیرازی
بۆمه‌ مامانی جیگه‌ی شانازی

چاونه‌بانه‌گه‌ره‌ که‌ بانوکی
موقله‌ بۆ کوی چووه‌ دادا چۆکی
بۆم بنوسی مه‌سه‌له‌ و چیرۆکی
حاجی باپیر و جه‌قیقی و کۆکی
خاله‌ مینش بلنی یخ دالۆکی^(۱)

۱- خاله‌ مین به‌رزنجی له‌ ئیو بنه‌ماله‌یه‌کی زانا و عارف و خواناس و مه‌زندا له‌ ۱۳۲۸ ی مانگی له‌ گوندی کۆکه‌ له‌ دایک بووه‌ و له‌ ۲۴ ی خاکه‌لیوه «نۆسان» ۱۳۷۱ ی هه‌تاوی بارگه‌ی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه‌ و خاله‌ مینه‌ زۆر قسه‌ خۆش و هه‌ست ناسک بوو له‌ ساله‌کانی ۳۷ تا خه‌رمانی ۱۳۴۰ ی هه‌تاوی له‌ مه‌هاباد بوو له‌ گه‌ل شه‌پۆل و زۆر هۆگری به‌ک بون و به‌ خۆشی شه‌پۆل بۆنویژی جه‌ماعه‌ت ده‌هاته‌ خانه‌قایی نه‌هری و کاتێن شه‌پۆل چووه‌ تاران شیعر و قسه‌ی خاله‌ مینه‌ی بۆ چووه‌ و ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۱ ژماره‌ی ۲ و ۳ ی گۆوازی گرشه‌ی کوردستان یادی خاله‌ مینه‌ به‌رزنجی کراوه‌ و شیعرێ خۆشی ئه‌و بۆلاو کراوه‌ته‌ وه‌ به‌که‌م ژماره‌ی گرشه‌ی کوردستان له‌ ۱/۳/۱۳۸۱ ی زاینی به‌ کوردی له‌ تاران له‌ چاپدراوه‌ و له‌ کورده‌واری بۆلاو کراوه‌ته‌وه‌.

سەرچاوه: ژماره‌ی ۵ و ۶ گۆفاری نیشتمان ئۆرگانی کۆمه‌له‌ی ژ - ك «له ئەلمان» چاپ کراوه‌ته‌وه و رۆژنامه‌ی شه‌هاده‌ی کوردی ۲۹ نیسانی ۱۹۸۶ زاینی سالی ۴ ژوماره‌ی سالی ۳ به قه‌له‌می «شه‌پۆل» و کتیبی باوی کورده‌واری که له سروش بۆ جاری دوهم له ژێر چاپ‌دایه (لاپه‌ره‌ی ۱۱۲ تا ۱۱۵).

دیوانی کوردی خوالیخۆشبو مه‌لا مارف کۆکه‌یی له ۱۳۴۱ ی هه‌تاوی به خه‌تی مه‌لا عبدالرحیم اسماعیلی قۆزڵۆیی هه‌وشار دیوانه فارسی‌یه‌که‌ی نوسراوه‌ته‌وه و له لایه‌ن برائنی سه‌یدیان به ئۆفسیت له چاپ دراوه و له یه‌کن له لاپه‌ره‌کانیدا که وینه‌ی برائنی سه‌یدیان چاپ کراوه به‌رواری ۲۶ - ۱۳۳۱/۷ ی هه‌تاوی بۆ نوسخه‌به‌رداری نوسراوه.

کۆکه‌ی

محەمەد كوردعەلى

۱۲۹۳- ۱۳۲۷ مانگی وریکهوتی ۱۸۷۶- ۱۹۵۳ زاینی.

محەمەد كورى عەبدوپره‌زاق كورى محەمەد كوردعەلى مېژوزان، نوسەر، رۆژنامەنېگار، سىياسى و راميار. ئەم زانا بلىمەتە لە رەگەزى كوردانى سلېمانىيە و لە ئاخىرى مانگی سەفەر لە سالى ۱۲۹۳ مانگی و رېنكەوتى ۱۸۷۶ زاینى لە دیمەشق لە ژىنكى «شركسیه» لەدايك بوە و لە فېرانكۆزى «كافل سىباى ئەمىرە» خويندن و نوسین و زانستى ئىسلامى و حىساب و تەبىعى فېر بوە و كارنامە و شادەى وەرگرتوہ و چۆتە فېرگەى «رشدیەى عەسكەرى» سەرەتای زمانى توركى و لای مامۆستای تايبەت زمان و وێژاوهرى زمانى فەرانسەوى خويندوہ و فېرى بوە و بۆ ماوہى دو سالیى لە فېرگەى «عازارین» مەعاریف و ئەدەبى زمانى فەرانسەوى خويندوہ و لە پاشان لە یانە و دەفتەرى كاروبارى ئەجنەبى دەس بەكار بوە و لەو ماوہش‌دا لای «تاهیر جەزایرى و محەمەد موبارەك و سەلیم بوخارى» دەرسى وێژاوهرى و ئەدەب و فەرھەنگ و بەیان و تەفسیر و فىقە و مېژووى خويندوہ و دەسى كردوہ بە مۆتالاً و پیاچونەوہى ئەو كىتیبە گرینگانەى وا بە زمانى فەرانسەوى نوسرابون، وەكو نوسراوہكانى وېلتېر، رۆسۆ، مۆتسكىو و كەسانى تر. لەو دەمانەدا بەرپرسىاربونى نوسین و چاپ و بلاوكردەوہى رۆژنامەى حەوتانەى شام خرا ئەستۆزى كوردعەلى و لە پاشان لە سالى ۱۳۱۹ مانگی و ۱۹۰۱ زاینى چۆتە مېصر و دەسى كردوہ بە نوسینى رۆژنامەى «رائید»ى مېصرى، دوای ماوہیەك گەراوہتەوہ بۆ دیمەشق، دوبارە مەجبور بوە، بگەرپتەوہ بۆ مېصر و لە سالى ۱۳۲۴ مانگی و ۱۹۰۶ زاینى دەسى كردوہ بە نوسین و بلاوكردەوہى «گۆوارى ئەلموكتەبەس» و لە هەمان كاتدا بوەتە سەرۆك و سەرنوسەرى

رۆژنامەى «الظاهرايووميه» و كراوته ئەمىندارى رۆژنامەى «موئەيەد» و لە دوای شۆرشى عوسمانى كە لە سالى ۱۹۰۸ زاینى روى داوه، گەراوتهوه بۆ دیمەشق و دوباره «رۆژنامەى ئەلموقتەبەس»ى بڵاو كردۆته و لە پاشان مەجبور بو، بروتە دەرى و چۆتە فەرانسه و میصر و لەوتۆه گەراوتهوه بۆ دیمەيشق و لە دواییدا چۆتە ئىتالىا، سوئیس، فەرانسه، مەجارستان و قوستەنتەنیە بۆ لىكۆلینەوه و توێژانەوهى دەس نوسراوهكانى میژویى و نوسینى میژو. لە ماوهى جەنگى جیهانى یەكەم «۱۹۱۴ - ۱۹۱۸» زاینى سەرۆكایەتى و سەرنوسەرى «رۆژنامەى شەرقى دیمەشق»ى گرتۆتە ئەستۆ، پاش ماوهیەك چۆتە قوستەنتەنیە^(۱) و لەوتۆه، كە دیمەشق بە زۆرى ئینگلیس و سپای عەرەب گیرابو، ئەگەرپتەوه بۆ شارى دیمەشق و ئەكرتتە سەرۆكى دیوانى مەعاریف و مەجمەعى عیلمى: «كۆرى زانستى» كە لە پاشان بە «مەجمەعى عیلمى عەرەبى» ناو براوه.

لەو سەردەمەى وا فەرانسهوى یەكان چۆنەتە سوریه محەمەد كورى عەلى بۆتە وەزیری مەعاریفى ئەوى، پاش ماوهیەك بۆ كۆلینەوه لە بابەت فێركردن و بارهێنان و توێژانەوهى مەبەستى فەرھەنگى و ھونەرى و میژویى چۆتە فەرانسه و بیلژىك و ھولەند و ئینگلیس و ئیسپانىا و ئەلمان و سوئیس و ئىتالىا و دوای گەرانەوه لەو سەفەرە جارىكى تریش لە سەردەمى حوكومەتى تاجەدین حوسینى، زیمنى ئەوهى سەرۆكى «كۆرى زانستى عەرەبى» بو، وەزارەتى مەعاریفى پى سپێردراوه و بۆتە وەزیری فێركردن و بارهێنان لە سوریهدا و بە ناوى نوێنەرىش لە كۆنگرەى خۆرھەلات ناسان لە دەورى ۱۷ دا لە شارى «آكسفورد» بەشداری كردو و پاش ماوهیەك چۆتە ئینگلیستان و بیلژىك و فەرانسه و دوای ئەم سەفەرە دەسى لە كۆرى زانستى عەرەبى كیشاوتەوه و بە

ناوی ئەندامیکی کارا هەلبژێردراوه بۆ کۆری فەرھەنگی لە قاهرەدا و لە ۲ ی نیسانی ساڵی ۱۳۷۲ مانگی و ۱۹۰۳ زاینی لە دیمەشق وەفاتی کردووە و لە گۆرستانی «باب صەغیر» نێژراوە.

محەمەد کوردعەلی لە نوسینەکانی خۆیدا، وەدوی شیوە نوسینی کۆری خەلدون بۆ موقەدەمەکی کەوتووە. هەندێ لە نوسراوەکانی محەمەد کوردعەلی ئەمانەن:

- ۱- الاسلام و الحضارة العربية که لە ۲ جەلددا چاپکراوە و گەورەترین و پربایەختترین کتیی محەمەد کوردعەلییە.
 - ۲- خوتەنی شام، چاپکراوە لە ۶ جەلدداوە کە لە روی چارسەت کتیب هەلگۆیزراوە و وەرگێراوە.
 - ۳- گۆوازی ئەلموقتەبەس، ۸ جەلد و دوو جوزوویە.
 - ۴- تاریخ الحضارة چاپی، کە دوو جوزووە و لە زمانی فەرانسەوی نوسراوی شارل سنیوبوی بە عەرەبی تەرجمەکی کردووە.
 - ۵- غرائب الغرب لە دوو جەلددا چاپ کراوە.
 - ۶- امراءالبيان و المذکرات کە لە دوو بەرگدا چاپکراوە.
 - ۷- قەدیم و حەدیث پالۆتەمی مەقالەکانیەتی و لە چاپ دراوە.
 - ۸- کنوز الاجداد فی سیر بعض الاعلام چاپکراوە...
 - ۹- الادارة الاسلامیه فی عزالعرب چاپکراوە.
 - ۱۰- غوطا دیمەشق چاپی
 - ۱۱- فەلاسیفە ئیسلام
 - ۱۲- مذکرات لە چار جەلدایە.
 - ۱۳- میژوی ئەحمەدی کۆری تۆلۆن و چەند ریسالە و ...
- مەولانا محەمەد عەلی کورد دواى جەنگی جیهانی یەکەم لە سیاسەت دەسی هەلگرتووە، بەلام ژبانی فەرھەنگی و زانیاری ئەم زانا ژیر و پربیرە لەو

دهمهوه وا له گهن شينخ تاهير جهزاييري ناسياو بوه، تا ده مي مهرگ دريژه ي ههر بوه.

كوردعه لي زور دن و دهرون پاك و خوش رهفتار و ئاكار و خو جوان و باش بوه، له سهر دوستي زور بوه و ززر خوگر و صهريح بوه و ههزي له ئازادي و نهزم و تهكوز كردوه و ريبازي خوش نهويستوه و له ستهم و تهعهسوب و فيل و تهلهكه بازي دلگران بوه، تونده تهبيعت بوه و خوشي له شادي و شادمانه هاتوه.

نموه ي خه تي محمد بن عبدالرزاق كوردعه لي من رساله خاصه، مغزيا بوالدقي.

كردعلي (محمد)

محمد كردعلي «١٢٩٣ - ١٣٧٢ هـ = ١٨٧٦ - ١٩٥٣ م»

محمد بن عبدالرزاق بن محمد، كردعلي: رئيس المجمع العلمي العربي بدمشق، و مؤسسه و صاحب مجلة المقتبس و المؤلفات الكثرة. واحد كبار الكتاب. اصله من اكراد السليمانية «من اعمال الوصل».

سه رجاوه: «خ» فهرس المؤلفين بالظاهرية «ط» محمد كرد على: خطط الشام ٦: ٤١١ - ٤٢٥، جمال باشا: المذكرات ٣٣٨، احمد امين: فيض الخاطر ٨: ١٢٨ - ١٣٣، طرازي: خزائن الكتب العربية ١: ٢٨١، ٢٨٢، اسماعيل عبدالحميد: الادياء الخمس، شفيق جبرى: محمد كرد على، سامى الدهان: محمد كرد على، عباس العقاد: مطالعات فى الكتب و الحياة ١٨٠ - ١٨٦، صالح السودانى: الاسرار السياسية ٢٦٠، ٢٦١، فائز سلامة: اعلام العرب ١٧٤ - ١٧٩، سيد قطب: كتاب و شخصيات ٣٤٦ - ٢٥٠، محمد عبدالفتاح: اشهر مشاهير ادياء الشرق ١: ٧٢ - ١١٢، من هو ٦٣٩، ٦٤٠، فخرى بارودى: المذكرات ١: ٧٩ - ٨١، محمد كرد على: المذكرات، فهرس الازهرية ٦: ٢٦٤، الكتب البادية: فهرس الادب ٧٠، سامى الكيالى: الادب العربى المعاصر فى سورية ١٣، ١٤، ٢٨، ١٠٧ - ١١٦، حسن الرئيس: شخصية محمد كرد على، فهرس دار الكتب المصرية للحق الاول الجزء الثالث ٦٧، فهرس دار الكتب المصرية ٤: ١٦٣، ١٦٧، ١٦٨، ٣٤، ٤٥، ١٧: ٨، ١٢٢، ١٨٨، شفيق جبرى: مقدمة الادب العرب الكيالى.

Brockelmann g, III: 435 _ 434

«م» صلاح الدين المنجد: الادب س ٩، ع ٦، ص ٥٧، ٥٨، ع ١٠، ص ٥٣، الاديب س ١٢، ع ٧٦، شفيق جبرى: الاديب س ١٦، ع ٦، ص ٧٩، حتى كنعان: التمدن الاسلامى ١٩: ٥٦٥، ٥٦٦، التمدن الاسلامى ٢١: ٦٩٢، ٦٩٣، ٢٤: ٤٠ - ٤٤، احمد صقر: الثقافة - ٢: ٩٣، الثقافة ٢: ٣٤٣، ٣٤٤، احمد محرم: الثقافة ٢: ١١١٧، ١١١٨، احمد امين: الثقافة ص ١١، ع ٥٤٢، س ٦ - ٩، ص ١٢، ع ٦١٤، ص ٦، عبدالسلام النجار: الثقافة س ١٢، ع ٦٢٧، ص ٢٤، الحديث ٢: ١٨٨، ٢٠٦ - ٢٠٨، ٣: ٥١٦، ٥١٧، وجيه بيضون: الحديث ١٥: ٢٤٢، ٢٤٣، ٣١٦، الحديث ١٢: ٣١٩، الحديث ٢٠: ٦٥، سامى الكيالى: الحديث ٢٧: ٢٢٤، ٢٢٥، الحديث: عددا غيار

- ١٩٥٣ م، شفيق جبري: الحديث ٣١: ٣٦٤ - ٣٧٥، عز الدين التنوخي:
الحرية ببغداد ١: ٧٥ - ٨٠، الحرية ٢: ١٣٧ - ١٤٢، ٢٩١ - ٢٩٩، الحسناء
بيروت ١: ٢٤٧، ٢٤٨، الحقائق بدمشق ١: ٣٦٩ - ٣٧٣، ٤٦٩ - ٤٧٢، ٤٧٥
- ٤٧٩، ٢: ١٢٠، انستاس الكرملى: دمشق ٢: ٤٤٥، ٤٤٦، الرسالة بالقاهرة ٣:
١٩٨، شكيب ارسلان: الرسالة ٣: ١٢٧٩، ١٢٨٠، ١٥٥٥، الرسالة ٩:
١٣٠٢، الزهراء بالقاهرة ٣: ٤٠٩، ٤١٠، ٥: ٢٢٨، ٢٢٩، الزهور ١: ١٠١،
٢: ٢٨٦، السلام بتطوان س ١، ع ١، ص ٣٣، ٣٤، الضياء ٨: ١٨٠،
العرفان ٢ ١٢٣، ٩: ٢٧٤، ١٠: ٢٩٥ - ٢٩٧، انحوماني: العرفان ١١: ٦٥ -
٦٧، ١٩٣ - ١٩٨، العرفان ١٩: ٢١٨، ٢١٩، اديب التقي: العرفان ١٩:
٥٥٥ - ٥٦٠، العرفان ٣٧: ٧٠٣، ٧٠٤، ٣٩: ٤٠٣، محمد سعيد العريان:
الكتاب المصري ٥: ٧٤٥ - ٧٤٧، ٧٤٧، ٨٦٢ - ٨٦٤، ١٠: ٦٣٨، ٦٣٩، ١١:
٢١٦، ٢١٧، ٢٨٥، ٩: ٧٤٥ - ٧٥٧، ٨٦٢ - ٨٦٤، ١٠، ٦٣٩، ١١: ٢١٦،
٢١٧، و دادسكايني: الكتاب ١١: ٦١٠، ٦١٢، زكى المحاسنى؛ الكتاب
١٢: ٥٧٧ - ٥٧٩، الكيه بيروت ١١: ١٤٢، اسد رستم: الكلية ١٢: ٤١ - ٤٥،
الكلية ١٣: ١٥٧ - ١٥٩، ١٥: ٤٩٨، لغة العرب ٤: ٥٤٤ - ٥٥٩، ٦: ٢٣٠،
٢٣١، ٨: ٧١ - ٧٣، ١٤٩ - ١٥١، ٢٢٩ - ٢٣٣، مجلة سر كيس ٦: ٣٠٩،
٥٩٨، مجلة المجمع العملى العربى ٥: ١٩٣ - ١٩٥، عارف النكدى:
مجلة المجمع ٦: ٣٢٦ - ٣٢٨، ٧: ٥١٠ - ٥١٨، ١٠: ٥٩ - ٦١، محمدر
على مجلة المجمع ٩: ١٢١، ١٢٢، شفيق جبري: مجلة المجمع ١٩: ٣٥٨،
٢٢: ١٥٠، ١٥١، و دادسكايني: مجلة المجمع ٢٤: ١١٥ - ١١٨،
بهجة البيطار: مجلة المجمع ٢٥: ١٤٢ - ١٤٦، شفيق جبري: مجلة المجمع ٢٦:
٢٨٨ - ٢٩٠، مجلة المجمع ٢٨: ٣١٩، جعفر الحسنى: مجلة المجمع ٢٩:
٢٩٨، صلاح الدين الكواكى ٢٩: ٢٩٩، حكمت هاشم: مجلة المجمع ٢٩:
٤٤٥، ٤٤٦، سامى الدهان: مجلة المجمع ٣٠: ٢١١ - ٢٥٢، مصطفى الشهايبى

٣٠: ٣٢٨ - ٣٣٢، مجلة المجمع ٣١: ٥٣٧، ٣٦٩، مصطفى الهادي
 مجلة المجمع ٣٢: ٥١٦، ٥١٧، كامل عياد: مجلة المجمع ٣٤: ١٦٥ - ١٩١،
 شفيق جبري: مجلة المجمع ٣٤: ٣٩٠ - ٣٩٢، مجلة مجمع فؤاد ١: ١٣،
 المسرة ١٢: ٦٣٥، المشرف ١٣: ٨٧١، ٨٧٢، محمداً أمين حسونة:
 المعرفة بالقاهرة ٢: ٧٣٧ - ٧٥٧، المقتبس ٨: ٧١٠، ٧١١، المقتطف ٤٣:
 ٥٩٢، ٥٩١، ٧٠: ٤٥٨ - ٤٦٠، ٥٨٠ - ٥٨٢، ٧٢: ٥٦٢، محمود شاكر:
 المقتطف ٨٦: ١٠٩ - ١١٢، المكتبة ١: ٢٤، ٢٥، السنار، ٧٢٠، ١٣:
 ٤٢٠، المنتقد ٢: ٢٨٢، ٢٨٣، المواهب بالارجنتين س ٩، ع ٤، ص ٤٠،
 البنراس ٢: ٣٥، ٣٦، النجم بالموصل ١: ٣٣٧، الهلال ١٤: ٢٥٥، الورود س
 ٦، ع ٢، ص ١٥.

laussey: Bulletin Detudes orientales I: 196, 197, S. Dahan:

Melanges I: 379 _ 394, Annoales de linstiut Detu. des orienales
 OOO: 273.

«ج» عمر الطيبي الزمان المدشقية عدد ٦

نيسان ١٩٥٣ م و ج ١٠ لاپهري ١٦٢ معجم المؤلفين عمر رضا كحاله
 چاپی بیروت و نه علام سی زهره کلی ج ٦ چاپی ٦ سالی ١٩٨٤ از لاپهري
 ٢٠٢ تا ٢٠٣ شهپول و تاريخ مه شاهير - ی كورد، ئوستاد بابامه ردوخ
 رۆحانی ج ٢ لاپهري ٣٢٠ چاپی ١٣٦٦.

محمد علي كرد علي

علي سيارة. في احدى زيارته لمصر و هو في الوسط بنظارته و عن يمينه
ابراهيم عبدالقادر المازني و الي يساره المؤلف.

محمد كرد علي

«١٢٩٣ - ١٣٧٢ = ٢ ١٨٧٦ - ١٩٥٣ م»

محمد بن عبدالرزاق بن محمد كرد علي: رئيس المجمع العلمي العربي
بدمشق، و مؤسسه و صاحب مجلة «المقتبس» و المؤلفات الكثيرة. و أحد كبار
الكتاب. اصله من اكراد السليمانيه «من أعمال الموصل»

زانای ناودار مامۆستا مه لای عیصامه دین ماجدی

۱۲۸۲ - ۱۳۲۵/۱۱/۱۱ کۆچی مه تاوی

ئهم زانا پایه بهرزه خواناسه یه کینک له مامۆستا باش و موده ریسه کانی فهرهنگ و مه عاریفی ئیسلامی رۆژگاری خۆی بوه و خزمهتییکی زۆری به زانست و دین و عیلم و شه ریعت کردوه و خه لکی بۆ رینگای دین و قورئان و شه ریعتی ئیسلام رینوینی کردوه و پهندی خه لکی داداوه و چه ندین فهقی و مه لای چاک و زانای پینگه یاندوه و نه خشی زۆر گرینگی له فیرکردن و بارهینانی خه لکدا به ئه ستۆ گرتوه و فهرهنگ و زانستی له مه لبه ندی کوردستاندا له به شی سه قز و ئه و ناوه دا بهرز کردۆته وه و پله ی زانیاری خه لکی له کورده واریدا بردۆته سه ری و زانست و زانیینی بلیند و بهرز کردۆته وه.

ئهم زانا پایه بهرز و ته رزه ناوی شه ریفی مامۆستا مه لا: عصام الدین - وه کوری زانای پایه بهرز و گه و ره خوالیخۆشبو «قاضی عبدالکریم ماجدی» یه و له مانگی ئه سه د «گه لاویژ» له سالی ۱۲۸۲ کۆچی خۆری له گوندی «درگاسلیمان» ی سه ر به شاری سه قز له کوردستاندا له دایک بوه و له ناو یه ک بنه ماله ی زانست په روهر و عالم و زانا و رۆحانی گه و ره بوه و په روهرده کراوه و پین گه یوه.

مامۆستا «مه لا عیصامه دین ماجدی» له سه ره تاوه قورئانی که ریم و کتیبه کانی باوی ئه و سه رده مه ی تا کتیبی شه رحه عه قاید له ئه قیده و ئیسه باتی ته وحید و زات و سیفاتی خوادا لای باوکی له فیرگه و حوجره ی گوندی درگاسلیمان خویندوه، له پاشان چۆته فیرگه ی خوالیخۆشبو حاجی مه لاجه بدولقادر، خه لیفه زاده مامۆستا و ده رس بیژی مزگه وتی دومناره ی شاری سه قز و دوای ماوه یه ک له ویتوه ئه چیته لای خه لیفه مه لا «عبدالرحیم» هه وشاری

له فیرگه‌ی گوندی «هیجانان» ی سه‌ر به شاری سه‌قز، مامۆستا مه‌لا عصامه‌دین ماجدی وه‌کو هه‌مو مه‌لا و فه‌قی‌کانی ناو کورده‌واری هه‌لوه‌دای فیربونی مه‌عاریفی ئیسلامی له‌م فیرگه‌ بۆ ئه‌و فیرگه‌ به‌ریوه‌ بوه، به‌لێ مامۆستا «مه‌لا عصامه‌دین ماجدی» بۆ به‌ده‌س‌هینانی زانست و زانیاری‌یه‌کی زۆرتر له‌ هیجانانیشه‌وه‌ ئه‌چینه‌ لای مامۆستا مه‌لا‌صادق سه‌درابادی مامۆستای گوندی «ئالکه‌لو» ی حه‌ومه‌ی شاری سه‌قز و له‌ پاشان بۆ خویندن له‌ گه‌ن‌یه‌کێک له‌ باش موسته‌عه‌یده‌کان به‌ ناوی «مه‌لا محهمه‌د داود - داودی» که له‌م دوایانه‌دا له‌ گوندی «هیجانان» موده‌ریس بوه - ئه‌چنه «شاره‌زور» ی گه‌رمین له‌ فیرگه‌ی زانای ناودار خوالینخۆشبو مه‌لا «عبدالعزیز» مامۆستای فیرگه‌ی گوندی «پریس» ده‌س ئه‌که‌ن به‌ خویندن و پیاچووونه‌وه‌ و پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ردوکیان له‌ خزمه‌ت ئه‌و مامۆستا: مه‌لا «عبدالعزیز» ه‌ ئیجازه‌ی ئیفتا و ته‌دریسی مه‌عاریفی ئیسلامی و قورئانی و مه‌لایه‌تی وه‌رئه‌گرن.

له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ئێران له‌ گوندی «ره‌شه‌دی» له‌ نێزیک شاری مه‌ریوان مامۆستا مه‌لا‌عصامه‌دین ماجدی لائه‌دا و لای مامۆستا مه‌لا‌حهمه‌دئه‌مین موده‌ریسی ره‌شه‌دی بۆ ماوه‌یه‌ک لای ئه‌و زانایه‌ ده‌س ئه‌کا به‌ خویندن و پیاچونه‌وه‌ی زانست و مه‌عاریفی ئیسلامی و له‌ خزمه‌ت ئه‌و مامۆستا مه‌لا‌حهمه‌دینه‌ش ئیجازه‌ وه‌رئه‌گرێ و ئه‌گه‌رپه‌وه‌ بۆ سه‌قز و دوای ماوه‌یه‌ک بۆ ته‌حقیق و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زیاتر ئه‌چینه‌ لای «حه‌زرتی حاجی بابا شیخ سه‌یاده‌ت» فیرگه‌ی گوندی «جه‌میان» و دوای ماوه‌یه‌کیش له‌ وێهه‌ ئه‌چینه‌ لای زانای ناودار مامۆستا مه‌لا‌سه‌ید حوسین «کانیه‌ره‌ش» و له‌ وێهه‌ ئه‌رواته‌ فیرگه‌ی حاجی مامۆستا مه‌لا‌سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم «باغچه‌» و دوای ماوه‌یه‌ک له‌ وێهه‌وه‌ ئه‌چینه‌ فیرانکۆی «تورجان» فیرگه‌ی مامۆستا مه‌لا‌عه‌لی حه‌فیده‌هلزی موده‌ریسی شاره‌دی‌ی تورجان و له‌ وێهه‌ی لای مامۆستا مه‌لا‌عه‌لی^(۱) ئیجازه‌ی ئیفتا و ته‌دریسی وه‌رئه‌گرێ و ته‌شریفی موبازه‌کی دوای ئه‌م ئیجازه‌ وه‌رگرتنه‌ ئه‌چینه‌ گوندی

«سه‌لته‌كه‌لتو» لای شاری سه‌قز ئه‌بیته مامۆستای دهرس بیژ له فیرگه‌ی ئه‌و گونده و خه‌ریکی دهرس وتنه‌به‌فه‌قی‌یان ئه‌بی و ئیمامه‌ت و جومعه و جماعه‌ت بۆ خه‌لك ئه‌كا و باری دینی و ئه‌خلاق‌ی موسو‌لمانانی ناوچه‌ به‌ری‌توه ئه‌با و خه‌لك فیری خو و ئاكار‌ی چاك و باش ئه‌كا و له هه‌ر بار و با‌به‌تیکه‌وه، تی‌ئه‌كۆشی خه‌لك به‌ره‌و فیری‌بونی زانست و عیلم ببا و شه‌ریعه‌ت و دین و خواناسی و زانست به‌خه‌لك‌ی كورده‌واری فیر بكا. له راستیدا كۆر و فیرگه و حوجره‌ی خوالی‌خۆشبو مامۆستا مه‌لا عیصامه‌دین ماجدی زانكۆ و زانستگه‌یه‌ك بوه، كه ده‌سه ده‌سه و پۆل‌پۆل باش‌فه‌قی و مه‌لا ئه‌چونه‌ خزمه‌ت ئه‌و زانا پایه‌به‌رزه، زانست و مه‌عاریفی ئیسلامی لئ فیر ئه‌بون، هه‌ر مه‌لا و فه‌قی‌یه‌ك له فیرگه و حوجره‌ی فه‌قی‌یان دهرس ته‌واو ئه‌كا و ئیجازه‌ی مه‌لا‌یه‌تی وه‌ر‌ئه‌گری، له راستیدا وه‌كو فه‌وقه‌لیسانس یا دوكتۆرای زانست و زانیاری وه‌رگرتبێ وایه.

← ۱ - حه‌زرتی حاجی باباشیخ سه‌یاده‌ت له‌و ئیجازه‌دانه‌دا حوزوری ده‌بی. «شه‌پۆل».

ماموستا مه‌لا عصامه‌دين ماجدی پاش چهن سال دهرس وتنه‌وه به فه‌قی‌يان له گوندى «سه‌لته‌كه‌لتو» ته‌چيته گوندى «گه‌وره‌قه‌لا»ى مه‌لبه‌ندى شارى سه‌قز و نيزيكه‌ى سالتيكيش له گوندى «مه‌رخوز» خه‌ريكى دهرس وتنه‌وه به فه‌قی‌يان بوه.

ئه‌بى بزانيت زانايى ماموستا مه‌لا عصامه‌دين ماجدی ده‌نگى دابووه و له هه‌ر لايه‌كه‌وه باش فه‌قى خۆى بۆ فيرگه و حوجره‌ى ئه‌و زانا گه‌وره چاك و دل پاك و خو و ئاكار چاكه ئه‌كو تا له سه‌رچاوه‌ى عيلم و زانستى ژيان هينهرى ئه‌و گه‌وره زانايه، تاسه و تونيه‌تى زانستى خۆيان بشكينن و دل و ميتشكى خۆيان به زانستى به دانسته‌ى ئه‌و عالمه نورانى‌يه پارا و بكه‌ن و زاخاوى بده‌ن، له ماوه‌ى ته‌دريسدا زانايانتيكى وه‌كو خوالينخوشبو مه‌لا «محهمه‌ده‌ميين شه‌ريعه‌تى» موده‌ريسى مزگه‌وتى حاجى حه‌كيمى سه‌قز و خوالينخوشبو «مه‌لا شيخ حوسين خان» عه‌لايى، ته‌رده‌لان،^(۱) يا زانايه‌كى وه‌كو خوالينخوشبو «حاجى مه‌لا رحيمى» «مه‌لا خه‌سه‌ن ته‌ديبى» كه له سالى ۱۳۰۰ كۆچى خۆرى له‌دايك بوه و ئيستا له حالى ژيان دايه خوا بيارتيزى. يا زانايه‌كى وه‌كو ماموستا مه‌لا سه‌عيد^(۲) دياره زانايانى زور له فيرگه‌ى ماموستا خوالينخوشبو مه‌لا عصامه‌دين ماجدى فيربون و بارهاتون و ته‌وانيش وه‌كو ماموستا كه‌ى خۆيان بۆ خزمه‌ت به زانست و فه‌ره‌ه‌نگ و فيرکردن و بارهيتانى خه‌لك كۆشاون و

۱- له سالى ۱۳۰۹ كۆچى له‌دايك بوه و له ۵۶ سالي‌دا له رۆژى هه‌ينى ۱۳۶۵/۲/۵ كۆچى خۆرى وه‌فاتى كردوه.

۲- ماموستا مه‌لا سه‌عيد ئيبراهيمى محهمه‌دى له سالى ۱۳۱۲ كۆچى خۆرى له‌دايك بوه و تا ئيستا چهن كتىبى وه‌كو ناسياوى له‌گه‌ل «تحولات مذاهب اسلام» چاپى ۱۳۶۴- گه‌شتى له عيلمى به‌لاغه چاپى ۱۳۶۴- دروسى عه‌ره‌بى «جزوه» چاپى چاره‌هه‌م سالى ۱۳۵۳- «كتىبى وُضْعُ وَاِسْتِغَاذَه» به فارسى. ئه‌مه ته‌خقيق و ليكۆلينه‌وه‌يه.

ئەكۆشن.

مەولانا مامۆستا مەلاعصامەدین ماجدی لە ۱۳۲۵/۱۱/۱۱ كۆچی خۆری لە گوندی «مەرخوز» بارگەى بەرەولای خوا تىكناو. خوا بىبەخشن. ئەم بەسەرھاتە بەرێز جەنابى «مەلاحەسەن ماجدى» ئىمامى مزگەوتى حاجى مەلا برايمى شارى سەقز بە فارسى لە بابەت مەولانا مامۆستا مەلاعصامەدینى براى خۆى نوسىوئەتى و بە دیارى بز ئىمەى ناردو و ئىمەش كردمانە كوردی و هەندىكمان لە سەر زیاد كرد و ئەوا بە سپاسەو لە چاپى ئەدەبى و لەبەر خوايش ئەپارىنەو ئەونەى گل بە سەر گلکۆى مەولانا مامۆستا مەلاعصامەدینەو، ئەونە خوا دەوامى عومرى «بەرێز جەنابى مەلاحەسەن ماجدى» بدا و بە سلامەتى بژین.

ناوى ئەو گوندانەى و مامۆستا مەلاعصامەدینى بۆ:

- نوكتە: درگاسلىمان - دىيەكە لە دىهستانى سەرشىوى سەقز لە ۱۸ كىلۆمىترى جنوبى خۆرھەلاتى شارى سەقز و ۵ كىلۆمەترى جادە ئىسفالئەى سەنە، كوستان و سارده - ۵۰۰ كەس حەشىمەتى هەيە و كورد و سونين. لە كانى و چۆم ئاو ئەخۆنەو، بەرھەم: دانەوئىلە، گەنم و جۆ و شىر و كەرە و ماست و پەنیر، كەمى ميوە و توتن - كار: كشتوكان و مالاتدارى، رىنگا خاكى بە و مزگەوت و مەلا و فەقى و فىرگەى تازەشى هەيە.

ئالکەلو - گوندیکە لە دىهستانى كۆلتەپەى فەيزولابەگى بەشى ناوهندى شارى سەقز - لە ۱۸ ك خۆرھەلاتى سەقز و ۶ باكورى ناصر اوادايە و كوستان و سارده و ۳۵۰ كەس حەشىمەتى هەيە و كورد و سونين.

لە كانى و كاريز ئاو دەخۆنەو، بەرھەم: دانەوئىلە، گەنم و جۆ، توتن و شىر و ماست و دۆ، كار = جوتوگا، مەر و مالاتدارى، رىنگا: خاكى، فىرگەى تازە و حوجرەى مەلا و فەقىشى هەيە.

رەشەقەلات - گوندىكى، بچوكە و لە دىهستانى سەبەتلوى بەشى «بانە» و

سەقزە و لە ۶ ك باكوری خۆرهلانی بانه و ۲ ك باكوری جادهی بانه بۆ سەقز دایه و ۱۱۰ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین.

سەلتەكەلتو - گوندیکە لە گوندەکانی سەرشیو بەشی ناوەندی شارێ سەقز و لە ۱۶ ك جنوبی سەقز و ۳ ك «وژنانی» دایه، کویستان و سارده و ۵۵۰ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین، لە كانی و چۆم ئاو ئەخۆنەوه، بەرهم: دانەوێڵه و گەنم و جۆ، توتن، كەمەن مېوه، شیر و كەشك و پەنیر و ماست و كەرە - كار = كشت و كان و مەر و مالات داری و رینگا: خاکی یه.

گەورەقەلا: دێیەكە لە دیهستانی سەرشیو بەشی ناوەندی شارێ سەقز و لە ۲۱ ك جنوبی سەقز و ۶ ك خۆرئاوای قشلاخ پل دایه و کویستان و سارده و ۴۱۰۰ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین و لە كانی و چەم و ئاو دەخۆنەوه - بەرهم: دانەوێڵه و گەنم و جۆ، توتن و شیر و ماست و كەرە و پەنیر - كار = كشت و كان و مەر و مالات داری یه و رینگا: خاکی یه.

جەمیان - دێیەكە لە دیهستانی تورجان، بەشی بۆكان شارستانی مەهاباد و لە ۲۵ ك جنوبی خۆرئاوای بۆكان و ۱۴/۵ ك خۆرئاوای جاده ئیسفالتەیی بۆكان بۆ سەقزە و کویستان و موعتەدیله و ۱۹۰ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین. لە كانی ئاو دەخۆنەوه - بەرهم = دانەوێڵه و گەنم و جۆ و توتن - كار = جوت و گاو مەر و مالات داری و كاردەستی جاجم، بەرمان، رەشكە، كەژ و، گوريس، تیز و جەوان و گۆرەوی و دەسكیش و ئارەخ چن و شتی وایه.

كانی یه رەش: - دێیەكە لە دیهستانی ناخەچی بەشی حەومەیی شارستانی مەهاباد و لە ۳۰ ك جنوبی خۆرهلانی مەهاباد و ۳۰ ك خۆراوای جاده ئیسفالتەیی بۆكان بۆ میانداواوه، کویستان و موعتەدیله و ۵۵۹ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین و لە كانی ئاو دەخۆنەوه. بەرهم: دانەوێڵه و گەنم و جۆ و توتن، - كار = جوت و گا و كەرداری یه. كاردەستی جاجم و بەرمان و رینگا: خاکی یه.

كانی یه رەش - گوندیکە لای نەلتینی بەشی سەردەشت بەشی شارێ مەهاباد و ۳۲ ك باكوری سەردەشت و ۱۳ ك باكوری خۆراوای جادهی

سەردەشت بۆ مەھابادە و کۆنستان و موعتەدیل و سالمە و ۱۵۹ کەس
 حەشیمەتی ھەبە و کورد و سونین و ئاوە چاوە دەخۆنەووە. بەرھەم = دانەوێلە،
 توتن، مالات داری، کار دەستی جۆلایی جاجم، رینگا: خاکییە و سنی کانییە
 زەشی تریشمان ھەبە، بەلام جەنابی مەلاحەسەن ماجدی رونی نەکردۆتەووە کە
 مامۆستا مەلاعصامەدین ماجدی لە کێھە کانییەرەش بوە.

ھێجانان - گوندیکە لە گوندەکانی سەرشیو بەشی ناوەندی سەقز لە ۱ ک
 جنوبی خۆرئاوای سەقز و ۴ ک جنوبی جادە سەقز بۆ بانە، کۆنستان و ساردە
 ۵۵۰ کەس حەشیمەتی ھەبە و کورد و سونین، لە کانێ ئاودەخۆنەووە بەرھەم
 دانەوێلە و گەنم و جۆ توتن و کەمی میووە و شیر و کەرە و پەنیر - کار = کشت و
 کان و مەر و مالات داری، جادە خاکییە.

مەرخوز - گوندیکە لە دیهستانی میرەدی بەشی ناوەندی شاری سەقز و لە
 ۱۰۶ ک باکوری خۆرئاوای سەقز و ۱۲ ک جنوبی خۆرئاوایی رینگای ئیسفالتەیی
 سەقز بۆ بۆکان و میانداوادیە و کۆنستان و ساردە و ۱۰۰۳ کەس حەشیمەتی
 ھەبە و کورد و سونین. لە کانێ ئاودەخۆنەووە، بەرھەم دانەوێلە و گەنم و جۆ و
 توتن و شیر و کەرە و پەنیر - کار = جوت و گا و مەر و مالات داری و رینگا
 خاکییە.^(۱)

حاجی ماموستا مەلا حەسەن
 ماجدی کە لە سالی ۱۳۰۶ ی
 ھەتاوی لە شاری فەرھەنگ
 پەوھری سەقز لە دایک بوو

۱ - ئەم مەبەستە لە رۆژنامەی شەھادە بە قەلەمی «شەپۆل» ۱۰ ماری ۱۹۸۷ زاینی و ۱۰ پۆلانی ۲۰۹۸
 کوردی لاپەرە ۳ سالی ۴ ژمارە ۱۶۵ بۆ کراوەتەووە و لە کتیبی تاریخ مەشامیری کورد ج ۳ چاپی
 ۱۳۷۱ لاپەرە ۶۳۶ تا ۶۳۸ نوسراوی ئوستاد بابامەردۆخ شەرحی حالی عەلامە عصام الدین ماجدی لە
 رۆژنامەی شەھادە ژومارە ۱۶۵ نەقلی قەول کراوە بەلام ناوی نوسەرە کە (شەپۆل) نەبراووە.

به ریز حاجی ماموستا مه لاه بدولاه محمه مه دی

۱۲۹۶

زانا و موده ریستیکی گه وره ی وه کو حاجی ماموستا مه لاه بدولاه محمه مه دی تیمام جومعه ی ئیستای شاری سه قز که به سه دان فه قن و مه لای وه کو مه لاه بدولکه ریم شاری که ندی «مسته فاپور» که^(۱) لای ئه م حاجی ماموستا مه لاه بدولای محمه مه دی به درسی مه عاریفی ئیسلامی خویندوه. خۆم (شه پۆل) له سالی ۱۳۳۴ هه تاوی له فیرگه ی گوندی گه ردی گلان مولکی سه ید کامیل شائیمامی زه نبیلی «ئاوات» لای ئه م حاجی ماموستا مه لاه بدولایه فه قن بوم که شه ید شاری که ندیش لای ماموستا حاجی مه لاه بدولای ده خویند و فه قینی وه که مه لاه تاهای حیکمه تی لی بو. ئه م حاجی ماموستا مه لاه بدولایه له سالی ۱۲۹۶ هه تاوی له گوندی قولته ی سه رده شت له دایک بوه و لای ماموستا مه لاه سه ید حوسینی تایر بوغه یی که عالمینکی گه وره و ناودار بوه و لای مه ولانا وه لزی و لای مه ولانا مه لاه حوسین شیخی خویندویه تی و پاش ته واو کردنی زانست و مه عاریفی ئیسلامی له سالی ۱۳۱۹ هه تاوی لای زانای گه وره مه ولانا مه لاه بوبه کر ناودار به مه لاه گچکه ی هه ولیری ئیجازه ی ئیفتا و ته درسی وه رگرتوه و ماوه ی «۵۳» ساله که بوته موده ریس و به سه دان فه قن و مه لای فیری زانستی مه عاریفی ئیسلامی کردوه و هه زاران فتوای شه رعی داوه و کار و باری مسولمانانی به رتوه برده و له جومعه و جه ماعه ت دا بو خه لک مه وعیظه ی کردوه و خه لکی په ند داداوه و زانستی فیر کردون و ئیمامه تی

۱- زانای ناودار شه ید شاریکه ندی ۱۳۰۵ له قاجر له دایک بوه و له نوسانی ۱۳۶۱ هه تاوی له مه هاباد شه ید کراوه.

Dr.Mohammad Saleh Ebrahimi

Zanayani Kurd

- ۲۲۹ -

کردوه و ده‌رسی دینی و شه‌ری و تۆته‌وه و خه‌لکی فیری زانست کردوه و به باری چاکه باری هیناون. حاجی مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لا زانایه‌کی قسه‌ خوش و نوکته‌زان و نه‌ترس و نه‌ته‌وه خوشه‌ویسته، له‌ خوا داوا ئه‌که‌ین ئه‌م زانایه‌ هه‌ر خوش بێ و خوا بی‌پاریزی. ئه‌م مه‌به‌سته له‌ رۆژنامه‌ی شه‌هادیه‌ی کوردی به‌ قه‌لمی «شه‌پۆل» له‌ ۷ ئۆکتۆبری ۱۹۸۶ زاینی و ۲۵۹۸/۷/۱۲ کوردی و ۱۲ ره‌زه‌بری ۱۳۶۵ هه‌تاوی سالی ۴ ژماره‌ی ۱۴۲ بلا و کراوه‌ته‌وه.

زانای ناودار ماموستا مه لاکه ریم موده ریس

۱۳۲۳ مانگی وریکه وتی ۱۹۰۳ زاینی

عەللامە عەبدولکەریم کورێ محەمەد ناودار بە «مەلاعەبدولکەریم مودەرێس» ئیمامی شافعی رۆژگار، لە گوندی «تەکیە»ی، نیزیکی خورمان لە مانگی «رەبیع الاول» لە کاتی بەهارا لە سالی ۱۳۲۳ مانگی وریکه وتی ۱۹۰۳ زاینی لە دایک بوە.

ئەم زانایە، کورێ محەمەد کورێ فەتاح کورێ سلیمان کورێ موستەفا کورێ محەمەدە و لە هۆزی «هۆز قاضی» بە کە ئەو بنەمالە، ئیستا لە سەیدصادق و گوندی «مایندۆن» لە «سەرا و، سوبحان ئاغا» و لە گوندەکانی دەورووبەری دان.

لە سەرەتای منالییەوه، دەسی کردووە بە خویندنی قورئان و کتێبە وردیلەکانی دینی و هەر بە منالی باوکی بە رحمەتی خوا چوووە و لە سالی ۱۳۳۱ی مانگی لە سەرەتای مانگی محەرەمدا دەسی کردووە، بە خویندنی تەصریفی زەنجانی لە زانستی صەرفا. لە دواییدا حوجرە بە حوجرە و فیرگە بە فیرگە بە دوی فیربونی زانستا گەراووە و لە لای یەکیک لە دوستانی باوکی تا سەر بەحسی «تەمیزی» کتێبی «جامی» خویندووە و لەو سەرەمەدا کە ئاگری جەنگی ناو گەلانی یەکەم هەلکراو، ئەو چۆتە شاری سلیمانی و لە فیرگەکی مزگەوتی مەلکەندی و مزگەوتی مەلامحەمەد ئەمین «بالکدەری» لە گەڕەکی سەر شەقام خەزیکێ خویندنی شەرحی سیوتی ئەلفییهی کورێ مالک تێبوە.

دوای گرانییەکە لە سلیمانییەوه، چۆتە هەورامان: «پاو» و چۆتە فیرگەکی خانەقayı «دورۆ»ی شیخ عەلانەدین کورێ شیخ عومەر ضیائەدین کورێ شیخ عوسمان سراجەدین و دەرسی نەحو، مەنتیق، آداب البحت، تەشریح، لە فەلەکیات دا و فقهی خویندووە. تا شیخ لە ۱۳۳۸ی مانگی باری کردۆتە:

«بیاره» بۆ ماوهیهك لئی دور كهوتۆتهوه و له دوایدا به قسهی شیخ گهراوهتهوه لای شیخ و له فیرگهی «ئهبوعوبهیده» لای زانای ناودار مهلا محممهده سه عید، عوبهیدی بورهانی گهلهبنهوی له مهنتیقداار خویندوه و لهوتوه چۆته بالك و ههشت مانگ لای مهلامهحمود فهرایزی شیخ ماری نۆدین و شهرحی ئهقایدی نهسهفیشی تا باسی «رویهت» خویندوه و له دوایدا به قسهی شیخ علائهدهین گهراوهتهوه «بیاره» دهسی کردوه به خویندن لای مهلا ئهحممهده رهش و شهرحه ئهقایدی تهواو کردوه و مهزووومهی زانای ناودار و خواناسی گهورهی کورد، مهلا عبدالرحیم مهولهوی تاوگۆزی^(۱) به زوانی کوردی له ئیدئۆلۆژی و ئهقایدی خویندوه و له دوایدا دهسی کردوه به خویندنی پهراوهی: «مختصر» له بهلاغه و زوان پاراویدا تا سه بهحسی «موسنهدون ئیلهیهی» خویندوه.

له مانگی «ربیع الاول» سالی ۱۳۴۰ی مانگی مامۆستا مهلا ئهحممهده له «بیاره» وه کۆچ ئهکاته شاری سولهیمانی و مامۆستا مهلاعهبدولکههریم موده ریسیش به فهقییهتی لهگهلی ئهچیی و له خانهقای حهزرتی مهولانا خالد نهقشبهندی^(۲) میوان ئهبن و مامۆستا مهلاعهبدولکههریم-لای زانای گهورهی کورد شیخ عومهری قهره داخی بۆ خویندن ئهمینتهوه و مهلا ئهحممهدهیش ئهچینه گوندی گهلا له لای حاجی محممهده ئاغای کورپی ههباس ئاغای میرئاودهلی، ئهیهته دهرس بیژ و موده ریس.

مامۆستا مهلاکههریم موده ریس پهراوهی لقصی الامان له بهلاغه دا و «فهریده» له نهحودا و «نه شریح له گهگن حاشیهی عامیلیدا» و «ر سالة الحساب» و «اشکال ایتاسیس» له ههنده سه دا و «تقریب المرام» شهرحی «تهذیب الکلام»

۱- حهکیم مهولهوی کورد له گوندی «سه رشانهی تاوگۆزی» له سالی ۱۸۰۶ له دایک بوه و ۱۸۸۲ی زاینی بارگهی به رهولای خوا تیکناوه.

۲- حهزرتی مهولانا خالد له ۱۷۷۳ی ز - له دایک بوه و له ۱۸۲۶ی زاینی بارگهی به رهولای خوا تیکناوه.

له ئوصولی دنیا و جمع الجوامع له ئوصولی فیه و «اسطرلاب» و «ربع المجیب» و «حاشیه لاری» له سهر قازی له حکیمت دا، له گهان حاشیه کانی «عبدالقادرمهاجر» دا و «منهج» و دواى ماویهك لیکۆلینه و به پیاچونه و، به عیلمه کانا لای ئه و زانا گه وره ناوداره له سالی ۱۳۴۳ ی مانگی له مانگی شهعبان له کاتی به هارا ئیجازه ی ئیفتا و تهریسی زانسته کانی ئیسلامی وهرگرتوه و ههر وه کو خوی له و کۆری ئیجازه وهرگرتنه ی دا ئه م زانا گه وره ناوداره کوردانه به شدار بون:

۱- شیخ بابا علی تهکیه ئی

۲- شیخ محهمد نهجیب قهره داغی

۳- شیخ جهلال قهره داخی

۴- شیخ مارف برای مامۆستا عومهر قهره داخی و هه ندی له دۆستان و گه وره پیاوانی تر و مامۆستا «شیخ عنومهر قهره داخی» خوی له و کۆره دا ئیجازه نامه که ی خویندو و ته و.

مامۆستا مه لاکهریم موده رس دواى ئیجازه وهرگرتن ئه چینه گوندى «نه رگسه جار» نیزیکی هه له بجه لای شیخ صه دیق کوری شیخ مارف خه لیفه ی شیخ عه لئه دین ئه بیته موده رس و دهرس بیژ و فه قی زۆر له ده وری ده ئالین و تا ئاخری سالی ۱۳۴۳ ی مانگی که له دواى جه زنی قوربان شیخ عه لئه دین نامه یه کی بۆ ئه نوسی و بانگی ئه کاته «بیاره» و ئه یکاته موده رسی ئه وى و له محهره می سالی ۱۳۴۷ ی مانگی له بیاره جیگیر ئه بن و له وى گون ئه کات و تا سالی ۱۳۷۱ ی مانگی که له بیاره ئه بن به قسه ی خوی ۴۵ که س له فه قییان له بن ده سی وی پنده گن و ئیجازه ی مه لایه تی لا وهر ئه گرن و له ۱۳۷۱ ی مانگی به م لاوه ئه چینه شاری سلیمانی له مزگه وتی «حاجی حان» له گه ره کی مه لکه ندى ئه بیته موده رس و له هاوینی سالی ۱۳۷۴ ئه چینه که رکوک و له ته کیه ی حاجی جه میل تاله بانى نیشته جی ئه بن و دهرسی فیه به «شیخ علی و شیخ

عبدولرّه حمان» کورانی حاجی شیخ جهمیل ئەلئتهوه تا زانای ناودار «شیخ محمەد قزلجی: «مەلامحەمەد تورجانی؛ ١٩٥٠»^(١) وەفاتی کردووە. جا لە دواییدا مامۆستا مەلا عەبدولکەریم مودەرپس ئەچیتە جینگاکە ی لە فیرانکۆی حەزەرەنی پیری دەستگیر عەبدولقادری گەیلانی کورد^(٢) زانای ناودار مەلاکەریم مودەرپس: دواى ئیمتیحان دان و قەبول بون ئەبیتە ئیمام لە مزگەوتی ئەحمەدی نیزیکی وەزارەتی بەرگری و داوای دەرس و تەنەوش لە فیرانکۆی شیخ عەبدولقادر گەیلانی ئەکات و دواى ئیمتیحان دان و قەبول بون ئەبیتە مودەرپسی ئەویش، جا دواى دامەزران فەقیهەکی زۆر لە «جاوہ» و «تورکیا» و «مەغریب» و «جەزائیر» وە لە عێراقی عەرەب و کوردەووە زویان تینکردووە و خەریکی خۆیندن.

مامۆستا مەلا عەبدولکەریم مودەرپس ئیستا پای ناوہ تە ٩٠ سالییەوہ. خوا بیپاریزی، تا مسوڵمانان زیاتر لە زانست و رینوینی و فتوای دینی ئەو زانایە کەلک وەرگرن.

مامۆستا مەلا عەبدولکەریم زیارەتی مائە خوا و حەجیشی کردووە و ئەم کتیبانەشی نوسیوە و لە چاپی داون:

١- ریسالەى شمشیرکاری به پارسی له رەتی ئەوانەى وا ئینکاری تەقلید و ئیجتیهاد ئەکەن.

٢- ریسالەى ئیمان و بروا و ئیسلام به کوردی و به شیعرە.

٣- ئەساس السعادة به کوردی له ئادابی ئیسلام و ئەرکانی ئیمان.

٤- ئاوی حەیات «ژیان» له میژوی رەسولاندا.

١- شیخ محمەد قزلجی لە سالی ١٩٦١ ی زاینیدا لە بەغا بارگەى بەرەولای خوا تینکناوہ و لە غەزالی بەغا نیتزاراوە.

٢- غەوثی گەیلانی لە سالی ٧١؛ لە گەیلانی لای کرماشان لە دایک بوہ و لە سالی ٥٦١ ی مانگیدا لە بەغا بارگەى بەرەولای خوا تینکناوہ.

- ۵- چل چرای ئیسلام - راوهتی چل فهرمودهی پینغه مبهره به کوردی.
- ۶- نور و نهجات - قهسیدهی کوردی به له ستایشی حهزرهتی رهسول و یارانی ئه و زاته دا.
- ۷- مهولودنامه و میعراج نامه - به کوردی
- ۸- شه ریه تی ئیسلام له ئه حکامی فیهقی ئیمامی هومام حهزره تی ئیمام شافعی «د - خ» - ئه م کتیبه له چوار بهرگدایه و له ئیترانیش ۴ جار له چاپ دراوه ته وه و زور کتیبینی گرینگ و پرسود و تهژی به، له قه واعیدی فیهقه و شه رعی، وه کو ته رجه مهی «منهاج» نه وه وی وایه.
- ۹- به هار و گولزار به بلاوه و به هه لبه سته.
- ۱۰- وتاری ئاینی بز روژانی ههینی به کوردی.
- ۱۱- بارانی رهحمهت به کوردی.
- ۱۲- یادی مهردان که له ۲ بهرگدایه که یادی مهولانا خالد و گهوره پیاوانی دینی کورده واری دهکا.
- ۱۳- دیوانی مهوله وی «عبدالرحیم مهوله وی تاوه گوزی».
- ۱۴- شهرح و راوهتی دیوانی نالی به کوردی.
- ۱۵- راوهتی دیوانی مهحوی به کوردی.
- ۱۶- دیوانی فهقی قادر هه مه وهندی و راوهت کردنی به کوردی.
- ۱۷- ئیقبان نامه ی حکمهت به کوردی.
- ۱۸- سهرف بو منالان به عه ره بی.
- ۱۹- نهحو بو منالان.
- ۲۰- وهزع و بهیان.
- ۲۱- ههج نامه.
- ۲۲- شه رهی ئه قیده ی مه رزیبه ی سه یید عبدالرحیم مهوله وی به کوردی.
- ۲۳- شه مامه ی بێندار.

۲۴- راوهتی دیوانی بینسارانی.

۲۵- پهیره وان.

۲۶- بنه ماله کانی کوردستان.

۲۷- نۆ بهرگ ته فسیری قورئان به کوردی و چهندین کتیب و ریساله ی

تْرِیشی نوسییون و له چاپی داون.

خوا ئه م جوژه زاتانه بز ئیسلام و نه ته وه ی کورد به ئیلی. ئه م شه رحه حاله

به قه له می مامۆستا مه لاکه ریم نوسراوه و من کردومه ته کوردی و هه ندی شتم لی

زیاد کردوه و له رۆژنامه ی شه هاده ی کوردی له تاران له ۱۷ گولانی ۱۳۶۴ ی

هه تاوی و ۷ مه ۱۹۸۵ زاینی و ۲۵۹۷/۲/۱۷ ک سالی ۲ ژوماره ی ۷۶

جاری تْرِیش به قه له می «شه پزل» بلاوکراوه ته وه.

مه‌لایه‌بدولقادر مه‌وله‌وی مه‌هابادی:

ئهم زانا پزیشکه رۆژگارێك له شاری زانست و هونه‌په‌روه‌ری مه‌هاباد خه‌ریکی فیربونی زانست و زانیاری باوی رۆژگاری خۆی بوه و له پاشان بۆ زیاتر فیربون چۆته شاری سنه‌ی کوردستان و له فیرگه‌ی مزگه‌وتی دارولئیحسان، خه‌ریکی فیربونی زانست بوه و له‌و رینگایه‌وه پایه و پله‌ی زانست و ئاگاداری خۆی بردۆته سه‌ری.

خوالیخۆشبو مه‌لایه‌بدولقادر مه‌وله‌وی مه‌هابادی له سوینگه‌ی خودا پێدانه‌وه بۆی رێکه‌وت له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌و مه‌لبه‌نده‌ی بی به‌شه‌دا، ده‌رسی زانستی پزیشکی و ته‌بیبی بخوینن و بیته‌ پزیشکینکی زانا و شاره‌زا و داستانه‌که‌یشی به‌م جو‌ره‌یه:

خه‌سه‌روخانی ناودار و ناکام که والی و هه‌مه‌کاره‌ی سنه و ئه‌و ناوه‌ناوه بوه و له ده‌رباری ئه‌و رۆژگاره‌دا به‌رێز و خاوه‌ن پله‌وپایه‌ بوه، توشی نه‌خۆشیه‌کی سه‌خت ئه‌بن، کاتی فه‌تعه‌لی شای فه‌جه‌ر به‌م نه‌خۆشیه‌ ئه‌زانن میرزا عه‌بدولوه‌هاب ئیسفه‌هانی که له پزیشکانی ناوداری ئه‌و سه‌رده‌مه بوه، بانگی ئه‌کا و ئه‌ینیریه‌ شاری سنه تا خه‌سه‌روخانی ئه‌رده‌لان ده‌رمان بکا و له‌و نه‌خۆشیه‌ رزگاری بکا، ئه‌وه بو که میرزا عه‌بدولوه‌هاب له‌گه‌ن عه‌بدولقادر مه‌وله‌وی ناسیاو ئه‌بن، له‌ چه‌ن کۆر و کۆبونه‌وه‌یه‌ کدا، تن ئه‌گا که مه‌وله‌وی زۆر وریا و ژیر و زانا و شیاوه و نکای لێ ئه‌کا و له‌گه‌ن خۆی ئه‌بیاته ئیسفه‌هان و دنه‌ی ئه‌دا خه‌ریک خویندنی زانستی پزیشکی بی، و له‌ گه‌ره‌کی جو‌باره

پای منار- ی ساره بانان مان ده گری و ئیسفه هانی زوریان خوش ویسنوووه، خوالینخوشبو مهولهوی مههابادی، بۆ ماوهی دوانزه سالی ره بهق له ژیر چاوه دیری ئه و پزیشکه به ناوبانگه خه ریکی خویندن و فیربونی زانستی پزیشکی ئه بن و حکیم عه بدولوه هاب زوری پین خوشبووه مهولهوی به ناوی ده دستیار لای ئه و له ئیسفه هان بمینیتته وه، به لام دوا ی ته وا و کردن له سه ر داوا کردنی عه زیزخان سه رداری گشتی که له و ده مه دا حاکم و فه رمانیره وای مه هاباد بوه عه بدولقادر مه ولهوی ئه کرته سه روکی کاروباری «بئه داشت» ئه و سه رده مه ی مه هاباد و لیره وه، توانویه تی خزمه تیکی چاک و به که لک به خه لکی مه هاباد بکا. ئه م مه ولهوی به له زانستی پزیشکی دا نوسرا وه ی شه یه و له سالی ۱۲۰۶ کۆچی مانگی له دایک بوه و له سالی ۱۲۹۷ ی مانگی بارگهی به ره ولای خوا نیکناوه. حکیم مه ولهوی له «وان» و «قارس» به سودی عوسمانی به درژی رووسی ته زاری غه زای کردوه و له لایان ده وله ته وه به ناوی «حافظ الصّحّه» له مه هاباد و ئه و ناوچه خزمه تی کردوه و له خالیسه ی حوکومه ت له مه هاباد و سه قز و بانه زه وی کشت وکال به خوی و منداله کانی دراوه.

کۆره کانی له لایان ئه میرانی سه قز و بانه، بۆ ته بابه ت کردن بانگ کراون. له شاری مه هاباد چه ن شوینه واری ئه و دلسوژه به یادگار ماوه: ۱- مزگه وتی مه ولهوی ۲- دانانی مزگه وتی لای شیره وخورشید که له ساله کانی ۱۳۳۵ و ۱۳۳۶ ی هه تاوی «حاجی صالح شاطری» ره حمه تی بازسازی کرده وه و ئوستاد مه لاسه عید ئیبراهیمی محمه دی کرده موده ریس و ئیمامی ئه و مزگه وته ۳- بۆ گشت مزگه وته کانی شاری مه هاباد به خه تی جوانی خوی به کی به ک

Dr.Mohammad Saleh Ebrahimi

Zanayani Kurd

- ۲۳۸ -

قورئانی کاملی بو ناردون.^(۱)

عبدالعزيز مهولهوي

جهنابي دوكتور عهلي مهولهوي

۱- سهرچاوه: شهادهی کوردی ژماره ۲۸۴ سالی ۲ لاپه‌ره‌ی ۲ سالی ۱۳۶۸ ی ههتاوی و ۱۰ ی نوکتوبری ۱۹۸۹ ی زاینی که به قهله‌می شه‌پۆل ئەم شه‌رحه‌ حاله‌ له چاپ دراوه. و سوخه‌ن سه‌رایانی نازه‌رایجان، لاپه‌ره‌ی ۲۹۸ چاپی بن تاریخ. هه‌روا: روژنامه‌ی شه‌هاده‌ی کوردی به قهله‌می شه‌پۆل، سالی ۴، ژماره‌ی ۱۵۱، چاپی ۱۱ نازه‌ری ۱۳۶۵.

مەلەبەدوللا مەولەوی

۱۲۹۵-۱۳۳۴

زانای ناودار مەلەبەدوللا کوربی مەلاقادر مەولەوی مەهابادییە و لە ساڵی ۱۲۵۹ی کۆچی مانگی لە شاری مەهاباد لە دایک بوە و لە فیزیکەیی باوی خۆیدا لای مەلەبەدولقادر مەولەوی زانستی پزیشکی فیزیو و بە فرمانی دەولەت و بە هۆی خوالیخۆشبو ئەمیر نێزام گەروسی^(۱) مەلەبەدوللا کراوەتە سەرۆکی یانەی کاروباری «بێهداشت»ی شاری مەهاباد و ئەو ناوە ناوە و بۆ ماوەی ۳۷ ساڵی رەبەق سەرۆکی یانەی بێهداری و کاروباری بێهداشت بوە، ئەمە خۆی تابشت و پشت ئەستوری و دلسۆزی ئەو زانایە نیشان ئەدا.

مەلەبەدوللا مەولەوی خەت خوش بوە و لە ئینشای فارسی و عەرەبیدا دەسی بالایی هەبو و لە نوسەخ و تەعلیقدا زۆر شارەزا بوە و نو «۹» جزمی لە قورئانی کەرم بە شینووە خەتی عەرەبی جوان و شینو بە دەس و خەتی جوانی خزی نوسیووەتەو و بە یادگار ماوەتەو.

لە پزیشکی کۆن و زانستی هەیکەت و ئەستێرناسیدا چەن کتییی داناوە.

مەلەبەدوللا مەولەوی لە شینەر و شاعیریشدا شارەزا بوە و تەبعی مەوزونی هەبوە و پەندنامەیکە بە شینەر داناوە و بە شینووی دیوانیک نامادەیی کردو، بەلام بە داخووە هێمان ویتەیک لەو شینەرانی بە دەس ئیمە نەگەشتو. ئەم زانا پایە بەرزە لە ۷۵ ساڵیدا لە ساڵی ۱۳۳۴ی کۆچی بارگەیی بەرەولای خوا تیکناوە و لە شاری مەهاباد نێژراوە.^(۲) مەهاباد، ساوجبلاغ مەکری: نظریە آقای

۱- ئەمیر نێزام گەروسی «کوردی کەبووئەند» کە لە ۱۲۳۶ مانگی لە دایک بوە و لە ۱۳۱۷ کۆچی مردو.

۲- بوزورگان و سوخەن سەرایانی نازەربایجانی خۆرئاوایی پەڕەیی ۳۰۱ چاپی رۆژنامەیی شەهادەیی کوردی بە قەڵەمی شەپۆل ساڵی؛ ژمارەیی ۱۵۱ چاپی ۱۱ نازەری ۱۳۶۵ هەتاوی.

عبدالعزيز «مولوی»^(۱)

مطیمی آن ادیب پاک گوهر
مطیمی آن سخندان سخنور
تحمل کرده بس رنج و تقب را
نموده نشر کانون ادب را
بگیتی، شاعران را زنده کرده
بدوران، نامشان پاینده کرده
به نشر معرفت، هنگامه کرده
دوباره نشر بیچون نامه کرده
همان منظومه پر دژ گوهر
که شد بیرون ز بحر طبع اخگر

تورا ای بهمنی! چون و چرا چیست؟
رجز خوانی به پیش خلق روا نیست؟
کسی کاو خالق این خاک و آب است؛
تمام قول او عین صواب است
تو گر اسرار خلقت را ندانی
عجب نبوده، که فردی ناتوانی!
تورا گر علم و گر عرفان نباشد؛
به اعمال خدا نقصان نباشد
رها کن اینهمه چون و چرا را
ببین در خلق، اسرار خدا را

چو درك ذاتش از فهمت برون است؛
منزه ذاتش از هر چند و چون است
خرد لنگ است، چشم عقل کور است
ز فهم ما، خدا بسیار دور است!
تو در مصنوع صانع را عیان بین
جهانبان را ز اوضاع جهان بین
مرا حد نیست، کاینجا پاگذارم
که من اندر خورش، کالاندارم
سراسر میز خلقت گفته اخگر
دژناسفته‌ئی را سفته اخگر
به بیچون نامه‌اش، بیداد کرده
دل اهل هنر را شاد کرده
ببندای «مولوی» اوراق دفتر
سخن را ختم کن بر نام اخگر

یه کیکی دیکه له بنه‌ماله‌ی زانا و فره‌ه‌نگ دۆستی مه‌وله‌وی مه‌هابادی
به‌رینز جه‌نابی دوکتور عه‌لی مه‌وله‌وی‌یه، که ساله‌های ساله له رینگای
پژیشکی‌یه‌وه به خه‌لک خزمه‌ت ئەکا. ئیستا له تاران ده‌ژی و شوکر بو خوا
ساغ و سلامه‌ته و له رۆژگاری رژی می‌ه‌مه‌ره‌زا په‌هله‌وی زور توشی دهر د و
ره‌نج و زیندانی بو، خوا بی‌پارینزی. دوکتور عه‌لی مه‌وله‌وی دوا‌ی دیپلوم
وه‌رگرتن ده‌بیته موعه‌لیم و له ساله‌کانی ۱۳۲۸ چۆته یارمه‌تی‌دانی جه‌نابی
عه‌لی قازی کوری پینشه‌وا قازی محهمه‌د «قُدیس سیرّه» و دهرسی پی‌وتوه تا له
ده‌سه‌کانی سه‌رکه‌وی. جه‌نابی دوکتور عه‌لی مه‌وله‌وی له میهری ۱۳۲۷ له
تاران دهرسی پژیشکی خویندوه و له زانستگه‌ی ماف (حقوق) و علمی

سیاسی و ئابوریس دهخوینی و له خهرمانان (شههریوه)ی ۱۳۳۳ شادهی دهورهی جورمناسی وهردهگری و له ئابان «گه لاریزان»ی ۱۳۳۳ شادهی پژیسکی وهرگرتووه و به پنی ئیبلایغی ژمارهی ۴/۴۳۷۶ - ۱/۲/۱۳۳۶ دهکریته دهستیاری ئازمایشگای فیزیك و دهرس بیژ و ئوستادی زانستگهی پژیسکی که داروسازی و ددان پژیسکیش جوزوی زانستگهی پژیسکی بووه. ههروا دهکریته دهستیاری ئیفتخاری بهشی جهراحی بیمارستانی پهلهوی تاران و له سالی ۱۳۳۵ ده بیترنه شاری سهقز و ده بیته سهقزی یانهی بیهداری و دهس دهکا به نهخزشخانه سازدان و ته نانهت وهزیری بیهداری ته شویق و ته قدیرنامهی دهکا. به لام روکنی ۲ی ستادی ئه رتهش له سهقز به بیانوی ئه وه کورد نابنی له کوردستان خزمهت بکا، دواي ۱۸ مانگ له سهقز نه قلی دهکهنه کاشان. ئه ویش ناچنی و له پاشان ده بیته که فیلی بیهداری شاری ده ماوه ند.

له دوا ییدا به پنی نامه ی ۵۴۶۳۹ - ۱۵/۷/۱۳۳۳ ی وه زارتهی فهرهنگ دواي ۲۸ ی گه لاویژ «مورداد»ی ۱۳۳۳ له سهر کار لاده برنی و بو ماوه ی ۶ سان زیندانی دهکری و دواي ئازاد بونیش «ممنوع الخروج» دهکری تا سالی ۱۳۵۸ که به پنی نامه ی ۲۹۱. و.ک.م - ۱۵/۹/۱۳۵۸ چونه دهره وهی له سهر لاده برنی و شوکر بو خوا ئیستا جهنابی دوکتور عهلی مهولهوی ساغ و سالمه و له تاران خزمهتی پژیسکی دهکا «شه پۆل».

به کینکی دیکه له بنه ماله ی مهولهوی، جهنابی دوکتور عهبدو ئلا مهولهوی به که ئیستا له شاری زانین و عیلم پهروه ری مه هاباد. خهریکی ته بابه ته و به خه لک خزمهت ئه کا، خوا بیپاریزی.

مه ولانا سه ييد محهمه د كوردی

١١٢٧ - ١١٩٤ مانگی وریکه وتی ١٧١٥ - ١٧٨٢ زاینی

سه یید محهمه د کوردی سلیمانی کوردی به و له روزگاری خویدا فهقیه
شافعی به له دیاری حیجازدا.

ئهم زانایه ههروه کو له پهراوهی «معجم المطبوعات ١٥٥٥» نوسراوه
کوردی «سلیمان» ه و له سالی ١١٢٧ ی مانگی وریکه وتی «١٧١٥» ی زاینی له
شاری دیمه شقدا له دایک به. له یهک سالیدا ئهویان هیناوه ته شاری «مه دینه» و
له و شارهدا پهروه ده به و لای زانایانی ئه و شاره خه ریکی خویندن به و
مه عارفی ئیسلامی ته و او کردوه و له پاشان بۆته سه رۆکی کورسی ئیفتا و
رچه ی ئیمام شافعی و له سالی ١١٧٢ ی مانگیدا بۆ ئه وه ی بچینه رۆم چۆته
دیمه شق، له ئوستاد به کری و محهمه د شهمس دیمیاتی و ئه حمه د شه هاب
جه وه هری و چهن زانای تر فه رموده ی پیغه مبه هری مه زنی ئیسلامی ریوایه ت
کردوه.

زانای به ناوبانگ سه یید محهمه د کوردی مه دهنی شافعی یه کینک به له و
زانا گه ورانه ی جهانی ئیسلام که زۆر ئاگادار و ورد به، له فیهقه و مه عاریف
و زانستی ئیسلامه تیدا.

ئهم زانا نورانی به له ٦٧ سالیدا له ١٦ ی «ربیع الاولی» سالی ١١٤٥ ی
مانگی بارگهی به ره ولای خوا تیکناوه و له شاری مه دینه مردوه و له نینزیک
«قبه ی عبّاس» له مه دینه دا نینزراوه.

سه یید محهمه د کوردی چهن کتیبیشی نوسیه:

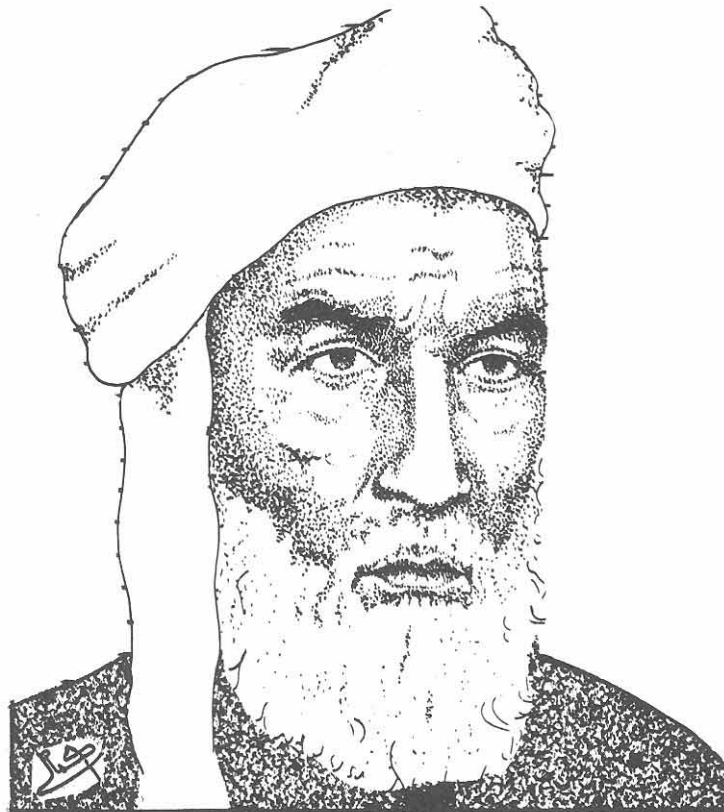
۱- کتیبی «الحواشی المدنیة» ئەمە حاشییە و کۆبە و پەراوێزیکە لە سەر «شەرح ابن حەجەر هەیتەمی لە سەر مقدمەى حصرمیه» نوسراوە. ۲- کتیبی: «فتح القدير» بە کورتی «متعلقات نسك اجير» لە فیهی شافعیدا. ۳- فەتاوا چاپی -۴- جالبیة الهم و التوان عن الساعی لقضاً حوائج الانسان «خەتی» کە چل فەرمودەیه. ۵- شەرحی فەراییضی توحفە. ۶- عقود الدرر فی مضطلحات توحفەى كورى حەجەر ۷- شەرح لە سەر غایەى خەتیب ۸- فەوائید مەدەنى لە بابەت ئەوانەى وا بە فەرمودەى ئیمام شافعی فتوا ئەدەن و خویشیان لە سەر رچەى ئیمام شافعیین ۹- کاشف اللثام عن حکم التجرد قبل المیقات بلا احرام ۱۰- الثغرابسام عن معانى الصور التى یزوج فیها الحکام ۱۱- زهر الربى فی بیان احکام الربا.

سەرچاوە: مورادی: سلك الدرر ۴: ۱۱۱ و الکتبخانە ۳: ۲۲۴ و ثبت ابن عابدین ۴۲ و التذکرە المکالیة خ و الفکر السامی ۴: ۱۸۳ و التیموریة ۳: ۳۵۶ و ۲: «389» Brock 511 و معجم المطبوعات ۱۱۵۵ و معجم العظم: السر المصون ۱۵۶، فہرس المؤلفین بالظاہریة، عثمان الوائلی: اصفی الموارد ۸۵، ۸۶، البغدادی: ہدیہ العارفین ۲: ۳۴۲، فہرست الخدیویة ۳: ۲۲۴، ۲۲۵ اسعد طلس الکشاف ۲۴۳، فہرس الازہریة ۲: ۲۵۳، فہرس التیموریة ۲: ۱۹۷، ۳۹۵، ۳: ۲۵۶، البغدادی: ایضاح المکنون ۱: ۱۲۹، ۲۵۷، ۳۴۵، ۴۵۶، ۴۲۳، ۶۱۷، ۲: ۱۵۷، ۱۶۸، ۲۰۴، ۳۶۷، ۵۴۳، ۱۱۳ نہقل لە ج ۱۰ معجم المؤلفین پەرہی ۵۴ چاپی بیروت و ئەعلامی خەیزە دین زەرەکلی ج ۶ چاپی ۶ پەرہی ۱۵۲. چاپی ۱۹۸۴ ز.

«مکارم الآثار» بەرگی یەکەم پەرہی ۲۴۱ چاپی دووہم ئیسفەہان سالی

۱۳۶۲ ههتاوی نوسراو «محمدعلی معلم حبیب آبادی» له شهرحی. حالی
ریجالی دو سه تهی ۱۳ و ۱۴ ی مانگی.

محهمه د کوردی، کوری ئه بوبه کر کوری سوله یمان - ی کوردی، سههرانی،
حه نه فی که شهرحی له بورده کردوه له ۱۰۴۸ ی مانگی و ۱۶۳۸ ی زاینی له
ژیاندا بووه.^(۱)

ماه شه ره فخانم مه ستوره ی کوردستانی

۱۲۶۳ - ۱۳۳۰

خاکی تهرز و بهرز و جوان و گولن گولین و پر پیت و بهر کهت و رازاوهی پر له کیتی بهرز و دهشتی سهوز و لیره واری شادی هین و خهم ره وینی کورده واری زور له بار و دلگیر و دلرفینه و خودانی ئاو و هه وایه کی گیان پهروه و شاعیرانهیه، جا هر له بهر ئه مه زور له میژه لانی میران و شیران بوه و لاندکی زانایان و بیره وهران و فرههنگ پهروه ران و فهیله سوفان و شاعیران و هونهروه ران بوه و ههیه و هه زاره ها میر و مهزن و ناودار و ویزاوه و ئینسانی ژیر و عاریفی مهزن و خواناس و پیر و رابه ری ته ریهت و شه ریه تی له ناو سینگی خویدا پهروه رده و باغ و بیستانی فرههنگ و ژیار و زانستیان رازاندو ته وه و فیرگیه ی فیرکردن و بارهینانی عیلم و عیرفان و زانست و هونه ریان خه ملاندوه.

زور به ی ژنان و پیاوانی کورد له سوینگه ی ئه م پیت و بهر که ته مه عنه وی یه وهیه که له ئه رز و ناخی به ودم - پاکی نه - کورده واری ئاوا شاعیر و زانا و مروقی به نه شه و به بیر و ژیری بار هیناوه . به لام له رابوردودا له بهر ئه وه ی فیرکردن و بارهینان بهر ته سک بوه و بز هه مو کهس بوزی نه خواردوه و ئه بو له ریگای فهقی یه ته وه بر وا فیری زانست بی، ژماره یه کی که م له ریگای حوجره وه خویندویانه و به راستی پیاوانه و مهردانه و به زانسته و به دانسته شیان خویندوه و هه ره که له راست خویدا بز ته کۆلکه زیرینه یه ک و به نوری زانستی خو ی رهنگی به دنیا داوه و به تایبهت جهانی ئیسلامی له زانست و مه عریفهت پر و تهژی کردوه . به داخه وه زور به ی شوینه واری ئه وان ههش به تایبهت ئه و شوینه واران هه ی که به زمانی کوردی بون له بهر بهر چا و ته نگی جیرانه کان و سه ددام و له بهر به خیتلی و رق و قینی تاغوت و

تاغوتیان و ستمکاران که به مله‌پوری به سهر ئەم ناوه ناوهدا خۆیان داسه‌پاندوه و هه‌روه‌ها له‌بهر که‌م‌وکوویری یا بره‌ شیعریکی شهل‌وپه‌ت یا کتیبیکی کاغز پوو‌او له‌م‌لاوله‌ولا په‌یا ئە‌بی.

جا هه‌ر چه‌ند، وه‌ك حاجی قادری ره‌حمه‌تی فه‌رمویه‌تی: «له‌بهر بی ده‌فته‌ری ون بون و فانی» به‌لام ئە‌گه‌ر له‌ «هه‌شتینك مشتینك» و له‌ «كۆشكی خشتینكیش» ماوه، هیشتا هه‌ر زۆر ده‌وله‌مه‌ندین، وه‌ به‌لگه‌ی ته‌بع‌نازکی شیعری و هه‌لبه‌سته‌ی منالانی کوردستانمان له‌بهر ده‌ستایه، وه‌ ده‌زانین کورد له‌م هه‌نهره‌ جوانه‌دا چه‌ند وه‌ستا و ده‌ست ره‌نگینه.

کوردستان ئە‌و پارچه‌ به‌هه‌شته‌ بی‌وینه‌یه، زۆر کیژی زۆر هه‌نهرمه‌ندی پێ‌گه‌یاندوه، زۆر دور نه‌رۆین مه‌ستوره‌ی کوردستانی یه‌کینک له‌و ژنه‌ بلیمه‌ت و زانیار و وێژاوان و پایه‌ و پله‌ به‌رز و ته‌رز و ناوداره‌ کوردانه‌یه.

مه‌ستوره‌کی بوه‌ و له‌ کوی بوه‌:

له‌ رۆژگاریکی ئە‌نگوسته‌ له‌ چاودا ئە‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش له‌ بن هه‌وری چلنک و تاریکی ئە‌و رۆژگاره‌دا له‌ ئاسۆی شیعری و وێژاوه‌ری و ئە‌ده‌بی فارسی و کوردی وه‌ك رۆژ هه‌لات و په‌رده‌ی ره‌شی داد‌داد‌ر کرد به‌ شیعری ره‌وانی خۆی که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی روناکی دل و ده‌رونی هه‌لقولاوه‌ و تافگه‌ی کردوه. بازاری ئە‌ده‌بی ئافره‌تانی کوردی رازاندۆته‌وه‌ و خستویه‌ته‌ به‌ره‌و.^(۱) ئە‌و ئە‌ستیره‌ گه‌شه‌ ناوی ماه‌شه‌ره‌ف خانمه‌ که‌ «مه‌ستوره»ی بۆ نازناوی شیعری خۆی هه‌لبژاردوه.

۱- مه‌ستوره‌ خانم هاو رۆژگاری ئە‌م دو شاعیره‌ گه‌وره‌ بوه‌: «نالی» و «مه‌وله‌وی». نالی له‌ سالی ۱۷۹۷ی زاینی له‌ دایک بوه‌ و له‌ ۱۸۵۵ زاینی بارگه‌ی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه‌ و مه‌ولانا حه‌کیم مه‌وله‌ویش له‌ ۱۲۲۱ له‌ دایک بوه‌ و له‌ ۱۳۰۰ی کۆچی مانگی بارگه‌ی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه‌.

ماه شه ره فخانم كچى ئه بولحه سه ن خان، خيزانى خوسره و خان ئه رده لان ناودار به خوسره و خانى ناكام والى كوردستان بوه و له سالى ۱۲۲۰ كۆچى مانگى له شاره زانست پهروه ره كهى «سنه دژ»ى كوردستان له دايك بوه و له سالى ۱۲۶۳ى كۆچى مانگى له شارى سلينمانى بارگه ي به ره و لاي خوا تيكناوه و ئه م ژنه مسولمانه ۴۳ سان له م دنيايه دا ژياوه.

خانه واده ي مه ستوره خانم به قادري ناودارن و بايره ي ناوى محهمه دئاغا باوه گه و ره ي هوزان و زاناي مه زن ثايه توللا مه زده و خى كوردستانى يه. ئه م محهمه دئاغايه نازرى سندوقخانه ي «ئهمانه لالا خان» والى بوه و باوكى و بنه ماله كه يان له مه ردانى روژگارى فرمانبره و ايانى ئه رده لانى بون.

ميرزاعه لى ئه كبه ر و مه ستوره خانم

ميرزاعه لى ئه كبه ر ساديقولمولك كه تاريخى كوردستانى له ژير ناوى «حه ديقيه ناسريه» دا نوسيوه له م باره وه ده لئى: له بنه ماله ي ئيمه دا كيژيكمان لى هه لكه وتوه، كه ئاموزاي منه و ناوى ماه شه ره ف خانم و نازناوى شيعرى مه ستوره يه. له به ر ئه وه ي خانمىكى ناسك خه يان و شاعير و پر هه ست و بير و ژير و زانا و خووش خه ت و ده س و قه له م جوانه، شياوى ئه وه يه كه ميژونوسان ميژوى خويان بو يادگار به ناوى ئه م خانمه برازيننه وه، زياتر له بيست هه زار شيعر ديوانى غه زه ل، قه سيده و شيعرى ترى هه يه.

ره زا قولبخانى هيدايه ت^(۱) نوسيوه تى: مه ستوره خانمى كوردستانى ژنيكى نه جييب، ناو به ده ره وه و كچى ئه بولحه سه ن خان و خيزانى خوسره و خانى والى سنه و جوان چاك و پاك داوتن و پياوانه و خووش خه ت و ناوى ماه شه ره ف خانم بوه و له سالى ۱۲۶۳ى كۆچى مانگيدا كۆچى دوايى كردوه

۱- به رگى ۲ى كتيبي مه جمه عولفوسه حا له باسى يادكردى شاعيرانى هاو روژگاردا په رى ۵۶.

و ئه وهی له مهستوره خانم به یادگار ماوه ته وه، ئه مانه ن:

۱- دیوان غه زه لی فارسی که زیاتر له دوه هزار شیعره و له بهرواری ۱۳۰۴ هه تاویدا به هیمه تی خوالینخوشبو شیخ یه حیا مه عریفه ت و میرزا ئه سه دوللاخان کوردستانی له تاران له چاپ دراوه. «نوخته: ئه م دیوانه له سالی ۱۳۶۲ هه تاویدا له سن هه زار نوسخه دا دوباره له چاپ دراوه ته وه» «شه پۆل»

۲- میژوی ئه رده لان که له لایه ن خوالینخوشبو ناسرخان ئازادپور له بهرواری ۱۳۳۸ هه تاوی له شاری سنه له چاپ دراوه.

۳- هه ندی شیعری کوردی به زاراوه ی کرمانجی و گۆرانی که هیمان له چاپ نه دراوه.

۴- نامیلکه یه ک له ئوسولی ئه قیده و ئه حکامی ئیسلامی دا که به داخه وه چاپ نه کراوه.

مهستوره خانم له گه ل خوسره وخانی میتردی خزیدا موغازه له و شیعیر شیعیرینی زۆری کردوه، ئه مه خزی هۆیه کی گرینگ بوه بۆ ئه وهی مهستوره خانم بگاته دوندی بوژی و شاعیری. ئه لین خوسره وخانی ناکامیش دیوانی شیعری هه یه.

مهستوره:

مهستوره ئه م شاعیره شیرین که لاه له روژگاری کدا که خویندن و نوسین بۆ ئافره ت به گوناحی گه و ره دائه نرا، زۆر بی باکانه خه ریکی غه زه ل دانان و نوسین و شیعروتن بوه، هه ر وه ک یولبولیتیکی خوش دهنگ و ئاوازه له گولستانی ئه ده بی کوردستان دا خه ریکی چریکه چرین بو و له گه ل شاعیرانی کورد و فارسی سه رده می خزی وه ک نالی و یه غمائی جهنده قی خه ریکی شیعیرین و موغازه له وتن بوه.

ماه شه ره فخانم له روژگاری ژبانی خوسره وخانی میتردی دا زۆر به خیر و

خۆشى و شادمانه ژياوه.

ههروهك له شوينه واره كانيدا ده رته كه وي له گه ن خوسره و خانى ميترديدا ههستى به خۆشبهختى كردوه، رۆح و گيانى له پهناى ميترده كه ي دا زور ئارام و له ئارا و قارادا بوه، به لام دواى مردنى خوسره و خانى ميتردى توشى توشى و روژه رهشى هاتوه. مهستوره خانم له كتيبي ميژوى ئه رده لان ژيانى خۆى له گه ن خوسره و خانى ميترديدا به شتويه كه شيرين باس ئه كا و ئه لن: كاتى ئه مانه لالا خانى گه و ره بارگه ي به ره و لاي خوا تيكناو و چوه ته به هه شتى به رين، خوسره و خانى كورى كه له كاتى ژيانى باوكيدا به ناوى وه ليعه هدى ئه ناسرا بوه جينشيني و دهسى كرد به فه رمانه وايى. له بابته خوى چاك و تاكارى پياوانه و مه رده نه ي خوسره و خاندا و ههروه ها له بابته دادگه رى و هيز و ميرى و راوته گبير و فه رمانه وايى ئه ودا به قه له مى برا و ره نگيني خۆى ئاواى نوسيو: «...»

«خوسره وى سيبه م له هه مو جو ره خه تيكد ا خه تى به سه ر ده فته رى مامۆستايانى به رودا كيشاوه و له هه مو جو ره ئينشايه كدا، مونشيانى لايق بونه ته شاگردى و له سه ده فى قه له مى دوڤ و مروارى ئه تىكا و له زرياي بىرى پر هه ست و بىرى گه وه رى دوڤ و مه رجان دائه ده ليه خوارى و له روژگارى فه رمانه وايى خوسره و خاندا ئاسكى ناسك شيرى گوانى شيرى ئه مژى و باز كه وى له بن سيبه رى بالى خۆيدا كه وى ئه كرد و له سه رده مى فه رمانه وايى خوسره و خانى، خانى خاناندا، نيوتىك له زولم و سته م كردن نه مابو، دار و فه لاقه، وهك عه نقا و ابو، هه ر ناوى مابو، مه گه ر له سه ره تاى فه رمانه واييدا كه بى ئه زمون بو بۆ و ينه هه ندى كه سى له باب و مامه كانمى به ندى كرد و بى ئه وه ي گونا حى كيان هه بى سى هه زار تمه ن جه ريمه ي كردن، به لام له دو اييدا كه بى تا و انيبان ده ركه وت، خوسره و خان بانگى كردنه لاي خۆى و خه لات و به راتى دانى و پله و پايه ي به وان به خشى، له بابته گرتن و به ندى كردنى خزمه كانى ئه نوسى: خوسره و خان له ماوه ي نو سان فه رمانه واييدا له و په رى

سەر بە خۆییدا میری کردوه و له گۆلشەنی کەوشەنیدا، پینکۆلیک له بن پیتی کەسێک هەلنەچەقیوه و ئازاریک بە زیندەوه رێک نەگەییوه، تا سالی ۱۲۴۶ ی هەتاوی ئەوهلی بەهار نەخوشی تاعون روی کرده ولاتی ئێردەلان و بە داخهوه هەشت هەزار کەسی مراند.

هەل و مەر ج و هەلکەوتی شوکردنی مەستوره خانم بە خوسره و خانى والى بەم جۆره بوە، ئازاوه یەك كه له لایەن هەندێ ناکەسانهوه بە دژی خوسره و خان ساز ئەدری دژ و دوژمنانی بنەمالەى مەستوره یشى تیوه ئەدەن، بابى مەستوره و مامەکانى كه له دەزگای خوسره و خاندا پایه و پلەیهکیان هەبوه بە بەشداری کردن له و ئازاوه یەدا تاوانبار ئەکرین و ئەکەونه بەر قار و قینی خوسره و خان، بەلام دواى لیکۆلینەوه، دەرئەکەوی بنەمالەى مەستوره بى تاوان بون و خوسره و خان ئەیان بەخشی و خەلات و بەراتیان ئەکا و ئەمە ئەبیتە هۆی شوکردنی مەستوره خانم بە خوسره و خانى ناکام والى کوردستانى.

بەلام چونکا دواى هەر بەرزبونهوه یەك سەرەوژیری یە و دواى هەر گیان لەبەرێک نەمانە ئەوه بو له ئاخر و ئۆخرى مانگی موحرەمى سالی ۱۲۴۹ ی کۆچى مانگیدا خوسره و خانى ناکام توشى نەخوشى جیگەر هات و له رۆژى پینجشەمه دوهى رهبعى ئەوهن له سالی ۱۲۵۰ ی کۆچى مانگی مەلى گیانی جوانەمەرگی بەره ولای داری توبای بەهەشت هەلقری.

مەستوره خانمیش سیانزه سالی رهبع دواى مەرگی میژده ناکامەکەى له ناومان و مندالی ئێردەلاندا بە بیتوژن کۆشى رایبواردوه و هەر وهك له پەراوهى میژوه کەى دا دەرئەکەوی، له و ماوهى سیانزه سالەدا که فەرمانرەواى بە دەس (رهزاقولیحان) ی کورپى خوسره و خان و مەستوره خانمەوه بوە، رۆژگارێکى تان و نالەبار بوە و توشى کەند و کوسپ بون و دواى حەوت سەتە که فەرمانرەواى بە دەس بنەمالەى ئێردەلاندا بوە، رۆژگار، وزەیان، له دەس ئەرفیتی و فەرمانرەواى کوردستان له دەس (رهزاقولیحان) دەر دینى و دواى

به فرمانره وایبان دههینن.

به ریتز کاک که لیموللا ته وه حدودی^(۱) نه نوسی:

مهستورهی کوردستانی وینهی پهروینی ئیعتیصامی به و ئهم بره شیعره
کوردی به هی مهستوره خانمه، به ریتز سید محمهد صهمه دی له مه هاباده وه بۆی
ناردوه و له کۆبهی = کتیبه کهیدا له چاپی داوه و ئیمهیش بۆ ئینوهی به ریتزی
ئه گتیرینه وه:

غزه ل:

گرفتارم به نازی چاوه کانی مهستی فهتانت
بریندارم به زه خمی سینهدۆزی تیری موژگان
به زولف و په رچهم و ئه گریجه کانت غارهتت کردم
دلنکم بو ئه ویشته خسته نیو چاهی زهنه خدانت
تیشه کور واجبه بۆ من ئه گهر بمرم به زه خمی تو
به شهرتی کفنه کهم بدرون به تای زولفی په ریشانت
جه نایا! ئاشقان ئه ورۆ، هه مو هاتونه پابۆست
منیش هاتم، بفرمو بمکوژن بمکه ن به قوربان
له کوشتن گهر دنت ئازا ده کهم خۆت بیته سه ر قه برم
به روژی جومعه بمنیژن له لای نه عشی شه هیدانت
که سی تو کوشتی بیتت روژی مه حشه ر. زه حمه تی ناده ن
ئه گهر وه ک من له ئه و دنیا یه سوتابی له هیج رانت
ژینا وه ری زانایانی کورد...^(۲) له بابته مهستوره خانمه وه چهن مه به ستیکی

۱- بهرگی دوه می حه ره که تی کورد بۆ خوراسان چاپی ۱۳۶۴، خۆری په ره ی ۵۱

۲- یا گه نجینه ی فره ننگ و زانست نوسراوی: محمهد صالح ئیبراهیمی محمهدی (شه پۆل) چاپی

تاران سالی ۱۳۶۴ هه تاوی په ره ی ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹

نوسپوه و له بن سهردیتری (روت) دا تم شیعره کوردی یانهی گیراوه تهوه:

روت:

روته که روته یا شه به حی مانگی ئاسمان
 قهد و خه رامی تۆیه یا سه روی بۆستان
 نه مدیوه مانگی کلای له سه رب غیری تۆ نه بی
 مه عشوق و نه وجه وانی وه ناو گولستان
 یا شیخ نهونه ناوی قورئانم لا مه وه
 من دینی نیگاری خۆم به سه وا دام به تۆ جه نان
 گیانه له وانه نیم که له بهر گیان برۆم له لات
 گهر تیر بباری حازره گیان نه یکم به نیشان
 مه ست و مه دهۆشم ده می یار پیم که ره م که
 شه هدی حیات و ئاوی حه یوان و عومری جاویدان
 مه ستوره خانم له دیوانی شیعره فارسی به کانی خویدا ناوی خۆی به مجۆره نه با
 و نه لی:

شیعر

خورشید وش و بنام ماه شرفم
 مستوره و خسرو زمان را طرفم
 به زاراوهی هه ورامی
 خوسره وم وه هار خوسره وم وه هار
 یاشانه بووه ئیمسان نه وه هار
 بهر نیان وه بهر گولان جه گولزار
 نه که رهۆ درهخت شکۆفه ئیظهار
 نه صحن چه من نووانۆ بولبول
 هه نی نه نیشۆ ژاله نه روی گول

نیلوفەر تا حەشر بەرنیو جە ئاو
 جە روی گۆن سور نەکیشۆ گولاو
 وەنەوشە و سونبول نەسرین و شەوبۆ
 تا قام قیام بەرنیان جە کو
 سوسن و لالان خوار و ئگون بان
 شەقایق رەنگ زەرد جگەر پەر هون بان
 نەسیم صەبا نەبو وە چەمەن
 نە شانۆ شەونم وە روی نەستەرەن
 جە عفەری و سەمەن ریحان و بەیداخ
 نە رویان جە خاک چەنی ئاخ و داخ
 ئاغەم: دەمای مەرگ دیدە شەهلای تۆ
 یاشنا کەس نەرگس نەکەرۆ، وە بو
 بگیرو، وە دەس هەرکەس دەسە ی گول
 وینە ی نیش خار بپیکۆش نە دن
 قەقەهە ی کەوان نەبو نە کۆسار
 نە رەنگ گول بو نە بەزم گولزار
 بپەرۆ سووویل ئیمسان چون سالان
 رەنگ سور نەکەرۆ، بەرگ نەوہالان
 پە ی چی (خوسرەو) بەند نە تۆی مەزارەن
 (مەستورە) جە سەیر وە ہار بیتزارەن
 قەسەم بەو خودا واحید و فەردەن
 نە ی چەن رۆژە ی عومر تا وادە ی مەردەن
 جە دەمای خوسرەو سەریر نەحرا. و دەشت
 ئارەزوی چەمەن تەماشای و گولگەشت

نه گهه تی گولان شه مامه و شه و بیو
 جه دنیا ی پیر مه کر جه من حه رام بو
 (مه ستوره) مه لول دل جه مهینه ت مهس
 جام عهیش تو هی شیشه ی غه م به دهس
 فه لهك نه جه ورت زار و سه رگه ردان
 وخته ن دهیری بشون وه هه ردان
 نه ی زولم سه نگی ن نه ی بیت دار تو
 هه ر مه و اچون داد هه ر مه که رون رو
 والی ذی شه و کت یوسف له قام بو
 ئیسکه نده ر قودره ت حاته م عظام بو
 هور ه بر بی باک روی مه یدانه م رو
 فه خر دودمان (ئه رده لانه م) رو
 جه وان نه ورهس نمه کی نه م رو
 مایه ی دل وه شی دنیا و دینه م رو
 شه مع شه بستان خوسره و خانه م رو
 مایه ی شادی و شه وق کوردستانه م رو
 زوبده ی والیان والا جاهه م رو
 (فخرالولاتم) میهر شاهه م رو
 جه مشید ثانی فه ره ی دونه م رو
 ئیسه گیر دام قه بر دونه م رو
 شاه لان که مه ر هه م لان به خشه م رو
 ثانی تو هومته ن صاحب ره خشه م رو
 لان به خش! خو م فیدای لان به خشان ت بام
 فیدای به زم عهیش مه ی نۆشان ت بام

خوسرهو؟ ئامانهن فیدای نامت بام
 دهستاخی مهزار قهید دامهت بام
 فیدای دو دیدهی مهست مهخمورهت
 قوربان رهنجش لاشهی مههجورهت
 قوربان نالهی زار و زگارت
 فیدای زهلیلی دهس ئازارت
 خوسرهو! خۆم فیدای نهوجهوانیت بام
 فیدای تاج و تهخت خوسرهوانیت بام
 فیدای جهوانی کام نهیاوات بام
 فیدای مان چۆن (خوسپرهو ئاوا)ت بام
 (مهستوره)! نه جهور دنیای پر تهزویر

نه جای تهقریرن نه یاگهی تهحریر

ئهم شیعرا نه برای دلسۆزم كاك بههائهدين مهردوخ به دیاری ناردویهتی و منیش
 هینامه سه ریزمانی کوردی و ئهوا به سپاسهوه له چاپی ئهدهین. ههروا كاك
 عبدالرحمن پاشا له گۆواری سپیده به ناوی دیاری «شهپۆل» له سپیدهی
 ژمارهی ۳ و ۴ی پایزی ۱۹۹۳ په‌رهی ۴۵ و ۴۶ له چاپی داوه.

سه‌رچاوه:

۱- کتییی حه‌دیقه‌ی ناصریه میژوی کوردستان نوسراوی میرزا عه‌لی ئه‌کبه‌ر
 صادیقولمۆلك خه‌تی.

۲- مه‌جمه‌عولفوصه‌حاه‌رگی ۲ نوسراوی ره‌زاقولبخان هیدایه‌ت په‌ره‌ی

. ۳۵۶

۳- حه‌ره‌که‌تی میژویی کورد بق خوراسان به‌رگی دوهم نوسراوی زانای
 به‌ریزی کورد که‌لیموللا ته‌وه‌حهودی چاپی ۱۳۶۴ هه‌تاوی په‌ره‌ی ۵۱۱ و
 گه‌نجینه‌ی فه‌ره‌نگ و زانست.

ساختومانی نشیمه نی مهستووره خانم کوردستانی، له شاری سنه

یونس کاتب

۱۳۵ی مانگی و ۷۵۲ز

یونس کاتب، کورد، ناوراو ناوی یونسه و کوری سلیمانی کوری کوردی کوری شههاری کورده و ئهچتهوه سهه هورموز. ئهبو سلیمان پهکیکه له نهوابیغی موسیقی زانانی سهتهی دوهم، له شاعر وتن و نوسینیش دا ماموستای رۆژگاری خۆی بو، موسیقی لای ماموستاکانی ئهوکاته، وهکو کوری شورهیح و کوری «محرز» و غهریز و مهعبهه، فیربوه و زۆریهی خۆیندنی لای مهعبهه بو. باوکی له ههریمی کوردهواری پهوه کۆچی کردۆته شاری مهدینه. یونس له مهدینه له دایک بووه و ههر له ویش خۆیندویهتی و له نوسین و شاعریدا کهم وینه بووه و ههر له شاری مهدینه شادا بوته دهبیر و سهه نوسههاری نوسینگهی حاکی ئهوی. یونس گۆرانی و موسیقی له کهسانیکی وهک «معبهه و ابن محرز» فیربوه. یونس بۆ بازرگانی سهه ریکی له شام دا و وهلیدی کوری پهزید، که هیمان دهسی به حوکومهت کردن نهگهیبو، یونس - ی بانگ کرده لای خۆی و زۆری ریز بۆ دانا، جا دواي ئهوهی چوه سهه حوکم، یونس سی له مهدینه وه برده لای خۆی تا رۆژی که وهلید زیندو بو، له تهک ئهوا بو، به لام دواي کۆرانی ولید، یونس گهراوه شاری مهدینه.

ئه بولفه رهج ئیسفه هانی ختوی کتیبی ئه غانی نوسیه تی: یونس کاتب، دهنگ و ئاوازی زۆر خویشی هه بو، وه له زانستی موسیقی و ئاههنگ داناندا، ئیبتیکارگه لن تایبهت به خۆی هه بو، شاعر و هۆنه ی زۆر جوان و رازاوه و بهرپی وجیتی دهوت، قسهکانی یونس له بابته عیلم و زانینی ساز و ئاواز و موسیقی زۆر جینگای بزوا و باوهزی ئه هلی فهن بو، یونس کاتب په کهم کهسه که داموده زگای ساز و ئاواز و موسیقای ته نزم و ریک و پینک کرد و به وینه ی کتیبیک دایناوه و قاعیده و زاکۆن و رهزه ن و دهستوری بۆ داناوه، چ له بابته

ئاواز و ساز و موسیقی و چ له بابته گۆرانی-بیژانهوه. یونس کاتب له خودودی سالی ۱۳۵ ی مانگی وهفاتی کردوه.

نوخته: ئهوانه‌ی وا خاوهن بیروپا بون له ساز و ئاواز و فهن و فوت و قاعیده و زاكۆنی موسیقا و کتیب و پهراویان نویسه ئه‌مانه‌ن: ئیسحاق موسلی کورپی ئیبراهیم کورپی ماهانی رازی که له ۸۵۰ ی زاینی وهفاتی کردهوه، گامی فیساغورسی له سه‌رپا به نیزامه کونه‌کانی عه‌ره‌بی سامانی داوه که به وینه‌ی سه‌ره‌تای خۆی رنک و پینکی کردون و له بابته-میتۆد و فهن و ده‌ستور و زاكۆنی ساز و ئاواز و موسیقی‌یه‌وه یه‌کی خستون و بیروپای خویشی له سه‌ر زیاد کردون و له په‌راوه‌ی نغمات و ایقاعات و ئه‌وزان، نوسراوی خۆی بۆ ئیمه‌ی به‌یادگار به‌جی‌هیشتهوه.^(۱) O صه‌فیه‌دین عه‌بدولموئیمین کوردی ورمی که له ۱۲۹۴ ی زاینی وهفاتی کردهوه، کتیبی «به‌ج‌الروح» ی داناوه و قانونی چوارگۆش که به‌مزه، ناوداره و سازتیکیشی به‌ناوی موغه‌ننی ساز داوه. هه‌روا له سه‌ته‌ی سینه‌ده‌ی زاینی‌دا فیرگه‌ی «منتظمیه‌ی» تازه‌ی دامه‌زراند، بیروپای ئه‌م زانایه‌ له‌م دو نوسراوه‌دا به‌ناوی ۱- بشرفیه ۲- په‌راوه‌ی مقاماتی موسیقایی، تیدا شه‌رح دراوه، حاجی خه‌لیفه ده‌نوسی: موئیمین له‌ریزی یه‌که‌می ئه‌و زانا و دانا‌یانه‌یه که له بابته تیتۆری موسیقی‌یه‌وه شتیان نویسه، هه‌رچی ناوه له‌و وه‌رگیردراوه، بۆ وینه شه‌رحی مه‌ولانا موباره‌کشا له بابته مه‌قاماتی موسیقی‌یه‌وه، ته‌فسیره له سه‌ر بیروپای صه‌فیه‌دین عه‌بدولموئیمین ورمینی کورد.^(۲) صه‌فیه‌دین له^(۳) په‌راوه‌ی خۆیدا ته‌واوترین گامی سازداوه.

بو‌عه‌لی سینا به‌نیوی گامی ئیرانی کۆن ئه‌م مه‌قامانه‌ی ناوبردوه و قسه‌ی

۱- لاپه‌ره‌ی ۱۱۹: دو وتار له بابته خونیاگه‌ری و موسیقی له ئیران نوسراوی مری بو‌یس - هنری جورج فارمر، ته‌رجه‌مه‌ی به‌هزادباشی چاپی ۱۳۶۸ ی هه‌تاوی.

۲- لاپه‌ره‌ی ۱۲۴ و ۱۲۷ دو وتار له بابته خونیاگه‌ری موسیقی له ئیراندا چاپی ۱۳۶۸ ی هه‌تاوی.

۳- لاپه‌ره‌ی ۱۲۷ و ... سه‌رچاوه‌ی به‌رو.

لیتوه کردون. عهبدولموئمین له ته‌عریفه‌کانی فارابی و بیره‌لی‌سینا ره‌خنه و ئیرادی گرتوووه.

○ عه‌مر کوری خدره کورده^(۱) که له سالی ۱۳۹۷ی زاینی وه‌فاتی کردوه، کتیبی «گه‌نجی»ی ته‌حقیقی له مه‌قامات و ریتم‌گه‌لدا داناوه. ابن فناری کورد که له ۱۴۳=ی زاینی وه‌فاتی کردوه و له دائره‌المعارف علوم‌دا له بابته موسیقاوه دواوه.

○ عه‌بدولقادر بن غه‌یبی مه‌راغی کورد که کتیبی جامع‌الالحان و چه‌ن په‌راوه‌ی‌تری نوسیوه، له ۱۴۳۵ی زاینی وه‌فاتی کردوه^(۲)

○ عه‌بدولعه‌زیز کوری قادر و یه‌کنی له نه‌وه‌کانی عه‌بدولقادر بن غه‌یبی‌یه که لای پاشاکانی عوسمانی بون و له بابته موسیقاوه په‌راویان نوسیوه و کتیبی سه‌فیه‌دین عه‌بدولموئمین ورمیتی کورد و عه‌بدولقادر بن غه‌یبی مه‌راغی کوردی کردۆته تورکی.

○ محئیدین عه‌ره‌بی که له ۱۱۵۱ی زاینی وه‌فاتی کردوه و زانایانی دیکه‌ش له سه‌ر جایزبونی موسیقی و ده‌نگ و ئاواز و شه‌رعی‌بونی ئه‌وانه مه‌به‌ستیان نوسیوه^(۳). له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش که هه‌ندی زه‌می موسیقی و ئاله‌تی موسیقی ده‌کن، به‌لام شوئینی مه‌عه‌وی موسیقی ناسراوه.

صوفی به‌ ناوی هۆی موکاشنه‌فه که له ریگای وه‌جده‌وه پینک دی بز موسیقی ده‌روانی و له کۆر و کۆبونه‌وه‌ی خو‌یاندا له ده‌ف و ئاواز که‌لک وه‌رده‌گرن. ئیمام محمه‌د غه‌زالی ده‌فه‌رمی^(۴) «وه‌جد یانی: حاله‌تیک که له بیستنی موسیقی «سه‌ماع» به‌ ده‌س دی، ئه‌م زانا خواناسه‌ گه‌وره له ریساله‌ی

۱- «عمر و بن خضر کوردی»

۲- دو وتار لاپه‌ره‌ی ۱۲۸ سه‌ر چاوه‌ی به‌رو.

۳- لاپه‌ره‌ی ۱۱۸ و ۱۲۸ کتیبی خو‌نیاگه‌ری.

۴- لاپه‌ره‌ی ۱۱۲ و ۱۱۳ خو‌نیاگه‌ری.

خویدا له بابەت موسیقی و وجدەوه، حەوت بەلگە له سەر ئەو بیروباوەرە، دینیتەوه و دەلی: «موسیقی له بەدیھینانی وەجد و شادی دا تەنانەت شوینی له قورئان زۆرتەر» و له هەزار و یەك شەودا و تراوہ: موسیقی بۆ هەندی كەس گۆشتە و بۆ هەندیکیش دەرمانە.

دیارە هیچ هونەری پا ناگری و نیو دەرناکا تا هونەرەوانیک سەر هەلنەدن.^(۱)

ساز و ئاواز و موسیقای کوردی: ئاشکرا ترین نیشانهکانی نەتەواپەتی، وە- باشترین وەسیلە ناسینی تایبەتیەکانی یەك نەتەوه فەرھەنگی عامیانە ی سەرزهوی ئەو نەتەوهیە، فەرھەنگی کە جلوه گای شارستانی بوو، ئاوتنە ئاسایی مەوجودیەتی ئەو گەلە، لە خۆیا ئەنویتی و پێشان ئەدا. خەلکی کوچە و بازار و ئەوانە ی وا لە دەشت و کێوا لە خۆرسک و سرشت نیزیکن وە خویان بە کەژ و چیا و شیو و دۆل گرتوو، ئەگەرچی زۆر لە ژیان ورد نابنەوه، بەلام چونکە هەمیشە راستەوخۆ، هان لە ناو سرشتا بە پتی دەرك و بیروپرای خویان مۆتەسیر ئەبن وە لە سرشت کەلک وەرئەگرن ئەو جۆرە مۆیانە لە نیزیكەوه لەگەل شایی و شین و خەما ئاشنا و روشنان؛ خوشی و ناخوشی و کۆسب و قۆرتی سرشت وایان لێدەکا توشی هەیه جان ئەبن، یان کز و بێتین کەلەلا ئەکەون.

کە وای جینگە ی هیچ جۆرە سەرسورمانیک نییە ئەگەر بە چەشنیکی رون و ئاشکرا داب و دەستور، وە هەستان و رونیشتن و بیروپرای ئەم خەلکە لە ناو هونەرەکانی فۆلکلوریکا خۆ بنوینی و ئاشکرا کات. شینەر، نەقاشی و پەیکەرەتراشی و موسیقای مۆی اعوام موبەیننی تایبەتیەکانی ئەوانە، وە زۆر بە ئاسانی ئەتوانین راز و نیازی دل و هەناویان لەم جۆرە تەجەلیاتی زیهنی و

۱- لاپەرە ی ۱۱۰ خونیگەرە بە نەقل لە ابن خەلدون کە لە ۱۴۰۶ ی زاینی وە فاتی کردو.

عاتیقی یەدا بدۆزینەو و پەیدای کەین.

بەتایبەت لە ناو موسیقای فولکلۆریکا کە میلۆدی *melodie* و شتێر، پێکەو و ئاویتە ئەبن زۆرباش ئەتوانین چەن نیشانەیهک لە - دەنگدانەوێ سۆزی دەرون و عاتیفی ئەوان هەست پێکەین.

ئەبێ بزانی کورد فەرھەنگێکی نەنوسراوی زۆر غەنی و دارا و دەولەمەندی هەیە، کە هەر لە مێژە دەماو دەم هاتوو و لە لایەن بەیت بیژان و ستران بیژان و چرگەرانی کوردەو، پاراستراو و پارا و کراو. ئەتوانین بڵێین لە لایە لای ئەم فەرھەنگە نەنوسراوەدا مێژوی کۆنەسالی کورد، زۆر بە جوانی و بەر رەنگی جۆراوجۆری هەرە روناک خوێنەنوین و زۆر باش و زۆر روناک دەرئەکەوێ. هەستان و دانیشتن و داب و دەستور و باوی ناو کوردەواری لەم میرات و کۆلتوری کۆنەسالی موسیقای کورد لەم بابەتەو نەخشینیکی شیاو و سرنج راکێشی، راستی هەیە، موسیقای کوردی هەرۆک وێژە و ئەدەبی، نەنوسراوی نەتەواوەتی لق و پۆپ و ریشە بەربلاو و پڕ پەراویزی هەیە.

ئەگەر جوان ورد بێنەو وە باش چا و بخشین بە موسیقای کوردیا ئەتوانین بڵێین: لق و پۆپەکانی رەسەن و جنسەکانی موسیقای کوردی ئەمانەن:

۱- موسیقای کرمانجی «گوندی».

۲- موسیقای خوێژان. واتا: «شایەری و گۆزانی بیژی و بەیت بیژی»

۳- موسیقای ئایینی یان رۆحانی.

۴- موسیقای رامیاری و نەتەواوەتی.

بەلام ئەبێ بزانی کە ئەم موسیقایانە هەرکامیان بایەختیکی تایبەتیان هەیە. ریشەدارترین لق و پۆپی موسیقای کوردی، موسیقای کرمانجی «گوندی»یە، وە لقاکانی تر بەو جۆرە تایبەتیانە کە هەیە، لە موسیقای کرمانجی جوی ئەبنەو. تا ئەو جیگایە لە وزەمانایە و لە روی ئەو زانستگەلانە و دەسما

که وتوووه تیکۆشیویین موسیقای ناو کوردان شی بکهینهوه و پهردهی رهشی له سهر لابهین. ئەبێ بزانی که ئیمه زیاتر له سهر موسیقای کرمانجی ئەرپۆین له موسیقای خۆویژان و ئایینی و رامیاری به کورتی ئەدوین.

موسیقای خۆویژانی کورد بهوجۆره تایبهتیانهی که ههیهتی بهشیک له هونهری رۆژههلات پیکدیتی.

پیاوانی مهزن و دارا و میره کوردهکان زۆریان لایهنگری له گۆرانی بیژان و شایهران و خۆویژان و بهیت بیژان کردوه و ئەوانیش لهباتیان بهوانیاندا ههلتوووه و له بهرانبهری دژمنا بهوانیان ههلتوووه، سههرهرای ئەمه ئەو گۆرانی بیژ و شایهر و بهیت بیژانه له داب و مهراسمی رهسمى و باوا گۆرانی و لاوک و بهیت و باویان به دهنگ خویندوه و وتوووه، ئاههنگیان گتپراوه، وه جاروبار له شیعر و ههلبهست دانانا له مهجلیسی میر و مهزنانی ناو کوردهواریدا به یهکهوه کێ بهرکییان کردوه، تهنانهت ئەوانهیی وا خواهنی دهنگ و ئاوازیك بوون وه کهمیک وریا و زیت و زهرنگ بوون وه بیریان چاک بووه، چونهته لای مامۆستا خوش دهنگ و خۆویژه بهناوبانگهکان وهك قوتابی و خویندکار له «فیرگه»ی ئەو مامۆستا ناودارانە دەرسی دهنگ و ئاواز و دەرسی گۆرانی بیژی و لاوک و بهیت و بیژی و بهیت و باو خوینیان، خویندوووه.

ئەلین: مامۆستا بهناوبانگهکان زیاتر له گهڵ ئەوجۆره پیاوانهیی وا خواهنی بیرى ورد و بىرتیژ بوون خهريك بوون و باش بهیت و باوی ناو کوردهواریان فیرکردون. لام وایه ئۆسکارمانی ئالمانی ئەوجۆره فیرگهیی له موکریانا دیبی که نوسیویهتی: «له کوردستانا فیرگهگهلی هههوه گۆرانی بیژیان بۆ دواپۆژ تیدا دەرس داوه و هونهریان پى فیر کراوه. گههجان و لاوانیک که دهنگ و ئاوازیکیان هههوه، چونهته ئەو جۆره فیرگهیانه و لای مامۆستا بهناوبانگهکان هونهر فیربوون وه مامۆستا کانیش له بهرتهوه به بى سپاره و پهراو، دەرسیان وتوووتهوه، چونکه گۆرانی بیژانی که کویره سهوادیکیان هههوبی که بون له

هەندى شوين خوويژانى كورد به چەن زاراوه و زمان گۆرانيان وتوو و سازيشيان لى داوه و لەم بابەتەوه مانگنامەى «ئازمايش»ى ئەرمەنى، ئاگادارى زۆرى تىدا ھەيه!

لە کاتى فراين و نەھارا گۆراني بيژنيك، كە ھەم شاھەر و خوويژ بو و ھەم دەنگيكي ھەبو كە بالندەى لە ئاسمان رائەگرت بە سى زمان: كوردى، فارسى و توركى دەسى كرد بە گۆراني وتن. ئەو خوويژە كوردە وەك «ھوميز»ى مەزنى يۆنانى نابينا بوو، سازيكي بە دەسەو ھەبو كە بە سيم تەنرابوو بە سەر تەختە دارىكا، سازى گۆراني بيژانى گەرۆكى «ھلېنستى» نابى لەو سازتر و چاكتەر بوبى.

«رافى» نوسەرى ناودارى ئەرمەنى لە بارەى مانا و موختەواى ھۆنراوہى شاھەر و خوويژانى كوردەو ھەلن: لە پاش شيو خواردنى نوويژى شىوان يەكيك لە بەگە كوردەكان ليبرا بەزمى سازكات، گۆراني بيژنيكي گاز كرده ھۆبە و ميوان خانى لای خووى. ئەو گۆراني بيژە كوردە پياويكي كورتهبالا و شەل بوو، زۆر لە خوويژانى گەرالى ئەرمەنى ئەچو دەسى كرد بە ويلۆن لىدان ئەوہى بە سەرزمانيا ئەھات بەيت گەلى عاميانە بەلكو داستانيك بو كە شاھەريكي كۆمەلايەتى لە بارەى دادگەرى بە شىعر ھەلبەستبو.

بەيت بيژان و خوويژانى كورد ئەوانەى ئيمە ئەيان ناسين: يەكيك لەوانە «ئاودالە زەينى، كە لە سەتەى نۆزدەھەمى زاینى دا ژياو، كە تەنيا شىعرگەلى ئاوازەكانى بە چەشنى نەنوسراو و ئاھەنگەكانيش دەماو دەم بە ئيمە گەيشتون. لە مانا و موختەواى شىعرەكانى ئەمە دەرئەكەوى كە ساز و ئاواز خوینى دەربارى «حەمەرەزا»ى میرى ھەرىمى موشى كوردستانى تورکيبە بوو. ئاودالە زەينى لە زۆربەى موسابەقەگەلى گۆراني و شىعروتن و خوويژيدا بەشدارى كرده. ئەلین: ماوہى سى شەو و رۆژ لەگەل «شىخ عەلى سلئى» خوويژى بە ناوبانگ كەوتۆتە كى بەركى. ئاودالە لە دوا تەمەنيا چاوى كزو كەم بىن بوو.

شێعیری ساز و ئاوازه‌کانی رۆژگاری نابینایی «ئاودالە» له روانگهی تۆیژانه‌وه و لیکۆلینه‌وه، خودانی بیر تیژانه و زانایانه و فەلسەفه و پیتۆلی عیرفانییه.

ساختمانی هه‌له‌ستی ساز و ئاوازه‌کانی «ئاودالە» به‌و ته‌شکه هه‌جائانه‌وه که هه‌یه‌تی زۆر له ساختمانی شێعیری کۆمه‌لایه‌تیه‌وه، نیزیک‌تره، به‌لام ئاهه‌نگه‌کانی «ئاودالە» له ته‌ک ئه‌و ئاهه‌نگانه‌ی وا نه‌فه‌س‌گیرن زۆر لیک جیاوازن.

له‌باره‌ی ژبانی خۆویژی مه‌زن: «شێخ‌عه‌لی سه‌لی» هه‌ره‌ونه ئه‌زانین که له گوندی «قالان»ی تورکیه ژباوه و به‌یت‌بیژ و شایه‌ری ده‌رباری «تاهیرخان» یه‌کێک له میر و مه‌زنه‌کانی کورد بووه. به‌لام شتی‌ک له شێعەرگه‌لی ئاوازه‌کانی نه‌ماوه‌ته‌وه و نه‌گه‌یشتۆته ده‌س ئێمه.

ئه‌مرۆ شایه‌ران و گۆرانی‌بیژانی خۆش ده‌نگ و ئاوازی زۆر باش له کوردستانی عێراقا هه‌ن که له ناو گه‌لا زۆر به‌ریز و ناودارن وه‌ک ره‌سول‌گه‌ردی و محهمه‌د عارف جه‌زراوی و شایه‌ران و خۆویژانی‌تر.

له کوردستانی ئێران «خۆویژ و به‌یت‌بیژ، شایه‌ر و گۆرانی‌بیژ زۆره. یه‌کێک له‌وانه خوالێخۆشبو «حه‌سه‌ن‌زیره‌ک»ه. گۆرانی‌کانی زیره‌ک به‌ شێوه‌ی کوردی به‌ ناوی: «چریکه‌ی کوردستان» له وه‌رزى ۱۳۴۳ کۆچی هه‌تاوی له تاراندا له چاپ دراوه.

شۆینه‌واره‌کانی خۆویژانی ناوداری کوردستانی ئه‌رمه‌نستان: «ئه‌حمه‌د چولان» و «کوشنارۆف نازوک» له کۆکراوه‌ی نیشتمانیدا له سالی ۱۹۵۷ زاینی خرکراونه‌ته‌وه و چاپ کراون و بلاو کراونه‌ته‌وه.

گۆرانی‌کانی «ئه‌حمه‌د چولان» و «نازوک» هۆی نیشتمانی، ئه‌ویندارانه و په‌ندنامۆزی‌یان هه‌یه. گۆرانی‌کان له ته‌ک موسیقیدا ره‌وان‌تر و گیراتر و کاری‌تر خۆئه‌نوینن.

یه کتیکه دیکه له لق و پۆیه به نرخه کانی ساز و ئاوازی کوردی موسیقایی ئایینی و رۆحانییه، به تایبەت موسیقی ئایینی کورده ئیزه دیه کان (یه زیدی). پیتغمبەری مەزنی ئیسلام ساز و ئاواز و موسیقایی مەنع کردوه، وه تەنیا به ئاوازی بانگدان و خویندنی قورئان به دەنگ و ئاواز رینگهی داوه. ئەبێن: که موسیقا له ناو سۆفی و دەرویشانانە خشیکی بنەرەتی و بنیشەیی هەبە، موسیقایی سۆفی و دەرویش بۆ گیرخستنی حەقیقەت یاری ئەدا یانی: دلێ به موسیقا گەرم ئەبێ و بەو هۆیه وه له دنیا دور ئەکه ویتته وه و له خولای ئیزیک ئەبیتته وه. له روی ئەو بەلگانه وا کاک کریم ئەیبوبی کوردناس نیشانی داوه، زۆریه کوردی ئێران له گۆرانی گەلی سۆفیانه سود وەرته گرن و بەم جۆره گۆرانییانه ئەلێن: «گۆرانی سۆفیانه». له شاری مهابادا کهسانی وهک:

عابیدی مهابادی، سه عیدی ماملی و کورپه کانی وهک: محهمەد و حەسەن، میناغا و کورانی میناغا و خەلیفه ئامینی کاکاغازاده، پوره زلیخا و خانم خەلیفه قۆله، ساز و ئاوازی سۆفیانه یان خویندوه و دەفیان لێداوه و داب و دەستوری مهولودنامهی کوردیان به دەف و ئاواز به پۆیه بردوه.

به ده رکهوتنی گزینگی ههتاوی «بههار» له کورده واری یا، وا باوه له ۲۱ مانگی «مارس» ا ئەیکه نه جیژن و زۆر به تامه زرقویه وه، ئەچن به ره وپیری سالی تازه و نه ورۆزه وه، هاتی سالی تازه به هات ئەزانن. چونکه کاتی به هاره کتلی و شیۆیرین و پهز و پۆله له وه راندن دی و برا گوندنشینه کان له دەس به فر و سه رماوسۆلی زستان رزگار ئەبن و رو ئەکه نه دهشت و چیا و دۆن و خەلک ئەکه ونه خۆشی و فەرعه نه. کوردان ئەم جهژنه به شیوه و بیچمیتکی تایبەت ئەگرن: «که ریم ئەیبوبی» کوردناسی ناودار له م بابه ته وه ئەلێ: کورد ئەم جهژنه به هی خۆی ئەزانی له نه ورۆزا یاری و کایه و شایی و هه لپه رکیتی جۆر به جۆر دیتته کایه وه، دهنگ خۆشه کان به بهیت و بالۆره و گۆرانی وتن، به شمشان و بیلویر لێدان و به دهنگی دههۆن و زورپنا و سوارچاکان به رمبازین و غار

غارین و تیرئەندازی و تەقلەبازی، جەژنی ئەورۆز ئەونەبتر خۆش ئەکەن و ئەپرازیننەو.

لە ھاوینا ئەگەر جوان سرنج بەدەین باش نئ ئەگەین کە چلۆن گەلی کورد لە کەژ و کینوا لە باوشی سرشتا لە ژیان لەزەت ئەبا، لە تاریک و لیلەبەرەو بەیانەو تا خەوتنانی شەو لە ھەر لایەکەو دەنگی شمشال و بلویر لیدانی شوانە کوردەکان دئ و لە گوئی مردودا ئەزرنگیتەو. لە شەوانی مانگەشەوا، منان و گەنج و لاو کوردەکان دەس ئەکەن بە شایی و ھەلپەرکی، ئەوانەب و دەنگیان خۆشە دین گۆرانی ئەلین و ئەوانە و ئەزانن بلویر و شمشال و جوزەلە لئ دەن، دین شایەکیان بۆ خۆش ئەکەن و تا نیو شەو بە شای و خۆشی رایئەبۆیرن.

ھەر ئاوا ییەک لە ھاوینا رۆژانیکیان بۆ خۆیان تەرخان کردووە کە لەوانا ئەچنە سەر چاک و پیر و ئەچنە سەر قەبری خزم و کەسیان و لە سەر قەبران دەس ئەکەن بە گریان و فرمیتسک ھەلپشتن، ژنانیش دەس ئەکەن بە لاواندنەو ھەردووەکان. کوردان و ئەرمەنیانی دانیشتوی کتوی نور کە لە ھەرمی «کفی» بەکانا واقع بوو وە بەکێکە لەو شوینانەب و کورد و ئەرمەنی بە موقەدەسی ئەزانن جەژنیکیان ھەبە بە ناوی «جەژنی ئا و رشاندن» کە لە ھاوینانا زۆر بە داب و دەستور ئەو جەژنە ئەگرن. کورد و ئەرمەنی خواردەمەنی و نان و ئا و لەگەل خۆیان ھەلئەگرن و ئەچنە زیارەتی کتوی نور و دەس ئەکەن بە شایی و گۆوئەند و زەماوئەند.

بە شایەدی پیاوانی پیر ساز و ئاوازی جەژنی «ئا و رشاندن» تا ئەم دوایانە ھەبوو و خۆیندراو و لئ دراو. لە بەھارا بەتایبەت لە ھاوینانا کچ و کوری کورد لە ژیر سێبەری دارا جەژنیک ئەگرن بە ناوی «جەژنی سێبەری دار». لەو جەژنەدا کوری لاو و کچی عازەب لباس و سێپالی تازە لەبەر ئەکەن. وا باو و رۆژنیک لە پیشا خویان ساز ئەکەن، نان و پیتخۆر و خواردەمەنی

ساز ئەكەن وه ئەچنە كۆپ و چیا له بن سێبەری دار، به كۆر دەس ئەگرن و ئەیکەنە شای و هەلپەركن وه به چهپلەریزان و گۆرانیوتن و پلەزیقان رایته بوین. له شای و خوشیه دا ئەوانه ی وا دهنگیان خوشه یه ك ئەیلێ و یه ك بۆی دهستینیتته وه؛ بۆ وینه كچان بۆ یه ك بالۆره و نقاره لی ئەدهن كورانیس جار جار به یه كتری دا هەلده لێن، وه جار جاریش به گه نجه فه دین به دور یه كا، كور به كچا هەلده لێن وه به قه شمەری به قه د و بالایا هەلده لێن و داوای ئەوینداری لێده كات.

له پاییزانا له دوای خه له و خەرمان هەلگرتن و كا و تفاق و گزره و ویتجه كیشان و گیشه لیدان و قه لاخ هەلچنین، نۆبه ی ژن هینان دی. له هەندی شوین وا باوه، چەن رۆژ له پێش خوازینی كردن و بو ك گویزنه وه دا له ماله بو ك و زاوادا دهنگی دههۆل و زورنا دی وه ئەوانه ی وا دهنگ و ئاوازیکیان ههیه و دارای هونەرن له رۆژی ژن هینانا بانگ ئەكرین تا گۆوهند و زه ماوهند ساز كەن.

ئەتوانین بلیین: كورد له به هانه ئەگه رێ تا شای و به زم سازكات وه له ته وای سالآ زۆربه ی كورانی لاو و كچانی عازب خه ریکی شای و خوشین وه داب و دهستوری گۆرانیوتن و شمشال و بلویرلیدان له زۆربه ی رۆژا به رتوه ئەبری. ئەتوانین بلیین: ئەم جوۆره جه ژنانه خوی فیرگه و مه كته بیکه بۆ گۆرانیوتن و به رتوه بردنی ساز و ئاوازی ناو كورده واری و فیربونیان، وه به م هۆیه وه موسیقا له ناو كوردا ئەپاریزری وه به ره به ریش به ره ی داها تو فیری ئەبن وه له فیرگه و مه كته بی موسیقای خویان كه لك وهر ئەگرن.

فۆلكلۆر: یا هونەری عامیانه پایه و بنه رته ی ئەسلی شوینه واری هونەرییه كه له دنیا دا به دی دیت، له دواییه دا هونەرمەندانێ كورد و نیشتمان و ولایتیش بۆ به دی هینانی شوینه واری هونەری ئاوریکی جوانیان بۆ لای فۆلكلۆر داوه ته وه، وه فۆلكلۆر، له موسیقا و وێژه و وێژاوه ری و ئەده بیات دا بنج و

بناوانیکی هه‌ره‌گه‌وره و سه‌رشاری زه‌وق و هونه‌ره. چونکه شوینه‌واری فۆلكلۆر ده‌س‌کردی یه‌ك نه‌فه‌ر نییه. ئاهه‌نگ و گۆرانی و قام و به‌سته‌گه‌لی فۆلكلۆریك، كانگای هه‌لقولانی هونه‌ره.

حه‌سه‌ن زیه‌ك كه له‌گه‌ن تیپی موسیقای رادیۆ كرماشان، به سه‌رۆكایه‌تی «عبدالصمدی» كه به «قه‌ره‌نه‌ی» و لاوی هونه‌رمه‌ند «میرزاده» كه به «ویلتۆن» و «ایزدی» به «سه‌نتور» و، «پولکی» به «زه‌رب» هاوکاری ده‌كه‌ن، له كاتی شریت پر كردونه‌وه‌دا.

ئهمه‌ش ناو و نۆتی هه‌ندی له‌و گۆرانیه‌یه‌ی وا ئه‌و خوالیخۆشبووه

تۆماری كردون.^(۱) ۱- وه‌ك قومی سه‌ر بالم شینه‌ = شور- ریتم ۲ و ۴

۲- نازانم له كنی پرسم = شور- ریتم ۲ و ۴

۳- هه‌م نارنج و هه‌م بی‌یه = شور- ریتم ۲ و ۴

۴- له‌به‌ر بیتری دانه‌مه‌ری = شور- ریتم ۲ و ۴

۵- ئه‌ری ناز = شور- ریتم ۲ و ۴

۶- لای لای سوره‌ گۆل = سینگا- ریتم ۶ و ۸

۷- شه‌و = سینگا- ریتم ۶ و ۸

۸- چارۆكئی، چارۆكئی = سینگا- ریتم ۶ و ۸

۹- كیژه مه‌رۆ جوانی = سینگا- ریتم ۶ و ۸

۱۰- نام‌دوینی بۆچی نام‌دوینی = ماهور- ریتم ۶ و ۸

۱۱- مریه‌م بۆكانی = ماهور- ریتم ۶ و ۸

۱۲- به‌ره‌ه‌لیینه = ماهور- ریتم ۶ و ۸

۱۳- چارۆكه هه‌ولتیرییه = ده‌شتی - ریتم ۶ و ۸

۱۴- نەمام، نەمامە = ئەبوعەتا- ریتەم ۳ و ۸

۱۵- بۆك مریەم = چوارگا- ریتەم ۳ و ۸

كە بە درێژایی ساڵ و كات و زەمان ئەگونجی بە سەدان ساڵ لە ناو خەلكا دەماودەم هاتووە و شانە كراوە و سەرۆك و بنۆكى گىراوە و كاملاً بوووە و گەببۆ، كە وابوو هونەرى فۆلكلۆرىك ئۆتەرى زەوق و سەلىقەى هونەرى هەمو كەسێكى يەك هەرىم و شوینە.

هونەرمەندانى كە هەوتى شوینەوارەكانى خویان لەم جۆرە هونەرانانەیان گرتوو، پێنەندى زیاترىكان لەگەڵ خەلكیدا راگیر كردووە.

هەلپەركى چۆبى: چەبى بە شىوێ رەش بەلەك. ئەشى باوەر بكەین كە شایى و رەش بەلەكى ناو كوردەوارى، رەسەنترین شایى و هەلپەركى شایى لە ناوچەى رۆژھەلاتا.

هۆھۆ كاكەى شمشالژەن گیان. جوان بتورینە بە شمشالەكەتا، ئەو شایىە جوان بە گەر بگەرى.

داب و دەستورى باو لە ناو كوردەواریدا ئەبى لە گشت بەشەكانا چ هەلپەركى و شایى و گۆرانى و بەیت و باوەكانى تری ناو كوردەوارى كۆبكرینەووە و راگیرین و لە چاپ درین و پێویستە هونەرمەندەكانى شىمان لە رشتەگەلى ساز و ئاواز فێرگە و مەكتەبگەلى تاییەتى پێك بێنن تا شوینەوارى بەدى بیت كە هەم پایە و بنچینەى لە سەر هونەرە سورشتیەكان وە خۆمالیەكان بى وە هەم هاوتە و لفى هونەر لە دنیا بیت وە ئەم كارە تەنیا لە رینگای سرنجدان بە فۆلكلۆر و چاوخشان بەم سەرچاوە گەورەى هونەرى خۆمالیەووە كەلك وەرگرتن لەم دەستمایە گرنگە و سودوەرگرتن لە گەلالەكانى شایى و هەلپەركى ئەشى و ئەگونجى. ئەبى باوەر بكەین كە شایى و رەش بەلەكى ناو كوردەوارى رەسەنترین شایى و هەلپەركى شایى لە ناوچەى رۆژھەلاتا، كە تاییەتەكانى هەلپەركى كوردى لە هەر بابەتیکەووە لەگەڵ هەلپەركى یانىكدا كە لە

رۆژگارانی کۆنهوه تهناخت له پینش په یابونی میژو باو بووه، وهچن شوینه واری لهوانه، له حه فریاتی که لهم دواییه دا به دهس هاتوو به رابه ری ئەکات. مهسه له ن له شوینه واری مهربوت به سینه هه زار سان له مه و بهر، که له حه فریاتی ته پۆلکه ی «سیلک» ی کاشان به دهس که وتوووه، گۆزه و گلینه ی گلینه هه به که ده ورتاده وری چهن جوان، که سانیک له حالی هه لپه رینا، ئەبهرین. ته رتیبه ی ئەم جۆره هه لپه رینه و هه لپه رکیانه وه که هه لپه رینیک ئەچن که ئینستا له ناو کورده واریدا به ناوی چۆبی «چه پی» هه به و ماوه ته وه.

«چه پی» مه جموعه ییکه له هه لپه رکیبه دهسه جمعی ناو کورده واری که به «فیگۆر» گه لی جۆرا و جۆر بهش بهش ئەبن. گرنگترینی ئەم «فیگۆر» انه: «چه پی» و «رۆیین» ه، «سینه جار» و «گه ریان»، «فته اح پاشایی» یان «سینه پینی ژنانه»، «خان ئەمیری» وه چهن وینه ی تر.

لهم هه لپه رکیبانه دا، جاری وا هه به، پیاوان له گه ل ئافره تانا به وینه ی: «گه نم و جۆبی» وانا «ره شه له ک» دهسی به کتری ئەگرن و دایره وار به «ریتمی» دههۆل و زورنا هه لئه پهرن و جاری وایش هه به ژنان و پیاوان به دهسته ی جۆی جۆی و بینه وه ی ره شه له ک سازکه ن، هه لئه پهرن.

هه لپه رینی «چه پی» له بنه ره تا ئەبینه به کۆر بیت. به لام جاری وایش هه به، په کیک به ته نیایی دهس ئەکا به هه لپه رین، وه ئەم جۆره ی دوایی به ناوی: «دو سه رچۆبی» یان «سه رچۆبی کیش» هوه به و ناوه شایه که ئەگه رتی و ریکه به وانی تر نیشان ئەدا و ئەوانی تر له و شایی و هه لپه رکیبه دا وه دوی سه رچۆبی ئەکه ون.

هه لپه رکیبه کانی ناو کورده واری له باری موسیقاوه، دو زهری یان سینه زهرین، بۆ وینه هه لپه رکیبه ی «سینه جار» به ریتمی سینه زه به به و زۆر پر جم و جۆل و گه رمه، لهم جۆره هه لپه رینه دا ئافره تان که متر به شداری ئەکه ن.

هه لپه رینی چه پی سونه تیبه وه ناتوانی ته نیا بۆ خووشی پیک بینه، وه له مه راسیمی جوی جویی پیاوان و ژنان وه تهناخت منالان ناچارن دهسی چه پی

پینک بینن و فیر بن. له شایی و دهسی «چهپی» دا جار جار گۆرانی بیژان گۆرانی ئەلین و دههۆل و زورناژنهکان و شمشان و بلویرلینده رانیشین ئاههنگهلی مهربوت به و رهقسه ئەژهن و لیندهدن. و جاری وایش ههیه سازی دیکه ی ناو کوردهواری وهک: «دوزهله» که نهوعه سازتکی دو زمانه ی بادی به و یان «شمشان» که وهک «نه ی» وایه به لام له جنسی ئاسن دروس کراوه، و «نهرمه نه ی» که له سازگهلی بادی کهم سه دایه.

ئه گهر، رهقس له بیابانا پینک بی موسیقای ئه وه «دههۆل و زورنا» به، به لام ئه گهر له هۆده و ناو خانق و مالا سازکری به: «دوزهله» وه «نهرمه نه ی» و «دهفه» ئه گهری.

«مه لا مه حمودی بایه زیدی» ئەلین: له ناوه ر خین و عیله کوردینکا، چه ن شایه ر و هونه رمه ند و خۆویژ و بهیت بیژنک ههیه کاتی له ناو بنه ماله یینکا دا جه ژن و شایه ک هه بی، له و هونه رمه ندانه بانگ ئه که ن وه ئه وانیش به دهنگی خۆشی خۆیان و به ساز و ئاواز و گۆرانی جه ژن و شایه که ئه خه ملینن. جاری وای ههیه دهف و شمشان و بلویر لینده دن و جاری وایش ههیه بهیت بیژ له مه جلیس دهس ئه کا به بهیت وتن و گۆرانی بیژانیش به گۆرانی وتن به زمینک ساز ئه که ن».

له ناو ساز و ئاوازی کوردیا ده م و دهسگای موسیقا به شینکی گرنگی له رازانه وه ی دهنگ و ئاوازی کورده واریدا ههیه، ئه وه ی وا دهنگ خۆشه کان له وزه یانا نیبه ئه دای که ن له ریگه ی بلویر و شمشاله وه جار جار به قامک بزاونتن جار جار به تی توراندنه ناو جوزه له و ده م و دهسگای موسیقا وه ئاد و ناله ی دهرونیان ده رئه برن، به تایبهت شوانه کانی کوردی له بهر مه رومالات، له ناوسینگی پر ئاگرینی خۆیانه وه له ناو هه وای هه و جوان و له ژیر ئاسمانی شینا ئاورنک هه لئه که ن که ئاور له ئینسان بهر ئه دا و بالنده ییش له هه ورا رائه گرن.

دهم و دهسگای موسیقای کورد وهك باقی گهلانی تر ئهكری به سین بهش:

(۱) بایی (۲) ژیی (۳) کوتان (بادی - زهی - ضربی). کورد له ناو دهم و دهسگای موسیقادا زۆرتر ههز له موسیقای بادی ئهكا، وهك: توتك و بالهبان، بلوژیر و شمشان و دوزهله و زورنا، كه هونهرمهاندان به یارمهتی ئهمانه گیان دیننه بهر هونهرهكهی خویان.

دهم و دهسگای موسیقای زیییش وهك دهف و دههۆن و تهپل و چهنگ و چهنگور و تار و ساز و كهمانچه.

له ناو گۆرانی بیژه كورده هاوچاخهكانی ئهم خولهدا «ئهحمهد چولان» و «كوشنارۆف نازوك» تاریان لیداوه. وه «همه كهمانچه» خهلكی موكریانیش كهمانچهی لیداوه و «قاله مهره»ش شمشالی جوان لی:دهدا. كوردان ههر له میژینهوه خویان به «تهپله» گرتوه، چ «بهك تهپله» وه چ «دو تهپله» وه چ «دو تهپله» و «سێ تهپله» و تهنازت «دمهك» یشیان ههبوه. شهرفخان^(۱) فهرمویه: ههر تایهفینك له كوردان دمهكینکی تایهتیا ههیه و پتی ئهلتین: دمهکی یارمهتی.

دهف كهمپك له دمهك چكۆلهتره كه رویتکی به پیست ئهگرن و له ژورهوه به ههر بزمارنكهوه چهن زهنگوله یا ئالقهی پتوه ههلهدهواسن؛ كاتی دهسی لینهدهن زنگولهكان دهس ئهكهن به زهنگ لیدان و ئالقهكانیش دهس ئهكهن به خیرهخیر و زرهزپ كردن.

ئهمیر شهرفخان - ئهو زانا نازداره ناوداره - ناوی: «چهنگ و روباب»یشی بردوه. ئهلتین: دهنگی چهنگ و روباب ئهونه خوشه كه دلێ پیر و جوان له ژهنگی خهم و خهفت سپی ئهكاتهوه و ناخوشی لی:ئهبری.

چهنگ و روباب له ناو ئوزبهك و تاجیکهكانیشا باوه.

ئهمه بو كورتهپینك كه له بارهی ساز و ئاواز دهم و دهسگای موسیقای

ئوردى بۆتانم گىزايەوہ.^(۱) ئەتوانىن بلىين: مۇسقىا و ساز و ئاواز لە ناو كوردا يەكئىكە لە ھونەرەكانى تايەت، ھەر وەك گەلانى تر لە چەن سەتەيىكا بە درىژايى مانگ و سان ساز و ئاواز و دەم و دەسگای مۇسقىايان پىنك ھىناوہ، كوردىش ئەم ملە و گەردنە و رىنگە پر پىنچ و ھەلدىرەى برىوہ و بە دەنگ و ساز و ئاواز و مۇسقىاى كوردى رەنگ و روىئىكى داوہ و لە ناو قاپوركى تەلايىد: داى رىشتووہ.^(۲) ○ عەرەب بە گۆرانى بىژيان دەوت: «عەورات» و ژن نومايشان بە موخەنەسون ناوئەبرد.

رۆژنىك لە ۱۳۶۹/۹/۱۶ لە پاركى دانشجو بە خزمەتى كاك حەسەن كامكار گەيىم. ھەروا لە بابەت ھونەرى گۆرانى و ساز و ئاوازوہ قەسەمان دەكرد، ئاھىكى ساردى ھەلكىشا و گوتى: لە سەرەتاوہ كە خەرىكى كارى مۇسقىا بوين و ئەم لاو لاما دەكرد، خەلكى سە ئەيانوت: لۆتییەكان ھاتن، بەلام ئىستا خەلك لە كوردستان لىمان ھالى بون كە چ خزمەتیکمان بە ھونەر و ساز و ئاواز و مۇسقىا كوردى كوردوہ و يەك دو جاريش لە گەن جەنابى دكتور شىرازى چوینە دیدارى كاك حەسەنى رەحمەتى. ئانگاريس ھەنىوازی^(۳) ناودارى ماد كە بۆ بەزمى ئاستياگ شا بانگ كرابو، لە زىمنى گۆرانىدا دەلى: درندەيەكى زۆر قەوى و بەھىز و ئازاتر لە بەرازىكى وەحشى لە نىو باتلاغەكاندا پەيدا بوہ، درندەيەكە، ئەگەر لەم ناوانەدا لەوہ زياتر ھىز بستىنى، بى بەرگرى بە سەر ھەمو چىنەكانى خەلكدا زال دەبى. جا كاتى ئاستياگ ئەمە

۱ - «شەپۆل»

۲ - ئەم باسە لە كىتەبى «كوردناسى» چاپى ئەرەبەنستان زەنجىرەى ژمارەى ۷ سالى ۱۹۷۵ زاینى، نوسراوى نورى جەواھىرى سېمىناسیان وەر مگرتوہ. (شەپۆل).

نەقل لە «گرشەى كوردستان» لاپەرەى ۲۲ تا ۳۱ سالى ۲ ژمارەى ۲ و ۳ چاپى گولانى ۱۳۶۰ و

۱۹۸۱ ز. و ۲۰۹۳ ك.

۳ - ھونیا ئەر - ھەنىواز - دەنگیژ = شایەر - شاعیر -

ده بیسن، ده پرسن: ئەو درنده چییه؟ گۆرانی بیژ له وه لامدا وتویهتی: (۱) کورشی پارسییه.

کتیبی موسیقی دوای ئیسلام، یونس هیناویه ته سه رکاغز و ئەم کتیبه لهم فه نه دا جینگای متمانه و دلنیا ییه، په راوهی «النغم» و په راوهی «القیان» و «مجرد» یونس - (شه پۆل)

سه رچاوه: بروانه په راوهی ئە ده بیاتی ئیران له کۆن ترین رۆژگار وه تا ئەم سه رده مه، نوسراوه جه لال هومانی چاپی سالی ۱۳۴۱ لاپه ره ی ۱۱۹ - ته وریتز.

۱- وه لید له ۱۲۶ تا ۱۲۷ ی مانگی بۆ ماوه ی سالتیک حوکمی کردوه.

۲- ئە غانی چاپی ۶، ج ۴، لاپه ره ی ۱۱۳-۱۱۸ میژوی مه شاهیری کورد ج ۱ لاپه ره ی ۴ نوسراوی ئوستاد بابا مه ردۆخ رۆحانی (شیوا) چاپی ۱۳۶۴ ی سروش، تارن، ئە علامی زه ره کلی ج ۸ چاپی ۶ سالی ۱۹۸۴ ز- بیروت لاپه ره ی ۲۶۱، نووهیری ۴: ۲۰۹ و الوسائل الی مسامرة الاوائل ۱۳۷، کوری نه دیم: فهرست ۱: ۱۴۵، ئە لبه غدادی: هدیة العارفین ۲: ۵۷۱ (شه پۆل)